

Josip Pečarić:HODAK I SLOBINI ZEČEVI

JOSIP PEČARIĆ

HODAK I SLOBINI ZEČEVI

ZAGREB, 2026.

© *Josip Pečarić*, 2026.

*Dragom prijatelju, velikom hrvatskom odvjetniku, kolumnisti i
nadasve domoljebu ZVONIMIRU HODAKU
za njegov 88 rođendan*

Akademik Josip Pečarić

O ZEČEVIMA

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Slobodan Milošević

na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije

14. kolovoza 1995.,

nakon operacije Oluja.

Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo automobila, gazili su im preko zaprega i konja...

Bilo je to strašno. Jedinica Mile Novakovića tenkovima je gazila vlastiti narod, mahom starce, žene... To je prizor koji se ne može nikada zaboraviti. Kilometarska kolona leševa, auta, pobacanih stvari, krikovi na sve strane. Potpuno rasulo. Jednostavno, situacija u kojoj je bilo teško reagirati, iako vas kao profesionalnog vojnika na takvo nešto pripremaju. Rat nikada nije human, ali ono što sam tada vidio bilo je potpuno neljudski.

izviđač i diverzant Crnih Mambi

DOMOVINSKI RAT

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Zvonimir Hodak

KAZALO

UVOD	11
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	12
PISMO PREDSEDNICI RH I PREDSEDNIKU HDZ-A	18
 AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.	21
VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU	21
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA	28
PRILOG: FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE FAŠISTOM	33
HAZU I PROTUNARODNA VLAST	35
KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA PREDSTAVLJENE U POSUŠJU	42
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	47
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO	47
KAKO UBITI DOMOLJUBNOG PJEVAČA ILI KAKO UBITI HRVATSKU	65
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	66
PRILOG: VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA IRINEJA	66
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	72
ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“	72
5. KOLOVOZA – DAN „UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“	77
PREDGOVOR KNJIGE MLADENA PAVKOVIĆA <i>MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA</i>	82
„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA“- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM .	84
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	90
DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU I U HAZU	90
PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.	98
AKADEMIKA RUDANA ZA PREDSEDNIKA HAZU!	98
TKO JE KOČANOVA 'KUMICA' IZ AKADEMIJE?	102

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	107
ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU	107
THOMPSONOV ZNAČAJ	113
PISMA MLADENA KOSTIĆA	120
HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA	125
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	130
HNES U BILTENU SNS-A	130
ULOGA ZLOČINAČKOG POZDRAVA <i>ZA DOM SPREMNI</i> U GENOCIDU NAD SRBIMA U DOMOVINSKOM RATU	135
OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ	137
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM	140
PREDSTAVLJANJE KNJIGE ZVONIMIRA HODAKA „LJEVOM NAŠOM / KOLUMNJE“	145
SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!	149
ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA	153
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	159
JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?	159
RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ	164
VUČIĆEVO PRIZNANJE	169
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	173
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU “ZA DOM SPREMNI”	173
„KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“	179
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI	183
O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA	187
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ ..	189
JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	195
DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC	195
LJEVIČARI SU VUČIĆEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS	199
USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA	204
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	206
ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?	206
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	210
ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONOFOBIJA)	210
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	214
STJEPAN RAZUM: ISTINOM PROTIV LAŽI	214

ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU	219
MILANOVIĆ U JASENOVCU	222
STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.	225
THOMPSONOVA ULOGA U HRVATSKOM GENOCIDU	225
VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.	230
PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI	230
MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	234
BITI HRVAT U CRNOJ GORI	234
DAMIR BOROVIČAK U MOJIM ZAPISIMA, ZAGREB 2022.	
STR. 224.	244
HODAK, JURČEVIĆ, LJUBIĆ I MARKUŠ NA PREDSTAVLJANJU	
KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	244
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM,	
2022.	259
ORUŽJE I BENJAMIN TOLIĆ	259
O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' /	
THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)	262
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	271
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA <i>REVIZIONISTI U</i>	
<i>HRVATSKOJ</i>	271
POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI	276
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	279
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"	279
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO	
FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	284
JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG RATA NA OVIM	
PROSTORIMA POČINJEN UPRAVO U SREBRENICI!	284
KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA ‘GLUPIM	
USTAŠOM’, ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA	290
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	295
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA	
OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT	
ĆE ULICE	295
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	300
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 7.	300
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA, DRAGOVOLJAC.COM,	
2023.	308
REAGIRANJA SLUGA SVJETSKIH MOĆNIKA 3. (PADNE LI HOS I	
SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 6.)	308
DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD “BOJNE ČAVOGLAVE”	
DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”, DRAGOVOLJAC.COM.,	
2025.	312
ZVONIMIR HODAK, THOMPSON NA TRGU JE KOLAC U SRCE	
NAŠIM JUGOFILIMA: STARA LIJEVA IKONA	
ZABRANILA BI MARKA	312

J. PEČARIĆ I Z. HODAK, DR. SC. IVICA GRANIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	318
OTVARANJE POSTJUGOSLAVENSKOG NEOKOMUNISTIČKOG FESTIVALA FALIŠ	318
PARADA ZEČEVA	328
J. PEČARIĆ I Z. HODAK, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I JASENOVAC / PROF. DR. SC. HRVOJE KLASIĆ, 2. DIO“ DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	343
SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI	343
PANIKA ZBOG PROJEKTA 'SNOVI'	350
ZABORAVILI DA SU U DOMOVINSKOM RATU OD FAŠISTIČKIH AGRESORA POSTALI ZEČEVI	357
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	361

UVOD

Velika čast i zadovoljstvo za mene je da smo Zvonimir Hodak i ja suradnici, a napisao sam i jednu knjigu o njemu:

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>

J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hodakthompson.pdf>

J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/goldthompson.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/granic.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

Napisao sam dvije knjige o Slobinim zečevima. A o njima su puno pisali i sam Zvonimir Hodak i Mladen Pavković.

U ovoj knjizi su dani tekstovi iz mojih knjiga u kojima se spominju i Hodak i Slobini zečevi ili ih je napisao sam Hodak.

Akademik Josip Pečarić

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac
Joško Čelan, novinar i publicist
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić
Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian
Studies/ACS
Prof. Ikica Čuvalo
Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
Mate Ćavar, umirovljenik
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i
obitelj
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat.
misija u Švicarskoj
Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, književnik
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. arheolog
Dr. sc. Tomislav Dragun
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Ante Filipović, brigadir u m.
Ivan Gabelica, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Tomislav Grahovac, odvjetnik

Dr. sc. Mario Grčević
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Josip Jović, kolumnist i publicist
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta
Stuttgart

Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrтко-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke
županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Stržić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i
umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka

Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata, ravnatelj
Hrvatskog dokumentacijskog centra
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur
Dr. sc. Ante Vukasović
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,
Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu,

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastrebo, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM -SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje I sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.: <http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH. I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njegovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog
instituta za povijest
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
Josip Šimunić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU
akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti
Krešimir Kraljević
Franislav Stanić
dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog
sudišta
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Srećko Kovač
prof. dr. sc. Ivica Veža
dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel
prevoditelj, na sveučilištu u Buenos Airesu
prof. dr. sc. Marin Čikeš
Tomislav Josić, SOHV
Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist
don Anđelko Kaćunko
Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'
dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u
trajnim zvanjima
prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
Nikola Štedul
Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb

Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)

Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb

Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic

dr. sc. Amira Delic

dr. sc. Ana Mršić

prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj

prof. dr. sc. Franjo Plavšić

dr.sc. Krunoslav Brčić-Kostić

Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku

mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih
Zatvorenika

Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika iz
Sydneya, Australija

prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim
akademicima

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. sc. Boris Širola

Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga

Blazenko Juracic, mag. komp., docent

prof. dr. sc. Serđo Dokoza

Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

Mladen Pavković, novinar i publicist

dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.

doc. dr. sc. Srećko Botrić

doc. dr. sc. Ivan Poljaković

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

general Ljubo Česić Rojs

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević

general Marinko Krešić

...

Potpisnika je blizu 4200. Cijeli popis možete vidjeti na:

<http://kamenjar.com/potpisnici-pismo-predsjednici-rh-i-predsjedniku-hdz-a/>

AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU', ZAGREB, 2014.**VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA
NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU**

Dr. Stjepan Razum ponovno se obratio pučkoj pravobraniteljici (ne bi me iznenadilo da mnogim čitateljima ovo bude poticaj da još netko uputi takvu pritužbu, pa da tako pučku pravobraniteljicu pokušaju prisiliti da nešto poduzme):

Pučka pravobraniteljica

Trg hrvatskih velikana 6

10.000 Zagreb

E-adresa: info@ombudsman.hr

Predmet: Dnevnik HTV-a od 27. srpnja 2014. – diskriminatorski govor gospodina Milorada Pupovca

Hrvatska televizija emitirala je u svom Dnevniku 27. srpnja 2014. prilog o obilježavanju tzv. ustanka naroda Like i Korduna u Srbu, koji se prilog može pregledati na mrežnom sjedištu HRT-a na adresi:

<http://www.hrt.hr/enz/dnevnik/251723/>.

Prilog traje od 12,45 do 15,00. minute. U tom prilogu prenesene su riječi gospodina Milorada Pupovca: Više će odjeknuti ovo dolje, što ječi u onoj rupi. To su naši mediji, demokratski i tolerantni koji jednako tretiraju i antifašiste i fašiste. Koji jednako tretiraju i one koji govore historijske istine i one koji žele iskriviti historijske istine. Ovim je riječima gospodin Pupovac prosvjednike tog obilježavanja, članove Autohtone Hrvatske stranke prava, a među njima i hrvatske branitelje, među kojima je i Dražen Keleminec, predsjednik te stranke, nazvao fašistima.

Kao povjesničaru vrlo mi je dobro poznato što se je to dogodilo 27. srpnja 1941. i što se to iz godine u godinu obilježava na taj dan 27. srpnja. Naime, lokalni hrvatski Srbi - četnici pobili su tog i sljedećih dana skupinu hrvatskih hodočasnika, a pojedince su na zvjerski način mučili. Obilježavajući taj događaj obilježava se zapravo četnička pobuna protiv mirnoga hrvatskoga stanovništva, a u suradnji s talijanskim fašistima. Bez svake je pameti da gospodin Pupovac taj događaj obilježava kao antifašizam, a hrvatske branitelje koji su obranili Hrvatsku od Miloševićevih fašista naziva fašistima. To je uvreda zdravoga razuma, a to je, što je prema današnjem zakonodavstvu još gore, diskriminatorski govor. Poznato je da su u prošlim vremenima, kada se koga htjelo eliminirati iz društva, najprije su ga etiketirali kao fašistu, da

bi ga onda mogli fizički ili duhovno odstraniti. Za mene su hrvatski branitelji najveći domoljubi i rodoljubi i stoga se osjećam povrijeđenim i diskriminiranim kad ih netko nazove fašistima, kao što je to učinio gospodin Milorad Pupovac.

Na temelju Zakona o suzbijanju diskriminacije, prema kojem se treba urediti zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije (članak 1.), nije dopušteno u Republici Hrvatskoj vrijeđati njezine stanovnike po bilo kojoj od navedenih osnova. S obzirom na to da je navedeni gospodin Milorad Pupovac, a s njime i gospodin Stjepan Mesić, iznosio lažne tvrdnje, dakle očite neistine, o tom povijesnom događaju iz 1941. godine, i da je hrvatske branitelje nazvao fašistima, zloupotrijebili su javni govor kako bi diskriminirali moje “političko ili drugo uvjerenje”, a osobito “nacionalnu” svijest i ponos.

Prema navedenom Zakonu, diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovog članka (članak 1, stavak 3.). Je li gospodin Pupovac i gospodin Mesić imaju pogrešnu predočbu o događaju iz 27. srpnja 1941. u Srbu, iz neznanja ili svjesno promiču laži, nije mi poznato. No, njihova je predočba o tom događaju podpuno pogrešna i znanstveno netočna, pa su na temelju toga diskriminirali mene kao znanstvenika i mene kao Hrvata. Iz razgovora s mnogim ljudima poznato mi je da su i mnogi Hrvati njihovim nastupima ogorčeni, a osjećaju se i diskriminiranima.

Stoga zahtijevam od Visokog Naslova da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja pokrene postupak protiv navedenih pojedinaca, osobito protiv gospodina Milorada Pupovca.

*Dr. Stjepan Razum
diskriminirani stanovnik Republike Hrvatske*

PS! Poznato mi je da svaka osoba može na pisani zahtjev, a to osobito vrijedi za pučku pravobraniteljicu, dobiti od Hrvatske radio televizije snimak bilo koje radijske emisije. Stoga vrlo neozbiljno djeluje rečenica “Nismo u mogućnosti preslušati radijski prijenos na koji se pritužujete...”, koji ste mi, gospođo pučka pravobraniteljice, napisali u svom dopisu od 18. srpnja 2014. (P.P.-24-08-012/14).

Ovaj dodatak odnosi se na odgovor pučke pravobraniteljice od 18. srpnja 2014. na moju predhodnu pritužbu, povodom koje nije poduzela ama baš ništa, osim sastavljanja besadržajnoga pisma.

I dok povjesničar i uz to doctor povijesnih znanosti Stjepan Razum ovako piše pučkoj pravobraniteljici, dotle će jedan od poznatih propagandista velikosrpske ideologije Branimir Pofuk u Večernjem listu tvrditi:

Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava u Kninu. Između ta dva događanja postoje sličnosti o kojima nitko ne će, ne želi ili se ne usuđuje govoriti.

U Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2014. je to kratko prokomentirano:

Jedina sličnost je što su i u jednom i u drugom Srbi bili fašisti.

Na svoj poznati način čitav tekst je prokomentirao Zvonimir Hodak, Dnevno.hr, 04. 08. 2014.:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno mu se ne sviđa ona latinska "nomen est omen". Nisam dokučio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rečeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Večernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicima je poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk i par stručnjaka, točnije Milorad Pupovac, Stipe Mesić i Slavek Goldstien, otvaraju nama laicima Pandorinu kutiju. Kad su duhovi u kutiji vidjeli face Pofuka, Slaveka, Mesića i Pupovca, od straha nijedan nije htio izaći van. A duhovi su trebali posvjedočiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašističkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektički neobrazovani ognjištari jedino i znaju: odj.... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i točka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne možeš očekivati da shvate svu ideološku, ma rekao bih, marksističku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvažnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava pobjedničke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sikće po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četničkog ustanka u Srbu i srpskog bježanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektička mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok je poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike. Tragedija njegove obitelji, misli Brane, dovoljna je da Slaveku iz usta izlaze tvrde i neumoljive povijesne istine.

Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Dobro! Od Tvrtka Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaže tako mudri Slavek: "Ustanak u Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Točno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen. Nastavak te pastoralne ličke priče vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirske pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". Samozvani povjesničar nas poučava: "U (nezgodno slovo, ali ne možeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroženosti srpskog stanovništva od ustaškog genocida i energične revolucionarnosti organiziranih komunista i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastično vidi sličnost ugroženog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se počelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebično pomagali ugroženim Srbima. Naročito u Vukovaru, na Ovčari, u Škabrnji, Saborskom, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naročito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energičnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunista. I to sve u roku od nekoliko mjeseci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR, naši komunisti na čelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku, Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tito je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. Možda je Večernjak uz Pofuka i Goldsteina mogao angažirati i druge eminentne povjesničare kao što su Dežulović, Tomić, Stazić i Stipe Alfter kako bi što brže došlo do povijesne simbioze dva tako bliska događaja kao što su četnički bal vampira u Srbu 1941.g., i akcija Oluja 1995.g. A tu su nam memoari Slaveka Goldsteina nepresušivo vrelo plitke povijesne demagogije.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

A i drugi kolumnist s Dnevno.hr Danijel Vuinac (05. 08. 2014.) slično reagira govoreći o našem dražesnom Pupovcu:

Drug dežurni pljuvač po Hrvatskoj osjetio se prozvanim poručiti da neće u Knin na proslavu Oluje, naravno, zbog groznih Hrvata koji nikako ne žele mir već stalno slave nekakve pobjede nad velikosrpskim fašizmom, i inih klerofašista koji su u Oluji grozomorno zgromili na tisuće goloruke srpske nejači, kao što su mnogi Srbi sigurno uvjereni da su Hrvati, a ne srpski vojnici u sveopštoj bežaniji, gazili tenkovima preko traktora i ljudi. Sa dubokim žaljenjem možemo konstatirati da tamo također neće „prisustvovati" ni Teršelička, kao ni brat naše simpatične ministarke Vesnice, Zoranče. Ni njima

ne pada na pamet proslavljati nešto tako gnjusno kao što je hrvatska pobjednička Oluja. Oni će tada radije biti sa svojom braćom Srbima i oplakivati srpske žrtve stradale od zločinačke, ustaške ruke. Ako bi nekim nesretnim slučajem dospjeli do Knina, tamo bi vjerojatno razvili svoje umilne transparente na njima tako dragoj ćirilici. Međutim, jako bi se začudili da upitaju neke od Srba koji su branili svoju domovinu Hrvatsku, i koji također slave Oluju, što zapravo misle o toj ćirilici. Iznenadili bi se da hrvatski branitelji srpske nacionalnosti ćirilicu (kao simbol počinjenog zla) teško podnose, čak teže nego najžešći branitelji Hrvati.

Ipak, žalosno je gledati kako se ljudi u godinama poput Teršeličke i Pusića i dalje toliko pate, kako još uvijek ne mogu prihvatiti činjenicu da Jugoslavije više nema i da je geostrateški projekt Velike Srbije, barem za sada, stavljen ad acta. Netko bi Vesni i Zoranu trebao reći, za njihovo dobro, da tolika mržnja nije zdrava. Ne po nas, već po njih. Izjest će ih vlastita mržnja prema Hrvatskoj. Zato bi bilo dobro da im njihovi suborci Zoran Milanović, Ivo Josipović i Vesna Pusić prijateljski objasne da su njihova vremena prošla, da je njihova vojna i politička opcija poražena, i da bi se zbog vlastitog razuma (ako ga uopće imaju) trebali malo smiriti i pokušati nastaviti živjeti, prihvaćajući stvari takve kakve jesu (...)Njihovo skvičanje i cviljenje tim više začuđuje jer po pitanju stvaranja nekog novog „bratstva i jedinstva“ (sa srpskim gazdama na čelu, ofkors) sve ide kao po loju, čak i bez njihovog potpirivanja vatrice. Sve ide, ne da ide – nego klizi, bolje nego su Milošević i Šešelj ikada zamišljali u svojim najluđim snovima. Ni da su osvojili, pregazili, pobili i porobili cijelu Hrvatsku kako su planirali, ne bi postigli ovo što se sada događa. S pravom se može reći da smo mi pobijedili u ratu, a Srbi evo sada, dva desetljeća kasnije pobjeđuju u – miru (to sam tvrdio još 1996. – Dubrovački vjesnik, 17. 02. 1996., JP).

Zapravo, moram protestirati zbog Pofukove tvrdnje jer iz svih mojih tekstova izravno slijedi usporedba između zločina u “ustanku”, kada su, kako nas podsjeća Hodak, *onako usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen* i onih u “Oluji”. Naime, u svim tim člancima, a i u knjizi *Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba* naglašavam kako je mnogo stravičnije od bilo kakvog ubijanja ljudi to što su hrvatski branitelji napravili u “Oluji”. Doista zar nije nešto najstravičnije u povijesti zločina to pravljenje zečeva od ljudi? Zapravo mi je žao sve ove koji uviđaju tu zločinačku narav “Oluje” i pravljenja zečeva od ljudi, kada to izravno ne smiju reći, pa sebe izlažu ovakvim podrugljivim tekstovima, ili pak i kaznenim prijavama. Da se jednostavno pozovu na Slobodana Miloševića i ukažu svima kako je strašno biti zec, ili sluga zečevima, svima bi bilo sve jasno, zar ne?

Zar nisu žaljenja vrijedni ljudi koji se moraju praviti da se sve to nije dogodilo? Sve im se raspada, pa se čak u Hrvatskoj ponovo otvara pitanje

općeprihvaćenih laži oko logora Jasenovac. Mr. sc. Mladen Ivezić čak je napisao i knjigu "Titov Jasenovac", a onda (užasa li jednog) s njim naprave intervju u Glasu koncila. Najgore od svega je to što se u tome intervjuu dovodi u pravo korištenje laži u sprovođenju velikosrpskih interesa. U Glasu Koncila ne razumiju da se Srbi i njihove sluge s pravom ljute kada netko iznosi istinu da bi osporio velikosrpske probitke ostvarene onim što je najviše pomoglo Srbima u njihovoj povijesti – korištenje laži kako reče Dobrica Ćosić. Ili:

Mi lažemo da bi smo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno. “

(Dobrica Ćosić, Deobe)

Zato su s pravom reagirali Predrag Lucić u Novom listu, te Vlado Vurušić i Davor Butković u Jutarnjem listu. Ali u Glasu Koncila nikako da private sve te vrijednosti srpskog naroda i njihovih slugu u RH, pa objavljuju članak Mladena Ivezića, u najnovijem broju Glasa Koncila (53./2014., br. 32-33 /2094-2095/, Velika Gospa 2014., str. 39), u odjeljku „Osvrti!“, kao reakciju na pisanje Lucića Vurušića i Butkovića.

Mladen Ivezić

Neuko ponavljaju laži protiv Hrvata

Budući da je moj intervju izazvao žestoke napadaje dvaju dnevnih listova na Glas Koncila pa i Katoličku Crkvu, slobodan sam zahvaliti onima koji hule jer, osim demonstracije neznanja, brutalne mržnje na istinu i slobodu javnog istupanja, otvaraju i potvrđuju, premda samo neke, znanstvene teme kojima se bavim u proučavanju Sabirnoga i radnog logora Jasenovac.

Recimo, pitanje proširivanja epidemije tifusa. Da su čitali više od 2000 knjiga laži o Jasenovcu, bili bi znali da zatočenici, pa i tifusari, uvijek sami tvrde da su ih liječnici (također zatočenici) tjerali među zdrave lažima da vlasti tifusare ubijaju, a onda su vlasti osnovale posebni odjela za tifusare, gdje su ih liječili i po 3-4 mjeseca. Kada je Josip Broz ostavio izludjele tifusare kao zaštitnicu u bijegu s Neretve i Kozare, uvjerivši ih da će ih ustaše poklati, vlasti su sve ranjenike i tifusare liječile u Jasenovcu, a liječnici zatočenici krali su im lijekove i slali u šumu.

Dobro je što su oni koji se ponašaju hrvatožderski otvorili i pitanje Šaranove jame, za koju S. Goldstein i Đ. Zatezalo pišu o desetcima tisuća ljudi koji su u nju bačeni te, zajedno s nekim istaknutim političarima u svećeničko-četničkom društvu svake godine nad njom plešu nekakav divljački tam-tam. Na internetu se može naći snimka Vranjicana i Božićevića, u kojoj se vidi, sve u neprekinutu sedmominutnom kadru, kako se spuštaju na njezino dno i dokazuju da nema tragova ni jedne kosti.

Tako, glede tih novina, možemo zaključiti ono što već odavno znamo: zabranjuju istinu o Hrvatskoj, a neuko ponavljaju laži protiv Hrvata.

Možemo se nadati da će dio njihovih čitatelja početi shvaćati da je taj totalitarizam usmjeren na zaštitu poretka zasnovana na laži, što nam svima nanosi veliku štetu.

Iako je Vuinac potpuno u pravu kada zapravo tvrdi isto što i mnogi drugi hrvatski publicist i kolumnisti da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2., iako je točno da se ne smije pokušavati istinom osporiti učinke koje su Srbi postigli uporabom laži, ipak se ne bih složio, ako je na to mislio, da ne treba stalno i ustrajno napadati one koji govore istinu. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku nas upozoravaju na poznate diplomate koji su se istakli svojim lažima protiv Hrvata. Na prvom mjestu tu je Carl Bildt autor teze o prekomjernom granatiranju Knina, koji je prvog dana "Oluje" proglasio predsjednika Tuđmana ratnim zločincem (očito znajući da će biti načinjen najveći genocide u povijesti – genocide pravljenja zečeva od Srba). A tu i Paddy Ashdown sa svojom pričom o podjeli Bosne s Tuđmanovom salvetom. Sjetimo se da je Bildt bio proglašen *personom non grata*, ali mu je nova vlast nakon 2000. opet dopustila dolazak u Hrvatsku.

Zato je i moguće da jedan Ivica Marijačić poruči vlastima (Hrvatski tjednik, 07. 08. 2014.):

Neka se zamisle gdje je to "puklo" između njih i naroda. Krivo su shvatili svoje mandate. Vjerovali su da će promijeniti narod, a izgleda da će uskoro narod promijeniti njih.

Da, istina može zavarati ljude pa mogu prestati vjerovati našim vlastima koje znaju da odgovor na pitanje - što je naš interes - najbolje znaju u Beogradu i Londonu.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA

Naslov ovog teksta je, zapravo, naslov moje knjige koja će biti predstavljena u četvrtak 24. 04. 2014. u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb, s početkom u 19h. Knjigu će predstaviti admiral Davor Domazetu Lošo, saborski zastupnik prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i naš poznati odvjetniku i kolumnist Zvonimir Hodak, koji je napisao i predgovor knjige i koji je u jednoj rečenici, zapravo ponajbolje opisao ono što možete naći u njoj:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Doista sam o Srbima kao zečevima pričao na mnogim javnim nastupima, uvijek uz veliko odobravanje nazočnih. Zapravo glavni tekstovi u knjizi su oni objavljeni na portal Dnevno.hr i u thedniku 7Dnevno.

Vjerojatno srpsku "bežaniju" uopće ne bi ni spominjali da oni uz pomoć tj. po diktatu svjetskih moćnika nisu pokušali i još uvijek pokušavaju poraz pretvoriti u pobjedu. Toliko sam puta ispričao tu priču da je zečeve spomenuo i biskup Vlado Košić u predgovoru moje knjige "Vukovar i njegov stožer". Sigurno su porugu zaslužili oni koji su s jednom od najjačih armija u Europi napali razoružanog protivnika i taj rat izgubili! Degudantno je gledati kako razni pupovci i šerbedžije danas naplaćuju to što su hrvatski ratnici od njihovih napravili zečeve!

Ali mnogo veću porugu zaslužuju oni u Hrvatskoj koji takvima još uvijek služe. I nedavni razgovor na Radiju Mariji završio sam pričom koja je sadržana u naslovu ove knjige. Javio mi se g. Michael Pack (11.4.2014.) koji je komentirao upravo sluge:

... Prošli tjedan u Europskom domu u Londonu gostovali su „hrvatski“ pisci i tumačili, kako mi još uvijek u Hrvatskoj širimo ideje fašizma. Moji prijatelji Englezi, od njih jedan novinar, bili su zgroženi, pitali su zašto ja nisam bio nazočan, jer znaju, da bi im se suprostavio i rekao da lažu. Međutim, ja sam se opet zamjerio Londonskoj crvenoj „ambasadi“ i nisam više pozivan na događaje u svezi sa Hrvatskom. Ipak, treba biti ustrajan, a njihov bezobrazluk treba vratiti istom mjerom, kad god i gdje god možemo.

G. Packu sam odgovorio:

Ne čudi me da su Vaši prijatelji Englezi bili zgroženi. Ne jednom sam napisao kako se svi koji služe gazdama protiv nacionalnih interesa svoga naroda gade tim gazdama. Sun Tzu je napisao da su to najogavniji ljudi. U našem slučaju to je još gore jer se događa poslije pobjede u ratu kada su naši branitelji od agresora na našu domovinu napravili zečeve (kako je to sjajno definirao Slobodan Milošević). Zato za ove naše i kažem da su najogavniji među najogavnijima. Nedavno sam bio na predstavljanju jedne knjige. Bio

sam u drugom redu i onda se pojavio i sjeo u red ispred jedan od njih - trenutni predsjednik RH. Ogavno mi je bilo i sjediti blizu takovih ljudi pa sam otišao prije nego je predstavljane i počelo. Kako sjediti blizu čovjeka koji je cijeli život (barem od 1992. kada ga je predsjednik Tuđman kao mladog docenta postavio u komisiju za žrtve rata) posvetio služenju Srbima, agresorima na našu domovinu. Danas to postaje sve očitije zahvaljujući činjenici da su Srbi u Haagu u svojoj tužbi za genocid koristili njegove izjave i izjave njegovih savjetnika. I u najnovijem broju tjednika 7Dnevno možemo vidjeti kako je "sramotnu Deklaraciju o suradnji s Haaškim sudom pisao stručni tim pravnika, među kojima su bili Ivo Josipović i Ivan Šimonović".

Oni su doista dobro plaćeni, ali unatoč tome gazde ih se gade, zar ne?

A kako im se ne bi gadili kada znamo što je u Haagu govorila Sonja Biserko, predsjednica Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji, koju je u Haag, kao svjedoka, pozvao hrvatski pravni tim i usporediti s činjenicom da je "svjedok" srpskog pravnog tima bio Josipović:

- Srbija je krajem 20. stoljeća počela provoditi devetnaestoljetni projekt jedinstva i ujedinjenja svih Srba, što nije odgovaralo "duhu vremena", naročito poslije pada Berlinskog zida. Logika iza toga je da je Srbija oduvijek shvaćala Jugoslaviju kao Veliku Srbiju. Srbija je uvijek negirala prava i identitet Makedoncima, Hrvatima i drugima. Nije razumjela da su se ti narodi emancipirali i stvorili svoj identitet tijekom 20. stoljeća. To je bilo ključno za razumijevanje negiranja i nepriznavanja postojanja tih naroda koje je bilo vrlo prisutno u kampanji uoči rata – "Hrvati su Srbi, Muslimani su Srbi" i tako dalje. To je zaista devetnaestoljetna teorija nacija. Srpski nacionalni program odigrao je ključnu ulogu u tragičnom raspadu Jugoslavije. Od smrti Josipa Broza Tita, nijedna druga republika nije razmišljala o odvajanju i odlasku iz Jugoslavije. Vlasti Slobodana Miloševića, poslije pada Berlinskog zida, nastavile su križarski rat protiv Jugoslavije, uništavajući sve federalne institucije i stvarajući završni čin na koji je međunarodna zajednica prekasno reagirala.

Amandmane na Ustav Srbije iz 1990, nazvala je "prvim secesionističkim dokumentom" u nekadašnjoj Jugoslaviji:

- Miloševiću je bio raščišćen put da nastavi svoju kampanju. Haaška konferencija (1991.) bila je posljednja šansa da Jugoslavija opstane u tadašnjem okviru, ali je, nažalost, Srbija odbila tu ponudu zato što je JNA već bila na njejoj strani.

Prema njenim riječima, JNA je čitavo desetljeće prije toga bila podvrgnuta promjenama da bi je Srbi mogli kontrolirati.

- Vlasti Srbije pripremale su scenarij za raspad Jugoslavije.

- Deset godina trajala je neka vrsta medijske pripreme, pogotovo od 1988. do 1991. kada je srpski narod kondicioniran za nešto što će doći, tako što se ponovo najavljivao genocid, prije svega u Hrvatskoj i BiH. Zapravo se inzistiralo na tezi da je srpski narod žrtva obje Jugoslavije, a ta kampanja

pokazala je što se sprema. Taj pogled na krizu u bivšoj Jugoslaviji zaokružio je Memorandum Srpske akademije nauka i umjetnosti, a zastupali su ga brojni akademici, kao i Srpski pokret obnove i Srpska radikalna stranka u svojim programima.

- Savezna vojska je 1991. stala na srpsku stranu, de facto i javno. Našle su se vojska i Srbija na dvije točke – obrana socijalizma i recentralizacija Jugoslavije. Teritorijalna organizacija omogućila je da JNA bude upotrijebljena za ono što se dogodilo. Moji osobni stavovi proizlaze iz brojne literature koju sam pročitala, iz iskustva diplomate u jugoslovenskoj diplomaciji, iz rada ovih 25 godina, tijekom kojih sam se u velikoj mjeri bavila srpskim nacionalnim programom tj. srpskim nacionalizmom.

(<http://dnevno.hr/vijesti/svijet/119290-potopila-vlastitu-drzavu-u-haagu-srbija-i-jna-su-se-od-81-godine-pripremali-za-rat-hrvati-to-nisu-znali.html>)

Vjerojatno je jedna takva usporedba dovoljna da potvrdi opravdanost mojih tvrdnji na Radiju Mariji kada sam objašnjavao kako ova hrvatska služinčad, bilo u vlastima – bilo u medijima, žive u velikom strahu. Godine 2000. došli su ponovno na vlast s parolom “Oni su nama oprostili – mi njima nećemo!” Danas je toliko očito da su nenarodna vlast koja se otvoreno stavila u službu svih onih u svijetu koji nikada nisu voljeli, dapače mrzili su i hrvatski narod i hrvatsku državu. Svjesni su da je danas mnogo teže očekivati da će im to biti oprošteno. To im doista mora biti jasno kada o njihovom strahu govori i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić na svečanoj uskrstoj misi:

Što nam strah od branitelja, koji su krvlju gradili Domovinu, govori o stvarnoj moći postojećih struktura?

Te postojeće strukture misle da svoj strah mogu prenijeti i na one koji vole svoj narod i svoju državu. Vjeruju da im za to može poslužiti predsjednik Udruge specijalne policije Domovinskog rata čiji smo večeras gosti. To je doista sjajno komentirala dr. Željka Markić:

Josip Klemm priveden je kako bi se zastrašilo njega i sve druge koji su nepoćudni aktualnoj vlasti. Josip Klemm priveden je kako bi aktualna vlast – Linić, Josipović, Pusić, Milanović i ostali - poslali poruku – ako se zalažeš za demokratsku, europsku Hrvatsku, kopat ćemo po tvojim poslovima sedam, deset, koliko god godina unatrag je potrebno, nešto ćemo ti napakirati, osudit ćemo te, oduzeti ti tvrtku, nastradat ćeš. Josip Klemm priveden je kako bi jučer i danas na naslovnici Jutarnjeg lista bio Klemm, hrvatski branitelj, predsjednik udruge specijalaca, a ne Zdravko Mustać, nekadašnji šef Udbe, nekadašnji šef Josipa Perkovića čiji sin Saša i danas savjetuje predsjednika Josipovića. Aktualnu vlast – koja omogućuje da Državno odvjetništvo sjedi na prijavi da se Croatia osiguranje, koje je u vlasništvu države, prodaje po cijeni koja je 3,2 milijarde kuna niža od stvarne, koja radnicima u brodogradilištu Lamljan na Ugljanu ne dozvoljava da uđu u tvrtku koja se uspjela dići na noge, proizvoditi i zarađivati, koja ne istražuje dugogodišnje optužbe da je Linić, uz sve ostalo, za milijarde kuna oštetio Inu, koja ministru zdravlja,

Ostojiću, nakon što je proračun oštetio za milijune kuna uvođenjem neprovodivog smjenskog rada u bolnice, sad dozvoljava da provodi još veću reorganizaciju svih bolnica u Hrvatskoj – takvu vlast – ne brine je li Josip Klemm oštetio vlastitu tvrtku za 3,2 milijuna kuna. Njih zabrinjava to što je Josip Klemm osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj veličanstven doček kakav su i zaslužili, zabrinjava ih što je Josip Klemm zaštitio i pomogao referendum o braku, zabrinjava ih što je Josip Klemm pokazao da hrvatski generali stoje uz hrvatski narod u Vukovaru, zabrinjava ih što Josip Klemm podupire rad Stožera za obranu hrvatskog Vukovara (sjetimo se da je zbog toga Klemm bio priveden 03. 09. 2013., kao i to da je Stožer ovih dana stao uz njega, J.P.), zabrinjava ih što su pripadnici specijalne policije Domovinskog rata izabrali baš Josipa Klemma za svog predsjednika, zabrinjava ih što Josip Klemm zapošljava oko 800 zaštitara, velikim dijelom nekadašnjih branitelja Hrvatske. A ponajviše ih zabrinjava što je financijski neovisan i što ga aktualna vlast ne kontrolira. Zato je jučer priveden Josip Klemm. A svima nama, koji se usuđujemo govoriti da je aktualna vlast nesposobna, jer Hrvatsku gura u gospodarsku propast, ne zna napraviti zaokret i povesti zemlju u oporavak, da je nedemokratska, jer koči demokratske procese, negira rezultate referenduma, kontrolira medije koje financira, posebice Jutarnji list i HRT i da je protunarodna, jer se brine samo za svoju materijalnu korist, bez vizije za ovu prekrasnu zemlju i ljubavi prema narodu koji bi trebali voditi poručili su: “Ovako mi postupamo s onima koji nam se suprotstave. Razmislite, netko od vas mogao bi biti sljedeći. “ Na nama je da im mirno, ustrajno, baš kao što to već godinama čini i Josip Klemm, pokažemo da ih se ne bojimo. I da je vrijeme njihove strahovlade na izmaku.
<http://narod.hr/u-prijevodu/dr-markic-privodenje-josipa-klemma-zastrasivanje-svih-koji-se-protive-aktualnoj-vlasti/>

Ova najnovija priča s Josipom Klemmom i završetak teksta dr. Markić podsjetila me na mog oca koji je na sličan način dospio u zatvor. Nisam još krenuo u školu i to mi se činilo strašnim. I danas sebi ne mogu oprostiti što mu jednom, kada su ga s lisicama na rukama provodili gradom nisam potrčao u zagrljaj. Umjesto toga ja sam se ukočio. Nisam se mogao pomjeriti. Ispričao sam to bratu koji je pet godina stariji od mene i on mi je, kao i mnogo toga drugoga, objasnio koliko je moje reagiranje bilo nerazumno:

Trebaš se ponositi s tatom. Pa vidiš da su svi oni koji nešto vrijede danas u zatvoru.

Lekciju nisam nikada zaboravio. Zato sam na predstavljanju knjige o generalu Markaču, za koju sam napisao jedan od predgovora, a koje je bilo prije oslobođajuće presude, rekao kako bih bio ponosan da sam na mjestu našeg generala. Poslije veličanstvenog dočeka naših generala postalo je očito koliko sam bio u pravu. A, kako je i konstatirala dr. Markić, Josip Klemm je osigurao da generali Markač i Gotovina imaju u Hrvatskoj doček kakav su i zaslužili.

Zato mi je smiješno kako još nisu naučili što znači kada se dr. Markić pita: *Tko je slijedeći?* Nisu naučili ono što je mene naučio jedanaestogodišnji brat, a ja razumio kao predškolsko dijete. Nisu razumjeli da se ona samo pita tko je slijedeći na koga ćemo svi mi biti ponosni! Što je više takovih primjera našeg ponosa, to i njihov strah, o kome je govorio i kardinal Bozanić, sve veći!

Akademik Josip Pečarić

Dnevno.hr, 23. 04. 2014.

Glas Brotnja, 23. 04. 2014.

PRILOG

**FAŠISTI TE NAPADNU, OKUPIRAJU, A KAD IH
PRETVORIŠ U ZEČEVE – PROGLASE TE
FAŠISTOM**

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“

Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“.

„Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar.

Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Belinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je.

„Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj ustanovici snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristiti metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurda“.

Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac.

Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima.

Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija.

„Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman.

Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom.

„Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti.

„Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom.

„Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno.

Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi.

„Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“.

Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifašisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički.

„Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“.

Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije.

„Problem danas Hrvatske i branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo.

Izvor: narod.hr

<http://narod.hr/kultura/fasisti-te-napadnu-okupiraju-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>

HAZU I PROTUNARODNA VLAST

Tjedan dana u Lahoreu i obrane tri doktorata mojih tamošnjih studenata. Zapravo, to je možda zadnji posjet jer sudbina tog centra nije izvjesna. Kako mi to zvuči poznato – novoj vlasti ne vrijedi ono što su napravili oni prije. Ma, na koju državu me to podsjeća? Valjda ću se sjetiti.

ASSMS je meni bila sjajna škola jer su Pakistanci pozivali strane stručnjake da dođu u Lahore, gdje su na doktorske studije upisivali najbolje umjesto da ih šalju vani. Znamo da se mnogi tako i ne vrate.

Glavni ispitivač je uvijek netko s nekog pakistanskog sveučilišta. Ovog puta (za dva kandidata) to je bio moj bivši doktorand Professor Ghulam Farid koji je na kraju pročitao pjesmu koju je posvetio ravnatelju ASSMS-a i meni. Zapravo drugi dio je bio namijenjen meni pa samo njega dajem (u prijevodu I. Orešić):

VI SADITE DRVO

...

*Među galaksijama Matematičara vi ste tako jedinstveni
koja je ljepota u vašoj taktičnosti, kako je lijepa vaša tehnika
sve dok zvijezde svijetle i sunce izlazi, budite svjesni
da smo mi jako zahvalni i uvijek želimo vaš savjet
Neka vas posluži zdravlje koje je više od bilo kakvog bogatstva
Vi sadite drvo, drvo neće nikada uvenuti*

Lijepo je znati da si napravio nešto vrijedno i pomogao i u nekoj drugoj zemlji. Ima ljudi koji to znaju cijeniti. Tako mi drugi moj bivši doktorand Professor Khuram Ali Khan piše kako je na Workshopu “Advancements in Pure and Applied Mathematics” April 24-25, 2014. COMSATS Institute of Information Technology, Attock Campus poznati pakistanski matematičar prof. Muhammad Aslam Noor rekao:

„Profesor Pečarić je veliko ime. Čast je za Pakistan da je on ovdje. Značajan je njegov doprinos u proizvodnji 15 doktora matematike u Pakistanu. PhD program u ASSMS-u ne košta puno zahvaljujući ljudima kao što je on, jer profesor dolazi ovdje, umjesto da šaljemo studente u inozemstvo (što bi više koštalo).“

Zašto uopće o ovome pišem? Zapravo sve me to podsjeća na Hrvatsku. Kod nas netko iz MZOSA smisli kriterije izvrsnosti po načelu: netko je izvrstan ako ispunjava uvjet za koji on zna. Sve ono drugo, mnogo vrijednije, o čemu on nema pojma, nije izvrsnost. U drugim državama vjeruju da sam izvrstan. Recimo u Kini prevode na kineski razgovor koji je još 2008. objavljen u jednom međunarodnom časopisu sa SCIE i CC lista s kojim je završen broj posvećen meni zbog mojih zasluga u matematici. U Hrvatskoj nije izvrsnost kada su moji časopisi na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na 1.,

2. i 6. mjestu. Nije izvrsnost kada napravim preko 40 doktora znanosti koji rade po hrvatskim sveučilištima. Nije izvrsnost kada si među nekolicinom matematičara u povijesti s preko 1000 znanstvenih radova. Nije izvrsnost ako imaš 70 puta veći broj radova od onoga koji oni traže itd. itd. Ali jeste izvrsnost ako ispuniš onaj uvjet za koji je negdje našao onaj iz Ministarstva.

A kada već govorimo o znanosti moramo znati da nam s poviješću ide mnogo gore. Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo je na samom predavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgijara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predavljanjem::

Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predavljanju. Svojedobno je Stipe, kao renomirani gospodarstveni stručnjak, održao svoje legendarno predavanje pred prepunom dvoranom HAZU o putevima izlaska Hrvatske iz gospodarskih problema (to predavanje spominje i Vjekoslav Krsnik u 7Dnevno, 02. 05. 2014., J.P.). Svi nazočni akademici su otvorenih usta slušali Stipino predavanje, sigurno zbog novih pogleda, a nikako zbog ideološkog istomišljeništva ili ne-daj-Bože poltronstva. Očekivali su možda da ih Stipe nauči ponekom gospodarskom triku, kao recimo kako pozajmiti lovu

od Slovenca, kojeg prije toga odlikuješ najvišim hrvatskim odlikovanjima, za kupnju stana na elitnoj lokaciji u Zagrebu. Znam neke prijatelje koji bi također, da su bili na Stipinoj poziciji, odlikovali Slovenca i za znatno manji iznos pozajmice.

Uglavnom Pečarićevim kolegama akademikima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima). Evo jedne isprike:

Poštovani gospodine akademice,

Najljepše Vam zahvaljujem na pozivnici. iznimno mi je žao što ne ću moći nazočiti predstavljanju Vaše vrijedne i, u ovome vremenu, prevažne knjige. U vrijeme predstavljanja moram biti u Opatiji na otvaranju trodnevnog simpozija kojemu predsjedavam. Čestitam i srdačno Vas pozdravljam,

Hodakova usporedba s Mesićevim predavanjem je izvrsna. Zapravo, dok je bio predsjednik Mesića su zvali u HAZU da održi predavanje i o povijesti, koje je proteklo u pokazivanju nepoznavanja problematike o kojoj je govorio (jedan od organizatora mi je poslije rekao kako je imao 18 bitnih netočnosti). Za razliku od Mesića, moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ tiskao je svojevremeno Hrvatski institut za povijest, tadašnji direktor me je zvao da sa Sveučilišta pređem u njegov institut, a na kraju je i Akademija organizirala dogovor s Žerjavićem i kolegom Bilandžićem oko izjave Akademije o broju žrtava u Jasenovcu. Tražio sam nazočnost i onih koji drugačije misle, što je prihvaćeno. Naravno, poslije su se predomislili. Žerjavić je sam napisao izjavu. Odbio sam je potpisati. Danas smo svjedoci koliko besmislica o Jasenovcu može izgovoriti, opetovano, predsjednik vlade Milanović (i ne samo on), dok s druge strane konačno će istinski hrvatski povjesničari znanstveno prići proučavanju logora Jasenovac, za razliku od dosadašnje isključive uporabe u antihrvatske svrhe. O tome posebno treba pročitati intervju s povjesničarem dr. Sc. Stjepanom Razumom *Dokazat ćemo da su u Jasenovcu partizani svoje zločine podmetnuli ustašama*:

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/17566-s-razum-dokazat-cemo-da-su-u-jasenovcu-partizani-svoje-zlocine-podmetnuli-ustasama.html>

Moju knjigu o Strosmyeru (suautorica A. Pečarić) tiskala je Akademija, a na simpoziju o njemu, koji je organizirala Akademija, pozvan sam za jednog od predavača (tiskana je i knjiga sa Simpozija).

Dakle, ponešto sam i u povijesti napravio, a Mesić nije ništa. Njemu daju predavanja, a meni odbiju slanje pozivnice. Valjda iz straha da nešto više ljudi ne dozna o Miloševićevoj izjavi o zečevima, tj. o hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba. Vjerovali ili ne.

Evo kako je to izgledalo:

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjeravala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićевой tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU“, a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Anrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem,

Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

Međutim, Hodak je još eksplicitniji u novoj kolumni (Dnevno.hr, 05. 05. 2014.):

Dobio sam dvije packe nakon osvrta u prošloj kolumni na ulogu i djelovanje HAZU. Naravno, prihvaćam drugarsku kritiku i fleksibilan, kakav već jesam, ostajem čvrsto kod svojih ranijih stavova. Međutim, prateći preko interneta što se zbiva kod naših komšija u Srbiji još sam se jednom uvjerio u svemirski utjecaj njihovih akademika. Oni ne zovu opskurne političare na namještena predavanja već, kao s Olimpa, šalju jasne političke smjernice svojoj političkoj eliti. To su radili još 1987. g., 1990., 1991., pa su nastavili eto i do danas. "Otac nacije", književnik i akademik Dobrica Čosić je u beogradskom tjedniku "Nedjeljnik" bio brutalno iskren: "Srbi. Kosovo smo izgubili. Pomirite se s time. I točka." Kad to kaže poznati akademik, onda je to tema koja se danima vrti po cijeloj srpskoj javnosti. Dobrica naime, smatra kako Srbija više ne smije ratovati jer za to više nema ni biološki, ni patriotski potencijal. Smatra kako je njihova zadnja nada Putin, a ne Merkelica. Sjećam se kraja osamdesetih kad je SANU, na čelu sa Dobricom, bio uvjeren kako će Srbi, nakon Cerske bitke, napokon dobiti i jedan rat. Stoga je razumljiva euforija koja je tamo zavládala nakon pada Vukovara. Linija Virovitica, Karlobag, Zadar i Karlovac činila se tada gotova stvar, samo ako se na brzinu sredi ustašoidne nenaoružane Hrvate. Međutim, kao i obično u povijesti ratovanja, došao je puš-puš dan iliti 5. kolovoza 1995. g. Potom traktorijada, zečevi... ostalo sve znamo. Iako im to tada nije odmah bilo sasvim jasno, ali tog su dana ostali bez Krajine u Hrvatskoj, a nešto kasnije i bez Crne Gore i Kosova. Zanimljivo je kako danas, idejni začetnik cijelog tog osvajačkog plana, rezignirano obaviještava srpsku javnost kako Srbija više nema ni biološki ni patriotski potencijal za rat. Za to vrijeme se naše političke elite idalje naprežu iz petnih žila kako bi komšijama pomogli da ih nekako prošvercuju u EU da se u tom Kosoricinom eldoradu ne osjećamo mentalitetno usamljeni. Što mislite koga će Srbi poslušati: Dobricu Čosića ili Vesnu Pusić i Josipovića? Ako i uđu u EU, bojim se da to ne bude kao Putinov trojanski konj. Gledajući geostrateški, to i nije tako loše za samu Srbiju. U toj bi trgovini "utržili" Republiku srpsku. Prema tome, dobro ih savjetuje "otac

nacije" da nema više ratovanja jer su Srbi bolji trgovci nego ratnici. Čak je i Sloba proglasio hrvatske Srbe u Krajini zečevima. Da Pusička pred otprilike tri godine nije onako neoprezno uletjela u deal Kosorice i Pupovca, Srbi bi već danas u istočnoj Slavoniji imali mnogo perspektivniju Zajednicu općina negoli je to bila SAO Krajina. Dokaz: nije sve u ratovima, nešto je i u lažima, kako je to napisao svojedobno "otac nacije" u svojim "Deobama". A laž je uvijek velika napast.

Znam da mnogi optužuju HAZU. Ali moramo znati i to da je prvi pravi udarac današnji režim dobio od nje (neizbor Goldsteina). Poslije toga je došla i dr. Reisman (kao potpora proganjanoj Karolini Vidović Krišto) i prvi referendum. A nadamo se i drugi. Moramo znati da je i Akademija podijeljena kao i cijelo društvo. A osuda predsjednika Stožera za obranu hrvatskog Vukovara Tomislava Josića otvoreno pokazuje o kakvom se režimu radi.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/121824-hodak-za-dnevno-hr-otkriva-tko-je-iza-kulisa-kaznio-tomislava-josica-da-bi-usutkao-stozer.html>.

Ili to što bez posljedica za bilo koga zdravog Marka Franciskovića drže u ludnici.

<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/najnovije-vijesti/10603-pobjeda-razuma-i-istine>

<http://narod.hr/hrvatska/pozadina-slucaja-franciskovic-je-oholost-samovolja-ranka-ostojica/>

Spomenimo i slučaj kada ministar lažno optuži Josipa Šimunića za uzvikivanje „fašističkog“ pozdrava ZA DOM SPREMNI nakon utakmice u Maksimiru između Hrvatske i Islanda. Suočena s istinom FIFA odustane od optužbe da se radi o fašističkom pozdravu, ali ostane pri tvrdnji da je tim pozdravom Šimunić izazivao rasnu mržnju. S obzirom da je pozdrav skraćeni pozdrav od ZA DOM SPREMNI UMRIJETI, očito je da FIFA sada tvrdi da je rasizam to što su Hrvati spremni za svoj dom (državu) umrijeti. Ako to nije rasizam, što je? A Vlada šuti na očitu uvrjedu cijelog naroda (zamalo nisam napisao NJIHOVOG). Gdje u svijetu imamo vlast koja u svakoj prigodi ističe svoju mržnju prema „svom“ narodu?

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/121549-fifa-odustala-od-dokazivanja-da-je-za-dom-spremni-fasisticki-pozdrav.html>

I konačno, lako je Dobrici Ćosiću tvrditi da Srbi više ne smiju ratovati kad to umjesto njih radi vlast u Hrvatskoj predvođena predsjednikom Josipovićem.

Zato, kada razmišljate o HAZU, nemojte misliti samo na ove kakav je kolega o kome sam gore pisao. Uvijek se sjetite da je član HAZU bio i akademik Smiljko Ašperger, koji je upravo umro u svojoj 94. godini života. Potpisao je mnoga naša otvorena pisma (bio je i jedan od prva tri potpisnika Pisma VSUN-a o rasističkim presudama našim generalima u Haagu, a jednom mi je rekao kako bi ga bila sramota nepotpisati neko otvoreno pismo ako su ga potpisali akademik Aralica i ja) i Hrvatska mu je uvijek bila u srcu i u

mislima! Uz akademika Paara najzaslužniji je i za moj izbor u HAZU (tada je bio tajnik II. razreda). Jedan kolega ga je tada, zbog moje knjige „Borba za Boku kotorsku“ upitao.

- Bi li Ti napisao knjigu o Boki kotorskoj.
- Bih, kada bi znao, odgovorio je.

Kolega je nastavio:

- Pa zašto on piše o bleiburškim žrtvama?
- A zašto se smije pisati o onim žrtvama prije, a o bleiburškim ne? Zna li kolega, da je tri člana moje obitelji stradalo na Križnom putu?

Počeo sam s matematikom, pa da s njom i završim. U nizu lijepih uspomena na kolegu Ašpergera, spomenut ću još samo njegova uvjeravanja da kada potpisujem naša otvorena pisma moram staviti i to da sam matematičar:

Svaka čast nama ostalima, ali matematika je ipak matematika!

Dragi Smiljko, neka Ti je laka hrvatska zemlja.

Akademik Josip Pečarić

7Dnevno, 09. 05. 2014.

Dnevno.hr, 10. 05. 2014.

Glas Brotnja, 10. 05. 2014.

KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA PREDSTAVLJENE U POSUŠJU

U kinodvorani u Posušju predstavljene su dvije knjige hrvatskoga akademika, matematičara i publicista Josipa Pečarića, „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ i „Vukovar i njegov stožer“.

Na početku predavljanja sve nazočne pozdravio je Ljubo Begić, predsjednik HKD Napredak – podružnica Posušja, koji je bio nositelj organizacije.

O knjigama je govorio sveučilišni profesor Marko Tokić koji je Pečarića nazvao „sakupljačem istine“. Također, rekao je da „postoji više istina o Vukovaru, ali jedna od njih je i ona emocionalna, koja je odlično opisana u knjigama.“

Predstavljanje je uveličala Klapa „Grga“.

Akademik Josip Pečarić, tijekom predstavljanja, pozdravio je organizatora i predstavljača, te u svom govoru istaknuo:

“Dr. sc. Marko Tokić je već predstavljao moje knjige i uvijek je to bilo izuzetno. Tako je bilo i danas, mada je danas imao već i nastupno predavanje na fakultetu, pa mu se moram posebno zahvaliti na tome.

Zapravo, obje knjige *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba* i *Vukovar i njegov stožer* povezuju riječi Slobodana Miloševića izrečene na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995., nakon operacije Oluja, a koje su, zapravo, sadržane već u naslovu prve:

Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?!

Naslov „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ nekima baš i nije drag. Komentirajući ga, admiral Davor Domazet Lošo je na predstavljanju knjige u Zagrebu (ovo joj je drugo predstavljanje) ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (tu njegovu tvrdnju posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Godinama već na predstavljanjima, tribinama i u mnogim tekstovima upozoravam na Miloševićeve riječi. S obzirom na ponašanje i odnos prema hrvatskoj pobjedi

to radim na jedini mogući način – porugom. Tako sam i Hrvatskom saboru još 5. kolovoza 2012. poslao prijedlog:

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVIDSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Još nisam dobio odgovor. Međutim, vladajućima je to postalo nezgodno jer su i drugi vrsni komentatori počeli spominjati zečeve. Prije svih sjajni komentator tjednika 7Dnevno i portal **dnevno.hr**. Tako sam jednu njegovu rečenicu uzeo u ovoj knjizi kao definiciju Domovinskog rata:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Napokon, morali su i na HTV-u spomenuti Miloševićev citat u emisiji o hrvatskim generalima prije dva dana 27. 05. 2014. Naravno, u emisiji su dominirale priče o hrvatskim zločinima, po onoj čuvenoj Josipovićevoj tvrdnji:

U „Oluji“ je bilo zločina i za to netko mora odgovarati.

Svima je bilo jasno da je to bilo opravdanje za Sud u Haagu jer su se željele osuđujuće presude i generalima i Hrvatskoj. O mnogobrojnim neistinama u ovoj TV emisiji pogledajte izvrsni komentar Damira Kalafatića **ŠTO JE PREVIŠE, PREVIŠE JE – General JNA, pobunjeni četnik, feralovac-izdajnik... na Radmanovoj YU televiziji**, Hrvatski fokus, 28. 05. 2014.; Hrsvijet, 28. 05. 2014. i Dragovoljac.com, 28. 05. 2014. O tome piše i I. Babić u tekstu *NEPOPRAVLJIVI HRT: Glavni junak filma o Gotovini nije Gotovina, nego urednik srpskih 'Novosti' – Đikić!* Dnevno.hr, 28. 05. 2014. Tu doznajemo da su u prvoj verziji emisije naši generali prikazani kao zločinci! Svi znamo da je na HTV-a bio dan (možda tjedan ili mjesec dana ili koja godina) žalosti kada su čuli oslobađajuće presude, pa nije nikakvo iznenađenje da je uvodničar emisije Ivica Đikić, bivši 'Feral'-ovac, glavni urednik Pupovčevih 'Novosti'.

Zato u ovoj emisiji nije osnovni ton bila tvrdnja sudca Merona kako bi osuda onih koji su oslobađali okupirani prostor svoje države bila NERAZUMNA. Još u momentu kada su u Haagu optužili Hrvatsku, tvrdeći da je to o čemu govori Meron zločinački pothvat zločinačke organizacije, tvrdio da je tako nešto SULUDO. Mojoj tvrdnji dao je prednost i biskup Košić na jednom nastupu na Mreži.tv.

Zapravo Meronova tvrdnja zasniva se na međunarodnom pravu, i same spomenute optužbe su teško kršenje istog. Naime, definicija ratnog zločina dana je u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.), a odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

Ponavljjam, zbog nerazumne optužbe naši generali i cijela Hrvatska bili su godinama na optuženičkoj klupi u Haagu. Od 2000. godine na vlasti su isključivo oni koji su služili svjetskim moćnicima u sprovođenju ovog zločina i nad generalima i nad hrvatskim narodom.

Ako vjerujemo Josipoviću, kao što je ponovio i u ovoj emisiji, sve to ne bi tako bilo da se njega slušalo. Još je 1998. tražio da Gotovina ode u Haag i dokaže svoju nevinost. Drugim riječima, na očito nepriznavanje hrvatskoj državi elementarne činjenice da i za na nju, kao na sve druge države, vrijedi međunarodno pravo, Josipović nas uvjerava da se tako nešto moralo prihvatiti. I to nakon poznate subpoene ministru Gojku Šušku, koji je Hrvatska dobila na tom sudu! U ovim knjigama imate puno tekstova o ovoj sramotnoj ulozi Josipovića i ne samo njega.

Smiješan je bio i njihov komentar, ali s druge strane opet smo mogli vidjeti zašto je akademik Slobodan Novak rekao da svi hrvatski političari nisu bili Tuđmanu ni do gležanja.

Dan je snimak kad teško bolestan Tuđman upozorava kako će na sud biti pozvani oni koji su oslobađali okupirane dijelove svoje zemlje. Dakle, dali su Tuđmanove riječi u kojima on objašnjava zašto će mnogo godina kasnije sudac Meron govoriti o nerazumnim postupcima. Toliko je bio iznad njih da je 1999. u Saboru donesena Deklaracija po kojoj se osporava nadležnost nad akcijama oslobađanja hrvatskih teritorija nekome drugome. Deklaracija koja, zapravo, govori o ravnopravnosti hrvatske države.

Ono što to je meni posebno zanimljivo jest tvrdnja HTV-a kako su najzaslužniji za Tuđmanov „tvrđ“ stav kako je Hrvatska jednako vrijedna država kao i sve druge bili Ivić Pašalić i Markica Rebić (jasno vam je da ovima s HTV-a nije jasno da su zapravo to rekli). Do sada sam znao, jer je o tome javno govorio akademik Aralica, kako su napadi na Pašalića krenuli 2000. godine jer se on najoštrije suprotstavio (bio je podpredsjednik Sabora) promjeni Deklaracije o nadležnosti nad „Bljeskom“ i „Olujom“. Znamo da je glavni u pisanju nove deklaracije, dakle one koja dopušta da se na Hrvatsku ne odnosi međunarodno pravo bio današnji predsjednik Hrvatske. Poslije je napisao i knjigu o ratnim zločinima u kojoj nije spomenuo ništa iz međunarodnog prava što ide na korist RH. Samo ono što služi svjetskim moćnicima.

Vjerojatno su urednicima s HTV-a još teže pale Miloševićeve riječi o obrani Vukovara, jer znamo za tvrdnje današnjeg predsjednika Srbije o Vukovaru kao srpskom gradu. Milošević divi hrvatskim braniteljima Vukovara, dok se današnje hrvatske vlasti svim silama trude sprovesti velikosrpski Memorandum SANU 2. u kome istaknuto mjesto ima i Vukovar. Danas Stožer za obranu hrvatskog Vukovara doista ima ogroman ugled u hrvatskom narodu, pa je ova druga knjiga trebala biti neka vrsta zahvalnosti za sve što čine za našu Hrvatsku. Koliko ih se vlasti boje svjedoči i otezanje s provjerom potpisa za referendum.

Međutim i to sve što se događalo sa Sudom u Haagu, bolje reći podrškom koji je taj sud imao u Hrvatskoj, ponajviše me podsjeća na tvrdnju Winstona Churchilla:

Fašisti budućnosti nazivat će se antifašistima.

O čemu se radi? Svi oni koji podržavaju Josipovićev pogled na zločine po kojima se uvijek priča da su se neki zločini dogodili u Oluji, a nije se do nedavno smjelo pričati kako je Olujom spriječen genocid u Bihaću, gdje je u okruženju bilo nekih 160,000 ljudi i to neposredno poslije genocida u Srebrenici, skupili su se nedavno u jedinstvenu antifašističku organizaciju (Savez antifašističkih boraca i antifašista, Srpsko narodno vijeće, Documenta i Građanski odbor za ljudska prava i još nekoliko manjinskih udruga, a ideolozi su Vesna Teršelič, Milorad Pupovac, Ivan Fumić, Slavko Goldstein, Ognjen Kraus, Predrag Matvejević, Vili Matula, Sanja Sarnavka, Zoran Pusić, et. cet.). Sjetimo se samo da je Teršeličku Josipović nagradio, a država Dokumenti daje ogromna sredstva da sprovode svoju antihrvatsku rabotu, O tome piše i Zvonimir Hodak u tekstu *Osnovana je Antifašistička liga – nešto kao liga šampiona u antifašizmu*, dnevno.hr 12. 05. 2014.

Hodak spominje njihove pretke:

Njihovi preci, a i oni sami borili su se navodno četiri godine protiv fašizma da bi poslije 69 godina udobno živjeli od antifašizma. Fašizam je bauk i nema države koja neće zavući ruku duboko u džep kako bi pametni i mudri ljevičari mogli uživati u čarima antifašizma. Hrvatski antifašisti su se četiri godine borili bježeći pred fašistima, nacistima i ustašama, a kad su Sveznici antifašisti za njih osvojili pobjedu u Drugom svjetskom ratu, naši su antifašisti/komunisti u znak zahvalnosti osnovali komunističku Jugu. Državu s jednim vođom, jednom partijom i jednim jezikom, ali s puno logora i jama u koje su pobacali sve fašiste koje su pohvatali.

A potom i njihov današnji angažman:

Trebaju samo naučiti kako osluškovati puzanje ustaške zmije, javno pljuvati po Tuđmanu i stvaranju te obrani Hrvatske, energično inzistirati na kažnjavanju isključivo hrvatskih ratnih zločinaca, uporno inzistirati da ulice u svim gradovima dobiju Savo Štrbac, Milan Levar, Reichl-Kir, Zoran Pusić, Oliver Frljić i slični. Važno je i da nauče kako slati stalno u EU e-maile koje se prokazuju svi koji hrvatski misle ili pjevaju o Hrvatskoj...

Pa kakve to ima veze s Churchillovom izjavom, zapitat ćete se. Itekako ima. Rodio sam se poslije II. Svjetskog rata i jedini fašizam koji sam doživio bio je velikorski Miloševićev fašizam. Nije počeo s Miloševićem. Još 1984. ako ne i prije postalo mi je jasno o njegovom postojanju u Srbiji. Tražili su vođu i našli ga u Miloševiću. Kreirali su ga po ugledu na Mussolinija (ponašanje) i Hitlera.

Tako je Hitlerova izjava:

Njemačka i Austrija su dva oka u jednoj glavi
postala

Srbija i Crna Gora su dva oka u jednoj glavi.

Hitlerova izjava

Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti

postala je

Srbija iz tri dela postat će cela ili je neće biti.

Kada sam dolaskom u Zagreb te 1987., dakle godine kada je srpski fuhrer došao na vlast, tvrdio kako će biti rata ljudi su me čudno gledali. Kao što su me i neki Hrvati u Beogradu čudno gledali kada sam ih pitao:

Zar vi ne vidite što se ovdje događa?

Njima je trebala godina dana da shvate pa su me nazvali telefonom i rekli:

Gore je nego što si nam Ti prošle godine govorio!

Znamo kako je dalje bilo i kako je krenula agresija na Hrvatsku.

Tko je zaustavio srpski fašizam?

Pa predsjednik Tuđman i hrvatski branitelji.

To su istinski antifašisti.

Tko je zaustavi genocid u Bihaću, za koji je američki vojni ataše u Hrvatskoj tvrdio da bi bio razmjera onim Hitlerovim u II. Svjetskom ratu.

Tuđman i hrvatski branitelji.

Pa koje antifašiste uopće znate ako ne hrvatske branitelje?

Vidjeli smo što Hodak govori o nasljednicima onih iz II. Svjetskog rata, koji sebe proglašavaju antifašistima. Cjelokupnu svoju aktivnost su usmjerili protiv hrvatski branitelja, a vlast ih financira i nagrađuje.

Ima li logike da se oni koji progone istinske antifašiste sebe nazivaju antifašistima. Ima, ako se sjetimo Churchilove izjave.

Zapravo je nevjerojatno kako je Churchill točno, u jednoj rečenici, opisao današnje hrvatske „antifašiste“. Doista, zar nisu istinski fašisti oni koji se bore protiv istinskih antifašista? A što su onda oni koji ih plaćaju i nagrađuju?

Vidimo da u Hrvatskoj biraju upravo ove „antifašiste“. One koji uporno „dokazuju“ genocidnost hrvatskog naroda. Zapravo, to nas i ne treba iznenaditi. Pa da su Srbi i pobili u Bihaću stotinjak tisuća ljudi, pobijeni bi samo bili mrtvi ljudi. Ali ljudi. Ali zar nije mnogo gori genocid koji s napravili hrvatski branitelji u Oluji? Zar nije mnogo gore od ljudi napraviti zečeve?

Hvala.

akademik Josip Pečarić

glasbrotnja.net, 31. 05. 2014.

Dragovoljac.com, 01. 06. 2014.

http://www.dragovoljac.com/index.php?option=com_content&view=article&id=24716:govor-akademika-pearia-na-predstavljanju-knjige-u-posuju&catid=13:razno&Itemid=13

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO

I.

Sjajni kolumnist *Hrvatskog tjednika* Marko Curać nas upozorava (Portal HKV-a, 30. studenoga 2013. / http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/15635-m-curac-ustavni-sud-postao-zastitnik-zdravog-razuma-u-hrvatskoj.html#disqus_thread):

Protudruštvo u Hrvatskoj stoljećima funkcionira kao rijetko dobro organizirana tvorevina, suprotstavljena realnom društvu, hrvatskoj državi, naciji i narodu, nekad u okvirima carstva i kraljevstva, drugi put u okviru prošlostoljetnih totalitarnih sustava, i sada kao neoliberalni i neokomunistički konglomerat, koji Hrvatsku hoće pretvoriti u predziđe Europe, regionalni privjesak, kako bi ju zadržalo na periferiji modernizacije sa svim naslijeđenim problemima.

Curać među ostalim kaže:

Projekti nositelja protudruštva poznati su. Javni ih mediji stalno besplatno promiču, bez mogućnosti rasprave i uvažavanja stručnih stajališta. Mogu se prepoznati u inzistiranju na povlačenju tužbe za genocid protiv Srbije pred Međunarodnim sudom pravde, lansiranju teze o građanskom ratu, a ne agresiji na Hrvatsku, u 'novom i jedinstvenom' Hrvatskom pravopisu, u prodaji Hrvatske poštanske banke i Croatia osiguranja, u tzv. monetizaciji hrvatskih autocesta da bi se navodno spasilo državu od bankrota, u uništavanju hrvatskih seljačkih domaćinstava, prepuštanju hrvatskog dijela Jadrana za bezobzirni ribolov strancima, prometnoj izoliranosti juga Hrvatske itd.

Oduzimanje svih nacionalnih atributa, razaranje i rasprodaja domicilnih gospodarskih subjekata glavni su strateški smjerovi na kojima inzistira protudruštvo, koje u pravilu uvijek nastupa protiv općeg interesa i realnog društva. Jedino demokratskim suprotstavljanjem nositeljima

protudruštva može se otvoriti perspektiva hrvatskoga društva u cjelini, a napose njegovom gospodarstvu.

Zahlađenje političkih odnosa s Njemačkom, koja je mogla biti važan gospodarski partner, samo je posljedica funkcioniranja aktualnog protudruštva u Hrvatskoj, koje nema legitimitet u narodu, a održava se na vlasti zahvaljujući raznim manipulacijama, neučinkovitoj i slabo organiziranoj oporbi i uspavanim intelektualnim elitama koje još ne prepoznaju let ptica pred oluju.

U vremenu uspavanih intelektualaca doista postoji i ove godine dvojba gdje ići:

U Čavoglave ili Knin? Mnogi će tu dvojbu povezati s činjenicom da nas u Čavoglave poziva Thompson, a u Knin oni iz protudruštva koji su na vlasti! I zbog toga će otići u Čavoglave.

Takvi uopće ne uzimaju u obzir da se tog dana, zapravo slavi, najveći genocid u povijesti čovječanstva. Tada su hrvatski branitelji od srpske vojske, da parafraziramo Slobodana Miloševića, napravili zečeve. Ali, kako to objasniti genocidnom hrvatskom narodu koji slavi takav genocid. Vlast je razmišljala o tome i prošle godine. Još tada sam i u pismu Saboru sugerirao promjenu naziva tog blagdana u DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA. Doista mi je neobično jer još nisam dobio odgovor.

A koliko je stravičan zločin pravljenja zečeva od ljudi, zapravo koliko je stravična ta genocidnost hrvatskog naroda očito je iz slijedećeg teksta:

VIDEO: Kolonu izbjeglica u Oluji gazili tenkovima, a sad ih dolaze oplakivati!

Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo od automobila, gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mambe 2. gardijske brigade Gromovi. Organizirani dolazak Srba besplatnim autobusom iz Beograda u Žirovac, mjesto gdje je tijekom vojno-redarstvene akcije 'Oluja' došlo do stradavanja srpskih civila, odjeknuo je kao bomba u medijima i izazvao nevjericu među braniteljima koji su se tih 'olujnih' dana zatekli na relaciji Glina – Dvor na Uni i koji su, s Ivicom Pandžom Orkanom, za portal Dnevno otkrili istinu o žirovačkim žrtvama.

Ivica Pandža Orkan podijelio je s nama svoja saznanja: - Jasno da znam za organizirani dolazak iz Srbije, a znam i u čijoj je organizaciji. Željko Vukelić, pripadnik 21. diverzantskog odreda Kordunaškog korpusa tzv. Srpske Vojske Krajine, najelitnije specijalne diverzantske jedinice koju su formirali, opremili i obučili Uprava bezbednosti Saveznog sekretarijata narodne obrane SFR Jugoslavije i Vojska Jugoslavije (VJ) još se u petom mjesecu ove godine zalagao za dizanje četničkog spomenika poginulim Srbima u mjestu Žirovac kod Dvora na Uni, pripadnicima srpske paravojske i srpskim civilima koje je u tzv. izbjegličkoj koloni u Vojno-redarstvenoj akciji "Oluja" u kolovožu 1995. godine pobila jedinica komandanta tzv. Vojske Srpske Krajine Mile Novakovića pri proboju iz Hrvatske. Ideja o spomeniku, nakon zalaganja Agencije za istraživanje i dokumentaciju ratnih sukoba i mene osobno, nije zaživjela. Vukelić sada opet ne miruje i želi posjetiti Žirovac što je nedopustivo. Sve sam prijavio policiji, a sutra će se održati izvanredna konferencija – rekao je Pandža.

'Gazili su tenkovima preko vlastitog naroda'

Orkan je u posjedu originalnih dokumenata koji svjedoče o žrtvama srpske jedinice srpskog "komandanta" Mile Novakovića čija je jedinica po paničnom odlasku doslovno tenkovima gazila preko izbjegličke kolone, a te zločine naknadno prišila Hrvatskoj vojsci i Armiji BiH. Njegove riječi potvrđuju i pripadnici 2. A Brigade – Gromovi koji su se tada našli pred izbjegličkom kolonom: - Javnost ni ne zna koliko je 'Oluja' bila zahtjevna i teška operacija. Kaos je vladao na sve strane, pucalo se na sve strane, srpski vojnici su se panično presvlačili u civilnu odjeću i pokušavali priključiti izbjegličkoj koloni. Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauči, pucao je lim, staklo od automobila, gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mambe 2. gardijske brigade Gromovi.

Njegov bivši suborac V. D. se nadovezuje i potvrđuje svaku njegovu izgovorenu riječ, ali i Orkanove tvrdnje: - Jedinica Mile Novakovića je tenkovima gazila vlastiti narod, mahom starce, žene... To je prizor koji se ne može nikada zaboraviti. Kilometarska kolona leševa, auta, pobacanih stvari, krikovi na sve strane. Potpuno rasulo. Jednostavno, situacija u kojoj je bilo teško reagirati, iako vas kao profesionalnog vojnika na takvo nešto pripremaju. Rat nikada nije human, ali ono što sam tada vidio bilo je potpuno neljudski – završio je svoju ispovijest ovaj Grom.

Autor: S. V.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92161-video-kolonu-izbjeglica-u-olui-gazili-tenkovima-a-sad-ih-dolaze-oplakivati.html>

Oluja Srbski heroji

<http://www.youtube.com/watch?v=uFS8PICXpms>

Da, doista je strašan taj hrvatski genocid koji „strašne“ srpske borce pretvori u zečeve i koji su, izluđeni od straha, tenkovima gazili svoj vlastiti narod, zar ne?

Iako ja jedini u ovoj zemlji uporno pišem o tom stravičnom genocidu ipak me nisu pozvali u Knin. Čudno, zar ne? A nepozvan tamo ne mogu ni ići! A tako bi mi bilo drago ići na proslavu državnog praznika kojemu sam ja dao ime. Očito, morat ću još pričekati za to.

Meni ih je žao što ih strah od genocidnog hrvatskog naroda tjera da moraju korak po korak mijenjati proslavu u Kninu. S druge strane, Thompson ne miruje. Čitam na Hrsvijetu, 31. srpnja 2013.

(http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28662:thompson-objavio-spot-nema-predaje-video&catid=14:zvijezde&Itemid=115):

Thompson objavio spot 'Nema predaje' (Video)

Nakon veličanstvenog koncerta na Poljudu pred 50.000 ljudi kojim je najavio veliku koncertnu turneju "Ora et labora" Marko Perković Thompson je odlučio objaviti novi singl i spot.

Riječ je o pjesmi "Nema predaje", trećem singlu s albuma "Ora et labora", za koju tekst i glazbu potpisuje sam Thompson, a aranžmane Tiho Orlić.

Spot za pjesmu "Nema predaje" potpisuje Skalpel Kolektiv, zaslužan i za spot "Samo je ljubav tajna dvaju svjetova".

Thompson će i ove godine, u ponedjeljak, 5. kolovoza obilježiti Dan pobjede i Dan domovinske zahvalnosti velikim koncertom s prijateljima Miroslavom Škorom, Matom Bulićem i Slavonia Bandom u rodnom mu Čavoglavama.

Na bosanskohercegovačku turneju Thompson kreće iz Orašja 16. kolovoza a za 12. rujna najavljen je koncert na stadionu Pod Bijelim Brijegom u Mostaru.

M.M.

A da nema bitne razlike između Curaća i Thompasona lako je vidjeti ako pogledate tekst ove Thompsonove pjesme:

Thompson - Nema predaje

*Mili bože čudnih li vremena,
da budućnost nema sjaja,
moj je narod savio ramena,
a bio je hrabriji od zmaja.*

*Mili bože apsurdnih vremena,
kako li se nositi sa time,
sad partija opet pravdu dijeli,
a hrvatsku nisu htjeli.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
mogu nas lomiti al' neće slomiti,
kad nam srca tuku zajedno.*

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
oni će mrziti, mi ćemo ljubiti,
svaku stopu svog, doma jedinog.*

*Mili bože je li to moguće,
prkosili i bombi i metku,
izborili hrvatsko svanuće,
sad smo opet na početku.*

*Dobivamo političke pljuske,
iskrivljuju povijest u tišini,
vodaju nas k'o u magli guske,
a pobjednici na margini.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Zapucat će gromovi,
ugasit će svijeće,
sve živote i ljepote,
al' ideju neće.
Dignut će se grobovi,
za pobjede nove,
gdje ste sada sokolovi,
obranimo snove.*

REF.

Poznato je da sam javno prozvao Thompsona zbog njegovog učinka u hrvatskom genocidu stvaranja zečeva od Srba. Zato sam s nevjericom doznao da me je Thompson pozvao u Čavoglave. Je li moguće da ne zna kako sam pisao da su njegove pjesme *Bojna Čavoglave* i *Anica kninska kraljica* možda doprinijelo tom hrvatskom genocidu više i od *Oluje*.

Zato moram otići u Čavoglave i reći mu to u lice, zar ne?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 01. 08. 2013.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Velika Gospa 2013., tiskana je skraćena verzija.

II.

Kada sam napisao tekst od dvojbi danoj u naslovu, komentar jednoga od vas bio je:

- *Na oba mista!*

Odgovorio sam:

- *Nemam ja želudac slušati neke. :)*

Što ću - godine su. :)

O tim mojim problemima sa želudcem pisao je i Tihomir Dujmović:

Da nije bilo Tuđmana, na Oluju ne bismo ponosno podizali čaše u zrak

Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijski prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Pogledajte kako uz svu pozitivnu Tuđmanovu baštinu ljevica vlada Hrvatskom i kako se sa njom ponaša, pogledajte tu patološku, upravo narkomansku ovisnost o regiji i iznad svega Beogradu i sad si zamislite da uopće nije bilo Oluje, da je ostala tzv. Krajina, da je plan Z4 realiziran! Jer cijeli taj politički spektar koji smo na djelu vidjeli nakon Tuđmanove smrti nedvosmisleno govori da nikada niti jedan politički lider osim Tuđmana ne bi hrvatskoj vojsci dao zapovijed za Oluju. Pa od Tuđmanove smrti niti jedna vlast nije vratila niti Svetu geru!

Predsjednik Josipović najavljuje u listopadu službeni posjet Beogradu i njegovom četničkom vojvodi, premda Nikolić ni za milimetar nije odustao od svojih stavova. A Josipović je naciji obećao da se neće susresti sa Nikolićem dok ovaj ne promijeni barem one najeminentnije velikosrpske političke stavove kao što je onaj da je Vukovar srpski grad. Što je promijenio? Je li nam otkrio gdje je više od tisuću nestalih Hrvata? Je li nam vratio pokradene umjetnine? Je li nam vratio vukovarske ade? Je li povukao svoj zmijski jezik kojim palu po Vukovaru tešom da je to srpski grad? Pa ipak Josipović će mu se pokloniti u sred Beograda. Jasno je da će nakon tog posjeta još teže očekivati da nam krvavu zemlju na vukovarskim adama vrati natrag zar ne? Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijski prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Da nam je Vesna Pusić u ratu bila ministrica vanjskih poslova, a Milorad Pupovac čelnik vanjskopolitičkog odbora Sabora, kao što je to danas! Pa valjda bi još raspravljali o tome čija je Krapina!

Obzirom da je pred našim očima od 3. siječnja prodefilirala kompletna hrvatska politička scena, mi danas bez dvojbe imamo zaključiti da nije bilo Tuđmana mi u ponedjeljak ne bi imali razloga podignuti ponosno čašu u zrak na naš jedini državni praznik koji narod istinski slavi i koji bez dvojbe razumije. Oluja je naime bila i ostala naša najsajjnija vojna pobjeda, Oluja je zapravo znak potpunog kraha i četničkih snova i prijetnji o neuništivosti JNA. Oluja je drugo ime za politički ponos hrvatske nacije. Jer izmrcvareni, ranjeni, porušeni, poniženi, jadni i već na rubu očaja, Hrvati su se digli iz pepela i vojnici slavne Oluje katapultirani su na najzlatnije police naše povijesti. No, onaj zadnji pečat, onaj konačni vanjskopolitički pečat na kojem stoji carinska deklaracija međunarodne zajednice na tu sjajnu operaciju čekali smo sve do prošle godine.

Oslobađajućim presudama Gotovini i Markaču mi smo dobili tako važan i tako nužan pečat na kojem piše da je Oluja bila čista vojna

operacija, a ne zločinački pothvat. Haški sud je u presudi Gotovini demantirao sve one podvale, teze i teme i sve moguće konstrukcije na kojima je počivala medijska hajka protiv Gotovine i zato se sada kad imamo međunarodni pečat na Oluju postavlja pitanje kako je moguće da na političkoj sceni bez i malo srama i ukupne društvene osude egzistiraju i dalje svi ti likovi koji su zastupali tezu o Oluji kao o zločinačkom pothvatu, svi ti likovi koje slobodno možemo tretirati kao hašku petu kolonu? Jer u oslobađajućoj presudi Gotovini jasno je demantirana laž o 20 tisuća zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, laž na kojoj je živio i sa kojom se hranio jedan Feral Tribune! Laž koju je svojevremeno između ostalih plasirao i HHO, kao svoj veliki istraživački posao. Tvrdili su nam da moramo znati što se događalo nakon Oluje i samo što nisu išli od kuće do kuće i objašnjavali nam da je 20 tisuća srpskih kuća srušila Oluja. Laž na čijim leđima je nagrade skupljala famozna Latinica, a oskarovski tretman na HTV-u i u hrvatskim kulturnim napose filmskim vodama dobio film „Oluja nad Krajinom“.

Sve je to počivalo na mitologiji da smo spalili 20 tisuća srpskih kuća! Morali smo čekati Haag da urbi et orbi utvrdi da je u i nakon Oluje stradalo 5 tisuća stambenih jedinica, dakle kuća, ali i štala, štagljeva, garaža i svih drugih „stambenih jedinica“. Haag nam je morao reći tu istinu jer hrvatske nevladine udruge i hrvatski mediji, punih dvadeset godina tvrde nešto posve drugo. Dvadeset godina nam nevladine udruge i najveći dio medija tvrdi da je u Oluji ubijeno od 200 do 600 civila s tim da je broj od 600 civila najčešće korišten. Morali smo čekati da nam Haag izračuna da su u Oluji ubijena 44 civila. „Oluja nad Krajinom“ je govorila o tisuću i više ubijenih i nema medija koji ih je ispravljao. I što je od krunske važnosti, Haški sud je izrijekom utvrdio da Oluja nije zamišljena ni osmišljena kao zločinački pothvat, niti u pripremi niti u realizaciji. Koliko nevladinih udruga i koliko medija je posve nešto drugo kategorički tvrdilo gotovo 20 godina? Napokon, Haag je razobličio još jednu laž većine hrvatskih medija i najglasnijih lidera nevladinih udruga: laž da Hrvatska nije procesuirala svoje zločine. U oslobađajućoj presudi Gotovini izrijekom se demantira ta teza, izrijekom se kaže da nije točno da je hrvatska vlast zaustavljala procesuiranja zločina sa svoje strane. Činjenica da je Haag izrijekom rekao u oslobađajućoj presudi generalima da u Oluji nije bilo nikakvog zločinačkog pothvata, a da je u presudi Milanu Martiću izrijekom rekao da je u srpskoj agresiji postojao zločinački pothvat u sklopu stvaranja velike Srbije, jednom za uvijek bi trebao zatvoriti usta onima koji i dalje o srpskoj agresiji govore kao o građanskom ratu. Sam Haški sud demantira tu tezu! Što ćemo sada sa svim onim silnim intervjuima Nobila, Puhovskog, Stipe Mesića, Zorana Pusića, ali i Vesne Pusić? Što ćemo sa njihovim jatacima u medijima koji su godinama pogriježivali zapravo četničku retoriku u ovim pitanjima? Je

li normalno da sva ta haška peta kolona i dalje uživa reputaciju i društvenu poziciju kao tobožnji cream de la cream naše pameti i intelektualne veličine? Ostave li im se ti lažni ordeni na prsima oni će prije ili kasnije opet nastaviti tamo gdje su stali! U ponedjeljak kad ponosno stavljate zastavu na svoj dom, svjesni da smo do Mirogoja dužni jedno veliko hvala Tuđmanu, Šušku i kompletnoj hrvatskoj vojsci ne treba dvojiti da će ta će šaka jadnika ignorirati ove dane ponosa i slave mozgajući i dalje kako srušiti taj najveći hrvatski spomenik na čijim temeljima počiva toliko sanjana hrvatska država.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/92306-da-nije-bilo-tudmana-na-oluju-ne-bismo-ponosno-podizali-case-u-zrak.html>

Naravno, Dujmović i ne može opisati sve što je uzrokovalo te moje zdravstvene probleme. Zato mi je drago kako mogu naći i druge tekstove koji pokazuju istovjetnost onoga što o Oluji govore drugovi Josipović, Pupovac i Štrbac (Milorad Pupovac: *Zločinci iz 'Oluje' su i dalje nekažnjeni!* –

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92363-milorad-pupovac-zlocinci-iz-oluje-su-i-dalje-nekaznjeni.html> ; Savo Štrbac traži reviziju presude generalima, Hodak mu poručio: 'Idi, bre, pa se leči!' - <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92376-savo-strbac-trazi-reviziju-presude-generalima-hodak-mu-porucio-idi-bre-pa-se-leci.html>).

Evo Josipovića:

'Na 'Oluju' gledamo različito, tako će vjerojatno i ostati još dugo vremena'

Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati odnose između Hrvatske i Srbije. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu', mi ju vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. 'Rat je završio i pred Hrvatskom i Srbijom je europska budućnost i zaista bih volio da pregovori sa vašom zemljom počnu što prije. Razlike u pogledima na prošlost postoje, ali očekujem da će se one smanjivati, iako vjerojatno neće nestati', izjavio je hrvatski predsjednik Ivo Josipović u intervjuu za 'Novosti'.

'Dolazak nekih hrvatskih Srba na proslavu 'Oluje' važan je iskorak, dobar i za Hrvate i za Srbe. Kao što je dobro i važno da zajednički iskazemo poštovanje žrtvama rata, kako Hrvatima, tako i Srbima, ili

ljudima druge nacionalnosti. Često se zaboravlja da je preko 10.000 Srba bilo u redovima hrvatske vojske za vreme rata i da su dali ogroman doprinos našoj slobodi', napomenuo je Josipović.

Dok god je Nikolić na vlasti teško je za očekivati nekakve bitnije pomake u ostvarivanju sada već gotovo dvadesetogodišnjih postratnih napetih odnosa između Hrvatske i Srbije. Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati taj postupak. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu' mi je vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. Ne može to niti neće promijeniti nijedan političar, niti sva sila 'dokaza' kojom se 'dokazuje' kako je netko zlostavljao nekakvu babu koja je hrvatskim vojnicima vikala ustaše pa je dobila kundakom po glavi.

Zanimljiva je i naslovnica koju donose 'Novosti', o tome kako Josipović 'razume srpsko viđenje Oluje', premda je njegova točna izjava glasila kako 'činjenica o stradanju većeg broja Srba u toj akciji daje srpskoj strani pravo na drugačiji pogled'. Ne bi Srbi bili Srbi kada ne bi nešto zakuhal. Premda i Josipović daje povoda za razmišljanje kontinuiranim odlascima na grobove srpskih žrtava, dok one hrvatskih u pravilu zaobilazi.

Autor: V.B.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92265-na-oluju-gledamo-razlicito-tako-ce-vjerojatno-i-ostati-jos-dugo-vremena.html>

Kada sam vam poslao tekst o tome kako su srpski vojnici (tada već podivljali srpski zečevi) u bijegu gazili svoj narod, dobio sam sugestiju:

Predlažem ti da pitaš Državno odvjetništvo: Zašto nije podignuta optužnica protiv Mile Novakovića zbog toga što je naredio da se tenkovima ide preko kolona srpskog naroda ... Pa Novaković je pregazio Srbe - hrvatske građane za koje je odgovorna Hrvatska država. Ili: zar Srbi slobodno mogu ubijati Srbe bez ikakve odgovornosti?

Naravno, Josipović je zapravo i mislio na te pobijene civile. Pa mora žaliti Srbe i razumjeti različite poglede na *Oluju*, u situaciji kada su hrvatski bojovnici od srpskih vojnika napravili zečeve koji su zbog toga morali u paničnom bijegu tenkovima pregaziti sve što im je bilo na putu, zar ne?

Na kraju, moram vam se svima ispričati što vas evo u ovo toplo ljetno vrijeme maltretiram svojim zdravstvenim problemima

Josip Pečarić

Hrsvijet, 04. 08. 2013.

III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slavit il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučit drobićem. Oću reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživat. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihlo najavljivano odlaženje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinke ubačene kao u najcrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nač cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.¹ A doista treba imati želudac nalik donu od cipela kad vidite Josipovićev komentar:

¹ Vidjeti Priloge

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.²) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelič, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju *počast našim braniteljima i proslavljaju pobjedu u Domovinskom ratu* (<http://www.dnevno.hr/kolumnne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

² Vidjeti Priloge

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerojatnom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne dignu u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerojatnim spletom okolnosti, ovdje nije došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimao. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovar! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeve 'nova pravednost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićeve tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i

ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina' otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv

fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, ne smijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je skrivala nedemokratičnost lijevih medija*, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovinih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždači iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzbudili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrag tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan: “zviždati šefu države – gori ste

od Martića". Malo me zbunjuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakrhljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokraciju lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 "ustaša", rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša "javna" TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Allen je rekao: "S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći".

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno si ponavljali "prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!" Iznenaden i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi. 25. 6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: "Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!" Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje

zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frljića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: "Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!"

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: "Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa." Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: "Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj."

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrže – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši borovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede još 2 dana vrištale novine i portali o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari "proslavljaju" Dan pobjede. Dan koji su oni doživljeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić
Hrsvijet, 19. 08. 2013.

KAKO UBITI DOMOLJUBNOG PJEVAČA ILI KAKO UBITI HRVATSKU

Naslov:Thompson

Datum:Tue, 27 May 2014 07:39:25 +0200

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:nepoznati-primatelji;;

Dragi prijatelji,

Nadam se da ste pročitali Hodaka. Spomenuo je i zanimljivu srpsku igricu. Umjesto nožem Thompsona bi klali srpom:

"Kumrovec ostaje jasan dokaz o podjeli Lijepe naše na partizansku projugoslavensku manjinu i ogromnu prohrvatsku građansku većinu. Ova posljednja je poznata po svojoj šutnji. Zato je manjina itekako glasna. Osniva Antifašističku ligu, pljuje po splitskom gradonačelniku zbog odavanja počasti palim braniteljima HOS-a jer su se borili pod imenom Rafaela Bobana. Dok su se oni borili i ginuli, jugoguzičare po zagrebačkim kafićima nije smetalo kako se zovu. Tada im je bilo svejedno kako se zovu, bilo im je jedino bitno da drugi za njih iznesu rat na svojim leđima. Da su se HOS-ovci borili i ginuli pod recimo imenom i proleterske brigade, siguran sam kako bi danas doživjeli priznanje i Antifašističke lige, Dokumentae, Srpskog narodnog vijeća, Saveza antifašističkog boraca, Građanskog odbora za ljudska prava, Vesne Teršelić, Milorada Pupovca, Zorana Pusića, Predraga Matvejevića i brojnih drugih ljubitelja Žikine dinastije. Možda tada Pupovčeve Novosti ne bi objavile duhovitu karikaturu Thompsonove glave između srpa i čekića. Srp mu je točno ispod grkljana. Da je taj miroljubivi uradak bio u kolor tehnici jasno bi se vidjelo kako iz Thompsonovog grla curi krv."

Još jedna potvrda mojoj tvrdnji kako je krv zečeva u njima u Domovinskom ratu počela govoriti kada su prvi put čuli pjesmu Bojna Čavoglave. Rat je odavno završio. Znamo: traktorijada, zečeve, gaženje zečeva tenkovima i sl. A strah od "Bojne Čavoglava" ne prestaje. Još je gore hrvatskim slugama. Njihova mržnja prema Thompsonu je golema. Oni ga još više optužuju kao krivca zbog toga što im je od gazda napravio zečeve, pa sada moraju služiti zečevima. Ako ćemo pošteno, moramo ih i razumjeti

zbog toga. Istina, ja za sebe i ne mogu reći da se pošteno odnosim prema njima. Pa moja knjiga "Hajka na Thompsona" se nalazi na početnoj stranici Thompsonovih službenih stranica:

<http://www.thompson.hr/>.

Sram me bilo!

Vaš,

Josip Pečarić

Glas Brotnja, 27. 05. 2014.

Dragovoljac.com, 27. 05. 2014.

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB,
2015.**

APOLITIČNI, ISTINOLJUBIVI PATRIJARH

**VISOK STUPANJ TOLERANCIJE PATRIJARHA
IRINEJA**

Autor: Josip Pečarić
Dnevno.hr, 14. Siječanj 2014.

Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske.

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 06. siječnja 2014.) upozorava nas kako, za razliku od hrvatskih biskupa i nadbiskupa, srpski partijarh Irinej posjeduje visok stupanj tolerancije:

...istinoljubivi patrijarh Irinej, bez obzira što se radi o stranom teritoriju, pun ljubavi zaželio je sretan Božić svojim sunarodnjacima riječima: “u Dalmaciji, Hrvatskoj, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji!” Naravno, apolitični Patrijarh dobro zna kako se Hrvatska proteže samo dotle do kamo se vidi s vrha Katedrale iz Zagreba, a ostalo su samo pokrajine, valjda izvan Hrvatske. Time pokazuje visok stupanj tolerancije jer se sa vrha Katedrale, kad je jako vedro, vide i Karlovac, a ponekad i Petrinja, ali to za njega valjda nije Hrvatska. Sreća što se s vrha Katedrale ne vidi Dubrovnik jer bi možda netko počeo tvrditi kako je to njegov, a ne hrvatski grad.

Hrvatska akademska zajednica “Kralj Tomislav” posebno upozorava kako Patrijarh nije spomenuo Gorski Kotar i Istru, gdje inače ima relativno dosta pravoslavaca, pa se nedvojbeno izvlači zaključak da ta područja Patrijarh smatra talijanskim teritorijem.

Istina, matematičar sam pa mi povijest i logika i nije jača strana, pa nisam siguran misli li Patrijarh da je i Hrvatska srpska pokrajina (stavljena je između Dalmacije i Slavonije)? A ne spominjanje Gorskog Kotara i Istre samo pokazuje svu tolerantnost srpskog patrijarha jer i pored toga što tamo ima puno pravoslavaca, ipak ih ne smatra srpskim, nego talijanskim teritorijem.

Da, pogledajmo samo taj Dubrovnik. Srbi stalno i ističu da se radi o srpskom gradu, ali i dalje tolerantno dopuštaju da je taj grad u RH, mada je poznato da

bi se s Dubrovnikom ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago udvostručilo (ako ne i utrostručilo). A koliko bi bilo tek ukupno srpsko kulturno i spomeničko blago kada bi mu se pridodalo ono u srpskim pokrajinama Dalmaciji, Slavoniji, Lici, na Kordunu i Baniji?

Međutim, Patrijarh (a i Hodak) mi je ipak ovom podjelom razjasnio zašto je svojevremeno Račanova partija promijenila naziv Hrvatskog državnog sabora u Hrvatski sabor. Zahvaljujući njima shvatio sam zašto mi iz Sabora još nisu odgovorio na pismo koje sam im uputio 05. 08. 2012. (Hrsvijet, 05. 08. 2012., Hrvatski fokus, 08. 08. 2012.). Ipak, Knin se ne nalazi u Hrvatskoj. Koliko sam tek grješan kada nisam svojevremeno razumio takve tvrdnje Srba iz Knina u dalekoj Australiji.

U Pismu Hrvatskom saboru spominjem i Patrijarha i njegov tolerantni pogled na Oluju i veliku podudarnost njegovih i mojih stavova (vidjet ćete kako tolerantni Irinej, za razliku od mene, čak i ne spominje kako se radilo o velikom genocidu Hrvata nad njegovim sunarodnjacima):

UVEDIMO DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA

Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,

Obraćam Vam se ohrabren praksom Hrvatskog sabora da veoma brzo reagira na prijedloge hrvatskih građana, kao što je to bilo u slučaju kada je poznati hrvatski povjesničar predložio da se ukine potpora spomen danu u Bleiburgu, a Sabor je to prihvatio. Vjerojatno vam je poznato da se ja obično ne slažem s Goldsteinima, Teršeličkom, Pupovcem ili patrijarhom srpskim Irinejem. Međutim, već više puta sam naglasio da doista smatram da je Hrvatska načinila neviđeni zločin prema Srbima u Oluji i da se konačno moraju početi obilježavati ta srpska stradanja.

Podsjetit ću da su se svi spomenuti javili uoči obilježavanja ovogodišnjeg Dana domovinske zahvalnosti s jednakim zahtjevima. Hrvatskoj javnosti su oni poznati, pa ću ovdje dati samo potpuno istovjetnu priču koja nam stiže iz Beograda:

Održan pomen nastradalima u “Oluji” u crkvi Sv. Marka

BEOGRAD – Parastos nastradalima u vojnoj operaciji “Oluja” održan je danas u crkvi Svetog Marka sa koje je patrijarh srpski Irinej poručio da opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili sigurno nema.

Parastosu, koji je patrijarh služio uz sasluženje sveštenstva SPC, prisustvovali su prvi potpredsjednik Vlade i ministar odbrane Aleksandar Vučić, načelnik generalštaba VS Ljubiša Diković, pripadnici VS i brojni građani, među kojima je bio i ruski ambasador Aleksandar Konuzin.

Patrijarh je okupljenima rekao da se obraća svima koji su postradali u jednom “bezumnom vremenu” i dodao da su postradala naša braća, sestre i deca, samo zato što su bili Srbi i što su prihvatili pravoslavnu veru (zato su i krenuli u agresiju na Hrvate, nedvojbene zločince jer Hrvati ne žele prihvatiti istu “veru”, op. JP).

Oni su, kako je istakao, bili ne samo prognani, već i strašno postradali na tom putu i bekstvu i traženju spasa u Srbiji (doista i hrvatski ratnici su se zgražavali kada su nailazili na srpske izbjeglice koje su pregazili srpski tenkovi u svojoj paničnoj bježaniji, op. JP).

On je rekao da se sećamo mnogih koji su izgubili “svoje živote i svoje kosti rasuli u krajevima Banije, Like, Korduna i severne Dalmacije”, koji su ostavili svoje domove u kojima su vekovima živeli i ostavili ih onima koji su im bili neprijatelji” (jasno je da su neprijatelji oni koji nikako ne priznaju da su to djelovi Velike Srbije i da se i danas Srbi potpomognuti hrvatskim vlastima trebaju truditi da u to uvjere te Hrvate – srpske neprijatelje, op. JP).

“A neprijatelji su im bili, draga braćo i sestre, hrišćani koji pripadaju jednoj crkvi, zapadnoj crkvi, protiv hrišćana, koji su pripadali apostolskoj Istočnoj pravoslavnoj crkvi”, rekao je on. (Dodajmo, kako su ti neprijatelji napali Veliku Srbiju koja se prostire i na teritoriji nekakve Hrvatske. Strašno, zar ne? op. JP)

Prema njegovim rečima, teško je naći reči i opravdanja za te strašne zločine koji su se desili pre 17 godina u “zapadnim našim krajevima (strašno je vidjeti kako Hrvati uzurpiraju zapadne srpske krajeve i još se oružjem bore protiv poštenih srpskih vojnika i do zuba (ne)naoružane srpske nejači, op. JP) ili se kasnije desili u našim južnim krajevima gde su Srbi kao nikada u svojoj istoriji postradali”.

On je ocenio da je 20. vek za Srbe predstavljao vek najstrašnijeg stradanja u njihovoj “dugovečnoj istoriji”.

“Zašto se to desilo i zašto je tako bilo i ima li opravdanja za takvo bezakonje i zločine koji su se desili – sigurno da nema”, rekao je patrijarh. (Doista, Srbi su tri put ratovali, kako kaže njihova pjesma koja veliča njihove zasluge za te ratove, a neprijatelji nisu odmah položili oružje iako znaju da Srbi baš i nisu neki ratnici i nisu nikad u povijesti pobijedili kada su sami ratovali. op. JP)

On je naveo i da je posle toliko vremena i toliko “nekakvoga prava demokratskog u svetu u kome živimo”, 250.000, a po nekima i 350.000 onih kojih je rasuto daleko po svetu.

“I to se sve dešava danas, u 21. veku pred demokratskim svetom Evrope i Amerike i desetine hiljada čeka da se vrati odakle je prognano, ali pravde za naš narod u svetu nema”, rekao je partijarh.

(Naravno, problem je bio dok su Hrvati ustrajavali na “ustaškim” vlastima. Sada imaju svoje teršeličke, josipoviće, goldsteinove i dr. pa će sve lakše ići. Pa već sama činjenica da je Patrijarh govorio o zapadnim srpskim krajevima u nazočnosti ruskog veleposlanika potvrđuje opravdanost želja naših političara da im se izađe u susret što je više moguće, jer stalno moraju imati u vidu da u Hrvatskoj ipak živi većina tih neprijatelja o kojima govori Patrijarh, zar ne? Op. JP)

On je napomenuo da se svi nadamo da će kad-tad progovoriti pravda, ako ne ljudska onda će sigurno “progovoriti pravda Božija”.

Irinej očekuje, kako je istakao, “da moćnici ovog sveta učine da se pravda sprovede, da se ljudi vrate svojim domovima, njivama, stanovima i da pravda bude ista prema nama kao i prema drugim narodima”. (Doista, Srbi su samo sprovodili želje svjetskih moćnika i doista s pravom traže da ih se za to nagradi. Pokušali su pobiti i 180.000 muslimana u od UN-a zaštićenoj zoni Bihać, ali su ih u tome spriječili Hrvati, što je doista strašan zločin sam po sebi – Gotovina i Markač i ne bi bili u zatvoru da UN i svjetski moćnici nisu željeli to “čišćenje” muslimana kao i ono u Srebrenici, zar ne? Vidimo danas da vlasti u Hrvatskoj sve to dobro razumiju i traže sve moguće načine da udovolje takvim zahtjevima svjetskih moćnika. Problem su jedino ti zločesti Hrvati, koji slave umjesto da se stide svojih veličanstvenih pobjeda. Op. JP)

Porodice nastradalih u akciji “Oluja” položile su venac, upalili sveće na spomen obeležje nedaleko od crkve Svetog Marka.

Tanjug-Beta (objavljeno: 04.08.2012.)

Ispričavam se čitateljima što se stalno ponavljam. Ali ljudi u Hrvatskoj moraju shvatiti da se strašan zločin tijekom Oluje doista dogodio. I dok svi gore spomenuti ne uviđaju stvarne razmjere tog strašnog zločina, moram po tko zna koji put citirati balkanskog krvnika i miljenika svjetskih moćnika Slobodana Miloševića koji je to sjajno opisao na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.:

“Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. (...) – Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!”

A doista je strašno od ljudi napraviti zečeve, zar ne? Siguran sam da čitatelji zato i razumiju zašto se slažem s Goldsteinima, Teršelićkom, Pupovcem i patrijarhom srpskim Irinejem, Josipovićem,... Zapravo srpski zahtjev da se zabrani proslava dana kada su od njihova naroda pravljeni zečevi je doista opravdan. Samo vrhunski političari kakve imamo mi u današnjoj Hrvatskoj uspijevaju (razumljivo veoma teško) uvjeriti Srbe da odustanu od zabrane i samo dodaju tom obilježavanju i srpske žrtve. Na žalost, ono što oni traže ne definira u potpunosti veličinu srpskog stradanja u ovoj akciji hrvatske vojske. Zato sam duboko uvjeren kako se 5. Kolovoza u Hrvatskoj treba obilježavati

DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ZALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!

*

Doista je izuzetna tolerantnost Patrijarha kada ni povodom ovogodišnjeg Božića nije spomenuo genocide na koji sam upozoravao Sabor iako je svjestan ugroženosti svojih sunarodnjaka:

Progone se Srbi i žele ih istjerati nesrbi iz Hrvatske, Bosne i Kosova.

Ili:

Čitav slobodoljubljivi i pravdoljubivi svijet stoji nijem i zapanjen pred činjenicom da se brutalno progoni jedno pismo, u ovom slučaju ćirilica, pismo svete braće Ćirila i Metoda. Posebno smo zabrinuti pred činjenicom da se pitanje ćirilice koristi kao paravan za nastavak progona srpskog naroda u Hrvatskoj, za zastrašivanje Srba i njihovog odvrćanja od povratka na ognjišta.”

Doista je u pravu Patrijarh. Taj Stožer spominje potpuno razoreni grad, ubijene, zatočene u konc-logorima, silovane,... Pa što je to u usporedbi s pravljjenjem zečeva od ljudi?

A da i ne spomenem Vinkovačke braniteljske i stradalničke udruge koje čak tvrde kako je Irinejeva poslanica u duhu Memoranduma SANU i to zato što je Patrijarh govorio o ugroženosti svojih sunarodnjaka. Pa kako se mogu osjećati drugačije nego tako poslije tog genocida u kome su napravljenu zečevi od ljudi. I braniteljske, a pogotovo stradalničke udruge trebale bi biti osjetljive kada se radi o takvim stvarima, zar ne?

Istina, Sabor nije odgovorio na moje pismo, ali je puno pokazatelja kako su svjesni tog hrvatskog genocida na koji stalno upozoravam. Zato i Ivo Josipović i Vesna Pusić s pravom inzistiraju na povlačenju tužbi za genocid. I na tom pitanju se vidi izuzetna tolerancija koja uvijek dolazi iz Srbije. Tako je srbijanski šef diplomacije Ivan Mrkić za RTS kazao kako bi za Hrvatsku bilo bolje da tužbu nikad nije ni podnosila. Ova Mrkićeva izjava reakcija je na riječi Vesne Pusić izgovorene na pravoslavnom domjenku Srpskog narodnog vijeća kada je na povlačenje tužbi pozvao i Milorad Pupovac.

Slično Mrkiću govori i savjetnik srpskog predsjednika za vanjsku politiku Marko Đurić. Uostalom nakon nedavnog susreta s Josipovićem i srpski predsjednik Tomislav Nikolić je u pomirljivom tonu pozvao na povlačenje tužbi za genocid podignutih na Međunarodnom sudu pravde. Nitko od njih (toleratno) nije spomenuo Oluju, ali jest šef srpskog pravnog tima pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu, Saša Obradović. On je pravljenje zečeva od Srba u toj operaciji nazvao etničkim čišćenjem, ali nije isključeno da će Srbi na samom suđenju i ukazati na to kao stravičnu genocidnost (sigurno i oni znaju za izjavu Slobodana Miloševića).

Domovinski rat i stravičan genocid pravljjenja zečeva od ljudi samo su pokazali koliko su nekadašnje vlasti i posebno hrvatski komunisti bili u pravu kada su govorili o genocidnosti hrvatskog naroda. Pa samo genocidan

narod može napraviti tako nešto užasno kao što je pravljenje zečeva od ljudi, zar ne?

Kamenjar.com, 24. 08. 2015.

Glas Brotnja, 24. 08. 2015.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“

Zdenko Duka je u Novom listu 7. lipnja 2015 objavio tekst *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u kome kaže:

Hrvatsko nacionalno etičko sudište koje je, najčešće u Vukovaru (jednom mu je najčešće, ne čudi što je bio predsjednik HND-a, zar ne? JP), u nekoliko »sudskih rasprava sudilo« za nacionalnu izdaju dvojici bivših predsjednika RH Stipi Mesiću i Ivi Josipoviću, potpredsjednici Vlade Vesni Pusić, Miloradu Pupovcu, Vesni Teršelić, Carlu Bildtu a »optužnice« čekaju i premijera Zorana Milanovića i Budimira Lončara. Posljednji put kad su se našli, optužili su i mrtvog ali, kako se ono kaže, neumrlog Josipa Broza Tita. Ozbiljniji mediji nisu se dosad detaljnije bavili ovakvim harangama i progoniteljskim glupostima, ali je uvijek pitanje je li baš najbolji pristup takve pogromaštine ignorirati... Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog suda je Zvonimir Šeparović, ujedno i vječiti predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva, a tu su Zdravko Tomac, biskup Valentin Pozaić (ispričavam se ocu biskupu, ali nisam znao da je i on u HNES-u, JP), Josip Jurčević, Željko Ohujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić, Vlado Iljkić iz vukovarskog stožera, Ante Beljo i drugi.

I doista se mora reagirati kada se HNES usudio progovoriti o NEUMRLOM, zar ne? Doista kako se usudio prof. Šeparović biti vječiti predsjednik bilo čega, kada je to dopušteno jedino NEUMRLOM, zar ne?

Ali da je prof. Šeparović i zaslužio da ga se napadne vidljivo je iz činjenice da je baš sada organizirao kao predsjednik obje udruge koje spominje Duka tribinu o Hudoj jami (vidjeti prilog). Kako je na tribini sudjelovao i biskup dr. Vlado Košić. nema dvojbe da će sada Duka i biskupa proglasiti za člana HNES-a, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/agoniju-ljudi-u-hudoj-jami-mozemo-samo-naslucivati>

Istina, pored profesora Šeparovića posebno svoj bijes iskaljuje i na profesora Tomca. Sjajno pogođeno jer upravo je prof. dr. sc. Zdravko Tomac u 7Dnevno, 05. 06. 2015., dakle dva dana prije Dukinog teksta objavio veliki tekst o NEUMRLOM: *Počeo proces moralnog suđenja Titu za genocid nad hrvatskim narodom.*

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/poceo-proces-moralnog-sudenja-titu-za-genocid-nad-hrvatskim-narodom-807352>

Koliko su gadni ti članovi HNES-a pokazuje i potpredsjednik HNES-a dirigent prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić koji se usudio pisati o NEUMRLOM:

Nekoliko po(r)uka vladajućim titoistima.

ULJUDNO STE ZAMOLJENI: OTIĐITE – SADA!

Pristaše i apologeti jednog od najvećih ratnih zločinaca JBT, kao i oni koji nisu spremni jasno i nedvosmisleno osuditi njegove zločine kao i zločine njegovog totalitarnog boljševičko-komunističkog režima, trebaju odmah odstupati s dužnosti u javnim službama RH. Zapravo, to su već poodavno trebali učiniti.

Uz razne hvalospjeve prepoznatljivih izvora upućivanih trostrukom narodnom heroju, premijer se Milanović proslavio izjavom da između Tita i Tuđmana bira Tita. Josip Broz Tito osobno je izdao naredbu „POBITI“ hrvatske zarobljenike i civile. Osobno je organizirao i nadgledao „pokolje nad Hrvatima kakve europska civilizacija ne poznaje“ (M. Đilas, 1977.). U svom govoru u Varaždinu 20. svibnja 1945. Tito je izjavio da obilazi jedinice JA koje vrše konačan obračun s hrvatskim smradom i najavio da će svi koji se ne slažu s njegovom ideologijom gledati svjetlo dana samo do najbliže jame, a u govoru u Ljubljani 28. -30. svibnja 1945. javno se pohvalio „likvidacijom 200.000 ljudi“ u samo dva tjedna. Dva mjeseca prije Bleiburga JBT uputio je zapovijed svim partijskim komitetima i komesarima vojnih jedinica koja je glasila: "Ovih dana pružit će se prilika, da komunistička partija Jugoslavije preuzme vlast na teritoriju cijele države. Ta prilika trajat će samo nekoliko dana, a možda i samo nekoliko sati, i ako u to vrijeme ne likvidiramo sve naše neprijatelje, ta će se prilika zauvijek izgubiti". (Tiskano u: „Politički zatvorenik“, svibanj 2007. str.182.). To je otvoren poziv na genocid.

Ne, gospodo. Birati Tita, Staljina ili Pol Pota može biti osobni izbor pojedinca, ali nije moguće stajati na čelu države i veličati počinitelja najvećeg pokolja nad civilima i zarobljenicima u Europi. Ili vam je možda poznat takav primjer? Nije moguće biti na čelu navodno demokratske i pravne države, a slaviti partizansku JA koja je gotovo na svakom koraku kud 'narodna vojska prođe', za sobom ostavljala zastrašujuća „stratišta i grobišta žrtava jugokomunističke vlasti“, kako je to iscrpno znanstveno obradio prof. dr. Josip Jurčević, a što je ova vlast neodgovorno prešutjela misleći da će time izbjeći glas istine i sud povijesti. Ne, gospodo, svakodnevno izlaze na vidjelo novi dokazi boljševičko-četničko-partizanske strahovlade, neki već istraženi, a neki još čekaju. Tako su tek pred dvije godine otkriveni posmrtni ostaci tridesetak 16-17 godišnjih učenika Hrvatske dočasničke škole, neki još s križićem oko vrata, pobijeni i plitko sahranjeni u Gračanima, selu kraj Zagreba. Zahvaljujući I. i II. Armiji JA i njihovim komandantima, narodnim

herojima Koči Popoviću, Peki Dapčeviću, Đoki Jovaniću ali i mnogim drugima, Zagreb je od samog središta grada, na pr. dvorišta Pedagoške Akademije, do uže i šire okolice pretvoren u jedno veliko stratište, gdje još danas mjestimično izranjaju zemni ostaci žrtava krvožednih narodnih heroja. Gospodo, ne može se vladati hrvatskom državom i obilježavati u Kninu veliki dan hrvatske pobjede, a u Srbu slaviti četnički pokolj i etničko čišćenje Hrvata Like i Zapadne Bosne. Da, gospodo, istina se širi, svijet znanosti želi saznati istinu, jednako kao i mladi naraštaji, oni istražuju i temeljem činjenica stvaraju svoju sliku, često potpuno suprotnu od one polustoljetnih krivotvoritelja i njihovih naredbodavaca. Među novijima istražiteljima povijesne istine je i Piero Scaruffi s poznatog Stanford University koji u knjizi „Najgori genocidi 20. stoljeća“ svrstava JBT među deset najvećih zločinaca 20. stoljeća odgovornog za smrt 570.000 ljudi, a Gunnar Heinsohn sa Sveučilišta u Bremenu u „Leksikonu genocida“ (1989.) iznosi daleko veću brojku stradalnika. Kada ćemo početi slaviti naše, hrvatske, junake, a zločince predati pravdi i izložiti na stup srama? Dok ne cijenimo sami sebe ni svijet nas neće cijeniti. Ne, gospodo, nije moguće voditi državu i slaviti počinitelje genocida. Vjerujem da se slažete te da ćete u tom smislu i postupiti. Sada.

Duka spominje i Vesnu Teršelić:

Vesna Teršelić, predsjednica Documente - Centra za suočavanje s prošlošću je nakon što joj je dostavljena »presuda« HNES-a, prijavila Šeparovića DORH-u i policiji i o tome obavijestila bitne institucije vlasti u zemlji, jer se, prirodno, osjetila uznemirena stavovima »sudišta«. Zvonimir Šeparović je zbog toga bio na obavijesnom razgovoru na policiji. Nacionalno etičko »sudište« vrlo je opasan način političkog djelovanja...

Doista je opasno djelovanje HNES-a. Vidimo to i iz slijedećeg teksta o djelovanju etički optužene za veleizdaju. Sada Teršeličku optužuje i „Bedem ljubavi 1991“ (vidjeti prilog).

Etički osuđeni Milorad Pupovac krenuo je u rat protiv svih koji vole hrvatske branitelje koji su, kao što je poznato napravili najveći mogući genocid: U „Oluji“ su od Srba napravili zečeve, što je svojedobno posebno zabrinulo i samog srpskog Vožda Slobodana Miloševića. Zapravo, očito je Pupovčeva nakana optužiti sve koji su se čak i radovali takovoj zločinačkoj pobjedi. Tako se uskoro možemo nadati da će zečevi dobiti satisfakciju:

PUPOVAC PROGLASIO RAT: Zvonimiru Hodaku, HOS-u, portalu Dnevno, tjedniku 7Dnevno, Bujancu, Ozani Bašić, emisiji 'Piramida' i još mnogima!
<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-proglasio-rat-zvonimiru-hodaku-hos-u-portal-dnevno-tjedniku-7dnevno-bujancu-ozani-basic-emisiji-piramida-jos-mnogima-807605>

Slučajno ili ne, Pupovca je spomenuo i kolumnist tjednika 7Dnevno i portala dnevno.hr Marko Ljubić:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/lupezi-kuve-budale-protiv-lustracije-807136>

Ali vratimo se Duki. Mene je posebno bio zanimljiv dio u kojemu Duka daje mišljenje odvjetnika jer sam očekivao mišljenje koje se mora uvažiti, bez obzira što je očito Duka tražio mišljenje političkih istomišljenika. Ipak struka je struka. Zato me je ipak iznenadilo mišljenje odvjetnika pa sam mu o tome i napisao pismo:

Poštovani g. Emile Havkiću,

Pročitao sam Vaše mišljenje u smiješnom članku Zdenka Duke *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u Novom listu, 07. 06. 2015. Smiješnom zato što piše dojučerašnji predsjednik Hrvatskog novinarskog društva koji je od tog Društva napravio udrugu jedino onih novinara koji su bili spremni služiti samo jednoj političkoj opciji. Ali, za njega mi je razumljivo da se brine zbog takovog njegovog djelovanja jer očekuje promjenu vlasti. Čak je zabavno kada Duka, ne mogavši opovrgnuti ništa iz osuda i optužbi pribjegava etiketiranju, uvredama i sličnim stvarima koje, jasno je, kada ih on koristi nisu govor mržnje., zar ne?

Prirodno je da se u takovim uvjetima ljudi nečiste savjesti boje, pa se Duka može i razumjeti. Jadničak - nedužni.

Međutim, nije mi jasno Vaše ponašanje. Vaša izjava je dana ovako:

Odvjetnik Emil Havkić pita se tko uopće može sam sebe proglasiti nacionalnim etičkim arbitrom i kako su ti arbitri odabrani? Kakva može biti snaga tog sudišta koje izriče presude za nacionalnu izdaju? Tu je riječ o političkoj borbi i političkim kvalifikacijama. Kad bi se ta granica prešla s kvalifikacijama koje bi bile svjesno difamatorne, onda bi to bio sofisticiraniji oblik udruživanja za javno sramoćenje ili javno blaćenje, kaže Havkić

Takve »osude« ugrožavaju sigurnost »osuđenih«. No, u pravosudnom smislu te bi »presude« bilo dosta teško sankcionirati. Recimo, dokazati da je riječ o kleveti - dakle, o namjernom iznošenju neistinitih činjenica. To bi bilo teško dokazati ako postoji procedura, ako saslušavaju neke svjedoke, materijale. Moglo bi se raditi o sramoćenju. Ako je to mišljenje neke političke opcije, teško bi ga bilo podvesti pod govor mržnje, smatra Havkić.

No, to je nešto potpuno drugačije nego kad Šeparovićevo »sudište« sudi za nacionalnu izdaju, kolokvijalno veleizdaju. U osnivačkom dokumentu jasno se ističe, naravno, da se radi (samo) o etičkom sudu pa je »osuda samo moralna a sudi se u slučajevima u kojima su grubo narušena temeljna etička načela u javnom postupanju.« Nacionalna izdaja je izdaja nacionalnih interesa a oni se definiraju »kao cilj koji država ima na ekonomskom, vojnom ili kulturnom području, ali se može uzeti i šire, kao svaki interes koji je od vitalnog značenja za opstanak i prosperitet naroda i države.«

Po struci sam matematičar i sigurno Vam je poznato da su matematika i logika nešto veoma blisko. Smatram da su odvjetnici po definiciji ljudi kojima logika mora biti veoma bliska. Po logici stvari logika, ako je ima, svakom odvjetniku

bi nalogala da bude oprezan u svojim izjavama o HNES-u kada zna da mu je predsjednik profesor emeritus s Pravnog fakulteta i član Europske akademije znanosti i umjetnosti, dakle vjerojatno i Vaš profesor, kao i sjajni odvjetnici kakvi su Zvonimir Hodak i Željko Olujić. Zar doista mislite da znate više o pravu od spomenute trojice?

Već prva rečenica u Vašem komentaru pokazuje da je Vaše mišljene doista veoma problematično. Tvrdite da smo SAMI SEBE PROGLASILI nacionalnim etičkim arbitrom. Očito komentirate nešto o čemu ne znate ništa ili zlonamjerno iskrivljujete istinu.

HNES je izdalo knjigu *Hrvatske veleizdaje II.*, Zagreb 2015. Prva rečenica - *Uvodne riječi* profesora Šeparovića glasi:

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) nastalo je na inicijativu i prijedlog Hrvatskog žrtvoslovnog društva, kao njegov ogranak, kao građanska inicijativa koja će se baviti analizom pojava etičkih zastranjivanja ljudi i, nakon analize prikupljenih podataka, podizanja etičkih optužbi i donošenja etičkih osuda za nacionalnu veleizdaju.

Molim Vas da meni, valjda kao čovjeku kojemu je kao akademiku iz matematike logika nešto strano, objasnite kako se ovo može poistovjetiti s Vašom tvrdnjom.

Pismo šaljem i gospodi Šeparoviću, Olujiću i Hodaku. Možda mi oni mogu pobliže objasniti to što ne razumijem u Vašoj izjavi.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Moram priznati da je drugi odvjetnik kojega se citira u tekstu bio mnogo oprezniji od Vas:

Odvjetnik Veljko Miljević kaže da ako »suci« ovog »sudišta« navedu bilo što što može štetiti časti i ugledu određenog čovjeka, oni sigurno nisu izuzeti od domašaja kaznenih odredbi o sramoćenju, uvredi i kleveti. Oni »sude« javno i njihove su »presude« postale pristupačne većem broju osoba. Ali, mogli bi biti oslobođeni od odgovornosti, ako uvjere sud da rade u javnom interesu. »Suci« Etičkog »suda« mogu utjecati na one ljude koji na osnivače i članove tog suda gledaju kao na stručne i moralne autoritete, ističe Veljko Miljević.

Zagreb, 09. 06. 2015.

Nadam se da ću dobiti odgovor. Ipak nisam spomenuo NEUMRLOG, zar ne?

Josip Pečarić
10. 06. 2015.

5. KOLOVOZA – DAN „UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“

Poslije nedavnog mog prijedloga Hrvatskom saboru da 5. kolovoza proglase *Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva* Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) predložio je predsjedniku srpske vlade Aleksandru Vučiću da i oni proglase sličan spomen dan - *Dan „uteklih zečeva i bežanije“*. Napomenut ću samo da je poznati hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak 5. kolovoza već proglasio *zečijom traktorijadom* (7Dnevno, 03. 07. 2015.). Evo prijedloga g. Pavkovića:

Otvoreno pismo srpskom premijeru Aleksandru Vučiću

Pavković: Više je „zečeva“ izginulo u „bežaniji“ nego da su se borili

Poštovani gospodine Vučiću,

Ovih ste dana, kao srpski premijer, izjavili kako su Vlada Srbije i Vlada Republike Srpske donijele odluku o zajedničkom obilježavanju 5. kolovoza kao Dan sjećanja na stradale i prognane Srbe. Međutim, moramo Vas podsjetiti na 41. proširenu sjednicu Vrhovnog savjeta odbrane SRJ, koja je održana 14. kolovoza 1995., a kojoj su među ostalim bili nazočni predsjednik Savezne vlade dr. Radoje Kontić, savezni sekretar za obranu Pavle Bulatović, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Momčilo Perišić, predsjednik Srbije Slobodan Milošević, predsjednik Crne Gore Momir Bulatović i drugi. Sjednicu je sazvao i vodio Zoran Lilić, predsjednik SRJ i predsjednik Vrhovnog savjeta obrane.

Dakle, najviši vojni i partijski vrh propale Jugoslavije.

Ako ste upoznati s radom ove sjednice, a trebali bi, koja je održana svega nekoliko dana nakon veličanstvene Vojno-redarstvene akcije Oluja 95., onda je žalosno i smiješno što 5. kolovoza želite pretvoriti u nešto što nema veze sa zdravom pameti. Naime, baš na toj sjednici ratni se zločinac Slobodan Milošević osvrnuo i na tzv. Republiku Srpska Krajina, odnosno na „stradale Srbe“ iz Knina i okolice. Možda će Vam njegove riječi, koje su prihvatili svi nazočni na ovoj sjednici, pomoći da promijeniti svoju odluku – istine radi.

Milošević je rekao:

- „... Ne bih govorio o jednoj poražavajućoj i ponižavajućoj situaciji – da je sva pomoć koju je dobila Republika Srpska Krajina, praktično, završila kao naoružavanje hrvatske vojske. Zamislite vi taj apsurd: na jednoj strani odbija se mirovni plan, a na drugoj, odbija se da se brani!? Vi ste najstručniji

deo ove naše Vojske. Kao što znate, tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine tog istog dana, bez čak stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. Da smo tog istog dana napravili idiotsku glupost da im pomognemo, ko bi to stigao do Knina do večeri da im pomogne?! Pa, tamo ne bi moglo da se stigne od njihovih kolona kojima su zakrčili sve puteve u bežaniji zajedno sa stanovništvom. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom, nego što bi izginuli držeći linije. To je apsurdna situacija! Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, u uslovima kada su imali sve uslove da se brane, bude doneta koja izazove i egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, za kojih su oni utekli kao zečevi! Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine, napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca: nisu ga mogli braniti ni 12 sati! Oni ga nisu ni branili, jer po svim izveštajima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala artiljerijska priprema u sedam uveče, oni su naredili – bežaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira sa hrvatskim snagama. Sada mi trebamo da se uvlačimo u jednu situaciju, kako je, evo, zbog odbrane građanstva, nama stalo više do te teritorije nego onima koji su na toj teritoriji imali sve uslove da se brane, a odlučili su da „hitro“ svi – pobegnu! Ja neću da govorim o pojedincima, verovatno je bilo primera herojskog otpora, ima primera herojskog ponašanja, ali na žalost takva je odluka tamo doneta i tako se to završilo. “ – naglasio je Slobodan Milošević (Zapisnik sa navedene sjednice str. 23-24.) Dakle, gospodine Vučiću, Vi umjesto 5. kolovoza - Dana sjećanja na stradale i prognane Srbe, povijesne istine radi, trebate proglasiti 5. kolovoza – Danom „uteklih zečeva i bežanijom“!

Pored toga, bilo bi dobro da odgovorite, prije svega izbjeglim Srbima, tko je naredio „bežaniju“, tko je bio taj koji nije želio mir i tko je naposljetku kriv za sve nevolje ljudi – traktoraša, koji su, kako reče Milošević, „utekli kao zečevi“?

Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

Svoj prijedlog Hrvatskom saboru sam poslao još 2012.. Nije bilo odgovora pa sam ga nedavno obnovio kada sam pročitao o Vučićevom prijedlogu. Kao i ja očito i Pavković smatra da nisu baš ni u Srbiji, kao ni mi u Hrvatskoj, baš pogodili s nazivom toga dana. Zato evo nekoliko riječi o predlažuću:

Mladen Pavković je novinar i publicist, živi u Koprivnici. Suradnik više listova i časopisa. Zaposlen u redakciji lista „Podravka“. Dragovoljno se 1991. javio u 117. brigadu Hrvatske vojske.

Početkom rujna iste godine osmišlja zajedno sa Vladimirom Kostjukom prvi ratni plakat u Koprivnici, ali i šire – „Hrvatska vas zove!“ Taj slogan godinama je korišten u ovdašnjoj vojarni, ali i drugdje. Glavni urednik je prvog hrvatskog vojnog lista „Gardist“. Inicijator je i organizator brojnih akcija IPD - službe 117. brigade, te je zahvaljujući i njemu ova služba u vrijeme rata stekla status jedne od najboljih, ako ne i najbolje u Hrvatskoj vojsci. Dragovoljno se javio i u 145. borbenu grupu „Jastrebovi“, s kojom je 1992. proveo najteže dane prigodom okupacije Bosanske Posavine, gdje je i ranjen.

Pričuvni je natporučnik Hrvatske vojske.

Objavio sljedeće knjige: „Iskreno govoreći“, (knjiga u obliku novina!), monografija „Stolnik“, mini-monografije: „Martinoviac“, „Oman“, „Dombaj“, „Gregurić“, „Šabarić“, „Sliku tvoju ljubim“, „Vraćam život otpisanim - Slavko Stolnik“ (dva izdanja), „Krug novog života“!, „Misterij Stolnik“, „Ona i oni“, „Hrvatski mučenici“, „Hrvatski vitezovi Domovinskoga rata“, „Živjela Hrvatska s Hrvatskom na čelu“, „Kalnik>>, <<Ja sam general - Ivan Generalić“, „Dnevnik pakla ili 135 sati pada Bosanskog Broda“ (1994), „Istinom protiv sile“, „Napad je najbolja obrana“, „Dok je srca bit će i Croatie“, „Od srca srcu za Hrvatsku“ (dva izdanja), „Hrvatski Orfej - razgovori sa Zlatkom Tomičićem“, „Zemlja rata i zlata“, „Svitanje“, „Tako je i tako nije“, „Bili smo prvi kad je trebalo“ (dva izdanja), monografija „Braća Slavko i Stjepan Stolnik“ (zajedno s Josipom Paladom), „Na rubu grada, na rubu života“, „Jadnici bez Maske“, „Pisma Mladenu Pavkoviću“, „Dnevnik pakla ili 135 sati pada Bosanskog Broda“ (knjiga i kazeta na brajčnom pismu za slijepe), „Razgovori“, „Domovinski rat 1990. - 1996.“, formata 5 x 3,7 cm, „Bili su prvi kad je trebalo“, „Vukovar“, „Razgovori s Josipom Pečarićem“, „Dr. Franjo Tuđman“, „Mojih 99“, „Kata Šoljić“, „Zar smo se za to borili“, „Svakim danom nas je sve manje“, „General pukovnik Ante Gotovina“, „General pukovnik Mladen Markač“, „Slavko i Stjepan Stolnik“, „Ivan Generalić – osobno“, „Registar hrvatskih branitelja, izdajica, dezertara i ratnih profitera hrvatskog Domovinskoga rata“, Josip Jović – Junak hrvatskog Domovinskoga rata....

O njegovu radu objavljena je i monografija „Pobjednik ostaje sam“.

Prema njegovoj knjizi „Krug novog života“ izvedena je i kazališna predstava (scenarij Josip Palada).

Hrvatska radio televizija snimila je i 30-minutni dokumentarni film „Zlatno srce Mladena Pavkovića“ (redatelj Darko Dovranić), a jedan film o njegovu radu snimila je i Australaska televizija.

Priredio je i uredio knjige: Ante Bruno Bušić „Svjedok pomirbe“, Otto Reisinger „Rat i mir“, Zvonimir Golob „Dušo moja“, Branko Borković - Mladi Jastreb „Rušitelj ustavnog poretka“, Otto Reisinger „Pero“, „Pakao u obećanom raj“, Damira Mejovšeka, „Kata Šoljić“, Dr. Milan Vuković „Dr. Tuđman u sudskim dosjeima“, „Ante Gotovina“ (dva izdanja), „Dr. Duro

Šterk - liječnik u Domovinskom ratu>>, Miroslav Mikuljan „General Zvonimir Červenko“, Marija Peakčić Mikuljan „Nešto kao herbarij“, Antologija domoljubne poezije, Dr. Milan Vukovića „Obrana nije zločin“, „Apeli dr. Vesne Bosanac“, Josip Palada „Mogila“, Antologija hrvatske karikature, „Dr. Franjo Tuđman, ili tako je govorio prvi hrvatski predsjednik i pobjednik hrvatskog Domovinskog rata“,

„Haaški sud: članovi udruženog zločinačkog podhvata>>, Dr. Ljubomir Radovančević „Na stratištu rata“ i brojne druge.

Stalni je kolumnist „Hrvatskog slova“ i „Glasa Podravine i Prigorja“,

a izmislio je i slogane „Da se ne zaboravi“ i „Bili su prvi kad je trebalo“.

Objavio je i CD „Zlatko Crnkovića u izboru Mladena Pavkovića govori Zvonimira Goloba“, te CD-e sa stihovima Božice Jelušić i Zlatka Tomičića.

Glavni i odgovorni urednik listova: „Magnum“ (1990.-1991.), „Gardist“ (1991.-1993.), prvi vojni list u neovisnoj državi Hrvatskoj, „Podravski tjednik“ (1992), „Za dom“ (1993.-1994.), list Udruge hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Zagreb, „Hrvatski književni list“ (1993.-), kojeg je obnovio s književnikom Zlatkom Tomičićem, te „Hrvatski branitelj“ (1998.-). Objavio je i najmanje novine na svijetu.

Scenarista je i autor desetak dokumentarnih filmova, od kojih nekih i za Hrvatsku radioteleviziju (HTV). Priredio brojne tribine i izložbe na temu hrvatskog Domovinskoga rata, a poglavito su se istaknule njegove samostalne izložbe fotografija o Vukovaru. Tako je više (oko stotinjak!) samostalnih izložbi na teme iz Domovinskoga rata priredio i u: Varaždinu, Koprivnici, Karlovcu, Zagrebu, Kninu, Osijeku, Križevcima, Delnicama i drugdje. Izlagao je u Mađarskoj i Austriji. Fotografije je izlagao i sa Josipom Generalićem i Ivanom Lackovićem - Croatom.

Iznimno je značajna njegova djelatnost kao predsjednika Udruge branitelja, invalida i udovica Domovinskog rata Podravke (UBIUDR).

Potaknuo je mnoge akcije za branitelje, poglavito humanitarne, a najviše za vukovarsku bolnicu, te za siromašne u Kninu.

Desetak godina svaku Novu godinu s hrvatskim braniteljima i stradalnicima Domovinskog rata dočekivao je u Vukovaru, podno Križa na ušću Vuke u Dunav! To je bio jedinstveni doček Nove godine u svijetu, baš u njegovoj organizaciji!

Pokrenuo je Festival zabavne glazbe „Od srca srcu“, Festival šansone „Zvonimir Golob“, Natječaje za najbolju knjigu iz Domovinskog rata, priredio brojne tribine, izložbe ratnih fotografija (i ne samo ratnih!)...

Dosad je objavio oko tri tisuće članaka i tekstova o Domovinskome ratu, odnosno o hrvatskoj povijesti.

Redovni je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Dijaspori (HAZUD) u Baselu (Švicarska).

Njegovom zaslugom podignuto je diljem Hrvatske tridesetak spomen obilježja, spomen ploča i spomen križeva, prije svega onima koji su stvarali

hrvatsku državu, od Vukovara, Knina, Zagreba, Varaždina pa do Koprivnice! Doista je Pavkovićev prijedlog upotpunio moj prijedlog. Bilo bi doista važno kada bi se susjedne zemlje, poslije krvavog rata koji je završio ovako kako je opisao bivši predsjednik Srbije i pokretač tog rata i nazove onako kako je on opisao „Oluju“, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

Kamenjar.com, 05. 07. 2015.

Glas Brotnja, 06. 07. 2015.

PREDGOVOR KNJIGE MLADENA PAVKOVIĆA *MOJ OBRAČUN S OVIMA I ONIMA*

Nekako dok sam razmišljao da upitam Mladena Pavkovića zašto brojna svoja reagiranja ne sakupi u jednu ili više knjiga dobio sam poziv da napišem ovaj predgovor knjige *Moj obračun s ovima i onima*, koja u sebi sadrži njegove kolumne nastale u zadnje dvije-tri godine.

Već sam naslov pokazuje o kakvim se kolumnama radi. Pavković gotovo svakodnevno polemizira s onima koji rade protiv hrvatskih nacionalnih interesa, i rade u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2 o čemu admiral Davor Domazet Lošo kaže (direktno.hr, 06. 07. 2015):

"Ono što se prešućuje u medijima u Hrvatskoj jest da od 2011. godine postoji memorandum koji kaže da Srbija u miru provodi ono što nije dobila u ratu. Srbija mora sve učiniti da sve hrvatske vlade budu slabe u BiH. Vidimo kakve su vlade bile u posljednjih 15 godina, ne zna se koja je bila gora", rekao je.

Dodao je kako se drugi memorandum u Hrvatskoj provodi unutarnjom agresijom, ne vanjskom. "Vlade će biti slabije, a to se iščitava u posljednja dva predsjednika. Unutarnja agresija podrazumijeva blokadu svih stvaralačkih snaga u zemlji. Egzodus ljudi je recimo blokada stvaralačkih snaga. Ali, mi imamo veći problem, a to je demografska slika. Odnosno, danas se najpametniji tjeraju van zemlje", objasnio je Lošo.

"Neprekidno se medijski prostor 'upucava' time da je Hrvatska kriva, unatoč tome što je došla oslobađajuća presuda za generale. Oni se ne mire s Hrvatskom, Domovinskim ratom kao činom dobra, ne mire se s ratom kao najčišćim u povijesti, ne mire se operacijom Oluja koja je dosegla najveću etiku u povijesti, ne mire se s činjenicom da je to jedina operacija koja je spriječila genocid. Oni ne žele da Oluja bude temelj države", rekao je.

Admiral je već ranije ovakvo djelovanje unutar Hrvatske nazvao unutarnja agresija, a one koje sudjeluju u njoj vučjim čoporom.

Nasuprot njima i sam branitelj Pavković piše o svojim suborcima. Tu su Veljko Marić, generali Gotovina i Markač, Dario Kordić, Josip Klem, Đuro Glogoški, Ante Deur, Gojko Šušak, Branimir Glavaš, general Željko Sačić, general Praljak i ostali prvostupanjsko osuđeni u Haagu zbog, vjerovali ili ne, udruženog zločinačkog poduhvata u kome su sudjelovali: Franjo Tuđman, Gojko

Šušak, Janko Bobetko, Mate Boban, i mnogi drugi.

Pavković piše i o Zvonku Bušiću, ali ne zaboravi rođendan gospođe Tuđman. To je i logično jer su svi spomenuti, kao i svi drugi branitelji glavna meta napada pripadnika vučjeg čopora. Oni koji su oružjem izborili neovisnu hrvatsku državu su uvijek bili i bit će trn u oku onih koji ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Njihova „krivnja“ je još i veća kada se sjetimo kako su branitelji porazili srpske „ratnike“. Prvo su razoružali Hrvatsku, potom je

Vijeće sigurnosti UN-a zabranilo Hrvatskoj naoružavanje. Tako ohrabreno srpski „ratnici“ su krenuli osvajati hrvatska područja. Ali nisu uspjeli to ostvariti i onih odobrenih 15 dana. Ipak se tu i tamo našlo nešto malo oružja da bi se suprotstavilo agresoru. I znamo kako je završilo „bežanijom“ - srpskih „ratnika“ ili kako ih je „vidio“ Milošević srpskih zečeva - iz Knina.

A tim „ratnicima-zečevima“ služili su i još uvijek služe oni o kojima piše Pavković u ovoj knjizi. To su: Jelena Lovrić, Vedrana Rudan, Veljko Džakula, Antifašistička liga, Josip Manolić, Josip Boljkovac, Ivan Fumić, Predrag Matić, Oliver Frljić, Krunoslav Olujić, Slavko Goldstein, Ante Tomić, Predrag Matvejević, Predrag Lucić, Rade Šerbedžija, Viktor Ivančić, Ante Nobilo...

Piše i o radu Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES-a). Neovisno od toga suda Pavković je pisao o djelovanju onih koje je HNES već etički osudio ili optužio za veleizdaju. To su Ivo Josipović, Vesna Pusić, Stjepan Mesić, Milorad Pupovac, Vesna Teršelić. HNES je pokrenuo postupak i protiv Josipa Broza Tita, koji je – kako izvrsno Pavković uočava - i počasni akademik HAZU i počasni građanin (uz niz drugih sličnih njemu) grada Zagreba.

Pavković piše i o Srbima iz Srbije kao što su Novak Đoković, Vojislav Šešelj, Aleksandar Vučić...

Ovih dana je veliki odjek u domoljubnoj javnosti izazvao Pavkovićev prijedlog Aleksandru Vučiću. I sam sam ga komentirao ovako (kamenjar.com, 05. 07. 2015. i Glas Brotnja, 06. 07. 2015.):

PAVKOVIĆEV PRIJEDLOG VUČIĆU: 5. KOLOVOZA – DAN
„UTEKLIH ZEČEVA I BEŽANIJE“

Poslije nedavnog mog prijedloga Hrvatskom saboru da 5. kolovoza proglase *Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva* Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.) predložio je predsjedniku srpske vlade Aleksandru Vučiću da i oni proglase sličan spomen dan - *Dan „uteklih zečeva i bežanije“*. Napomenut ću samo da je poznati hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak 5. kolovoza već proglasio *zečijom traktorijadom* (7Dnevno, 03. 07. 2015.).

Zatim sam dao prijedlog g. Pavkovića i završio:

Svoj prijedlog Hrvatskom saboru sam poslao još 2012.. Nije bilo odgovora pa sam ga nedavno obnovio kada sam pročitao o Vučićevom prijedlogu. Kao i ja očito i Pavković smatra da nisu baš ni u Srbiji, kao ni mi u Hrvatskoj, pogodili s nazivom toga dana. Zato evo nekoliko riječi o predlagачu....

Tekst sam završio s biografijom Mladena Pavkovića koju možete naći na kraju ove knjige.

Akademik Josip Pečarić

„ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ. BRANITELJSKA HRVATSKA”- RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM

„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"- nova je knjiga akademika Josipa Pečarića. Prije par dana predstavljena je u Zagrebu i već je u javnosti ostavila pečat.

- Poštovani akademiče nakon što su knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" i "Propade im crvena Hrvatska" našle svoje mjesto među domoljubnim Hrvatima i odgovorile na niz pitanja prije i nakon predsjedničkih izbora u Republici Hrvatskoj svjetlo dana ugledala je i nova knjiga "„Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska"-što donosi novi naslov?

Prije svega zahvaljujući g. Oskar Šaruniću predstavljanje se može vidjeti i na YouTubeu:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xyf9bqxHPCA>

Naslov knjige "Ako voliš Hrvatsku svoju" je i označio predsjedničke izbore u Hrvatskoj. Josipović je imao sve glavne medije u svojim rukama, namještene ankete popularnosti. Međutim, uspjeli smo preko lokalnih medija, portala ukazati većini naroda kako su na vlasti ljudi koji ne vole ni svoj narod ni svoju državu. Zapravo je još i gore. Ljudi na vlasti su sprovodili velikosrpski Memorandum SANU 2. Bio sam prvi u Hrvatskoj koji je ukazao kako se ne radi samo o nesposobnosti Vlade u rješavanju gospodarskih problema već o svjesnom uništavanju Hrvatske. Jedino tako oni mogu opstati navlasti. Ljudi bez osnovnih sredstava za život ne mogu razmišljati o drugim stvarima. Treba preživjeti. Zato je sada na djelu ideološki dio stare priče ' proglašavanje fašistima onih koji vole svoju domovinu. Tako je krenuo i Domovinski rat. I tada je, ako se sjećate, trebalo stalno dokazivati kako se ne radi o obnovi NDH. Međutim, danas je mnogo toga poznato. Djevojačke kose iz Hude jame su ponajbolji pokazatelj da su oni koji sebe proglašavaju antifašistima, zapravo fašisti. A jedini istinski antifašisti i u Hrvatskoj i u Europi s kraja dvadesetog stoljeća su hrvatski branitelji koji su pobijedili velikosrpsku fašističku (i nacističku) agresiju na svoju domovinu. Poznato je da su "antifašisti" podržavali Miloševića bilo izravno, bilo neizravno, a to čine i danas provodeći Memorandum 2. A sve to je i sadržano u naslovu knjige. Zapravo, još je ponajbolji odgovor na Vaše pitanje dao jedan moj dragi prijatelj poznati hrvatski svećenik don Anđelko Kaćunko rekavši:

Ali od svega ti je najvažniji i najkorisniji NASLOV - jer razbija političko-

ideološko nametnuto jednoznačje pojma ANTIFAŠIZAM. Sjajno si to iskoristio – hrvatska borba za slobodu u Domovinskom ratu doista je bila borba protiv yugočetničkog fašizma s potporom „mafionEUrije“!

**- Glasno progovarate o stanju na vrućoj političkoj sceni u Hrvatskoj-
Vaše viđenje postojećega stanja?**

Dobrim dijelom sam odgovorio u prethodnom odgovoru. Tu treba dodati kako se već sada vidi da je većina naroda Shvatila kako ne vole ni hrvatski narod ni hrvatsku državu pa su najednom počeli iskazivati tu ljubav. Trajat će to do izbora. Naravno, teško mogu prevariti branitelje, a njima je teško odjedanput početi glumiti kako vole one koji najviše okrivljuju za nestanak njima ljubljene Jugoslavije. Po tome će ih narod uvijek moći prepoznati. Ali evo i najsvježijeg primjera. U subotu sam dobio slijedeći e-mail od gospodina Michaela Packa:

Štovani Josipe,

Pozorno pratim sve Tvoje dopise, kritike i radove. Hvala Bogu, da u Hrvatskoj ima ljudi, koji bez straha javno istupaju i šire istinu, ne samo iz hrvatske prošlosti, već i sadašnjosti. Hrvatska se opet nalazi na raskrižju dobra i zla, istine i laži. Komunizam, koji se širi od ostataka gerijatričkih sljedbenika titovog zločinačkog režima i njihovih potomaka, zadnjih godina uzeo je maha i tome se svi moramo suprostaviti. Treba se samo držati europskih načela, gdje je komunistički režim označen kao totalitarni. No, to u našoj državi i nije lako, jer ova vlast i njeni sluganti umjetno stvaraju i danas fašiste, jer bez njih nema antifašizma.

U Engleskoj nije lako biti državotvorni Hrvat. Navest ću osoban primjer, koji mi se dogodio prilikom proslave Dana državnosti 17. lipnja u organizaciji Veleposlanstva. Već pri samome kraju svečanosti, skupila se mala grupica nas i sa ponosom smo pričali o našem prvom predsjedniku Dr Franji Tuđmanu. Rekoh, on je otac moderne hrvatske domovine. Na to je Australijski povratnik gđin Cetinich dodao: ali i Dr Ante Starčević je isto otac Domovine, a sad imamo i prvu MAJKU HRVATSKE DOMOVINE, našu predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović. Automatski sam zapjevušio: OJ HRVATSKA MATI, NEMOJ TUGOVATI.....što je grupica prihvatila. U blizini stajao je veleposlanik gđin Grdešić, njegova supruga i još neki, gledeći nas kisela lica. Na kraju, pri izlasku, uljudno sam pristupio Veleposlaniku i rekao: ispričavam se, ako trebam, što smo mi Hrvati malo zapjevali. Uljudno, ali kiselo je rekao: niste trebali. Tad je svom gorčinom nastupila njegova supruga i rekla: niste smjeli pjevati fašističku pjesmu. Odgovorio sam, gospođo, to je domoljubna, nikakva fašistička pjesma. Tri je puta ustvrdila, kako je to fašistička i više je razočarana, jer su s nama pjevali i hrvatski mornarski časnici u uniformi. Hvala Bogu, sa mnom kao svjedok bio je i gđin Franko Cetinich, koji nije

mogao vjerovati svojim ušima. Vratio sam se natrag svojoj maloj grupici, ispričao im, te na kraju priupitao nazočnog bivšeg ministra i SDP-ovca gdina Komadinu: kad bih sada pred Vama zapjevao HRVATSKA MATI, biste li me Vi optužili kako pjevam fašističku pjesmu? Jasan odgovor bio je NE? Ovim činom svi smo se osjetili povrijeđenim, no nije ni čudo reakcije onih, koji skidaju sa zida veleposlanstva umjetnički portrait Dr Franje Tuđmana, sliku darovanu od našeg umjetnika gdina Kauzlarića

Tipičan primjer, kako danas proizvode fašizam u ime antifašizma.

Ima li među Hrvatima nekoga tko nije zapjevao ovu pjesmu? E pa znajte što o vama misle ovi na vlasti s napomenom da za njih riječ ustaša ima značenje kojega su oni godinama stvarali.

-Knjiga „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" govori i o ljudima koji su zaslužni što danas imamo slobodnu Hrvatsku, istinskim domoljubima koji ljube svoj narod i svoju Domovinu

Jedno poglavlje je posvećeno hrvatskim velikanima. Dva su posvećena ljudima koji stradaju zbog ljubavi prema Domovini: Branimir Glavaš (zatvaraju ga u Hrvatskoj) i Veljko Marić (bio u srbijanskom zatvoru, asada je u hrvatskom zatvoru). U prethodnim knjigama dosta sam pisao u skupinama branitelja koji su najzaslužniji što se danas možemo nadati onom što smo svojevremeno prof. Tomac i ja napisali u poznatom otvorenom pismu – želju da nikada više ne vladaju Hrvatskom oni koji je ne vole, niti vole hrvatski narod. To su Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotni invalidi iz Domovinskog rata u Savskoj 66. Naravno, o njima pišem i u ovoj knjizi jer je napad u crkvi sv. Marko na stopostotne invalide iz Domovinskog rata pokazatelj ogromne mržnje kukurikavaca na vlasti prema svim braniteljima. Međutim, dva poglavlja su su posvećena i Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu i Društvu za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. U subotu sam imao posebno zadovoljstvo na javnoj sjednici predstaviti novog člana HNES-a dr. sc. Stjepana Razuma, predsjednika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čovjeka koji je raskrinkao i dokazao kako se u Spomen području logora Jasenovac falsificiraju imena žrtava. Poznato je već svima daje mit o Jasenovcu bila osnova u borbi za očuvanjem Jugoslavije. Laži o Jasenovcu i o logoru u Jadovnom im i danas služe za opstanak na vlasti i u budućnosti za nekakvi novi savez u koje bi nam opet iz Beograda (i Londona) krojili sudbinu.

- S obzirom kako se približavaju izbori u Hrvatskoj, te kako pojedini političari ne prežu ni od čega kako bi prikupili bodove i vratili povjerenje naroda možemo li uskoro očekivati novu knjigu?

Ja sam svakoga dana u hrvatskoj domoljubnoj problematici. Istina moje

mogućnosti djelovanja su jako ograničene. Čini mi se da nitko u RH nije toliko prešućivan kao ja. Zapravo, moja djelatnost se sastoji od slanja mojih komentara na nešto više od tisuću e-mail adresa, a neki domoljubni portali moje tekstove i objave. Zapravo najredovitije me objavljuje Vaš portal i kamenjar.com. Oba portala su iz Hercegovine, pa to i pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam se nazvao Hercegovcem iz Boke, zar ne? Zapravo to zna i prevariti naše ljude pa neki povjeruju da sam ja doista rodom iz Hercegovine. Tako na Portalu HKV-a, gdje su također objavili Pešordin govor (osim na Vasem govoru je objavljen na još nekoliko domoljubnih portala), čitam jedan komentar u kome se kaže kako me je "Herceg Bosna porodila, kamena stina naše Boke mlikom majčinim dojila".

- Dr. Pešorda za Vaš angažman kaže da je sličan angažmanu Noama Chomskog u američkoj javnosti, koliko god bio različit u ideološkom pogledu: *Dok intelektualci "opće prakse" pišu komplicirano ne bi li u očima običnog svijeta ispali pametniji, Pečarić piše jasno, logično i jednostavno, imenujući stvari njihovim pravim imenom. Tako da se može reći da je i u pogledu izraza i stila blizak Chomskom, a udaljen, recimo, od Žižeka, koji je također intelektualac "opće prakse", samo na svjetskoj razini. Pečarić se u svojim tekstovima bavi isključivo hrvatskom politikom i hrvatskom stvarnošću, ako pak govori i o međunarodnim politikama i politikama pojedinih zemalja, to je samo u onoj mjeri u kojoj se te politike tiču Hrvatske. Što mislite o tome?*

Zapravo, poznato je da je Chomsky veliko ime u području lingvistike. Možda je poznato da je studirao i filozofiju. Međutim, on je studirao i matematiku. Čak na MathSciNetu ima četiri članka, pa bi prema uvjetima za izbore u Hrvatskoj mogao biti biran za docenta iz matematike na osnovu samo tih radova. Chomsky ima i Erdősov broj četiri. Zapravo prvi koji je ukazao na sličnost mog rada s Chomskyevim bio je prof. dr. sc. Božidar Tepeš. Kao mentor diplomskog rada mojoj kćeri s istim obrazloženjem joj je predlagao i temu o Chomskom.

- Planirate li knjigu „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska" predstaviti u Hercegovini?

Nadam se takovim predstavljanim i veselim im se. Međutim, vjerujem da ću prije takovih predstavljanja stići u Mostar kao matematičar. Naime, u Mostaru organiziramo slijedeću međunarodnu konferenciju *Mathematical inequalities and application 2015 (MIA 2015)*, November 11-15, 2015, Mostar, Bosnia and Hercegovina (International conference organized on the occasion of 60th birthdays of Professors Neven Elezović, Marko Matić and Ivan Perić). Prva je bila u Trogiru, potom u Pakistanu i Južnoj Koreji i prošle godine ponovno u

Trogiru. Sada je na redu Mostar i čini mi se da je to prva međunarodna matematička konferencija koja se organizira u Hercegovini. Plenarni predavači su profesori Constantin P. Niculescu, University of Craiova, Craiova, Romania, Edward Neuman, Southern Illinois University, Carbondale, IL, USA, Zsolt Páles, University of Debrecen, Debrecen, Hungary, Tibor Poganj, University of Rijeka, Rijeka, Croatia, Yuki Seo, Osaka Kyoiku University, Osaka, Japan, Gord Sinnamon, University of Western Ontario, London, Canada.

- Želite li još nešto dodati?

Zapravo, osvrnuo bih se na slijedeći komentar o mom radu s portala HKV-a: *Izvrсна je načina razmišljanja koji je suprotnost onomu koje je nama kroz povijest nametnuto. Kako je u jednom dokumentarcu o sebi sam rekao, mi Hrvati se stalno uvijek nešto branimo, dokazujemo, pravdamo. Moramo znati napasti neprijatelja! Pečarić tako i djeluje.*

Koristim se i porugom. Dobar primjer za to je i moje subotnje pismo Hrvatskom saboru s prijedlogom da 5. kolovoza proglase Danom domovinske zahvalnosti i danom domovinske žalosti zbog Srba zečeva. Ali i tu se vidi problem o kome je riječ. Hrvate možete ocrniti najstrašnijim lažima, ali oni Vam se ne žele narugati. Tako vjerojatno ni to moje pismo ne će ugledati svjetlo dana ni na mnogim domoljubnim portalima, a o novinama da ne govorimo.

Upravo zbog takovog pisanja vjerojatno je najpopularniji hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak. Evo pogledajte kako on komentira Milanovićevu izjavu u Brezovici **da je “jedina hrvatska vojska u Drugom svjetskom ratu bili partizani”**:

Ne znam je li možda Premijer simpatizer “proleterske” povijesne škole, čiji su čelnici mladi titoisti Klasić, Jakovina, Markovina i Perica. No ako je slučajno točno što kaže Zoki onda su analogno tome i četnici bili hrvatska vojska! Naime, zajednički partizansko-četnički štabovi djelovali su sve do studenog 1942.g. Dokaz je i operacija Trio u travnju 1942.g., u istočnoj Bosni. Osovinske snage Nijemaca i ustaša porazile su zajedničke snage partizana i četnika. Zapovjednici Sila osovine bili su Paul Bader, Mario Roatta i Jure Francetić. Partizanima su zapovijedali Tito i Koča Popović, a četnicima Jezdimir Dangić i Stevan Botić. Sad Hrvati kao povijesni papci trebaju vjerovati da su četnici Dangić i Botić bili borci za Hrvatsku državu. Naravno i retardiranim je jasno da su se gospoda četnici s drugovima partizanima borili isključivo za velikosrpsku Jugoslaviju koju su, zahvaljujući prvenstveno Franklin Delano Rooseveltu, 1945.g., i dobili. Jednog dana Hrvati bi mogli popuštiti i teoriju po kojoj su 5. kolovoza 1995.g. hrvatske gardijske brigade i četnici zajedničkim snagama protjerale neokomunističke snage iz Knina. Naravno, svi će reći da je to notorna glupost, ali ipak.... Povijest oblikuju

povjesničari, a to su, ne zaboravite, razni Klasici, Jakovine, Markovine i Perice.

Međutim, čitatelji se mogu zabavljati na račun premijera pa i na drugačiji način interpretirati ovu njegovu kolosalnu misao. Meni ona pokazuje kako, s obzirom da su se partizani borili kako su i sami govorili i u praksi pokazali za obnovu Jugoslavije, premijer nama poručuje da jedino jugoslavenska (čitaj: srpska) Hrvatska ima smisla. Dakle, tko o čemu – oni opet provode velikosrpski Memorandum SANU 2!

Razgovarala Danijela Šakota

Glas Brotnja, 29. 06. 2015.

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 1. / NAVODNA
HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST, ZAGREB,
2017.**

**DR. STJEPANDIĆ O ZNANSTVENOM NEPOŠTENJU
I U HAZU**

Dr. Josip Stjepandić je nedavno prijavio dr. Željka Jovanovića, bivšeg ministra u Vladi Republike Hrvatske zbog znanstvenog nepoštenja:

U znanstvenim bazama podataka Scopus te crosbi, utvrdio sam da je isti objavio više znanstvenih radova u vrijeme dok je ili bio u predizbornoj kampanji ili obavljao dužnost ministra u Vladi Repu-blike Hrvatske...

Dr. Stjepandić navodi šest takvih radova, pa dalje kaže:

*Dr. Jovanović se u predmetnom slučaju kao odgovorna osoba u instituciji, koja financira znanstvenu djelatnost, **nalazio u dubo-kome i višestrukome sukobu interesa**. Osim toga, dvojbeno je, ko-liko je on uopće mogao naći vremena za znanstvenu djelatnost pored intenzivne i zahtjevne političke djelatnosti. Stoga mi se njegovo koautorstvo čini vrlo upitnim. Takva djelatnost ne služi na čast niti njemu, niti osobama što su omogućile, pomagale ili pak sudjelovale u takvoj djelatnosti.*

U svjetlu tih dvojbi, u međuvremenu sam podnio prijavu Committee on Publication Ethics (COPE).

Što se tiče akademika Rudana dr. Stjepandić konstatira:

Vrlo je znakovito da se Odbor za etiku u znanosti i visokom obrazovanju pod Vašim predsjedanjem nije javno očitovao o ovome, po momemu dubokome uvjerenju duboko neetičnome postupanju dr. Jovanovića, iako je u tu djelatnost umiješan i akademik Pavao Rudan, tajnik HAZU, jer je kao urednik dopustio objavljivanje članka pod rednim brojem 6. Nakon provjere kod više mojih kolega urednika, odgovorno tvrdim da je po općem uvjerenju dužnost urednika Rudana bila da odbaci takav članak zbog teške povrjede znanstvene etike, te sve koautore stavi na popis autora isključenih iz budućeg objavljivanja ("black list").

Budući da akademik Rudan nije postupao po službenoj dužnosti urednika časopisa, on je svojim nedjelovanjem omogućio da se razvije neetična praksa, te je objavljeno još 5 članaka po istome uzorku.

O tome je dr. Stjepandić upoznao i HAZU:

From: Stjepandic, Josip

Sent: Tuesday, November 1, 2016 6:33 AM

To: Kabinet Predsjednika (kabpred@hazu.hr);

jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;

rudan@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;

andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;

marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;

pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;

fparac@gmail.com; stjegan.jecic@fsb.hr; mzičfuch@ffzg.hr;

knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;

trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;

Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;

protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;

andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos

Očito je da među onim akademikima kojima je dr. Stjepandić poslao ovu informaciju nisam bio ja. Međutim, u svom kratkom odgovoru koji pod naslovom koji nosi i ovaj tekst objavljuje portal Hrvatsko nebo glavni tajnik HAZU spomenuo je i mene. Kako sam na taj način prozvan, na iste adrese poslao sam i svoj odgovor:

Poštovani,

Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprimjerena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/>

Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: Advances in Transdisciplinary Engineering, Reviews in Transdisciplinary Engineering, Concurrent Engineering in the 21st Century, Systems Engineering in Research and Industrial Practice, International Journal of Agile Systems and Management, Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration, Journal of Industrial Integration and Management, Editor: Advanced Engineering

Informatics, Editor: Journal of Aerospace Operations, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems) da govori o znanstvenom nepoštenju.

Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:

Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]

Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30

An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr;

jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr;

tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr;

andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr;

marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr;

pavao.pavlicic@ffzg.hr; vmarkovic@hazu.hr;

fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr; mzićfuch@ffzg.hr;

knemec@ffzg.hr; ngligo@yahoo.com; mirko.zelic@ina.hr;

trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr;

Marina.Kovac@predsjednica.hr; Ariana.Kos@predsjednica.hr;

protokol@predsjednica.hr; andrej.plenkovic@vlada.hr;

andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr

Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan,

prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM,

PAVAO RUDAN

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a po-vodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba". U tekstu HAZU i protunarodna vlast, dnevno.hr, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH, J.P.) je na samom predstavljanju knjige utvrdio da od 1995. godine do danas nitko o

tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgicara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno). Spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem:

Dana 24. travnja o. g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995. g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom, Pečarićevim kolegama akademicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademicima)...

U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:

Dana 22. 04. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada

su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24. 4. 2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjeravala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićевой tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje "JAZU, oprostite HAZU", a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom, nego progovoriti i odagnati

svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24. 4. 2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem

Odgovorio sam mu:

Dana 24. 4. 2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da ćete naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7>

S druge strane, razumljivo je zašto je u svom "odgovoru" dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Pohvalio sam kolegu Rudana:

Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakvo njegovo priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2. – 14. mjestu, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti>

<http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.

Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime, povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige "Oba su Pala" u kome sam pisao o tome ("HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE").

Vjerovali ili ne, i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije po-vezao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov: Za predsjednika HAZU

Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,

Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?

Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.

Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa.

Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši mini-star Željko Jovanović, a u njegovim da?

Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:

(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)

Od 5 takvih radova 3 u Collegium antropologicum!

Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE

časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.

Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

**PIŠEM PISMA ODGOVORA NEMA! 2. / JE LI
AKADEMIJI VAŽNA ZNANOST, ZAGREB, 2017.**

**AKADEMIKA RUDANA ZA PREDSJEDNIKA HAZU!
(PISMO PREDSJEDNIKU HAZU)**

Poštovani Predsjedniče HAZU g. akademiče Zvonko Kusiću,

Vidim da moj govor još nije poslan kolegama akademikima. To nije ni loše jer im možete poslati i ovaj e-mail. Kolegama će biti zanimljivo znati da je Glavni tajnik, ničim izazvan, napao kolegu Popovića i mene u Hrvatskom saboru i kako. Nazvao je Oca moderne hrvatske države akademika Franju Tuđmana „Najveličanstvenijim čovjekom na ovim prostorima“ što je doista točno. Međutim degutantno je da to kaže čovjek koji istovremeno tvrdi da su oni koji su živjeli u Srbiji u to vrijeme bili Srbi. Prevodeći ono što je tvrdio za mene eto takav nam „Srbin“ onda dođe u Hrvatsku i stvori državu☺.

Time se on, vjerovali ili ne, dodvorava većinskoj stranci, a posebno Predsjednici kada tvrdi da je naše Pismo ZDS (obrana Thompsona i „Bojne Čavoglave) provokacija, a Predsjednica je tvrdila da je samo „na razini“ provokacije. Zapravo pitanje je, kada znamo kakvo je njeno iskustvo s hrvatskom povijesnom zastavom, ruga li se njoj Glavni tajnik HAZU?

Žalosno je da to većini kolega u Akademiji sam napad u Saboru koji se prenosi na televiziji na kolege ništa ne znači, pa je takovo sramotno ponašanje i dovelo da sam održao samo polovinu svog govora.

Kako je Glavni tajnik imao kod sebe i knjigu koju je Akademija izdala 1995. na prijedlog akademika Tuđmana, očito je on unaprijed isplanirao taj svoj istup.

Zašto?

Logično je pretpostaviti da kolega sebe vidi kao Vašeg nasljednika pa je iskoristio Sabor u kome je većinska stranka HDZ da im se predstavi u najljepšem svijetlu. Pri tome je zaboravio da je u Saboru dr. Miroslav Tuđman koji se rodio u Beogradu pa je i on bio Srbin po teoriji Glavnog tajnika, a koju je HAZU očito prihvatila.

Da stvar bude gora, tu svoju „teoriju“ o „Tuđmanovom Srpstvu“ Glavni tajnik je izložio kada nije dozvolio da se obavijest o predstavljanju moje knjige satiričnog naslova pošalje svim akademikima.

U e-mailu Vama u kome se traži da se ipak kolege obavijeste o predstavljanju, vidi se još jedan razlog zašto to nije učinjeno: „Srbin“ prof. dr. sc. Miroslav

Tuđman je također bio predstavljatelj te knjige! Pa zar da Akademija šalje obavijest o predstavljanju knjige nekadašnjeg „Crnogorca“ koju predstavlja nekadašnji „Srbin“. Evo tog e-maila u kome je dana cijela prepiska:

Naslov: Re: pozivnica

Datum: Tue, 22 Apr 2014 17:34:59 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

CC: rudan@hazu.hr

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU!

Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika Rudana (GLAVNOG TAJNIKA HAZU!), da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika Rudana stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pecaric je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja.

Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik Rudan to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik Rudan imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim

oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog na 1., 2. i 6. mjestu.

Pozivamo Vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića:

*HRVATSKI GENOCID:
NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA*

Knjigu će predstaviti:

*Zvonimir Hodak, odvjetnik i kolumnist
Prof. dr. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
Admiral Domagoj Domazet Lošo
i autor*

Predstavljane knjige održat će se u četvrtak 24. 04. 2014. u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata, Trg žrtava fašizma 1, Zagreb, s početkom u 19h.

"Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine; napadala je cijela Prva armija, zrakoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!? Oni ga nisu branili, jer prema svim izvješćima koje smo dobili od policajaca, građana i ostalih, čim je prestala topnička priprema u sedam navečer, oni su naredili – bježaniju! Prema tome, tu nije bilo nikakvog otpora niti je bilo borbenog dodira s hrvatskim snagama. (...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom na najvećem dijelu fronte. (...) Pitanje je tko je, zaista, donio odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva je odluka, kada su imali sve uvjete za obranu, izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi?! "

*Slobodan Milošević
na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije
14. kolovoza 1995.,
nakon operacije Oluja.*

„Odgovor“ Glavnog tajnika je i jučer bio sličan kao i dr. Stjepandiću:

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku

Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM,

PAVAO RUDAN.

Moramo priznati da ga već ovako inteligentan odgovor prikazuje kao izvrsnog kandidata za Vašeg nasljednika, zar ne?

S obzirom da je nekadašnjeg „Srbina“ Franju Tuđmana prof. dr. sc. Ivo Goldstein (po „teoriji“ Glavnog tajnika također bivšeg „Srbina“ jer je doktorirao u Beogradu) proglasio najvećim revizionistom u Hrvatskoj povijesti (bolje reći Srpsko-hrvatskoj istoriji) u prilogu Vam ponovno šaljem pismo Razredu za društvene znanosti „NETOLERANTNI“ REVIZIONISTI u kome se daje govor nekadašnjeg „Srbina“ prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana na predstavljanju moje knjige koje sam spomenuo u onom podrugljivom pismu Predsjedniku i Predsjedništvu HAZU koje imate u Prilogu mom govoru kojega sam uspio do polovice izgovoriti u HAZU!

TKO JE KOČANOVA 'KUMICA' IZ AKADEMIJE?

Drage kolegice akademkinje,
Drage kolege akademici,

Poznati hrvatski književnik dr. Sc. Stijepo Mijović Kočan piše u Hrvatskom tjedniku 05. 01. 2017. i o ZDS, i o nama, pa kaže:

Moj drugi dragi prijatelj, Vjenceslav Čížek (inače i moj prijatelj, moj Hrvat iz Boke, da tako kažem jer ne znam kako bih morao reći po najnovijem stajalištu Akademije jer je rođen 1929. godine kada nije bilo Crne Gore ni socijalističke ni narodne, J.P.), „hrvatski Mandela“, napisao je aforizam „Svatko od nas po glavu da ima/ kojim pravom/ zar nije dosta narod / samo s jednom glavom“. Za taj verbalni delikt, istina i još neke slične, dobio je u Titovoj Jugoslaviji 17 godina robije, gdje je i oslijepio...).

Ono što nije napravila država, onemogućivši samu sebe kao da i nema glave, a i nije je imala, trebale su napraviti hrvatske znanstvene ustanove. Zar za tako važnu stvar kao što je znanstveno utvrditi žrtve totalitarnih režima vlastita naroda i uvesti nas u predio slobode i demokracije, prije svih nije pozvana Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, ta to je najviša znanstvena...itd. !? Međutim, koju, čiju glavu vi tamo vidite? Ima li tamo uopće neke glave koja bi se mogla vidjeti kao samomisleća te nacionalno svjesna i odgovorna glava?! (Ako je HAZU – HAZU, a ne HJAZU? Bit će da je i tu prvo ono drugo!)

Onaj akademik koji ovih dana govori nešto u Saboru, to je rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu! A Akademija! Bože, ne oprosti im ništa! Oni znaju sve što ne čine!

Dakle imamo među nama nekoga tko je u Saboru govorio *rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu*. Nagradno pitanje za sve nas je:

Na koga je to mislio poznati hrvatski književnik?

Ako vas doista zanima o svrstavanju Akademije nedavno u Hrvatskom saboru, bolje reći pokazivanju da smo papskiji od Pape (Predsjednica je svojevremeno rekla da je Peticija ZDS “na razini provokacije”, a Glavni tajnik u ime svih nas kako je to provokacija), pogledajte i što drugi hrvatski intelektualci misle o tome. Da ne spomenem opet Kočana koji upozorava kako su oni koji su “za odbijanje obrane Doma” zapravo “za dezerterstvo”. Istina, to možda Akademija samo pokazuje svoje pozicije jer će u Povjerenstvu za suočavanje s prošlošću biti uključen i HAZU.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/u-povjerenstvo-za-suocavanje-s-prosloscu-bit-ce-ukljucen-i-hazu-1140583>

Ali govoriti u Saboru rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu nije previše inteligentno da bi se opravdalo takvo povjerenje, zar ne?

Pogledajte tekst prof. dr. Stipa Kuteše koji nas podsjeća na predsjedničine riječi, na koje sam vas već i ja upozorio, a koje pokazuju kako Glavnom tajniku nije bilo baš inteligentno govoriti u ime svih nas, a *rekla je ono što je već davno (i bez briselskih i berlinskih konzultacija) morao reći svaki hrvatski političar, a to je: „Ovdje je bitno da je riječ o spomeniku 11-orici poginulih hrvatskih branitelja i to nema nikakve veze s bivšim ustaškim logorom. To nije poruga Jasenovcu ili Srbiji, već iskaz pijeteta prema 11 mladića koji su poginuli pod tom zastavom braneći Hrvatsku. Želim jasno naglasiti, u Hrvatskom saboru nijedna strana ne zastupa proustašku ideologiju koja bi se otvoreno zalagala za ustaški režim“*. Time je predsjednica pokazala da ipak osluškuje mišljenje većine svojih državljana. U takvim bi stvarima morala biti odrješitija. Ona mora, po svojoj dužnosti braniti nacionalni interes. Stoga je na mjestu njezina izjava: „Nemojmo, dakle, dopustiti da nam stalno nabacuju tu „ustašku guju“, a onda se mi u Hrvatskoj šutamo međusobno i od toga radimo prvorazredno političko pitanje, što u konačnici iskrivljuje percepciju o samoj državi.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25717-s-kutlesa-predstava-oko-pozdrava-zds-kao-dio-specijalnog-rata-protiv-hrvatske.html>

Varaju se oni među vama koji misle da se radi o slučajnom ekscesu Glavnog tajnika. Ta politika u Akademiji osjeća se svo vrijeme ove uprave. Već sam vas podsjetio kako je bilo s (ne)izborom prof. dr. sc. Iva Goldsteina, koji je tek kasnije postao onaj čuveni veleposlanik sa slikom J. B. Tita u svom uredu, ali ipak je kao kandidat za redovitog člana HAZU bio pozvan na proslavu Akademije, ugostiše ga za predsjedničkim stolom, a šikanirali su neke zaposlenike koji su podržali moje Pismo Predsjedniku i Predsjedništvu Akademije (o tome sam pisao u knjizi “Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!”).

Srećom Goldsteina nismo izabrali, pa – koliko znam – nije bilo posljedica za one kojima nije povijest ako tvrdiš da su se Srbi svetili zbog genocida koji je napravljen nad njima, a primjer za to je 5 (PET) dana poslije uspostave NDH. Itd., itd... Genocidnog li naroda, zar ne?

Međutim, kada sam pisao spomenutu knjigu iz nje se moglo iščitati kako govorim o tome kako ni tada u medijima nisam mogao braniti se.

Vjerojatno niste obratili pozornost kako sam spomenuo sličan odnos u Akademiji prema meni u pismu poslanom vam 31. 05. 2012.:

Četvrto pismo HAZU-u

GOLDSTEINOVA PRIJEVARA

Poštovane kolegice akademkinje,

poštovani kolege akademici!

Prije svega ispričavam vam se što sam mnogima od vas dosađivao tražeći kopiju pisma prof. dr. Iva Goldsteina. Kao što je poznato, moje pismo poslano

je Predsjedniku i Predsjedništvu naše Akademije 24. 4. 2012., a njegov odgovor Razredu za društvene znanosti 25. 4. 2012. Vjerujem da je većini od vas poznato i mišljenje u svezi s tim koje kruži u Akademiji:

Iz njega, (Razred za društvene znanosti, J. P.) inače, odmah nakon njegovih sjednica i prije izborne skupštine, "cure" načelno tajne i povjerljive informacije: hitro ih se šalje kandidatu I. G., a pogoduje mu se i na skupštini. Doista, nevjerovatno je kako je hitro dostavljeno moje pismo kandidatu, a njegov odgovor meni nije barem dan prije skupštine, kada je već odlučeno da se oba pisma tamo pročitaju. Kopiju pisma sam uspio tako dobiti tek mjesec dana nakon je ono bilo u Akademiji.

Na taj način mi je onemogućeno da na samoj skupštini svoje izlaganje posvetim pitanju ZNANSTVENOG NEPOŠTENJA!

(...)

Zanimljivo je da me nitko od vas nije upitao:

Kako je moguće da ste pismo dobili tek mjesec dana nakon što je ono pročitano na Skupštini HAZU-a?

Tražio sam ga odmah. Glavni tajnik me je uputio kod neke gospođe u Administraciji. Ona mi ga nije mogla dati. Otišao sam opet kod Glavnog tajnika. Još sam ispao zločinac što sam ga tražio.

Na kraju sam ga dobio od jednog kolege, ali s napomenom da nikome ne kažem da mi ga je on dao.

Ako su se tako odnosili prema kolegi akademiku i tada, a i u niz slučajeva nakon toga, čudi li vas najnoviji kada je vjerojatno prvi put u povijesti u ime akademije Glavni tajnik napao u Hrvatskom saboru dvojicu kolega akademika, a trećega nije ni pokušao braniti već je branio onoga tko ga je napao.

Zato ljudi – ne rijetko – misle i pišu ovako:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/01/07/zorica-vukovic-akademici-i-akademici/>

Srećom, akademik Reiner je branio kolegu Paara u Saboru.

Znam da su mu neke kolege prigovarali zašto nije branio i nas. Ali mi smo napadani zbog Peticije ZDS. A on je predlagatelj da se Hrvatski sabor opet nazove Hrvatski državni sabor. Zbog toga je bio žestoko napadnut. Uostalom isto kao i Predsjednica zbog povijesne hrvatske zastave. Da nas je pokušao braniti ispalo bi da brani sebe, zar ne?

Zato ipak ne mislim da se na njega ne odnosi pitanje iz naslova ovog teksta.

Zato je doista teško pitanje:

Koji akademik je u Saboru govorio rječnikom, pristupom i mozgom kumica na placu?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

09. 01. 2017.

P.S. Nisam spomenuo onu zabranu slanja pozivnica za predstavljanje moje knjige "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba", zato što će nas svakim danom sve više i više mnogi podsjećati na to.

Evo i danas vidim veliki dio kolumne Zvonimira Hodaka posvećen je – zapravo – tome:

Jutarnji smatra da je "Tradicionalni božićni domjenak koji organizira SNV ove godine bio u znaku incidenta sa spomen pločom postavljenom poginulim pripadnicima HOS-a u Jasenovcu na kojoj je ustaški pozdrav "Za dom spremni". Mi ostali, kojih je u RH 70% prema vaših ni 30%, smatramo da je "tradicionalni božićni domjenak" SNV protekao u znaku vulgarnog ispada Velimira Božovića, izaslanika predsjednika Vlade Republike Srbije. Isti je poručio hrvatskim Srbima da će ih "matična država štiti u svim problemima i iskušenjima, kad budu ugroženi, braniti svim raspoloživim sredstvima". Do posljednjeg traktora... Srbi su stari ratnički narod. Od svih povijesnih bitaka pamti se tzv. Cerska bitka koja je vođena od 12. do 24. kolovoza 1914., g. i gdje je na slivu rijeke Jadar, srpska vojska pobijedila austrougarsku vojsku. Od tog vremena pa nadalje, nogometnim rječnikom rečeno, baš im ne ide. Nula bodova. Par zlobnika koji kao lešinari prate moju kolumnu odmah će zaroktati – a Vukovar!? Dragi obrijani i depilirani (po)četnici, Vukovar je jedan od najtežih ako ne i najteži fijasko koji ste doživjeli u "istoriji ratovanja". Tri mjeseca armija od 60 tisuća izvježbanih vojnika, uz podršku artiljerije, tenkova i "vazduhoplovstva", jedva je u "produžetku" svladala 1.500 slabo naoružanih branitelja. To je na sjednici Vrhovnog saveta obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995. konstatirao sam vožd Slobodan Milošević. Doduše, u stilu Dobrice Ćosića, "nabrijao" je 1.500 branitelja na 6.000, a 3 mjeseca razvukao na 6 mjeseci. No, kao branitelj Mile Dedakovića-Jastreba znam da je, tijekom sudskih procesa, utvrđeno kako je brojka od 1.500 branitelja bila točna. Sloba je na toj sjednici rekao za one koji su branili SAO Krajinu za vrijeme Oluje da su "utekli kao zečevi, a sad traže da ih Jugoslavija brani..." Nadalje hvali Sloba pripadnike "Treće armije u Evropi" da su "više izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što bi izginuli držeći linije". Sada, na pravoslavni Božić, dolazi u Zagreb posebni izaslanik iz Srbije i prijeti "svim raspoloživim sredstvima". Jeste li primijetili kako su se Hrvateki, gledajući prijeteću figuru "srpskog oficira" na TV, počeli tresti? Od smijeha! Međutim, hrvatska politička elita je hrabro i prkosno odsutila ovo izazivačko busanje u prsa. Ludu hrabrost pokazao je tek Ivo Stier, ministar vanjski poslova, kad je rekao: "Takav diskurs vrijedan je svake osude..." Da prisutnim Hrvatima do kraja začepi gu....ce Milorad Pupovac je diplomatski ublažio prijeteću "miroljubivu" poruku Božovića tako što je nagradio "uglednog historičara" Hrvoja Klasića za promicanje "jugoslavenske sinteze" iliti za "bratstvo i jedinstvo" (ispričavam se što i

njega nisam spomenuo kao ozbiljnog kandidata za HAZU s predsjednikom akademikom Pavlom Rudanom, JP). *Premijer Plenković održao je govor u "božićnom duhu s porukama dijaloga, suradnje, tolerancije, suživota i okrenutosti budućnosti."* Mene je osobno impresioniralo ovo "okrenutost budućnosti". Proradio mi je stari "uvjetni refleks" i podsjetio me na staru latinsku: "Si vis pacem, para bellum" ili ako želiš mir, spremaj se za rat. Premijer je na kraju otkrio "najmilijoj manjini" dobro čuvanu tajnu, a koja ih je doslovno zaprepastila. Naime, hrabro i u pola glasa rekao je: "Hrvatska je nakon pravednog obrambenog rata, u kojem je bila žrtva srpske agresije, ostvarila slobodu i nezavisnost..." Na licima nazočnih podržavatelja Božovića jasno se ocrtavalo iskreno čuđenje u stilu "prosto ne možemo da verujemo" ili "idi bre da se lečiš..." Predsjednica RH je s "tajanstvenog puta po SAD-u" poslala poruku, a čestitku je uputio i mitropolit ljubljansko-zagrebački Porfirije. Ne zna se je li je čestitka bila obična ili "zvučna", s miroljubivim pjesmuljkom "Šta se ono na Dinari sjaji..." Dok se katolička Crkva uporno kompromitira klerikalizacijom Hrvateka dotle pravoslavna uporno propagira "mir Božji, Hristos se rodi". A nakon toga, kao i u svakom slavlju, zakolje se jagne i baci pesma "Što se ono na Dinari sjaji.." Probajte zamisliti što bi se desilo da se takva primitivna provokacija desila u prisustvu dr. Franje Tuđmana. Mislim da znate. Zbog toga Tuđman ostaje faraon prema svim sadašnjim političarima. Državnik!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/od-pilsela-do-lijeve-medijske-falange-nitko-nikada-nije-postavio-pitanje-sto-je-milanovic-radio-u-sad-u-kojim-je-poslom-mesic-bio-u-kini-989597/#axzz4VAzxsikc>

**J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

**ZA DOM SPREMNI TJ. SMRT FAŠISTIČKOM
ANTIFAŠIZMU**

Mirela Pavić nam je u svojoj najnovijoj kolumni "Plašikracija" (Hrvatski tjednik, 04. 02. 2015.) najbolje objasnila zašto srpskim slugama u RH smeta pozdrav *ZA DOM SPREMNI. Završila ga je s*

SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU! LIAM SHI!

Doista je velika vjerojatnost da oni kad čuju ZDS (ili kako to Kinezi kažu Liam shi) to doista dožive kao *Smrt fašističkom antifašizmu*.

Znamo da je pozdrav ZDS na kineskom prvi u Hrvatskoj objavio dr. sc. Josip Stjepandić. Radeći u Njemačkoj s kolegama iz različitih država ustanovio je kako taj isti pozdrav postoji u mnogim državama. To se i moglo očekivati jer bi bilo doista nevjerovatno da najljepši pozdrav bude nešto čega smo se samo mi sjetili, zar ne?

Zanimljivo je da je dr. Stjepandić u istom broju Hrvatskog tjednika objavio svoje otvoreno pismo riječkom gradonačelniku koje također završava s LIAM SHI:

***Kada biste prema pok. Vidasu bili tako blagi i puni razumijevanja kao
prema Frljiću, spora ne bi bilo***

Štovani druže Obersnel,

s velikim zanimanjem čitao sam Vaš odgovor objavljen u „Hrvatskom tjedniku“ br. 589 od 7. siječnja. Kao prvo, moram Vam čestitati da ste napokon počeli čitati „Hrvatski tjednik“, trenutačno najbolju tiskovinu u Hrvatskoj. Preporučam Vam pretplatu, kako biste postigli makar protutežu prema neokomunističkim tiskovinama, yutarnjim i yučernjim, novim i dalmatinskim, koji žive od ekonomski besmislenih, ali skupo plaćenih oglasa iz stanovitih krugova, a svoju egzistenciju brane predstečajnom nagodbom, s ciljem da bi izokrenuli sliku stvarnosti, umjesto da informiraju. Isto tako, učinili biste veliku stvar, kad biste „Hrvatski tjednik“ preporučili članovima Vaše Partije. Tu se mogu dobiti neke vrlo korisne informacije npr. o lažima i manipulacijama o Jasenovcu, da o razvoju Plašikracije ne govorimo.

U Vaš sukob sa župnikom Zovkom ne bih želio ulaziti, makar je žestina Vaše kritike vrlo znakovita. Podsjeća me na ona stara, dobra vremena, kad je optužba da se „Crkva bavi politikom“ bila uvod u njezin progon. Je li to Vaš

jedini nesporazum s njim ili Vam stalno krv pije, žaoka otrovna klerofašistička? Slobodno upitam da li ste vlč. Zovka prijavili njegovu biskupu i što Vam je on na to odgovorio? Mislim da bi to zanimalo sveopću javnost, napose čitatelje HT. Vaše brojke o dobrim djelima za hrvatske branitelje zbilja su impresivne. Šteta da niste naveli koliko ste zahtjeva za potporu odbili i koliko je samoubojstava zbog toga počinjeno, da bi se dobila sveukupna slika. Usporedba s iznosima novca darovanim „antifašistima“, udbašima i kosovcima bila bi sigurno vrlo zanimljiva. Isto tako pretpostavljam da bi Vam hrvatski branitelji bili zahvalni kad biste u Vašem djelokrugu dio novca odvojili za njegu znakovlja Republike Hrvatske. Pozorni promatrači uočili su da je hrvatski stijeg u Vašem gradu često u nepriličnome položaju i stanju, a Vas to nimalo ne brine. Kako je to moguće u jednom uređenome gradu poput Rijeke? Nije li Vas bilo sram da hrvatski stijeg stoji na pola koplja na onaj dan, kad bi zapravo morao svijetliti i vijoriti iznad grada? Znete li koliko to vrijeđa hrvatske branitelje?

Lijepo je da ste se pobrinuli za nadgrobni kamen za preminulog branitelja Vidasa. Da ste poštovali njegovu posljednju volju i taj kamen opremili onako kako je pokojnik želio, pokazali biste svoju ljudsku veličinu i nitko pa ni vlč. Zovko ne bi se bunio. Ovako, otvarate opravdanu sumnju u Vaše znanje i stvarne nakane. Vaše obrazloženje nema uporišta u zakonu (npr. presuda Prekršajnog suda Zagreb VII-J-D-3504-2008 od 14.4.2009). Je li pravomoćni pravorijek hrvatskog suda za Vas mjerodavan ili pak samo sud Vaše Partije? Znači li to da hoćete isprovocirati pravni spor? Hoćete prikazati pok. Vidasa kao zločinca? Ili će na njegovu nadgrobnome spomeniku uskoro osvanuti crvena zvijezda petokraka, „simbol ljubavi, zajedništva i slobode“ (pogotovo u Vukovaru, gdje se pok. Vidas borio!)? Je li to kontinuitet ponašanja koje pokazuje intendant Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, koji između ostalog negira postojanje hrvatskog jezika? Još jedna povrjeda Ustava, na koju uopće niste reagirali, da o sankcijama ne govorimo!? Čovjek da se zapita, kad će te uvesti ćirilicu u Rijeku, ako potajno već niste!? Oprostite, ali teško je oteti se dojmu da je oštrica zakona kod Vas rezervirana za domoljube poput pok. Vidasa. Kad biste prema njemu bili tako blagi, puni razumijevanja kao prema Vašem intendantu, spora ne bi bilo.

Glede pozdrava “Za dom spremni” akademik Josip Pečarić napisao je cijelu knjigu. U privitku Vam šaljem stenogram moje prezentacije ove knjige održane 18. prosinca 2015. Ja sam se ovom temom počeo baviti kad je hrvatski vitez Josip Šimunić bio onako bezdušno kažnjen. Da li slučajno, prijavu su podnijela dva velikosrbina iz Rijeke! Šimunića poznam kao uzornog športaša iz Njemačke. Malo koji Hrvat ostvario je ugled kao on, o čemu ne treba trošiti riječi. Ako se selidbom iz Njemačke u Hrvatsku prometnuo u rasista i ksenofoba, onda je to jedino mogao prouzročiti nepedagoški utjecaj kukuriku vlasti u tome razdoblju. Šimuniću je učinjena velika nepravda!

Umjesto njega, Milanovića i Jovanovića je trebalo kazniti kaznom neigranja recimo za sljedećih sto godina!

Ukratko, pitao sam moje prijatelje i kolege iz oko tridesetak zemalja širom svijeta (regiyun pritom nije bio zastupljen) kakve emocije kod njih izaziva kad kakav športaš kaže da je "za dom spreman". Ne ćete vjerovati, ali profesor iz Brazila je rekao da nakon što su njihovi nogometaši izgubili sa 1:7, nogometašima uopće ne vjeruje, pa ni onda kad kažu da su "Ligado à terra natal". Za njega je to pitanje časti. On je osobno uvijek ZDS. U Njemačkoj je biti ZDS vrlina, koja se može testirati npr. na mrežnoj stranici Druge njemačke televizije (ZDF):

<http://typentest.zdf.de/wie-heimatverbunden-sind-sie>

Da budem skroz iskren, ja sam na tome testu skroz propao (ali stoga ne ću zatražiti članstvo u Vašoj Partiji!), a ako Vaše fotografije ne varaju, Vi biste me hametice potukli već u prvom pitanju: "Da li volite domaće iće i piće"! Štoviše, velika je ironija da ste Vi više ZDS nego svaki neuhranjeni predstavnik neprijateljske emigracije!

Najzanimljiviji odgovor dobio sam iz najmnogoljudnije zemlje na svijetu. Jednom Kinezu velika je čast kad mu se kaže da je ZDS, doslovce prevedeno: „onaj koji odiše domovinom“ ili „onaj po kome se može namirisati domovinu“ (nešto kao Hercegovac ili Bokelj u Hrvatskoj). Zato ću ovo pismo zaključiti tim pozdravom.

Da zaključim: nitko u svijetu nema problem reći da je za dom spreman, osim jedne agresivne manjine u Hrvatskoj, kojoj očigledno i Vi pripadate. Da taj pozdrav nije izum Ante P. možete utvrditi na poleđini gore navedene knjige akademika Pečarića, gdje je citiran napjev koji su pjevala djeca u virovitičkom kraju 1921. godine. Ili da predložimo pozdrav: Za regiyun spremni? Bi li tada bio mir u kući?

Stoga ću ovo pismo zaključiti jednim, nadam se konstruktivnim prijedlogom: Organizirajte predstavljanje gore navedene knjige u Rijeci, koje bi održali akademik Pečarić, profesor Tomac (bivši član Vaše Partije!) i moja malenkost. Pozovite zainteresiranu javnost, ona dva velikosrbina, intendanta Vašeg „jugoslovenskog pozorišta“, sve protivnike Hrvatskog državnog sabora, neprijatelje Marka Perkovića Thompsona, sve udbaše i kosovce (kojih navodno ima puno u Rijeci), pa ćemo razmijeniti argumente. Ako to ne učinite, mogli biste proći kao komunistički dinosaur (previše ideološke mase, a premalo pameti, da bi mogao preživjeti). Ne brinite, ne ćemo doći „s lijepom našom haubicom“ (taj uradak Vas nije vrijeđao, zar ne?) ili nekim drugim sličnim instrumentom. Da Vaše antifašističko srce od sreće poskoči, pozdravit ću Vas starim pozdravom iz Kine, bratske zemlje u kojoj još uvijek vlada Vaša sestrinska Komunistička Partija:

恋家 (Liam Shi)

Dr. Josip Stjepandić

Bensheim, Njemačka

S druge strane SMRT FAŠISTIČKOM ANTIFAŠIZMU tjera srpske sluge da proćlašavaju domoljubne Hrvate ustašama. Dakle, imamo ono što sam objasnio krajem 1987.:

- Ja sam Ustaša! Znete, Srbi vam dijele Hrvate na Ustaše i Srpske sluge. A ja vam ne volim biti sluga!

Zapravo sam na neki način i predvidio da će Milanović na kraju prihvatiti srpsku podjelu Hrvata. Na to su me podsjetili urednici s portala kamenjar.com jer su danas objavili tekst:

Fašisti te napadnu, okupiraju, a kad ih pretvoriš u zečeve – proglase te fašistom

Radi se o predstavljanju moje knjige *"Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba"* iz 2014. godine koji je tada objavio portal narod.hr. S obzirom da je – čini se – sam tekst izazvao prilično zanimanje kod čitatelja idanas, šaljem vam ga ponovno:

Akademik, hrvatski matematičar, publicist Josip Pečarić večeras je u dvorani Udruge specijalne policije iz Domovinskog rata predstavio svoju knjigu "Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba" te je ustvrdio kako je odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak najbolje opisao njegovu knjigu riječima: „Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!“ Njegovu knjigu čine zapravo glavni tekstovi koje je on objavio kao kolumnist na portalu Dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno. Knjigu su predstavili Zvonimir Hodak, saborski zastupnik Miroslav Tuđman i admiral Davor Domaze Lošo.

Hodak: Hrvatska je smiješna zemlja, tragikomična

„Akademik je napisao knjigu koja se sastoji od tvrdih činjenica protiv kojih ne možemo reći niti jednu jedinu riječ“, ocijenio je Hodak te dodao kako „ne možemo čak ni polemizirati ni o naslovu knjige jer ovo što je rečeno o zečevima rekao je Slobodan Milošević na jednoj sjednici Savjeta Jugoslavije“. „Sve što Josip Pečarić piše o ovoj smiješnoj zemlji – ovo što se događa Hrvatskoj zadnjih godina više nije smiješno, to je tragikomično, ponekad tragično“, istaknuo je te dodao kako je dobro što se našla osoba koja je napisala ovakvu knjigu a nije povjesničar. Ustvrdio je kako je Thomsonov koncert u Belinu nisu zabranili Nijemci. „Sve to dolazi od skoro legalnim kanalima iz Hrvatske u Njemačku“, upozorio je. „Thompsonu je zabranjeno da pjeva u Berlinu, Istri, Puli, ali Lepoj Breni nije zabranjeno da doživi ovacije na Hrvatskoj radio televiziji“, ustvrdio je Hodak te dodao kako je „ova knjiga izvanredno dobrodošla za one koji žele istinu, za one kojima je istina pred očima ali objektivno ne mogu u ovoj konstatacija snaga u državi i medijskoj blokadi koja vlada Hrvatskoj i doći do istine“.

Tuđman: Biti u nekolicini najboljih u svijetu – irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese

„Josip Pečarić koristiti metodu paradoksa, a paradoks označuje neočekivano mišljenje, protuslovno zdravom razumu, proturječno, nastrano, besmisleno“, ocijenio je Tuđman te dodao da on „dovodi teze i poruke jedne anacionalne protuhrvatske politike do apsurd“. Ustvrdio je da je Hrvatska zemlja apsurdna gdje je istina postala laž, a laž postala istina, agresor je postao žrtva, a žrtva agresije zločinac. Istaknuo je kako Pečarić u svojoj knjizi piše o političarima, znanstvenicima ili nazovi znanstvenicima, Akademiji Redikula, o ambiciji Ive Goldsteina da postane akademik, drugim povjesničarima. Pojasnio je kako je autor jedan od najpoznatijih, najproduktivnijih matematičara u svijetu s 1000 znanstvenih radova, autor dvadesetak knjiga koje je u pravilu objavio u vlastitoj naknadi, bez potpore znanstvenih institucija i na promocije mu ne dolaze predstavnici aktualne službene vlasti ni predstavnici medija. „Biti jedan od nekolicine najboljih u svijetu potpuno je irelevantno ako zagovaraš hrvatske nacionalne interese i vrijednosti kao što su domoljublje, istina i pravda“, zaključio je Tuđman. Istaknuo je paradoks da, iako su mu nedostupni javni mediji, njegove misli i knjige ne može se uništiti jer korespondira sa suvremenim načinom komuniciranja – internetom. „Zahvaljujući internetu Pečarića nije moguće ušutkati i zabraniti mu javno djelovanje“, zaključio je te dodao kako je ova knjiga dokaz da se „ni misao hrvatske slobode, ni volja naroda za suverenost, ni pravo na istinu i budućnost ne mogu graditi na lažima i dezinformacijama“.

Domazet Lošo: Ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći

Komentirajući naslov, Domazet Lošo je ustvrdio je da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti. „Nije to Milošević slučajno rekao – rekao je iz razloga jer u operaciji Oluja su Srbi uz pomoć Britanaca imali dva plana“, ocijenio je te dodao kako je plan B koji se dogodio izdavanjem zapovijedi za evakuacijom. „Milošević je tada definitivno shvatio da je izgubio rat s Hrvatima“, zaključio je Lošo te dodao da umjesto da se to u Hrvatskoj afirmira, to je prešućeno. Istaknuo je da je temelj hrvatske države 5. kolovoz, Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, te kako ne samo da ga trebaju slaviti Hrvati već i Srbi. „Upravo zato jer su ih ti isti Hrvati spriječili da ne učine genocid 10 puta veći nego u Srebrenici – u Bihaću“, istaknuo je te dodao kako „ova knjiga potvrđuje da će vremena istine doći, isto kao što će doći vrijeme nacionalnih država“. Ustvrdio je da su Hrvati najveći antifasisti jer su porazili 2 totalitarna sustava – komunistički i četnički. „Hrvati su četiri puta spasili i obranili Bosnu i Hercegovinu, a ne dijelili“, ocijenio je te dodao kako su „prvi u povijesti Hrvati ti koji su spriječili genocid i vodili najčistiji rat u povijesti ratova“. Istaknuo je kako živimo u vremenima paradoksa, inverzije vrednota i razdoblju unutarnje agresije. „Problem danas Hrvatske i

branitelja je što se nismo naučili pobjednički ponašati, a to znači biti svjestan onog što jesi“, zaključio je Domazet Lošo. Izvor: narod.hr

<http://kamenjar.com/fasisti-te-napadnu-okupiraju-a-kad-ih-pretvoris-u-zeceve-proglase-te-fasistom/>.

Zapravo se čini kako sam zaslužno na crnim listama HRT-a kako tvrdi Mladen Pavković:

... kako to da na ovoj televiziji, koju vodi nekakvi „posljednji nositelj Titove štafete“, nikada, ali baš nikada ne možemo čuti ni gledati hrvatske intelektualce, akademike poput Aralice, Jelčića ili Pečarića, ili redatelja Jakova Sedlara, a još manje one koji uređuju ili surađuju u „Hrvatskom slovu“, „Hrvatskom tjedniku“, na portalima poput „Direktno“ i tome slično?

<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-na-crnim-listama-hrt-a-jedino-su-hrvati-tako-je-bilo-tako-je-i-sada/>

Naravno, meni je uvijek iznova šokantno kada vidim to sluganstvo Srbima. Još je veće kada su hrvatski branitelji od srpskih “hrabrih” vojnika napravili zečeve. Išlo je dotle da su čak htjeli povući i tužbu za genocid samo zato da Srbija ne bi bila optužena za genocid koji su načinili u Hrvatskoj i ne samo njoj. Naravno i to što su se najveća državna tijela stavila na stranu svojih gazda izostala je pravedna kazna, ali Srbija je ipak osuđena kao agresor koji je u cilju osvajanja izvršio niz genocidnih radnji.

Da bi izliječili strašan kompleks da su sluge onima od kojih su branitelji napravili zečeve, stalno pokušavaju izjednačiti branitelje s ustašama, fašistima i sl. Do jučer je to bilo uvijeno, ali danas nastupaju otvoreno.

To je jako dobro jer nova hrvatska vlast mora konačno vidjeti s kime ima posla i “slušati” što kažu srpske sluge. Naime, najbolji su ministri i drugi dužnosnici koje srpske sluge najviše napadaju! U ovom trenutku to je očiti ministar kulture dr. sc. Zlatko Hasanbegović. I svi bi se morali ugledati na njega!

Akademik Josip Pečarić
04. 02. 2016.

THOMPSONOV ZNAČAJ (Odgovor gđi Veri Primorac)

Draga gđo Vera,

Zahvaljujem Vam na lijepim riječima koje ste mi uputili. S obzirom da dobivam slična pisma i od drugih čitatelja mojih poruka, to mi doista puno znači, ali i obvezuje da nastavim sa svojim radom.

Naslov: Re: ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Datum: Sat, 11 Jun 2016 18:23:56 +0200

Šalje: Vera Primorac

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

Ne mogu a da Vam ne izrazim osobnu zahvalnost zbog svega što ste činili i što činite. Dirnuli ste me u srce svojim obraćanjem svima nama. Zato moram od srca reći: Iskreno Vam se divim. A onda i iskreno priznati: Bili ste mnogima, od samog početka, Zvijezda vodilja koja je visoko, i iznad svih ostalih, sjala i sjaji sve do sada.

Bili ste mnogima, kada bi nam, ponekad, "potonule lađe", svojim tekstovima, knjigama i porukama...i poticaj za dalju borbu.

Kažete kako treba mu odati priznanje što nas je i njegova pjesma održala (mislili ste na Thompsona i slažem se), ali i dodajem:

Trebamo i Vama odati i priznanje i zahvalu.

Bili ste nam i putokaz i inspiracija za sve ono što smo mi, tek male kapi, tome mogli doprinijeti.

A Vi ste nam, vjerujte mi, svojim uradcima i osobnim angažiranjem, uvijek podizali moral i davali snage za naše djelovanje i pisanje. Pa, evo i sada, ali na jedan drugi način!

Nisam bila član HDZ, moram priznati. Jer, moja jedina stranka uvijek je bila-Hrvatski narod. Ma gdje bio.

Ali, sada, kao što i Vi naglašavate, treba biti uz Karamarka. Treba spriječiti "antifašističke" vampire da se ponovo vrate na vlast i da nam ponovo piju krv i žive na našoj grbači.

Zbog toga sam se odlučila, baš sada, učlaniti u HDZ, iako pod stare dane i ne baš dobrog zdravlja. Jer, ako nešto ne učinim, čini mi se da ću od bijesa-puknuti.

Ne će NAS i ne će ME- slomiti.

Zato sam, upravo zbog Vas, odlučila i ponovo pisati o svemu o čemu i treba pisati. O svim izdajicama koje su se prodavale i prodaju " za Judine škude". O

svima onima koji nas kradu i rasprodaju. O svima onima koji nas žele raseliti i uništiti i moralno i materijalno.

O svima onima koji nam žele nametnuti neke druge vrijednosti-i kulturne i duhovne.

Ali, ne će ići!!! Hrvati jesu trpeći, ali kada se čaša žući prelije, nitko nam tada ne može stati na put.

Nazivaju nas fašistima.

Naše domoljublje im je ustaštvo.

Izruguju se Lijepom našom.

Napadaju branitelje.

Kažu kako nam se u grudima skriva ustaška zmija.

Smeta im „Za dom spremni!

A zar netko normalan može postojati a ne biti spreman... za svoj DOM i DOMOVINU?

Lako im je bilo prije, moram priznati, manipulirati s narodom. Ali nema više! Istina je isplivala na svijetlo dana. U velikoj mjeri, zahvaljujući i Vama i Vašoj neizmjerljivoj ljubavi i odanosti prema Hrvatskoj i Hrvatima.

HVALA VAM!!!

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Vera Primorac

Međutim, treba uvijek voditi računa da je mali broj ljudi do kojih dopiru moji tekstovi i da se moj doprinos ne može uspoređivati s doprinosom onih koji su na javnoj sceni stalno napadani, a s druge strane su dostupni svima i svojim porukama biti uzor svim našim ljudima kojima je Hrvatska u sreću.

Što se tiče mog teksta o Karamarku ili bilo kome koga napadaju srpske sluge u RH poruka je jasna:

Kada oni napadaju nekog Hrvata – TREBA GA BRANITI. A sami sa sobom trebaju raščistiti jeste li dovoljno pametni pa razumijete zašto ga napadaju oni koji ne vole Hrvatsku ili ne razumijete.

Kamo sreće da su to shvatili mnogi državotvorni Hrvati kada je nakon prošlogodišnjeg koncerta u Kninu nastavljen dugogodišnji napad na Thompsona.

U subotu smo dr. sc. Josip Stjepandić i ja bili gosti biskupa Košića u Sisku na Thompsonovom humanitarnom koncertu. Desetak tisuća ljudi okupilo se ispred sisačke katedrale kako bi podržalo potrebite studente Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavlečić“. Drugi puta u godinu i pol dana brojni Siščani i gosti pristigli iz cijele Hrvatske i ovoga su puta pokazali svoje veliko srce i želju za pomoći. Bilo je sjajno biti među tim ljudima, pogotovu što je bilo puno mladih.

<http://narod.hr/kultura/foto-thompson-pjevao-sisku-pred-deset-tisuca-ljudi-stipendije-studentima>

Meni je posebno bilo drago jer Thompsonov koncert počinje Tuđmanovim govorom, a dr. sc. Marko Tokić sa Sveučilišta u Mostaru je svojevremeno konstatirao kako moja Hrvatska ima četiri stupa: Tuđman, Dario Kordić, Thompson i biskup Košić.

Kamo sreće da su neki državotvorni Hrvati razumjeli što se događa s našom Peticijom ZDS, kojom smo branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i naše HOSovce. Kao što sam napisao u tekstu koji komentirate:

„Bilo kako bilo, tada se pokazalo kako su i državotvorni Hrvati – zbog vlasti – spremni izdati one koji su nam svojom krvlju izborili slobodu. Tada su krenuli u poraz, nastavilo se s istim ponašanjem na izborima...”

Nije im ništa govorila ni činjenica da su svi koji su nas napadali izbjegavali reći da smo našim Pismom branili Thompsona, „Bojnu Čavoglave“ i HOS.

Čini se da su sada shvatili da svi oni koji napadaju Thompsona zapravo iskazuju svoju mržnju prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Postali su – nadam se – svjesni da količina mržnje prema Thompsonovim domoljubnim pjesmama i njemu samo pokazuje koliko je Thompson velika zaprjeka srpskim slugama u ostvarenju njihovih protuhrvatskih ciljeva.

Možda su oni koji nisu ljetos branili Thompsona, „Bojnu“ i HOS razumjeli o čemu se radi sada kada je na red došla i Thompsonova pjesma „Lijepa li si“.

Predsjednica kaže

“Obožavam slušati Thompsona, a slušala sam ga često u automobilu s mojom djecom dok su bila mala”, rekla je Kolinda Grabar Kitarović i dodala da ju je pjesma ‘Lijepa li si’ uvijek podsjećala na domovinu dok je radila izvan Hrvatske.

<http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-obozavam-slusati-thompsona/>

Tomislav Karamarko:

‘Danas smo svi uz Vatrene. Želim vam da pokažete junačko srce i da uz gromoglasnu podršku s tribina pokažete zašto smo nogometna nacija!’ – objavljeno je na glavnom mrežnom profilu Tomislava Karamarka, a na tu je rečenicu pridružen i video clip pjesme ‘Lijepa li si’.

Miljan Brkić:

Iskrene čestitke hrvatskoj reprezentaciji na igri, Vedranu Ćorluki želim brzi oporavak od svih udaraca koje je danas primio, a navijači čekaju i na tribinama i pred ekranima nove prilike za navijanje:

“Sve bih dao da je vidim

ponosnu i lijepu k'o u snovima

sve bih dao da je vidim i opet bih spreman stao, svoj bih život dao”

Nadajmo se da je to vrlo važan ali prvi korak u ponašanju naših političara koji žele biti hrvatski političari. Mnogo je važnije kada će oni iz obrane preći u napad na one od kojih su hrvatski branitelji u Domovinskom ratu napravili „zečevima“ i one koje te „zečeve“ i danas podržavaju i služe im!

Pročitajte i kako su Hrvati Francuske stali u obranu Thompsonove navijačke pjesme 'Lijepa li si' (naravno, ne možemo očekivati da je to podržao tamošnji veleposlanik, pa njegov otac je počeo hajku na Thompsona prije petnaestak godina):

<http://narod.hr/clanak/procitajte-hrvati-francuske-stali-obranu-thompsonove-navijacke-pjesme-lijepa-li-si>

Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni piše:

Druga pomalo zaboravljena tema je priglupa diverzija koja je osvanula 12. lipnja 2015. g., na travnjaku stadiona na Poljudu. Prisjetimo se uznemirujućeg ubojstva koje se ne tako davno dogodilo u Splitu kada je na Marjanu ubijena meksikanska turistkinja. Bez značajnih tragova i što je još važnije bez vidljivog motiva splitska policija riješila je slučaj. Ubojica je već iza rešetaka. Kad pišem ovu kolumnu, točno je godinu dana od kada je neki "desničarski ustašoid" nanio veliku štetu demokratskom imidžu Lijepe Naše. Prošla je godina dana, a od nacističkog diverzanta ni traga. Naravno, logikom naših još iz Juge istreniranih medija svastiku je mogao nacrtati samo zadrti ognjištar koji, kad god dolazi kući nakon utakmice, pozdravlja sve oko sebe sa "Za dom spremni!". Intelektualni proleter, odnosno novinari, žestoko su napali "nepoznatog junaka", očito fašista koji je bacio sjenu na sjajne NOB tradicije nepokorenog Splita. Došao "fašist" ili nekadašnji "narodni neprijatelj" i pod okriljem noći nacrtao zloglasni nacistički znak. Jednostavno, zar ne? Upozorava me gospodin Ervin Lapena na brojne nelogičnosti pa čak i gluposti u ovoj diverziji. Motiv je danas jasan svima, osim tipovima kao sto je Berto Šušak i Nada Hren. Cilj je bio diskreditirati tobožnju "ustašku zmiju" koja nesmetano plaši hrvatske antife. Nitko nije ni spomenuo da se tu radilo o tehnološki i sigurnosno vrlo složenom procesu. "Ucrtavanje" u travnjak svastike velikih dimenzija da bi ona bila lako uočljiva predstavlja tehnički, tehnološki i sigurnosno vrlo komplicirani pothvat. Za to je potrebno stručno hortikulturno znanje, vještina i iskustvo, tehnička oprema i sredstva, herbicid i dovoljno vremena da se čitava operacija provede, a da bi "nacist" mogao na vrijeme nestati. Za takav sinopsis potrebna je odgovarajuća logistička potpora te sigurnosno-obavijesni uvjeti. Kad još uzmemo u obzir neosporne činjenice da je stadion na Poljudu ograđen, da postoje danonoćni čuvari, da postoji 80 nadzornih kamera i da nitko nepozvan ne može ući ni izaći, onda se može zaključiti kako se radi o savršenom scenariju koji je briljantno proveden. Sad se postavlja pitanje tko je mogao, neopažen od 80 kamera, unijeti na travnjak tehničku opremu, sredstva i posudu sa herbicidom te imati dovoljno vremena da sve to izvede i na kraju da neopažen i nesnimljen sve to iznese sa stadiona? Hrvatska se našla na naslovnica liberalne Europe. Splitski orjunaši mogli su uz bevandu zadovoljno zapaliti duvan, a Ante Tomić, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Branimir Pofuk, Jelena, Rada, Sanja i slični likovi mogli su još jednom poslati u "cijeli svijet" poruku kako njihov antifašizam treba braniti i hraniti dodatnim eurima kako bi se oi ovdje i dalje borili za ljudska prava i

demokraciju. Danas je 12. lipanj ljeta Gospodnjeg 2016.g., a tko je zamislio i realizirao antihrvatsku diverziju na Poljudu ne znamo i vjerojatno nikada nećemo ni doznati? Dočim je daleko zahtjevniji, teži i zamršeniji slučaj nesretne Meksikanke riješen u roku "odmah".

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/lovostaj-na-ina-u-prestao-je-kada-je-lijes-s-tudmanom-spusten-u-zemlju-na-mirogoju-930063>

Mali ispravak prve rečenice. Predsjednica već i ponavlja zahtjev da se konačno uhvate počinitelji diverzije na Poljudu!

„Prije godinu dana, podmuklo, pod okriljem noći, iscrtana je svastika na Poljudu. Uvjerena sam da to nije učinio nitko tko voli svoju Domovinu. Ponovno pozivam nadležne institucije, prije svih MUP, da pronađu počinitelje, a prave navijače da pokažu kako se navija za našu Hrvatsku.“

<http://narod.hr/clanak/predsjednica-pozvala-prave-navijace-da-pokazu-se-navija-nasu-hrvatsku>

Sigurno je u pravu ako vjeruje da će tako jednostavnije izbiti na vidjelo koje su osobe iz vrha srpskih slugu u RH izravno upletene u ovu protuhrvatsku akciju. Oni kojima je to trebalo poslužiti da s optužbe hrvatskog naroda na ustašluk preokrenu na optužbu za fašizam. Nekako mi se čini da su i oni postali svjesni da im u narodu optužba za ustašluk ništa ne znači jer je već očita podjela u RH na one koji su ustaše i one koji su srpske slugu. Drugim riječima, čini se da je mnogima postalo jasno da je mnogo ogavnije biti srpski sluga jer je još i čuveni kineski filozof i ratnik Sun Tzu one koji rade protiv svog naroda nazvao najogavnijim ljudima!

Hoće li i Predsjednica i Karamarko shvatiti kako su važniji branitelji, HOS, Thompson i „Bojna Čavoglave“, pa i Joe i njihov ZDS pa se konačno suprotstaviti ogavnim napadima na veliki broj Hrvata tako što će sve one koji ih napadaju zbog pozdrava ZDS optužiti za pružanje potpore velikosrpsko fašističkoj agresiji na RH, tj. optužiti njih za fašizam – vidjet ćemo:

<http://www.dnevno.hr/uncategorized/za-dom-spremni-vikali-navijaci-hrvatska-ih-popljujevala-929963>

U subotu sam s Markom mogao popričati i vidjeti kako isto mislimo i o činjenici kako se mnogi bezuspješno trude da ljude uvjere kako se trebaju odreći sebe samih – tj. pozdrava ZDS. Umjesto da objasne istinu u ulozi ZDS u Domovinskom ratu i to da ZDS napadaju oni koji su bili na strani agresora. Pogledajte/poslušajte slijedeća dva linka:

MILANOVIĆ STAO U OBRANU MAŽIĆA, SVOG FAŠISTE

11. lipnja 2016. 11. lipnja 2016.

Zoran Milanović stao u obranu Marija Mažića ujedno i člana mladeži SDP-a Sisak. Za RTL televiziju je ukratko izjavio “Ne vidim čemu hajka na Marija Mažića, njegovo je legitimno pravo tražiti zabranu nečega što nas sviju vrijeđa zaključio je Milanović”.

Znači li ova izjava predsjednika SDP -a Zorana Milanovića da i njega vrijeđa pjesma Lijepa li si Marka Perkovića Thompsona ostavljamo vama na

zaključak! Ovo je ujedno, usuđujemo se reći presedan u novijom povijesti Hrvatske.

<http://www.gradjanska-akcija-official.com/milanovic-stao-u-obranu-mazica-svoga-fasiste/>

Milanović i SDPovci slave 1.maj uz Thompsonov hit 'Lijepa li si', u Čakovcu <https://www.youtube.com/watch?v=Usjv3bLtoGY>

Slave uz pjesmu koja ih vrijeđa. Oni su izbor mnogih koji im na izborima daju svoj glas! Pa samo srpskim slugama može smetati pjesma „Lijepa li si“, zar ne?

Što bi rekao Sun Tzu – najogavniji ljudi.

Kako netko tko vjeruje da voli Hrvatsku može biti u bilo čemu zajedno s ovakvim ljudima? Ako jesi – razmisli malo. Možda i shvatiš u čemu i zašto griješiš- Jednom sam rekao nekim našim intelektualcima kada su napadali Tuđmana:

Možda će te za desetak godina i razumjeti zašto je to Tuđman uradio!

Draga gđo Primorac, možda sam Vam pojasnio razloge zašto sam napisao tekst

ZAŠTO BI TREBALO PODRŽATI KARAMARKA?

Biskup me pitao zašto ga i ranije nisam napisao?

Jednostavno zato što su ga sada počeli napadati oni koji su ga do jučer podržavali. Spremni su odreći se i najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasanbegovića iako im je stranka na Saboru svojim glasovanjem dala do znanja da treba ići putem kojemu je danas simbol ministar Hasanbegović. Da i ne spomenem kako im je dobra zamjena za njega Pupovac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vlada-s-pupovcem-znaci-da-je-stepinac-zlocinac-pokolj-hrvata-u-srbu-junacki-cin-branitelji-kriminalci-a-hrvatski-narod-genocidan>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/prebrojavanje-krvnih-zrnaca-politicka-korektnost-i-izdaja-hrvatske>

Moj tekst iskazuje nadu da će Karamarko to shvatiti i krenuti oštro tim putem. Čini mi se da sadašnja potpota Thompsonu koju daju danas i Predsjednica i Karamarko i Brkić pokazuje da su shvatili poruku danu u tom mom tekstu (malo da sam sebi laskam) odnosno da su napokon sami zaključili isto što sam rekao u njemu!

Hvala Vama draga gđo Primorac

Iskreno i s velikim poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ništa drugo valjda vide kako je HOS prisutan u Francuskoj i ne samo sa ZDS. Zapravo ZDS je i na taj način tamo:

NICOLIER NA TRIBINAMA

FRANCUSKA SLAVI HRVATSKOG HEROJA: Merci, Jean Michel Nicolier!

Snježana Vučković, Ponedjeljak, 13. Lipanj 2016

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Hrvatski navijači su tijekom nogometne utakmice razvukli transparent na kojem je pisalo “Merci, Jean Michel Nicolier”.

Tako su Francuzima, ali i cijeloj Europi, ukazali na heroja koji se kao strani dragovoljac priključio obrani Hrvatske i Vukovara.

Ovaj navijački potez naišao je na odobravanje hrvatskih branitelja koji žale za činjenicom da je veliki Jean Michel francuskoj javnosti uglavnom nepoznat, dok Hrvatska ne propušta priliku zahvaliti mu se.

Jedna od tih prilika, možda i najbolja do sada, na nogometnim tribinama ovog velebnog natjecanja, pokazala je da se poginuli Jean – ne zaboravlja...

<http://www.dnevno.hr/domovina/francuska-slavi-hrvatskog-heroja-merci-jean-michel-nicolier-930103>

13. 06. 2016.

PISMA MLADENA KOSTIĆA

Večernji list izvještava o ponovnoj zabrani Thompsonovog koncerta u Švicarskoj. Kao i 2009. Švicarci pokazuju kako i dalje podržavaju velikosrpsku agresiju pa se aktivno pridružuju onoj poznatoj "Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti". Naravno, ne treba zaboraviti da im u tome pomažu i srpske sluge u Hrvatskoj. Laži Švicaraca su iste:

"Blick u svom članku navodi kako je hrvatski pjevač **Marko Perković** "povezan s nacionalističkom scenom u Hrvatskoj" te da je negativno upao u oči pozdravom "**za dom spremni**" koji slavi fašistički ustaški režim...

Neue Zürcher Zeitung objavio je intervju s povjesničarom Stefanom Dietrichom pod naslovom "Ja smatram koncert problematičnim". Dietrich u njemu kaže: "Marko Perković alias Thompson simbolizira ekstremni hrvatski nacionalizam. Neke njegove pjesme ne govore samo o ratu u 1990-ima nego i o takozvanoj '**Nezavisnoj državi Hrvatskoj**', **Hitlerovoj i Mussolinijevoj satelitskoj državi.**"

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/thompson-u-svicarskoj-nije-dobrodosao-prekinuta-prodaja-karata-za-njegov-koncert-1101116>

Prilikom Švicarskih laži 2009. govorio sam pred Švicarskim veleposlanstvom u Zagrebu:

http://www.hkz-kkv.ch/prosvjed_potpore_thompsonu.php

Najgore u cijeloj priči je to što su prošle godine švicarski Hrvati peticijom koju je potpisalo njih 5000 izborilo za istinu o Thompsonu. Među njima fra Šito Corić, mr. Frane Vugdelija, Dr. Edo Krušlin, prof. Ivan Matarić, dr. Vlado Šimunović, dr. Davor Pavuna, Vinko Sabljo, dr. Franjo Zovko, dr. Pavo Medved ...

<http://fenix-magazin.de/peticijom-se-kod-policije-izborili-za-istinu-o-thompsonu/>

Ponovna zabrana je pljuska svim Hrvatima, a posebno našim sunarodnjacima u Švicarskoj kojima pokazuju koliko ih Švicarci malo cijene. Koliko Švicarcima ništa ne znače njihove riječi:

"Mnogi od oko stotinu tisuća Hrvata i njihovih potomaka u Švicarskoj tom zabranom su oštećeni i razočarani. Osjećamo da ona nije u duhu dosegnute europske uljudbe ni demokracije, a šteti ugledu same Švicarske. Ovdje se radi o zabrani osnovne slobode kretanja i bavljenja svojim pozivom, a bez igdje ikakva sudskog procesa ili presude pripadniku jednoga drugog naroda."

Istina veliki doprinos tomu dale su hrvatske vlasti koje i u Hrvatskoj progone pozdrav ZDS iako je to pozdrav HOS-a. Istina mnogima u svijetu koji su se nadali i koji su pomagali velikosrpsku agresiju to je i pravi razlog napada jer znamo kako su agresorski vojnici umirali od straha samo kada vide oznake HOS-a, da bi u "Oluji" u paničnom bjekstvu pobjegli tako da ih je sam Slobodan Milošević usporedio sa zečevima.

I ovom prigodom se posebno iskazao Mladen Kostić iz HNES-a svojim pismima švicarskim i hrvatskim vlastima:

Naslov: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sat, 30 Jul 2016 14:10:34 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>,
Tamara.Demoli@predsjednica.hr

CC: Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka busic
<zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com, "Profesor
Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>, Velimir
<velimir.bujanec@gmail.com>

Štovani gospodine Ministre Dr. Kovač,

*štovana gospođo Demoli savjetnice za vanjsku politiku iz Ureda predsjednice
Države Hrvatske,*

*ovih dana ste dobivali moju poštu i reakciju na neke švicarske novine i portale
kopije (CC) u svezi sramnih laži i skandaloznih optužbi ne samo na najboljeg
pjevača u Hrvatskoj gospodina Marka Perkovića Thompsona nego i na nas
Hrvate. U međuvremenu je četničko-komunistička banda uspjela kod grada
Schlieren u Švicarskoj isposlovati zabranu koncerta Marku Perkoviću
Thompsonu! Povijest se ponavlja i hitno Vas molim da nešto učinite da se ova
sramna trakavica završi i da se koncert održi!*

*Postavlja se pitanje što radi Veleposlanstvo u Bern-u? Ili konzulat u Zürich-
u?*

*Potpuno je neprihvatljivo da se hrvatskom branitelju ponovo zabranjuju
koncerti a četnici po Švicarskoj mogu pjevati što požele!*

Molim Vas javite se ili poduzmite diplomatskim kanalima što je u Vašoj moći!

Unaprijed Vam se zahvaljujem i želim sve najbolje.

Sa štovanjem

Mladen Kostić

Naslov: Aw: Re: VRLO HITNO!!!!

Datum: Sun, 31 Jul 2016 00:30:52 +0200

Šalje: Mladen Kostic <M.Kostic@web.de>

Prima: tmedved01@gmail.com, Tomo.Medved@branitelji.hr

CC: Miro.Kovac@mvep.hr <Miro.Kovac@mvep.hr>,
Tamara.Demoli@predsjednica.hr, Zdravka.Busic@mvep.hr, zdravka
busic <zdravkabusic@hotmail.com>, moliiradi@gmail.com,
"Profesor Zvonimir Šeparović" <zvonimir.separovic@zg.t-com.hr>,

Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>, Josip Pecaric
<pecaric@element.hr>

Štovani gospodine Ministre hrvatskih branitelja Medved,

na poticaj našeg dragoga gospodina Akademika Josipa Pečarića obraćam Vam se za zamolbom da pomognete u ovome problemu koje ga sam dolje već opisao pri dnu Maila kojega sam poslao Ministru MVP gospodinu Dr. Kovaču i u Ured predsjednice Države Hrvatske!

Meni je poznato da Vi imate puno posla ali Vas od srca molim da zajedno sa Vašim kolegom iz MVP gospodinom Ministrom Dr. Kovačem ovo pitanje riješite, neprihvatljivo je i uvreda za sve nas Hrvate koji volimo hrvatske branitelje zabrana prije svega branitelju gospodinu Marku Perkoviću Thompsonu da svojom pjesmom ohrabri svoj hrvatski narod, neprihvatljivo je da nekoliko Mailova stigne u ured gradonačelnika švicarskog gradića Schlieren i da se koncert nakon nekoliko plaćenih lažnih tekstova u koruptnom švicarskom tisku i da se na osnovu toga donese zabrana da pjeva gospodin Marko Perković Thompson! Na ovaj način se grubo krše ljudska prava gospodina Perkovića, ali i hrvatskog naroda kojemu pripada i moja malenkost!

Ako se kojim slučajem ne bih dalo riješiti ovaj problem, zahtijevam da se pozove švicarskog Veleposlanika u RH i uruči mu se prosvjedna nota a ako ona ne urodi plodom treba se razmisliti i o još drastičnijim mjerama naprimjer opozivu Veleposlanika u Švicarskoj, jer do kada ćemo mi trpjeti uvrede od razno raznih čudnih ljudi čudnog imena koji pojma nemaju što se dogodilo u Domovinskom ratu a nakon par lažnih Mailova razno raznih Stazića, Pupavaca, Goldsteina, Yuratovića, Yusipovića, Vilovića, donose zahtjev za zabranom koncerta!

Još jednom molim i pozivam gospodina Ministra MVP Dr. Kovača kao i Ured predsjednice da se ovaj problem riješi što je moguće prije!

Unaprijed se zahvaljujem i radujem se odgovorima.

Najsrdahnije Vas pozdravljam.

Sa štovanjem

Vaš

Mladen Kostić

Podsjetit ću vas kako je Vlaho Orepić, ministar unutarnjih poslova u tehničkoj Vladi, gostovao u nedjeljnoj emisiji N1 televizije. Upitan je li uzvik za "Za dom spremni!" ili natpis tog sadržaja u Hrvatskoj zabranjen, Orepić nije dao jasan odgovor. "Policija postupa u skladu sa zakonima RH. Kod nas je sve ispolitizirano, pa i to. Tvrdim da naše društvo u ovom trenutku nije sposobno pričati o vlastitoj prošlosti...Iznova upitan treba li policija kažnjavati nekoga ako uzvikuje "Za dom spremni!", ponavlja: "Policija radi po zakonu."

<http://narod.hr/hrvatska/orepic-izbjegao-reci-je-li-zabranjen-pozdrav-za-dom-spremn>

A zapravo ne postupa jer nigdje nije zabranjen pozdrav ZDS, ali je ušao u pravne akte u svezi s HOS-om.

Prošle godine su 4. kolovoza na paradi u Zagrebu ispred predsjednice države i predsjednice vlade ponosno nastupali i HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, a već sutradan - kada je Thompson otpočeo svoj koncert u Kninu s Bojnom Čavoglave Šibenska policia podnijela je prijavu protiv njega jer pjesma koju Thompson pjeva četvrt stoljeća počinje sa ZDS.

To je po Orepiću ono "po zakonu"!

Zapravo treba razmisliti i o kažnjavanju Thompsona i zbog događaja u Srbu. Opet su tamo na udaru Opepićeve policije bili oni koji su uznemiravali okupljene Thompsonovom pjesmom „Lijepa li si“:

U Hrvatskoj ništa novo. Kako bi rekao moj legendarni vodnik prve klase u Bitoli "Status quo vadis." Boris Miletić je, u općoj konformističkoj letargiji, odlučio malo nas prodrmati. Balkanska "Švajcarska." Puna zaposlenost. Dionice rastu iz dana u dana. Sir pun rupa k'o inače. I da bi niskotlakaše digao u normalu, Boris objavi sliku putovnice Republike Istre. Je li to baš Republika Istra ili Demokratska Republika Istra, još nije do kraja razjašnjeno. Uostalom, poruka je jasna. Istarska koza. Sve čisto k'o boza.

Istra je posebna. Istra je svijet za sebe. Boris je poludio na govor mržnje u Srbu. Mrzitelji pjevali "Lijepa li si..." "Zna Boris autora. Neće taj u Arenu sve dok su živi Bajaga, Lepa Brena, Ceca, Bora Čorba. Mrzitelji lansirali zlobnu priču o svećeniku Jurju Gospodnetiću kojeg su hrabri, ali gladni partizani nabili na ražanj i živog ga ispekli. Boris zna da je to laž. Istarski svećenici Božo Milanović i Josip Pavlišić su bili aktivni u NOB, ali ih nitko nije nabio na ražanj. Boris pojma nema o pokoljima 27.srpnja 1941.g. Hrvata u selima Obljaju, Koritima, Luci, Ugarcima i Crnom lugu, o paljenju rimokatoličke crkve sv. Ilije Proroka, o zaklanih 62 Hrvata u jednom danu od čega petero žena i devetero djece. Ma, hajte' molim vas!!! Pa da je to istina onda bi afirmirani istoričari tipa Hrvoja Klasića, Tvrtka Jakovine, Dragana Markovine i Vjekoslava Perice o tome pisali u Zborniku "Heroji NOB-a" Osim toga, ako su toliki "narodni neprijatelji" zaista i bili malo priklani to je zbog toga što drugovi četnici još nisu imali svoje Državno sudbeno vijeće, pa nisu mogli Savu Štrbca, osobnog frenda Zokija Pusića, imenovati sudijom. No, sa Savom ili bez Save isto bi im se pisalo. Hrvatska je jedinstvena. Kao i obično. Istra je spremna za punu državnost. Samo da se Istarski ipsilon finalizira. Međimurski župan Posavec uvjeren je da su Međimurci sposobni ući sami u EU kad bi im se "morti" pripojili Varaždin i Koprivnica. Dalmacija regija davno ne da miran san na oči njihovim orjunašima. Dosta je Zagreb muzao devize koje Dalmacija sama sa svojih deset prstiju svako godine zaradi. U tom kolu jedino nema Dubrovnika. Oni su još za vrijeme rata

pokušali osnovati Dubrovačku republiku. Na nesreću, uz dubrovačke rodoljube, pojaviše se i pripadnici HOS-a pa zajedno rastjeraše miroljubive Crnogorce na Srđu. Ipak, Dubrovnik je republika i to demokratska sve dok joj je na čelu dužd Vlahušić koji se nešto spominjao i kod neuspjelog odcjepljenja za vrijeme rata. Kad svemu ovom dodate uvijek aktualnu granicu koja je i danas ucrtana u glavama naših komšija, Vulina, Dačića, Nikolića, Šešelja (a to je Karlobag, Ogulin, Karlovac i Virovitica) što nam ostaje? Ostaci ostataka. – reliquiae reliquiarum. A ako se Istra sa nadahnutim Borisom Miletićem ipak odvoji s kim će onda Boris sklopiti postizbornu koaliciju. Mora izabrati između Forca Italija, Sjeverna liga ili Kalabrijska ujedinjena mafija. Problem je u tome što se i Kalabrijska mafija isto tako želi odvojiti od Italije... Približavanjem 5. kolovoza i proslave pobjedonosne Oluje Milorad Pupovac izvješćuje nas o zahtjevu krajiških Srba, izbjeglih po Oluji iz RSK, da im Hrvatska nadoknadi penzije koje su primali od RSK-e. Mislim da je taj njihov zahtjev krajnja dRSKost!

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-nasi-domaci-profesionalni-ljevicari-napokon-se-slazu-s-papom-franjom-943239>

Da oni se Thompsonovom pjesmom, zapravo, bore protiv zaslužanih penzija koje su izborili boreći se devedesetih protiv ustaša, Zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A što kaže Thompson:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/56230/Thompsonova-poruka-za-proslavu-oslobođenja-u-Kninu-i-Čavoglavama.htm>

01.09. 2016.

HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA

Poštovani,

Na internetu sam pronašao tekst; 'HAZU: NEPRIMJERENA REAKCIJA GLAVNOG TAJNIKA HAZU AKADEMIKA P. RUDANA NA PISMO-PRIJAVU DR. JOSIPA STJEPANDIĆA'

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/hazu-neprimjerena-reakcija-glavnog-tajnika-hazu-akademika-p-rudana-na-pismo-prijavu-dr-josipa-stjepandica/>

Hrvatski znanstvenik koji živi u Njemačkoj Dr. Josip Stjepandić doista je kompetentna osoba (Editor-in-chief je u: Advances in Transdisciplinary Engineering, Reviews in Transdisciplinary Engineering, Concurrent Engineering in the 21st Century, Systems Engineering in Research and Industrial Practice, International Journal of Agile Systems and Management, Associate Editor: Journal of Industrial Information Integration, Journal of Industrial Integration and Management, Editor: Advanced Engineering Informatics, Editor: Journal of Aerospace Operations, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics: Systems). da govori o znanstvenom nepoštenju.

Vidim da kolega Rudan u svom kratkom odgovoru spominje i mene:

Von: Pavao Rudan [mailto:rudan@hazu.hr]

Gesendet: Mittwoch, 2. November 2016 11:30

An: Stjepandic, Josip; kabpred@hazu.hr; jaksa.barbic@zg.t-com.hr; neidhardt@hazu.hr; tajnik@hazu.hr; franjo.sanjek@mail.inet.hr; andrej.dujella@math.hr; gusic@hazu.hr; marko.pecina@zg.t-com.hr; akovacec@hazu.hr; pavao.pavlicic@ffzg.hr;

vmarkovic@hazu.hr; fparac@gmail.com; stjepan.jecic@fsb.hr;

mzicfuch@ffzg.hr; knemec@ffzg.hr; nligo@yahoo.com;

mirko.zelic@ina.hr; trina@irb.hr; akademik Stanko Popović

Cc: Vlado.Loncarevic@predsjednica.hr; Marina.Kovac@predsjednica.hr;

Ariana.Kos@predsjednica.hr; protokol@predsjednica.hr;

andrej.plenkovic@vlada.hr; andro.krstulovic@sabor.hr; ministar@mzos.hr

Betreff: Re: Prijava: akademik Pavao Rudan, prof. dr. Aleksandar Včev, dr. Željko Jovanović i drugi

Nepoznati gospodine,

dozvolite mi, lijepo Vas molim, odgovoriti Vam gotovo istim riječima kao što sam prije nekoliko godina odgovorio na e-mailove gospodinu akademiku

Josipu Pečariću: POŠTOVANI, LIJEPO VAS MOLIM NE OPTEREĆUJTE MOJE RAČUNALO VAŠIM URADCIMA, NAJLJEPŠE ZAHVALJUJEM, PAVAO RUDAN.

Pavao Rudan

Istina je da je akademik Rudan tako nešto napisao i meni, a povodom sukoba koji smo imali oko predstavljanja moje knjige: „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”. U tekstu *HAZU i protunarodna vlast*, *dnevno.hr*, 10. 05. 2014. opisao sam taj sukob:

Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba” nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo (danas član Vijeća za domovinsku sigurnost Predsjednice RH., J.P.) je na samom predstavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgicara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem.:

Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića “Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba”. Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju... Uglavnom Pečarićevim kolegama academicima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predstavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima)....

U tekstu sam sam sukob opisao u pismima Predsjedniku HAZU:

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinjstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjeravala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićvoj tvrdnji.

Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU”, a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Abrahama Lincolna: “Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!” Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem,

Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/hazu-i-protunarodna-vlast-122346#ixzz4P2OsL2L7>

S druge strane razumljivo je zašto je u svom „odgovoru“ dr. Stjepandiću akademik Rudan spomenuo i mene. Iako ne spominjem njegovo ime kao u gornjem tekstu, znam pisati o njegovim dostignućima. Tako sam i prije par dana pisao u Pismu Hrvatskom saboru. Naime Upravni odbor HRZZ-a prihvatio je mišljenje jednog od recenzenata koji je tvrdio da moji časopisi nisu dobri, a radi se o časopisima koje su po Scopusu na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na drugom, četvrtom i šestom mjestu. Pohvalio sam kolegu Rudana:

Istina jedan član Upravnog odbora HRZZ-a i moj kolega iz HAZU je i sam stvorio jedan znanstveni časopis koji je na svjetskim listama. Njegov časopis je na Scopusovoj listi na 15. mjestu. Hvale vrijedno je ovakvo njegovo priznanje, iako posredno, da njegov časopis nije dobar. Međutim, to ga ne opravdava kada na taj način ocjenjuje i onih 13 časopisa koji su na 2.-14. mjestu, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-optuzio-hrvatsku-zakladu-za-znanost-za-unistavanje-hrvatske-znanosti>

<http://kamenjar.com/nagrada-hrzz-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/03/akademik-josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://glasbrotnja.net/pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-znanost-zbog-zasluga-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

<http://www.makarska-post.com/index.php/josip-pecaric-nagrada-hrvatskoj-zakladi-za-znanost-zbog-zasluga-u-unistavanju-hrvatske-znanosti/>

Možda kolega Rudan i zbog toga ne misli odgovoriti na činjenicu na koju je upozorio dr. Stjepandić o publiciranju članka u kome je koautor i bivši ministar.

Istina imao je i dodatni razlog da spomene i mene u svom odgovoru dr. Stjepandiću. Naime povodom nekih čudnih događanja u Akademiji vezanih uz znanstvenu konferenciju povodom mojih 1000 znanstvenih radova i izbora za dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti razgovarao sam s Predsjednikom HAZU. Tom prigodom spomenuo sam mu probleme s HRZZ-om i poslao poglavlje knjige „Oba su Pala“ u kome sam pisao o tome („HRZZ: NI U ZNANOSTI NIJE NIŠTA BOLJE“).

Vjerovali ili ne i ja sam u e-mailu Predsjedniku Akademije povezoao akademika Rudana, njegov časopis i bivšeg ministra Jovanovića:

Naslov: Za predsjednika HAZU

Datum: Mon, 9 May 2016 10:18:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

Poštovani predsjedniče HAZU akademiče Zvonko Kusiću,

Niste mi potvrdili primitak poglavlja knjige o HRZZ?

Doista ne mogu vjerovati kako dva člana HAZU, nemaju bitnu ulogu u šikaniranju mog projekta od HRZZ gdje su oni članovi Upravnog Odbora.

Posebno me zanima Vaše mišljenje oko njihovih pogleda prema moja TRI časopisa koji su u CC i/ili SCIE listama, posebno zato što su sva tri po objektivnim kriterijima na svjetskim bazama bolje rangirani od časopisa glavnog tajnika HAZU koji je sudjelovao u diskriminaciji tih mojih časopisa. Je li razlog tome što u mojim časopisima ne objavljuje bivši ministar Željko Jovanović a u njegovim da?

Pogledajmo što je prema Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji objavio bivši ministar u CC časopisima:

(Navode se tih 5 CC radova koje i danas možete pronaći tamo.)

Od 5 takovih radova 3 u Collegium antropologicum!

Valjda je zato u pravu Upravni odbor HRZZ (u kome je predsjednik akademik, a član glavni tajnik HAZU) što za moja 3 časopisa koji su u CC i/ili SCIE časopisima tvrde da su "Domaći" časopisi, a časopis koji je glavni za radove bivšeg ministra to sigurno ne može biti.

Odgovor nisam dobio!

Akademik Josip Pečarić

05. 11. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

11.03.2016.

HNES U BILTENU SNS-A

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je 18. 04. 2015. etički osudilo za veleizdaju Vesnu Pusić, Stjepana Mesića i Milorada Pupovca. Te etičke osude, dakle i osudu Milorada Pupovca možete pronaći na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-usic-milorad-pupovac-793979>

<http://kamenjar.com/hrvatsko-nacionalno-eticko-sudiste-osudilo-vesnu-usic-stjepana-mesica-milorada-pupovca/>

Zato je prirodno i HNES našao u popisu onoga što je vrijedno u RH po mišljenju Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba u njihovom godišnjem biltenu pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."

"Hrvatsko nacionalno etičko sudište, osnovano 2014., u nekoliko održanih javnih "sudskih rasprava" osudilo je nacionalnu izdaju niza osoba iz javnog života. Podsjetimo, predsjednik Hrvatskoga nacionalnoga etičkog suda je Zvonimir Šeparović, bivši ministar pravosuđa i vanjske politike u HDZ-ovoj vladi, a tu su i bivši političari Zdravko Tomac i Ante Beljo, biskup Valentin Pozaić, povjesničar Josip Jurčević, odvjetnik Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić (misle na mene, op. Josip Pečarić), Vlado Ilkić iz Stožera za obranu hrvatskog Vukovara i drugi. U aprilu 2015. Sudište je "presudilo" bivšem predsjedniku Stjepanu Mesiću, bivšoj ministrici Vesni Pusić i saborskom zastupniku Miloradu Pupovcu. "Teško je predvidjeti učinak ove presude, ali jedno je sigurno: ovakve osobe ne bi trebale obnašati dužnosti koje danas obnašaju. Vesna Pusić počela je još kao mlada osoba raditi protiv hrvatskih nacionalnih interesa, a što se tiče Stjepana Mesića, on je zajedno s Pusić stao na stranu Srbije i krenuo izjednačavati žrtve s agresorima (...) S druge strane, imamo Milorada Pupovca koji zloupotrebljava svoju saborsku poziciju za širenje četničkih ideja, optužen je za četničku veleizdaju...", objasnio je ovu odluku Zvonimir Šeparović u razgovoru za Dnevno.hr. Početkom novembra u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu održali su novo "suđenje" na kojem je

za "genocid i druge zločine nad Hrvatima" osuđen Josip Broz Tito. U Lisinskom je osuđen i premijer Zoran Milanović, a skupu je prisustvovao biskup Valentin Požaić, glumac Božidar Alić, Zdravko Tomac te osuđeni ratni zločinac Dario Kordić. Kako prenose mediji, oko 3.000 uzvanika skandiralo je "Za dom spremni".

Ako se sjetimo da je teksta o spomenutim etičkim osudama u dnevno.hr bio *VELIKI DAN ZA HRVATE: Osuđeni Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac!* Očito je to veliko priznanje potpuno zaslužno, zar ne?

Naravno mnogi prozvani izražavaju svoje zadovoljstvo zbog toga. Tako i na portalu direktno.hr kažu:

Srpsko narodno vijeće i Vijeće srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba izdali su godišnji bilten pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." Bilten, u kojem se navode da je proteklu godinu obilježilo "povećanje broja fizičkih napada i prijetnji umjerenih prema Srbima u Hrvatskoj te uništavanje imovine u njihovom vlasništvu", također je prepun prozivki. Prozvana je i Predsjednica RH, kao i njen popis počasnih gostiju na inauguraciji, ali i kolumna Ivana Blažića na našem portalu.

Zato su s portala pitali za mišljenja o tome dva naša istaknuta odvjetnika i članova HNES-a Željka Olujića i Zvonimira Hodaka.

U tekstu 'SRBIN PO PROFESIJI' - *OLUJIĆ: PUPOVČEV PAMFLET POLUPISMEN JE URADAK I SVOJEVRSTAN GOVOR MRŽNJE*

(direktno.hr, 10.03.2016) dani su Olujićevi komentari:

"Prije svega drago mi je da sam svrstan u grupaciju gospodina Pupovca, no to ukazuje na sve ono što oduvijek i govorim. Radi protiv srpske manjine u RH, ovakvim animozitetima postiže kontra efekt. To je prije svega vađenje iz konteksta pojedinih ljudi koji su istaknuti, pa tako i moja malenkost. Hrvatsko nacionalno etničko sudište proglasilo ga je krivim za veleizdanju što je iznijeto u presudi, a dostavili smo to medijima i gospodinu Pupovcu. On je i dalje, umjesto da se na određen način ispravi, u doslovnom značenju kako sam ga prozvao – Srbin po profesiji. To je nešto što ukazuje, ne da on brine o nacionalnoj manjini i njihovim interesima već isključivo materijalnim i permanentnom širenju države koja je devedesetih srušena i više ne postoji, a to je Jugoslavija", rekao je Olujić.

Je li bilten svojevrsan govor mržnje?

"On je ono što sam rekao i kad ga se pomno iščita pomnije, taj pamflet je polupismen uradak. Da ne analiziram, nisu u stanju napisati jednu prosto proširenu rečenicu. I svojevrsan je govor mržnje, tužno je da se na čistac izvodi jedna nacionalna manjina i da se pokušava svaditi s ostatkom. To je katastrofalno za manjinu koju zastupa Pupovac", zaključio je Olujić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41666/Oluji%C4%87-Pupov%C4%8Dev-pamflet-polupismen-je-uradak-i-svojevrsan-govor-mr%C5%BEnje.htm>

Zvonimir Hodak u tekstu ETNOBIZNIS - PROZVANI HODAK O BILTENU: SPRDANJE S NAŠOM HIMNOM JE ŠTO - GOVOR LJUBAVI? (dnevno.hr, 10.03.2016.) kaže:

"Osobno mislim da je to pamflet i to prilično jeftin! Od 22 nacionalne manjine u RH samo jedna manjina doživljava prijetnje, šikaniranje. Prema samo jednom manjini je uperen govor mržnje čak i da je to istinito bilo bi previše i isforsirano od Pupovca, Novosti... U tom pamfletu od 70-80 stranica našao se svatko tko je spomenuo Pupovca i na popisu potencijalnog širitelja mržnje. Brkić je rekao da 'u Hrvatskoj nitko nije ugrožen i nikom se ne prijeti, a oni koji misle da je opasno, neka ode tamo gdje neće biti ugrožen'. Ta je izjava odmah proglašena govorom mržnje. Australski premijer je rekao da tko ne prihvaća običaje, ne sviđa im se Australija i neprekidno cmizdre, neka odu tamo od kud su i došli, ako im je loše. Nitko Australiju zbog toga ne može proglasiti filoustaškom. Oni koji žive u toj zemlji, ili su građani te zemlje ili politički građani, oni koji žive u Hrvatskoj ne trebaju biti građani države. Odnosno, država iz koje su došli nakon izgubljenog rata cmizdre i plaču, i tuže se međunarodnoj zajednici. Ako im se odgovori pristojno i konkretno kao što je Brkić napravio, opet skaču da je govor mržnje! Zašto Australci i Britanci mogu reći ako vam se ne sviđa, vratite se od kuda ste došli? Kako mogu i Nijemci reći migrantima da ako im se ne sviđa u Njemačkoj da se vrate od kud su stigli? Svima je to dozvoljeno samo ne Hrvatima! Nitko ne bi primjetio govor mržnje ako se ne uputi Pupovcu jer onda nastupa lijeva medijska faranga, odmah su iznenađeni i uvrijeđeni", rekao je Hodak.

Je li bilten svojevrstan govor mržnje?

"Čak ga ne bih tako nazvao... To je tužakanje, s obzirom da je preveden na engleski jezik da se međunarodnoj zajednici pokaže da je neodrživo težak položaj Srba u RH. Nigdje se ne spominje pravi govor mržnje u Novostima gdje su se narugali hrvatskoj himni. To nije navedeno kad živite s jednim narodom kojeg ste nedavno okupirali, a sad živite u toj državi i sprdate se njihovom himnom, to je govor ljubavi. Naravno, to je etnobizis! Što bolje prodati svoju poziciju s materijalnog aspekta ili kunskog sve u okviru harange i hajke protiv srpskog naroda. Kako bi se onda trebali ponašati prema Pupovcu? Neki Srbi su bili u Domovinskom ratu, i oni su marginalizirani. Oni se smatraju čudacima, to su ljudi koji su shvatili da je Hrvatska njihova zemlja. Politički Hrvati žele u miru živjeti u Hrvatskoj, dok Pupovac i njegova kamarila žele daleko više od suživota", naglasio je Hodak.

Shvaćate li bilten ozbiljno?

"Spominje se govor mržnje što sam savjetovao Branimiru Glavašu da tuži Pupovca jer ga je nazvao ratnim zločincem. Kad je Vrhovni sud ukinuo

pravomoćnu presudu ne može ga se nazivati ratnim zločincem dok sud ne potvrdi. Nema više presude, više ne može biti proglašen krivim. Pošto sam pisao, da bi Glavaša mogao tužiti jer ga proglašava ratnim zločincem, odmah sam na listi osoba koje šire govor mržnje", zaključio je Hodak.

Podsjetimo, u Biltenu se Hodak spominje kao potpisnik Peticije ZDS a u spomenutom tekstu na dnevno.hr navode i slijedeće: "Drugi kolumnist, odvjetnik Zvonimir Hodak, putem istog medija sredinom februara savjetovao je Branimiru Glavašu da tuži Pupovca zato što ga je nazvao ratnim zločincem".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41653/Prozvani-Hodak-o-biltenu-Sprdanje-s-na%C5%A1om-himnom-je-%C5%A1to---govor-ljubavi.htm>

Novi član HNES-a Kazimir Mikašek-Kazo također je reagirao na Bilten pa u tekstu *REGISTAR IZDAJNIKA MILORADA PUPAVCA* (kamenjar.com, 09. 03. 2016.) među ostalim kaže:

Etičke osude koje je izreklo HNES za razliku od Pupavčevog pamfleta vrve etičkim, ali i utuživim dokazima protiv pojedinaca koji su na ovakav i onakav način izdali hrvatske nacionalne interese. HNES nije nacionalno obojio svoje etičke osude! Naprotiv među optuženima i osuđenima nesrazmjerno je više građana hrvatske nacionalnosti nego srpske nacionalnosti.

Čini se da je kap u Pupavčevoj čaši mržnje i bijesa upravo prelila presuda HNES-a, presuda Vojmiru Stanimiroviću, gdje je preciznim dokazima utvrđena njegova odgovornost kao suučesnika u zločinu na hrvatskoj Golgoti, na Ovčari 1991. god.

Pozivam pravosudna tijela Republike Hrvatske na istragu svih aspekata eklatantnog napada na hrvatsku samostojnost, na hrvatsku demokraciju. Pozivam represivni aparat da konačno ispituju sve aspekte može bitnih kriminalnih radnji ovog etnobiznismena, kriminala njegove „Tesla banke“ i da otkriju prave razloge ovog ponovnog izazivanja vala govora mržnje. U pitanju je nacionalna sigurnost, a iz svega stoji poražena Vlada Zorana Milanovića i puzajući državni udar u trenutku kada treba usvojiti državni proračun koji bi konačno stabilizirao ovu parlamentarnu i Vladinu većinu u Republici Hrvatskoj.

<http://kamenjar.com/registar-izdajnika-milorada-pupavca/>

S obzirom da je ovakvo raščišćavanje djelovanja Milorada Pupovca, koje vidimo ovih dana, najzaslužniji Miljan Brkić koga je u svom komentaru spominjao i Zvonimir Hodak, ne čudi što iz srpskih redova kreće još jedna „optužba“ – ona za ratni zločin:

ŠTRBAC TEŠKO TERETI MILIJANA BRKIĆA: 'On je zapovjedio masakr na Velebitu!'

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/strbac-tesko-tereti-milijana-brkica-je-zapovjedio-masakr-na-velebitu-902607>

Ja teško mogu prigovoriti ovakvoj optužbi zato što sam o tome napisao cijelu knjigu u kojoj sam i sam optužio Hrvatske branitelje za najveći mogući genocid – U „Oluji“ su napravili zečeve od Srba“ („*Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*“, Zagreb, 2014.)! A za taj strah koji su branitelji sustavno ugrađivali u kostima slavnim srpskim ratnicima neosporno je itekako odgovoran i Miljan Brkić, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Po novom Proračunu RH Srpsko Narodno Vijeće će umjesto prošlogodišnjih 7.700.000 kn dobiti 1.800.000 kn.

ULOGA ZLOČINAČKOG POZDRAVA ZA DOM SPREMNI U GENOCIDU NAD SRBIMA U DOMOVINSKOM RATU

Prof. dr. sc. Andrija Hebrang u svojoj knjizi Zločin nad civilima u srpsko-crnogorskoj agresiji na Republiku Hrvatsku govori o hrvatskim žrtvama:

Analiza prikupljenih podataka nedvojbeno pokazuje da je Srbija uz pomoć JNA i naoružanih srpskih civila izvršila genocid. Rezultati pokazuju da je na hrvatskoj strani ubijeno 7 263 civila, uz još oko 800 nestalih koje nismo uvrstili u evidenciju jer nisu identificirani, dakle njihov civilni status treba tek dokazati.

Podatci pokazuju da su Srbi i JNA u agresiji pobili više civila nego što je poginulo vojnika na hrvatskoj strani obrane. Genocid dokazuje i struktura ubijenih civila, jer je među ubijenima 47 posto starijih od 60 godina a čak 47 posto žena i 5 posto djece! Zašto je to tako? Zato što je srpska artiljerija temeljem strategije genocida okružila naselja i tukla po domovima nezaštićenoga stanovništva.

Ogromna većina ubijenih civila stradala je u svojim domovima i to tijekom 1991. godine, kada hrvatska obrana još nije imala oružja da zaštiti naselja. Nadalje, precizne evidencije ranjenih pokazuju da je među 30 520 teških ranjenika četvrtina civila, od kojih je tri četvrtine stradalo u svojim domovima.

Analiza vrste ozljeda pokazuje da su najteže ozljede glave s prijelomima kostiju lubanje i čeljusti, amputacije ekstremiteta i opsežne mišićne ozljede bile češće u civila nego u vojnika! Genocidna strategija uključila je i rušenje 17 hrvatskih bolnica i preko stotinu ambulanti, tri tisuće silovanja, 200 000 hrvatskih domova, deportacije u koncentracijske logore u Srbiju, rušenje crkava...<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/16526-dr-a-hebrang-povlacenje-tuzbe-za-genocid-bila-bi-mirnodopska-izdaja-hrvatske.html>

Znamo da je i Sud u Haagu u presudi tužbi za genocid konstatirao da je izvršena agresija na RH u cilju stvaranja Velike Srbije i pri tome izvršene genocidne radnje.

Međutim, očito je da sve to ipak nije palo na plodno tlo u RH. Ponašanje današnje oporbe, Srba u RH i van nje kao i nekih s vlasti pokazuje da je ipak posrijedi ono o čemu sam pisao i dao u naslovu knjige: „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“. Poznato je da je sam Slobodan Milošević kukavičluk srpske vojske u „Oluji“ usporedio sa zečevima!

To je možda najočitije u odnosu na pozdrav ZA DOM SPREMNI koji su koristili u Domovinskom ratu pripadnici HOS-a, a i mnogi drugi branitelji. Taj pozdrav, vidljivo je i danas, tjera strah u kostima svih sudionika u agresiji na RH, i onima koji su ih podržavali (sjetimo se da je poslije „Oluje“ Mate

Meštrović, iznenađen činjenicom da se tadašnja oporba nije radovala pobjedi u „Oluji“ napustio zbog toga njihove redove i prešao u HDZ).

Lako se može pokazati da je zato u hrvatskim medijima od 2000-e mnogo više pisalo o tom pozdravu i on je bio mnogo veći problem od onoga o čemu je pisao prof. Hebrang ili ono što ima presuda u Haagu.

Sjećamo se kako su HOS - ovcu bili strah i trepet agresorima već u prvim danima rata, kada je Hrvatska bila razoružana, a isto je bilo s Thompsonovom „Bojnom Čavoglave“ koja počinje tim pozdravom. Drugim riječima, nije slučajno to što smo gledali srpsku vojsku kao zečeve u „Oluji“, jer se radi o strahovitom strahu koja je izazvana stalnim suočavanjem s pozdravom ZA DOM SPREMNI. Dok su hrvatski branitelji bili bez oružja, „hrabi“ srpski ratnici su mogli i učiniti ono o čemu govori Hebrang i Sud u Haagu, ali kada je došlo do ravnopravnog odnosa snaga, morala je nastupiti masovna preobrazba Srba u zečeve.

Na istom tragu je i najnoviji bilten *Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."* Dakle ne treba čuditi što je ZA DOM SPREMNI najveći govor mržnje i nasilje nad Srbima, pa ga u Biltenu prozivaju nekih tridesetak puta.

Zato je zgodno da navedemo te dijelove iz njihovog Biltena jer doista treba razumjeti taj iskonski strah onih čiji su najhrabriji vojnici zbog njega postali zečevi.

(...)

Dakle, nema dvojbe da je pozdrav ZA DOM SPREMNI mnogo veći zločin nego sve ono što navodi i prof. Hebrang i Sud u Haagu i da su potpuno u pravu Srbi i njihove sluge u RH što stalno upozoravaju na genocidni karakter tog pozdrava. U „Oluji“ je već izazvao takav genocid, zar ne?

Koliko je taj pozdrav veliki zločin pokazuje i činjenica da se i mene proziva zbog Peticije ZDS, ali ništa im ne smeta stalno pisanje o zečevima u „Oluji“. O njima zna pisati i odvjetnik i Zvonimir Hodak i Mladen Pavković pa ni njih ne prozivaju zbog toga.

Zato ću podsjetiti kako sam već u dva navrata pisao Hrvatskom (DRŽAVNOM) Saboru sa zahtjevom:

PROGLASITE 5. KOLOVOZA DANOM DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA!

Na žalost odgovor nisam dobio. Da je Sabor pokazao sućut prema tom iskonskom strahu Srba od hrvatskih branitelja, posebice od onih koji ratuju uzvikujući ZA DOM SPREMNI, sigurno bi Srbi u RH lakše prihvatili i prevazišli taj strah!

Akademik Josip Pečarić

21. 06. 2016.

OPET O SRPSKO-HRVATSKOJ HRVATSKOJ

Vidim da je na Youtube-u emisiju Bujice u kojoj smo bili prof. Jurčević i ja do sada bilo 11.837 pregleda. Meni je posebno zanimljivo bilo to što je tekst koji sam vam dao s naslovom *Glas Brotnja o Bujici* nije precizna informacija. Naime tekst je napisao sam Velimir Bujanec. Kako nisam primijetio da on sam daje takove tekstove u kojima tako detaljno opisuje o čemu se govorilo u njegovoj emisiji, nisam ni stavio njegovo ime na kraju teksta koji sam vam poslao. Ali ipak sam provjerio u Glasu Brotnja i doznao da je g. Bujanec zaista autor tog teksta. Isprika g. Bujancu.

Mislio sam da je svima jasna poruka koju sam dao na kraju emisije s srpskom podjelom nas Hrvata na Ustaše i Srpske slugu. Rekao sam: A ja vam ne volim biti sluga. Promijenio sam uobičajen način kada prvo izazovem šok tvrdnjom: „Ja sam Ustaša“, a onda dam i ovo o podjeli. Međutim, jučer me je na ulici sreo jedan gospon i pitao me što sam htio reći na kraju emisije s tim kako ne volim biti sluga. Rekao sam mu:

„Kada Vam netko kaže da ste Ustaša, nemojte se ljutiti. Dapače zahvalite se čovjeku zato što i on vidi kako Vi niste Srpski sluga.“

O Bujančevim emisijama piše i Hodak:

Zašto se “Posljednja večera” nikako nije mogla održati u Hrvatskoj? Zato jer bi Hrvati izdali Isusa još za vrijeme doručka!

Branimir Pofuk, notorni jugonostalgicar, opet se propeo iz petnih žila da nas trgne iz sna duboke fašizacije Lijepe naše. Dežurni “liberalni” higijeničar ogorčen je na TV emisiju “Bujica” koja je preživjela usprkos Mirjani Rakić i vojnički discipliniranoj medijskoj blokadi lijevih medija. Uključujući naravno i Večernjak u kojem naš Brane Pofuk uporno propagira “bratstvo i jedinstvo”. Brane je energično protiv “zatvaranja očiju i začepeljivanja nosa pred tom pojavom.” Ta “pojava” je izuzetna gledanost te emisije izvan “nacionalnih frekvencija” tri velike televizije. Brani je neshvatljivo da se u Bujici pojavljuju Predsjednica Republike, šefovi stranaka, ministri i akademici. Da su se svi pojavili u “Nedjeljom u 2” Brane ne bi “ni reč rekel”. Ali u Bujici...?! Bujanac, direktan kakav već je, a što je i razlog izuzetne gledanosti same “Bujice”, okomio se “na mladog aktivistu” koji je upozorio UEFU da na francuskim stadionima spriječi izvođenje himne hrvatske nogometne reprezentacije i navijača “Lijepa li si”. Kaže Pofuk: “Što je u njoj sporno, tema je u koju se ovdje neću upuštati”. Naravno on zna, ali neće ognjištarima otkrivati kakva se to fašistička podvala krije u naoko benignom naslovu “lijepa li si”.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/zasto-se-posljednja-vecera-nikako-nije-mogla-odrzati-u-hrvatskoj-zato-je-bi-hrvati-izdali-isusa-jos-za-vrijeme-dorucka-932189>

U emisiji s dva podpredsjednika HNES-a (Jurčević, Pečarić) tema je bio pozdrav ZDS, a kako je o njemu bilo riječi i u intervjuu Predsjednice to sam komentirao u tekstu: *Predsjednici je Thompson uz bok Stepincu, a Bojna Čavoglave je napravila više Srba zečeva od Oluje!* Tekst je inače objavljen na Glasu Brotnja.

Jedan dragi prijatelj mi je jučer napisao:

Poštovani akademice,

sve je u pitanju, crni su oblaci nad Hrvatskom, postoji mogućnost da sve izgubimo, a ne samo pozdrav. Ako dođe do komunističke diktature neće Vas spasiti status akademika. Sada treba doista skupiti sve glave na hrpu, ako želimo opstati. Politika je ostvarenje mogućeg. Dobiveno na bojnome polju gubi se lagano za zelenim stolom.

Moj sin je jučer napustio Domovinu, jer ovdje nema za njega mjesta, premda je mladi čovjek s doktoratom znanosti, a Vi mi insistirate na pozdravu.

Odgovorio sam mu:

Da, jer su se s pozdravom odrekli HOS-ovaca. A prodaja branitelja je znak da su neki spremni prodati Domovinu. Evo sto mi je o tome napisao jedan branitelj:

Poštovani akademik Josip mi ne živimo u državi Hrvatskoj ta država je nešto imaginarno, ona ne postoji u mnogim glavama tako zvanih, po potrebi, Hrvatskih političara, za njih nije problem biti livo ili ti desno, bitan im je samo tron, kruna te takozvane njihove države. Za krunu sve će dati, prodati čaču, mater, dicu samo im je bitna kruna iz nje proizlazu sva moć, upravljanja ovim bjednim, zatucanim Hrvatskim pukom ispranog mentalnog sklopa. Pa u povodu tog morbidnog predsjedničinog intervjua mali prilog od moje malenkosti. Moj objavljeni komentar na facebooku.

"Poštovana" predsjednice Hrvatske države, zašto poštovana pod navodnicima iz jednostavnog razloga zato što ne zaslužujete moje poštovanje. Predsjednik države koji zaslužuje moje poštovanje je onaj koji se neće bez pogovora pokloniti onima koji su do jučer klali, masakrirali, žerili, palili, uzduž i popriko mojoj domovini. Upravo vi vašim večernjim nastupom te istima dajete propusnicu da u nekoj bližoj budućnosti pođu stazama kojima su u krvavom piru harali devedesetim prošlog stoljeća. Predsjednice Za Dom nije nikakvi ustaški pozdrav jer ja ne prihvaćam da mene Hrvatskog vojnika dragovoljca Domovinskog rata vi etiketirate epitetom ustaše. Za vas i sve vama sličnima ja sam Dragovoljac, Hrvatski vojnik sudionik svetog Domovinskog obrambenog rata. Kao što su ZNG legalne hrvatske ratne postrojbe tako je i HOS ako n iste upoznati legalna, ozakonjena postrojba oružanih ratnih formacija Hrvatske države. Ako je HOS po zakonu legalna formacija a Je tada

je i amblem HOSa na kojem pišr Za Dom Spremni legalan i zakonski dozvoljen. Poradi ovih razloga nadam se da se na sljedećim predsjedničkim izborima nemate namjeru kandidirati, eto moja malenkost bar što se mene tiče to vam ne preporuča jer moj glas ako Bog da nećete dobiti."

Inače me čudi kako se hrvatski intelektualci ne zapitaju: "A zašto je njima tako važan pozdrav?"

Sve mi se čini da će i HDZ samo nastaviti Sanaderovim putem.

I onda će im biti kriv ZDS a ne oni sami jer se ne žele suprotstaviti i braniti branitelje!

Bog,

Josip

P.S. Čini se da nisi gledao Bujicu:)))

Kasnije sam vidio kako i Marko Ljubić daje usporedbu intervjua Predsjednice i Predsjednika Vlade Srbije:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

Kada sam spomenuo Sanaderov put mislio sam na ono što je rekao Igor Peternel:

Izaberimo Plenkovića jer tako žele lijevi mediji

"Nekad je HDZ bila ozbiljna stranka. Neki su govorili i opasnih namjera! Nekad im je predsjednik stranke posprdnno ismijavao guske u magli i vragove -crvene, žute i zelene, a koji su ga istovremeno itekako respektirali.

Danas im te guske i ti isti vragovi smjenjuju i postavljaju predsjednike! Tužno !!

Ajmo, Plenkija za predsjednika...hitno! Jer tako žele Jutarnji, RTL, Index.hr i Nacional!! A ni GONG nije protiv",

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/hrvatsko-srpski-odnosi-drzava-srbija-i-hrvatska-bez-drzave>

A Sanadera uz Plenkovića veže i Marcel Holjevac (ali i Milanovića!) u dnevno.hr:

NOVA NADA ILI NOVI SANADER?

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/novi-predsjednik-hdz-izbor-vladimira-seksa-veleposlanstva-u-buzinu-ili-pantovcaka-932321>

Dakle Plenković i Milanović, velika koalicija koju zagovaraju. Korak smo do Srpsko-hrvatske Hrvatske.

O svemu ovome uvijek je dobro pročitati Benjamina Tolića:

<http://kamenjar.com/benjamin-tolic-strvinarska-gozba/>

Strvinarska gozba, kaže Tolić.

A bez strvinara nema ni Srpsko-hrvatske Hrvatske, zar ne?

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvaćaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinitu povijest! Razlika u prošlogodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremn'-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada zakazali kada nisu procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to

strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s krunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovijedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobađajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševiću omladincu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj drže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanom obliku i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svjesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.*

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada.

Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovitu reafirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumijevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga

vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH režima, usporedivo je s probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredijeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ću završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima:

Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. “Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju...” poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbobranu paradigmatski stav Srbije prema njihovim “zapadnim pokrajinama”. Miroljubiv, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski “brat” Nikola je napisao između ostalog “Do istrage vaše ili naše”. Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je “znanstveno” obrazložio. Srbi pobjeđuju jer im to “garantuje proces opšte evolucije”, pa onda “prirodna životna snaga” i što je najvažnije “nadmoć na bojnom polju”. Zanimljivo je to bulažnjenje o Srbima kao vojnicima koji su, od stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je “treća armija u Evropi”. Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako “Srbina vojnika” nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihnuli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Sloba javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijele turistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih “vekovnih ognjišta.” Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvima u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani...o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je “otac domovine” Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima

s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjera mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati “nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života“. Da nemaju “svijesti o zajedničkoj pripadosti“ te da “u tuđim slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama.“ Na ove poruke “mira i ljubavi“ koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednodušne i energične poruke “fašistima“ koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Peđe Grbina, Kolinde, Branimira Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme “Čavoglave“. Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završiti na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugonostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

14. 09. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE ZVONIMIRA HODAKA „LIJEVOM NAŠOM / KOLUMNNE“

Dozvolite mi da vas sve pozdravim i izrazim svoje veliko zadovoljstvo što me je dragi prijatelj Zvonimir Hodak pozvao da večeras sjedim za ovim stolom s njim. S obzirom da ste se okupili u tako velikom broju ja ću iskoristiti priliku pa ću nešto i reći o njegovoj knjizi „Lijevom našom / Kolumnne“, Alfa d.d., Zagreb 2016.

Kao što vidimo iz naslova to je knjiga njegovih kolumni. Kolumnne Hodak redovito objavljuje već pet godina na portalu dnevno.hr i u tjedniku 7Dnevno, a u knjizi je dan niz onih objavljenih u razdoblju od 13. siječnja 2014. do 11. siječnja 2016. Predgovor je napisao još jedan Josip za ovim stolom prof. dr. sc. Josip Jurčević koji je posebno naglasio činjenicu da Hodak i u životu govori onako kako i piše i u tome uživaju svi oni koji imaju tu sreću biti s njim u društvu. S obzirom da je Hodak jedan od najistaknutijih članova HNES-a i sam sam imao sreću upoznati takovog Hodaka. Kao što znate najčešći komentatori na hrvatskim portalima su najistaknutiji članovi HNES-a i Hodak i Jurčević, i Šeparović, Tomac, Olujić... Sam Hodak je toliko puno puta komentirao dnevna događanja na pozive s raznih portala i novina, da bi vjerojatno posebnu knjigu mogao objaviti samo s tim svojim komentarima.

Ali vratimo se njegovim kolumnama i ovoj knjizi. Moram priznati da mi svaki ponedjeljak počinje s Hodakom tj. njegovom kolumnom na portalu. Sigurno se i on sjeća kako sam ga jednog ponedjeljka u panici zvao jer njegove kolumnne nije bilo do 11h. Očiti pokazatelj teške ovisnosti, zar ne? Siguran sam da i mnogima od vas njegove kolumnne znače tako puno, pa ću ovdje pročitati jedan komentar s portala narod.hr dan povodom izlaska ove knjige: *„Zaista je g. Hodak, u vrijeme najveće komunjarske obijesti (2011.-2014.) bio melem na dušu hrvatsku ranjenu. Upravo tako: svaki ponedjeljak - hop na kolumnu, pa se malo nasmiješ, pa - usprkos njihovoj sili i vladavini osjetiš i vidiš da su toliko šuplji i bijedni-da ti je jasno da će im se sve raspršiti ko mjehurčić od pjene!“*

Zapravo ovaj komentar pokazuje kako je Hodak popunio jedan važan vid otpora silnicima koji nas često dovode do uvjerenja kako smo nemoćni išta učiniti za boljitak naše domovine, za naš ponos i dostojanstvo. A da je poruga, ironija, vic i sarkazam itekako ubojito sredstvo za to, zar ne? Na žalost moj dojam je da u Hrvatskoj malo ljudi to zna. Ispričat ću vam jedno moje iskustvo s tim u svezi:

U vrijeme kada se predsjednika Tuđmana napadali da je s Miloševićem u Karađorđevu dijelio BiH nastala je moja priča „Dobar čovek Sloba“. Naime,

kada bi netko napadao Predsjednika zbog te navodne podjele, odgovorio bih mu:

-Znači Vi tvrdite da je Slobodan Milošević dobar čovjek!

-Nisam to rekao!

-Ali to je istovjetno s tvrdnjom o podjeli BiH. Vi očito razgovor Tuđman-Milošević doživljavate ovako. Kaže Sloba Franji: „Znaš Franjo mi Ti imamo 2000 aviona, 3000 tenkova, 2000 teških topova,... A vi ono imate ona dva kamiona kalašnjikova koje ste nedavno prošvercali preko Mađarske, nekoliko stotina minobacača. Imate i ono grozno oklopno vozilo iz Splita. Ali Franjo bre, ja sam Ti dobar čovek. Evo ruke – pola Bosne meni pola Tebi!

Učinak je bio razoran pa sam to pokušao i objaviti u Hrvatskom slovu i nisam uspio. Prvi put sam objavio u „Spremnosti“ iz Sydney-a 1999., a u Hrvatskoj tek 2000. Naravno u Hrvatskom slovu, gdje sam je već objavljivao nekoliko puta. I ne samo u Slovu.

S pojavom tekstova Zvonimira Hodaka je popunjena jedna velika praznina u hrvatskoj publicistici, ali na nezgodan način. On je doslovno popunio tu prazninu jer se sada nitko neće tako lako upustiti u takovu vrstu pisanja svjestan da će ga uspoređivati s Hodakom. A tko bi poželio tako nešto?

Ovim predstavljanjem svoje knjige Hodak je, vjerovali ili ne, pokazao i svoju racionalnost. Vi vidite da je nas trojica ovdje, a on je zamislio nas četiri. Naime, Hodak zna da ja u svojim tekstovima volim citirati još jednog sjajnog hrvatskog kolumnistu g. Marka Ljubića. I eto, igrom slučaja, Marko Ljubić je objavio sjajan prikaz ove knjige *Sa Zvonimirom Hodakom putevima "Lijeve naše"* na portalu narod.hr

Evo nekoliko misli g. Ljubića:

Njegova knjiga kolumni je knjiga pripovijetki, snažnih, netipičnih utoliko važnih, pripovijetki koje, kako su godinama otvarale svaki radni tjedan ranojutarnjim čitanjem i relaksacijom mnogima, a mnogima i gorkom mukom i nevoljom, ovisno o tome kako se tko u tome prepoznavao i snalazio, ovisno i o intelektualnim mogućnostima projekcije tako običnih poruka na svoju svakodnevnicu, zapravo danas u njegovoj knjizi „Lijevom našom“ nude sustavniji pristup i nužno nameću čitav niz pitanja svakome od nas. Tko hoće i zna, naravno.

Hodak kakav jest na taj način je otišao i od – ponedjeljka, pretvarajući ga u cijeli tjedan svakome tko uživa u njegovim rečenicama, prispodobama, ironiji, vicu i sarkazmu.

(...)

On refleksom sjajnog intelektualca ne pridaje gotovo nimalo značaja svakodnevnim prolaznicima u politici, tipovima s margina pristojnoga društva i koliko toliko pristojnih vrednota, tu i tamo će čisto da u svojim kronikama prethodnoga tjedna ostavi jasan znak ili uporište o realnom vremenskom trenutku, spomenuti nesretnike, naročio progresivce iza kojih stupaju trupe antifa u javnosti i po zagrebačkim ulicama. Iz priče u priču, iz kolumne u

kolumnu Hodak nasilnicima ponavlja da su progresivci, nadriknjiževnicima da su književne veličine, antifa feministkinjama da su ženstvene ističući snažnom ironijom njihove primitivne ispade i svodeći ih na karikature a ne na žene, polunovinarima će priznati gigantizam njihove misli i dijela, budalama će pripisati svu pamet svijeta zadajući im nužnost pronalaženja kakve podrumine za smještaj tolikoga znanja, a sebi i svojim čitateljima, zapravo već pokretu, jednostavno prisvojiti ognjište, dom, tradiciju. I grijati srca i um. <http://narod.hr/kultura/marko-ljubic-zvonimirom-hodakom-putevima-lijeve-nase>

I Ljubić, slično Jurčeviću posebno komentira Hodakov pojam „Žikina dinastija“. Naime Jurčević u svom Predgovoru kaže kako ga „Hodak često koristi kao naziv moćnog društvenog sloja koji je fatalistički zarobljenik jednogumne jugokomunističke paradigme – sadržajniji je i jasniji od svih opisa i nabiranja koje za istu skupinu koriste društvene znanosti“.

Mene posebno obraduje kada Hodak piše o zečevima iz jednostavnog razloga što i ja često parafriziram poznatu Miloševićevu izjavu od 14. kolovoza 1995., dakle tjedan dana poslije „Oluje“. Napisao sam i knjigu s naslovom „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“. Prije Kazala stavio sam Hodakove riječi:

DOMOVINSKI RAT

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve, oni te proglase fašistom!

Uz ovo spomenimo da za današnju srpsku vlast bivši predsjednik Srbije Boris Tadić kaže da vodi makijavelističku pa i nacističku politiku.

Kaže mi kolega kako su ga Tadićeve riječi podsjetile na moje, dakle i Hodakove, tvrdnje. Još 1987. godine bio sam šokiran koliko ljudi u Hrvatskoj nisu bili svjesni rastućeg fašizma u Srbiji. Ni pred rat mnogi nisu bili svjesni, Tako sam u to vrijeme na jednoj tribini o Hrvatima u drugim republikama tadašnje države u HIC-u bio iznenađen velikim pljeskom prepune dvorane predstavniku Hrvata iz Slovenije koji je uvjeravao naše Janjevce da trebaju ostati živjeti na svojim ognjištima u takovoj Srbiji. Rekao sam im da ću polemizirati s njihovim pljeskom:

„Zamislite da su sada trestesete godine i da smo Židovi u Njemačkoj. Istim riječima kolega vas uvjerava da ostanete živjeti ovdje. Što mislite koliko će vas za 10 godina biti živih?“

Samo je jedan od nazočnih dva puta udario dlanom o dlan i potom tajac.

A danas mi u Hrvatskoj vidimo da su se fašističkom agresoru u takovim optužbama pridružili „hrvatski“ ljevičari. Nedavno je Hodak i njih uključio u gornju definiciju poručivši im:

„Oluja će vas pratiti do kraja života u vašim zečjim dušama.“

Istina mnogo ranije je Hodak ukazao na fašistički karakter tzv. hrvatskih antifašista navodeći riječi Winston Churchill:

„Fašisti će u budućnosti sebe nazivati antifašistima.“

Zapravo nije ni važno je li Churchill autor ovih riječi ili nije. One doista sjajno opisuju tzv. hrvatske antifašiste koji su otvoreno ili prikriveno bili uz velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, pa će ih „Oluja“ doista pratiti do kraja njihovih života u njihovim zečjim dušama, zar ne?

Zanimljivo je da sam i u ponedjeljak čekao na Hodakovu kolumnu. Valjda zbog izbora, koje Hodak komentira:

Izbori su prošli. Za HDZ dobro, za ljevicu loše, a za duboko podijeljenu Hrvatsku još lošije.

Čini mi se da nam on samo najavljuje kako ćemo itekako i ubuduće čekati na njegove kolumne bez obzira što nam se smiješi „Europska Hrvatska“.

Ili upravo zbog toga. Sjetimo se riječi bivšeg francuskog vojnog biskupa Michela Dubosta, na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu, kada je rekao da se divi nama Hrvatima, jer imaju nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. Čini mi se da će nam Zvonimir Hodak i ubuduće pisati s nostalgijom o hrvatskoj Hrvatskoj! Na radost svih nas!

HVALA!

05. 12. 2016.

SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!

Jutros sam upozorio naše „antifašiste“ ili kako ih više volim nazivati srpske sluge kako nisu dovoljni brzo reagirali na upute koji im je dao srbijanski ministar Vulin:

„Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpsko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Čini se da sam kriv i za ovaj ispad glasnogovornika njihovih gazda sudeći po onome kako je govor novog predsjednika SDP-a komentirala Mirela Pavić:;

„...Mladi Bernić pozdravlja je nakon pobjede svoju štakorsku drugarsku propalu organizaciju ispičutura i linguza, čisto fajn. Što bi se reklo (o.p. K-antiša) 'plisnivo'. A i mora je reć – 'zdravo'. Jerbo je vjernik. Razumite li me? Prisiklo me kad san vidila naslov da ih je pozdravlja 'starim hrvackim pozdravom', tila san odma Pečariću i emigraciji dojaviti, prije čitanja teksta, kako ćemo se sad svi lipo upisat u partiju jerbo je prva progledala i kako će in bit pozdrav dopušten. Sva srića da nisan, moga je ljude herc strefit, a ja širit dezinformacije. Etogac...“

Zato me je doista obradovalo vidjeti kako su danas svi krenuli u akciju slijedeći Vulinov uput. Napad je uslijedio mjesec dana poslije postavljanja poginulim HOS-ovcima a uslijedio je tek kada su dobili impuls iz Beograda. Valjda su se svi javili trudeći se pobijediti u pokazivanju svoje lojalnosti svojim gazdama. A gazde to od njih i očekuju jer moraju poništiti učinak od velikog hrvatskog genocida kada su napravili zečeve od njihovih vojnika!

„*„Trećina članova Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav zatražila je zbog postupanja evidentno suprotnom izvorišnim osnovama Ustava, uznemirenja građana i nanošenja štete ugledu i interesima Republike Hrvatske sazivanje sjednice odbora na temu postavljanja ploče u Jasenovcu. Nadamo se da će predsjednik odbora to učiniti što prije, a još više se nadamo da sjednica neće biti niti potrebna, odnosno da će nas Vlada preduhitrit”, objavio je Arsen Bauk danas poslijepodne na svojem Facebooku.*

Zahtjev, kojeg potpisuju Peđa Grbin, Arsen Bauk, Vesna Pusić, Orsat Miljenić, Tomislav Saucha i Siniša Hajdaš Dončić, tako će temu spomen ploče s natpisom 'Za dom spremni' dovesti u Sabor.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pusic-i-ekipa-zele-raspravu-u-saboru-o-ploci-u-jasenovcu-979903>

Ovaj put je to njihovo otvoreno prozivanje Domovinskog rata kojim su Hrvati porazili njihove srpske gazde. Naime, u Jasenovcu je u čast poginulih HOS-ovaca postavljen spomenik s grbom tih naših branitelja koji su bili strah i trepet agresora. Kako su svi naši branitelji za Srbe i njihove sluge bili ustaše, prirodno je da oni traže uklanjanje „ustaškog“ pozdrava.

Podsjetimo, UDHOS grada Zagreba postavio je spomen-ploču za poginule pripadnike HOS-a u Domovinskom ratu 1. satnije „Ante Paradžik“ u Jasenovcu. Svečano otkrivanje i blagoslov spomen-ploče dogodio se 5. studenog 2016. godine uz prigodni program na Trgu Kralja Petra Svačića 8 u Jasenovcu.

Na spomen ploči stoji “Neovisnost i suverenost Republike Hrvatske životima su izborili i borovnici Hrvatskih obrambenih snaga – HOS-a, 1. satnije ‘Ante Paradžik’”. I dana su njihova imena - imena naših heroja koji su dali svoj život za svoju domovinu:

Mario Huis, Dino Simić, Zlatko Klasić, Ivan Bebić, Miroslav Martinovski, Miro Petrin, Davor Milaković, Slavko Jager, Željko Grgić, Željko Barić i Milan Špoljarević.

Zato itekako treba pročitati tekst Ivana Starčevića:

<http://kamenjar.com/hos-je-nas-ponos-cime-se-vi-ponosite-druze-bauk/>

Od Pupovca se to može i očekivati. On ipak nije sluga, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovo-napada-nova-meta-ploca-jasenovcu>

Mario Maks Slaviček kao branitelj je odgovorio jednom od gazdi:

<http://www.dnevno.hr/domovina/konacni-obicaj-maks-se-obicaj-pupovcu-stao-sam-u-srbu-pred-vase-vozilo-sjecate-se-979854>

Pupovčevi Srbi su ipak danas sa traumom zečeva pa su tražili zaštitu i u EU:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mi-njih-kruhom-oni-nas-kamenom-srbi-hrvatsku-prijavili-europskoj-uniji-zbog-hos-a-i-za-dom-spremni-979798#axzz4RtyIYQGb>

U ratu su se bojali samih oznaka HOS-a, a strah je opstao do danas. To doista treba razumjeti, zar ne?

Naravno, moraju se javiti i drugi SDP-ovci (Komadina), ali i HNS-ovci:

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69642/Neprihvatljiva-i-zabrinjavaju%C4%87a-%C5%A1utnja-vlasti-na-sramotni-natpis-u-Jasenovcu.htm>

I ne samo oni:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69581/Zoran-Pusić-o-HOS-ovom-natpisu-'Za-dom-spremni'-u-Jasenovcu.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nova-pljuska-predsjednici-premijeru-i-orepicu-zidovka-ih-napala-zbog-spomenika-poginulim-hos-ovcima-979764#axzz4RtyIYQGb>

Za razliku od ranijeg ponašanja iz vlasti ipak drugačije reagiraju i upozoravaju kako nedavno grb HOS-a nije smetao ni SDP-u (valjda još nisu imali naputak iz Srbije):

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69647/Natpis-u-Jasenovcu-je-s-grba-udruga-koju-je-registrirala-Ra%C4%8Danova-Vlada.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/stier-natpis-dom-spremni-spomeniku-jasenovcu-s-grba-udruga-koju-registrirala-racanova-vlada>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69618/Načelnica-Jasenovca-odgovorila-na-napade-vezano-za-HOS-ovu-ploču.htm>

Za razliku od napada na Peticiju ZDS kada je to bilo još drastičnije za konstatirati. Naime naša peticija je bila zbog napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, dakle simbola Domovinskog rata. A dan prije velikog koncerta u Kninu bila je parada u Zagrebu gdje su nastupali HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj stoji ZDS! Ispred Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH. Čak je svoje mišljenje promijenio i prof. dr. sc. Ivo Banac, koji me je prošle godine sobno napao zbog Peticije ZDS:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69655/Znak-HOS-a-u-Hrvatskoj-je-legalan-pa-i-na-spomen-ploči-u-Jasenovcu.htm>

Naravno, od današnjeg HDZ-a ipak ne možemo očekivati da će stati u potpunosti iza Domovinskog rata iz jednostavnog razloga što ne smiju reći istinu, a to je da su se HOS-ovci, ali i mnogi drugi branitelji sa ZDS borili protiv velikosrpskog fašizma! Ne smiju jer moraju dokazati nekakvo svoje europsjstvo, a znamo da su u Europi podržavali, a mnogi aktivno sudjelovali, u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Podsjetimo se što o tome kaže najpopularniji HDZ-ovac:

„Ja živim u Frankopanskoj ulici, pored Trga maršala Tita i moja majka je uznemirena, jer joj je on likvidirao oca i oduzeo imovinu, puno ljudi je uznemireno u Hrvatskoj”, rekao je na N1 televiziji Zlatko Hasanbegović glede pitanja o postavljanja spomen ploče poginulim pripadnicima HOS-a u mjestu Jasenovac.

Hasanbegović objašnjava da je grb HOS-a legalno registriran u Registru udruga.

“Ono što mene zanima je da li je problem u Jasenovcu ili je općenito grb udruge HOS to što bi trebalo zabraniti. Ja ukazujem samo na jednu činjenicu, da treba ustanoviti što je s činjenicom da je grb legaliziran. To je spomen obilježje poginulim pripadnicima HOS-a imenom i prezimenom koliko sam primijetio. Osobno ne znam, vidio sam to preko portala. U svakom slučaju treba uvažavati osjećaje ljudi, odnosno potomaka žrtava”, poziva na

razboritost i pijetet prema svim žrtvama II. svjetskog rata najpopularniji političar HDZ-a.

Dodaje da je potrebno napraviti civiliziranu i javnu raspravu o tome što je poželjno i dozvoljeno u Hrvatskoj, dodavši da grad Zagreb istovremeno ima Trg ratnog zločinca Tita i ploču postavljenu bojovnicima HOS-u u dijelu grada koji se zove Kustošija.

Načelnica Općine Jasenovac Marija Mačković (HDZ) izjavila je u ponedjeljak kako ne vidi ništa sporno u tome što je sudjelovala u otkrivanju spomen ploče u sjećanje na poginule pripadnike HOS-a.

[http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-
imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-
zrtvama-totalitarizma](http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-zrtvama-totalitarizma)

[http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-
poginule-navedene-imenom-prezimenom/](http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-poginule-navedene-imenom-prezimenom/)

Zanimljiv je ovaj intervju jer zorno pokazuje kakvo djeluju srpske sluge u medijima.

Zapravo, sve dokle oni koji su na vlasti ne shvate da se napad na Domovinski rat izdaja ove države, imat ćemo situaciju da se broj srpskih slugu u RH povećava. Na to upozorava Hodak u današnjoj kolumni:

„Od pada Berlinskog zida do 5. kolovoza 1995. g. bilo je dovoljno vremena da se definitivno riješimo naših “živih mrtvaca“ zaraženih virusom jugoslavenstva. No pokazalo se da smo svi zajedno debelo podcijenili taj žilavi virus. Pogledajte i čitajte Velimira Viskovića, Radu Šerbedžiju, Nenada Stazića, Borisa Dežulovića, Antu Tomića, Branimira Pofuka, Sanju Modrić, Igora Mandića, Juricu Pavičića, Vedranu Rudan, Olivera Frlića, Milu Kekina i da ne nabrajam jugo kolonu u tzv. masmedijima i televizijama. Pok. Tuđman je jednom, u času depresije i pesimizma, procijenio da ih je oko 20%. I pogriješio. Sad je već očito da ih je oko 30 %.“

[http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-
mnogo-zivih-mrtvaca-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-
979717#axzz4RtyIYQGb](http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-mnogo-zivih-mrtvaca-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-979717#axzz4RtyIYQGb)

Zar nije nevjerojatno, Milošević nazove svoje vojnike-pobjegulje u „Oluji“ zečevima, a broj srpskih slugu se poslije toga povećava? Ima li što ogavnije od takovih ljudi?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Serija članaka o pozdravu ZDS dana je na portalu Hrvatsko nebo:

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-1-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-1-dio/)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-2-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-2-dio/)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-
je-problem-3-dio/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-3-dio/)

13. 12. 2016.

ZA DOM SPREMNI VS. ZVIJEZDA PETOKRAKA

Kardinal Franjo Kuharić je na susretu u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997. rekao:

«Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.»

Na žalost od 2000.-e godine kao da nema u Hrvatskoj političara koji razumije ovo pravilo.

To pokazuje i Marko Ljubić u svom najnovijem tekstu:

Hrvatskoj je cilj trajno riješiti odnose sa Srbijom i bez obzira na pritiske danas, upravo danas u ovakvoj Europi ima za to najbolju priliku. Njemačka ranjivost zbog sankcija, koju uz ostalo popravljaju podvodeći Hrvatsku Srbiji, ili bar pokušavajući, kako bi nam mogli postrojiti počasnu gardu, dati nam kakvu pohvalu ili nagradu izvan festivalske konkurencije za neki Hribarov film, prilika je da Hrvatska jednostavno kaže – moramo poštovati načela.

A ta načela su:

Agresor na Hrvatsku, Srbija, mora platiti ratnu štetu, pri čemu su perverzne priče o tome da bi Srbija bankrotirala. Ne bi. Štetu treba plaćati pedagoški, stotinu godina, na način da boli, ali ne ugrožava, da se na toj obavezi odgajaju generacije Srba.

Srbija mora vratiti Hrvatskoj sve što Hrvatskoj kao slobodnoj državi iz zajedničke ili specifične povijesti pripada. Baš sve i bez cjenkanja. Od arhiva, do svih vrsta umjetnina, dobara, svega.

Konačno, ako bi Hrvatska danas pristala ovakvoj Srbiji, s rukama s kojih se cijedi krv stotina tisuća ljudi još uvijek, otvoriti proces bezuvjetnoga približavanja Europskoj uniji, odnosno preko nekih banalnih proceduralnih finti, preko kojih smo, da se ne zavaravamo uz ustupke Srbiji i mi postali članicom, onda je nužno hrvatskom narodu jasno reći da je takva Europska unija propast civilizacije te da nam je bolje biti izvan toga zla. Jer afirmacija zla i načela ujedinjene Europe nisu mogući u istom identitetu.

Dakle, što je u ovome trenutku ključno prepoznati?

Čija je riječ teža, Plenkovićeva da Srbija mora ispuniti kriterije za ulazak u Europsku uniju, pri čemu navodi nekoliko, redom gotovo nebitnih i sekundarnih zahtjeva Hrvatske, ne otvarajući uopće pitanja koja je trajno cementirao Stalni međunarodni sud u Haagu proglašavajući Srbiju agresorom i međunarodnim zločincem, ili Merkeličina da je strateški interes Europske unije priključenje ovakve Srbije, ujedno obaveza Hrvatske uz isticanje te obaveze kao nekakve privilegije tipa budali šamara?

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-je-li-plenkovic-dobio-vojne-pocasti-u-berlinu-na-kredit-ili-za-zasluge>

Ali nije me Ljubić ponovno podsjetio na kardinala, već razgovor s prijateljima oko najavljenog povjerenstva koje treba odlučivati o simbolima iz prošlosti. Konstatirao sam kako bi tu komisiju trebali nazvati pravim imenom: Komisija za izjednačavanje žrtve i agresora u Domovinskom ratu.

Zašto?

Pa već sama nakana da se uspoređuje zvijezda petokraka i pozdrav Za dom spremni je van svake pameti.

Svaki narod, svaka država koja je nastala i obranila se u ratu od agresora nikada ne bi ni pomislila niti formirala komisiju koja treba u isti koš znakovlje agresora i branitelja.

Činjenica je da danas u RH imamo situaciju da su agresorski simboli dobrodošli, ali braniteljski nisu. Prijedlog je možda motiviran time da je bolje i izjednačiti žrtvu i agresora, nego imati sadašnju situaciju kada se svi koji su bili ili su još uvijek protiv hrvatske države nametnuli takovu perverznu situaciju. Njima je Domovinski rat zločin, ali to ne smiju javno reći pa se pozivaju na nekakav antifašizam Hude jame ili Drugi svjetski rat. Zapravo najtočnije ih je zvati srpskim slugama jer je jednostavno usporediti što traže oni a što oni iz Srbije. Dapače lako je ustanoviti da rade ono što im diktiraju iz Srbije.

<http://kamenjar.com/vlatko-cvrtila-srbija-nas-zeli-diskreditirati-prikazati-nestabilnu-drzavu-koja-koketira-s-prosloscu/>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70085/Tomac-'Novi'-SDP-u-samom-početku-nadmašio-sve-Milanovićeve-grozote.htm>

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/bernardic-plenkovic-mora-ukloniti-spomenik-hos-u-i-reci-da-je-ndh-najveca-sramota-hrvatke-povijesti/>
<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/45229-tomac-bernardic-mora-znati-da-je-45-a-je-bila-godina-masovnih-zlocina-i-hudih-jama>

<http://kamenjar.com/igor-peternel-neunistiva-ekipica-istom-partijskom-zadatku/>

<http://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/ovo-je-verica-niksic-a-ovo-lazi-branimira-pofuka-iz-vecernjaka-o-aleksandri-zec/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/da-između-402-djece-ubijene-u-agresiji-i-aleksandre-zec-postoji-uzasna-razlika-ona-jedina-nije-ubijena-zbog-nacionalnosti-982240/#axzz4SFQ7Qo9G>

Takvima se sjajno ruga, jer drugo i ne zaslužuju, Zvonimir Hodak:

“To je stvarno apsurdistan! Zemlja je to kojoj se nameće etnička odgovornost za jedan brutalni zločin, za ubojstvo Aleksandre Zec, a da pritom nitko ne smije ni spomenuti 402 djece ubijene za vrijeme agresije na tu zemlju. Jedna novinarska budaletina postavlja pitanje u kakvoj je uzročnoj vezi smrt 402

djeteta sa ubojstvom obitelji Zec. Što mu odgovoriti nego "idi bre da se lečiš" mada je po svoj prilici neizlječiv. Zemlja je to u kojoj skoro svakodnevno čitamo "mudre" analize dnevno-političkih događaja od čovjeka koji je svojim svjedočenjem 1972.g. otpravio u Staru Gradišku mnoge studente koji su u jednom trenutku povjerovali u Hrvatsku. Čovjek koji je detaljno opisao grozne zločine HV-a u Oluji te u obliku knjige sve to poslao u Haag. Tu knjigu je Haški sud proglasio potpuno pravno irelevantnom i nije dobila status dokaza. I danas taj čovjek, Žarko Puhovski, kaže: "Ako neće država, spornu ploču trebaju skinuti građani". Koji građani? Možda oni koji su ubili 11 boraca HOS-a? Možda građani Borova sela koji su digli spomenik četničkom ubojici Vukašinu Šoškočaninu i koji mirno godinama ponosno stoji na oltaru otadžbine. Možda građanin Bojan Glavašević koji mudruje: "Sramotan spomenik u Jasenovcu, fašistički je". Mudri Bojan koji je to postao naknadno, nakon rata. Vjerojatno je flomasterom na muda dodao slovo R. Njegov otac Siniša Glavašević, hrvatski ratni heroj javio je iz Vukovara: "Da nije bilo HOS-a Vukovar bi pao u rujnu mjesecu". Njegova jabuka nije pala daleko od stabla, ali je nažalost bila istrulila... Država smo u kojoj "fol legalisti" tipa Puhovskog, Glavaševića, Hrvoja Klasića, Jelene Lovrić, Milorada Pupovca ...skaču na zadnje noge zbog HOS-ovog grba koji je potvrđen u Uredu državne uprave kao integralni dio znaka Udruge dragovoljaca HOS-a. Kao takav je legitimno registriran pri Ministarstvu uprave još 1993.g. Pred Visokim vojnim sudom vođen je bio proces Paragi, Dedakoviću i Đapiću u kojem je poanta bila ideja da se HOS proglasi paravojnom jedinicom pod vodstvom trojice optuženih. Sva trojica su oslobođena. Utvrđeno je da je HOS regularna jedinica HV-a. Tu presudu suca Kosa potvrdio je i Vrhovni sud RH. Usput rečeno, svu trojicu optuženika branio sam ja i zato si uzimam pravo raspravljati o statusu HOS-a koji danas osporavaju upravo oni koji su priželjkivali i osuđujuću presudu na Visokom vojnom sudu u Zagrebu ili oni koji su pred hosovcima bježali kao zečevi kako je to plastično u času iskrenosti rekao njihov Slobodan Milošević. Čirilične ploče u Vukovaru. Kome to smeta? <http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/bakir-kao-i-uostalom-vulin-iskusni-pokerasi-vade-iz-rukava-adut-koji-odlucuje-ustase-982047/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hitrec upozorava i da se itekako treba utvrditi povijesna istina. Predlagačima je problem Jasenovac, dakle srpko-komunistički mit kojima su čuvali Jugoslaviju. Laž koju su koristili svo vrijeme najveće moguće Srbije koju su zvali Jugoslavija, pa je prirodno da je srpskim slugama taj mit važan i danas. Danas kada su hrvatski branitelji od vojske njihovih gazda napravili zečeve to im je jedino ostalo:

U aferoznom tjednu hrvatsko-srpska ćelija našla je još jednu poslasticu za opanjkanje, za faši-ranje Hrvatske. U mjestu Jasenovcu podignuta je ploča ubijenim pripadnicima HOS-a, s velikim križem i sitno ispisanim slovima na njihovu ratnom i mirnodopskom obilježju, Za dom spremni. Zagrebačko-

beogradska ćelija podignula se na noge lagane, zar u Jasenovcu, urlaju po medijima i u Saboru, mičite to odmah. Ploča ih je razgnjevila više od filma „Jasenovac – istina“ ili znanstvenih istraživanja Igora Vukića i Blanke Matković o trostrukom logoru Jasenovac. Ne žele oni znati da su hrabri jasenovački HOS-ovci s tim riječima ginuli za slobodu moderne, demokratske Hrvatske, ne žele znati ništa drugo do li da je to navodno isključivo ustaški pozdrav, jer povijest ne znaju, a o Drugom svjetskom ratu učili su iz solunaških udžbenika. Stvar se malo zakomplicirala budući da je dokazana zakonitost tih triju riječi na hosovskoj oznaci, pa je ćelija progutala slinu. (Usput: na ne tako davnoj vojnoj smotri u Moskvi, razgovijetno se čulo kako ruski vojnici gromko viču: „Za dom svoj!“)

Kad smo već kod Jasenovca i predimenzioniranja, došlo mi je u ruke izvješće Petra Lungova, atašea, upućeno bugarskom veleposlaniku Jordanu Mečkarovu - o posjetu stranih dužnosnika akreditiranih u Zagrebu hrvatskom koncentracijskom logoru Jasenovac. Dokument br. 40/ T. A. Iz Bugarskog državnog arhiva, objavljen u zborniku Bugarska i NDH 1991.- 1944. Izvješće je pisano u Zagrebu 7. veljače 1942., vrlo iscrpno. Skupina akreditiranih, među kojima je bio i Lungov, sastojala se od predstavnika njemačkih, mađarskih, bugarskih i rumunjskih atašea za tisak, a bila je tu i predstavница Associated Pressa. Iz opširnog teksta izdvajam bilješku o kartoteci svih zatočenika koja se čuvala u zgradi u mjestu Jasenovac, o dokumentima u tri primjerka. Dalje navodi Lungov da se godišnje iz državnoga proračuna odvaja za logore 200 milijuna kuna. „U Hrvatskoj ima pet koncentracijskih logora sa 20.000 zatočenika“, piše ataše, „a u logoru Jasenovac smješteno je oko 1500 ljudi.“ Odveli su skupinu i u sam logor, okružen bodljikavom žicom i drvenim kulama za stražu, vidjeli ljude koji ondje rade u ropskim uvjetima, u željezariji, ciglani i pilani i drugdje. Svaki zatočenik je imao broj na „traci“, Židovi su nosili žute trake, Srbi plave, a Hrvati crvene. Lungov je nabrojio desetak baraka, te dodao da se gradi još 25.

Skupinu su vodili Eugen Kvaternik i „Maks“, kako Lungov bez prezimena navodi privremenog zapovjednika logora. Kvaternik je hvalio kartoteke zatočenika, nazivajući ih vrlo dobrim.

Gdje su te kartoteke?

Da ruski vojnici gromko viču:

ZA DOM SVOJ!

S druge strane na objede po njemačkom tisku u kojima sudjeluju srpske sluge iz RH reagira dr. sc. Josip Stjepandić:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/1523-dr-stjepandic-treba-li-hrvatima-zabraniti-da-budu-za-dom-ili-samo-spremni>

Naravno on iznova upozorava kako je i Ivo Josipović za ZDS kad mu to koristi za zgrtanje ustaških kuna! Uostalom svima njima su ustaške kune drage i obilato ih nagrađuju njima.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45231-damir-pesorda-kregar-i-napoleon>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/svijet/general-glasnovic-u-ndh-je-bio-pozdrav-za-dom-spremni-i-novac-se-zvao-kuna-kako-to-da-miloradima-pupovcima-ne-smeta-kuna-982070/#axzz4SFQ7Qo9G>

<http://direktno.hr/en/2014/dijaspora/70301/VIDEO-Glasnović-u-Australiji-opleo-po-komunistima-te-komentirao-NDH.htm>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/45241-lustracija-je-primarna-za-opstanak-drzave-hrvatske>

Podsjetimo se da im je prvi na udaru bio Marko Perković Thompson. Od njega su stalno dobivali isti odgovor. Dan je i u naslovu njegovog najnovijeg intervjua:

<http://narod.hr/kultura/marko-perkovic-thompson-svog-stava-pjesme-ne-odricem-se-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu>

<http://kamenjar.com/thompson-svog-stava-neke-pjesme-se-ne-odricem-pa-makar-me-zabranili-cijelom-svijetu/>

Smeta im i HNES:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/25527-j-novak-novo-vodstvo-hrvatskog-zrtvoslovnog-drustva.html>

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/25493-hnes-kao-zov-hrvatske-savjesti.html>

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/70303/Ovako-Petrov-odgovara-Šeparoviću-braneći-'svog'-ministra-Orepića.htm>

Naravno oni uvijek tvrdo zastupaju svoja prosrpska stajališta. Kada su na vlasti ili očekuju povratak na vlast izravno ih propagiraju, a kada nisu onda se pozivaju na drugi svjetski rat. Kao srpske slugе znaju da je laž najviše pomogla u povijesti. Dodajmo da je poluistina gora od laži. Zato je prošlo ljeto prikrivano da je peticija ZDS bila u obranu Thompsona i “Bojne Čavoglave”, dakle simbola Domovinskog rata, a od ljetos se ide otvoreno na njih. Na HOS-ovce! Jer su se Srbi panično bojali HOS-ovaca.

Imaju sreću što gazde znaju što treba raditi. Uvijek kada ne mogu ostvariti njihove interese srpske slugе dovedu nekog iz HDZ-a na vlast. Nekog koji se našao u HDZ-u samo zato što smo pobijedili u ratu, a jednako dobro bi se snašao i u SDP-u, da nije tako bilo.

Kada Račan nije smio uhapsiti generala Gotovinu, doveli su na vlast Sanadera. To sam svojevremeno i predvidio tvrdnjom:

Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!

Mnogi državotvorni Hrvati sumnjaju da je isti slučaj i sada. Je li Plenković onaj koji će im definitivno donijeti tako željeno izjednačavanje žrtve i agresora? Boji li se on reći, kao i svi drugi od 2000.-e stranim gazdama da su podržavali srpski fašizam i agresiju na Hrvatsku?

Evo što im poručuje Holjevac:

Zato je premijer Plenković iz Briselske bojne u kojoj su mu Milanović i Sanader bili suborci posve promašio kad je rekao kako je 70 godina od 2. svjetskog rata sazrelo vrijeme za konsenzus u Hrvatskoj. Ne radi se uopće o Drugom svjetskom ratu. HOS nije sudjelovao u Drugom svjetskom ratu, iako se pozivaju na neke ideološke aspekte ustaštva. Radi se o Domovinskom ratu. Domovinski rat je završio prije 21 godinu, i sazrelo je vrijeme da se postigne konsenzus, koji glasi:

– Nitko u Hrvatskoj nema pravo sporiti bilo kakva spomen obilježja veteranima Domovinskog rata, bilo gdje u RH. Što se “ZDS” tiče, to je bio službeni pozdrav te postrojbe, i dio je službenog i ozakonjenog znakovlja te postrojbe. Ako nekom taj pozdrav smeta, neka prvo zabrani “antifašističko” znakovlje poput petokrake pod kojima su ubijani i progonjeni Hrvati u Hrvatskoj, od 45. do 95., i pod kojim se ratovalo protiv Hrvatske, pa možemo razgovarati. Ako nekom smeta samo postavljanje spomen obilježja poginulim braniteljima u “svetom srpskom” Jasenovcu, neovisno o “ZDS”, onda je to veći problem, onda taj netko ne poštuje samu hrvatsku neovisnost i smatra branitelje iz DR kao takve ustašama, pa mu kao takvom zapravo nije ni mjesto u neovisnoj Hrvatskoj. A po reakcijama, od onih iz Istre do onih iz Vlade, reklo bi se da je upravo to većini problem.

Dodao bih dvije stvari.

Prvo: kada kažu da je ZDS ustaški pozdrav, treba se sjetiti da su u Domovinskom ratu Srbi i “antifašisti” nazivali branitelje ustašama. Sve branitelje, a ne samo HOS-ovce. A hrvatsku državu su nazivali Tuđmanova ustaška država. Dakle treba tzv. antifašistima priznati da su u pravu to uzeti kao njihovo priznanje da su i u Domovinskom ratu bili na strani fašističkog agresora.

Drugo: Kada govore o braniteljima i svima koji su bili za slobodnu i neovisnu hrvatsku državu kao o fašistima isto tako treba to shvatiti kao priznanje da su bili na strani fašističkog agresora. Oni sebe proglašavaju antifašistima zbog hudih jama i križnih putova, a branitelje koji su slomili istinsku fašističku agresiju proglašavaju fašistima. Zapravo sami sebe definiraju kao fašiste.

I zbog jednog i zbog drugog jasno je kako je veleizdaja u RH veoma profitabilno zanimanje!

Josip Pečarić

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

JE LI KNIN ILI SLUNJ PITANJE SAD?

Stiže nam 5. kolovoz i opet se vlast pobrinula za dvojbu – gdje ići. Ne tako davno pitanje je bilo Knin ili Čavoglave, a sada evo Knin ili Slunj. Da hoće li se ići tamo gdje poziva vlast ili gdje pjeva Thompson.

Zvonimir Hodak piše:

„Oduševio me gradonačelnik Knina Marko Jelić. Jedna nova, moderna rasa lokalnih političara. Nema više Thompsona ni Čavoglava. Kaže progresivni Markan: “Moramo se držati temelja ove države, a to je antifašizam“. Nije Markan bio raspoložen za malo širu eksplicaciju svojih ideja zatucanim ognjištarima k'o recimo Miši Krstičeviću iz Ploča. On je iz okolice Knina i zna da su antifašisti iz 4. Splitske isprašili antifašiste Mile Martića. Znači, ne samo građanski rat nego pomalo čak i bratoubilački. Udari brat na brata. Brat Jozo na brata Jovana. A ni jedan nije imao pojma što danas progresivni gradonačelnik zna. Rat je bio odlučan još 1943.g. negdje u balkanskim gudurama kad je ZAVNOH donio odluku i zadužio Maršala da najkasnije do 1974.g. donese Ustav po kojem će najkasnije do 5. kolovoza 1995.g. Hrvatska postati nezavisna država. Hrvatska, a rijeka Sava neka teče uzvodno sve do Beograda. Da je u ta kozmička vremena barem Marko Jelić bio nekakav faktor X pa da objasni Gotovini i ostalim slijepcima da je rat buržoaski recidiv, da su pametni ljudi još u 1993.g. pozvali Tuđmana da bude malo više miroljubiv pa da za ministra obrane imenuje Slaveka Goldsteina, da smo svi na istoj strani i Martić, i Mladić, i Zoran Erceg, i Heni Erceg, kapetan Dragan, Adić, Kadrijević, Milošević, Stanimirović, Veselin Šljivančanin, Mate Granić, Josip Manolić, Stipe Mesić, Đakula, Stanimirović itd., te da ista banka financira i jedne i druge... Čudno je kako je baš Marko Thompson uletio u neki angažman za 5. kolovoza. Možda su ga istarski antifašisti zamolili da im otpjeva “Po šumama i gorama“ u Areni punoj bikova iz Pomplone. Bilo bi previše dosadno sad iznositi zaključke mitskog ZAVNOH-a koji govori o Hrvatskoj isključivo kao jugoslavenskoj republici. U tu šarlatansku priču danas vjeruju Klasić, Jakovina, Markovina i naš Markan Jelić. Možda čak i oni koji su ga izabrali na čelo Zvonimirovog grada.“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/osim-admirala-domazeta-nitko-se-ne-usudi-ni-posumnjati-da-se-pozari-podmecu-u-pravnoj-terminologiji-zatvoreni-krug-indicija-predstavlja-dokaz-1046108/>

Doista je smiješna priča ta Markanova tvrdnja da se mora držati „temelja ove države, a to je antifašizam“. Doista su hrvatski branitelji pobijedili velikosrpski fašizam u Domovinskom ratu, a njemu je problem hrvatski branitelj Marko Perković Thompson. Problem mu je istinski antifašist i vjerojatno zato što zna učinak njegove pjesme „Bojna Čavoglave“ u toj pobjedi i istjerivanju velikosrpskih fašista iz Zvonimirovog grada.

Dakle malo tko može povjerovati da je Markanu do antifašizma. Čini se da on žali za velikosrpskim fašistima koje su iz Knina protjerali hrvatski branitelji. Protjerali ih kao – kako je rekao Slobodan Milošević – zečeve.

Kada je bila dvojba Knin ili Čavoglave stotine tisuća ljudi biralo je Čavoglave. Samo dvije godine vlast je izdržala s Thompsonom u Kninu. Previše ih je njegov koncert podsjećao na utekle zečeve, pa ga ove godine nema.

A i te dvije godine su pokušali na sve načine napasti Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Prije dvije godine smo ih pokušali zaštititi poznatom Peticijom ZDS. Tada su još i krili da su im Thompson i „Bojna“ bila glavne mete napada. Prošle godine, uvjereni u pobjedu jugo-opcije na izborima to nisu ni krili.

Mnogi koji su potpisali Peticiju ZDS prije dvije godine imaju probleme i danas. U najnovijem Hrvatskom tjedniku od 27. 07. 2017. ima tekst o napadima na mene, moju obitelj i moje suradnike: ***Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića.***

[https://narod.hr/hrvatska/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-](https://narod.hr/hrvatska/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica)

[premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica](http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/)

[http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-](http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/)
[zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/](http://kamenjar.com/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-akademika-pecarica/)

[http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/)
[peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/)
[akademika-pecarica/](http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/07/28/znanstvenici-poslali-peticiju-predsjednici-i-premijeru-zbog-koordinirane-kampanje-protiv-akademika-pecarica/)

Pismo je slično onima koje je svojevremeno pisao Predsjedniku Akademije i Rektor Zagrebačkog sveučilišta akademik Davorin Rudolf kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU, a na koje nije dobio nikakvog odgovora. Posebno mi je drago što potpisnici nisu matematičari već sudionici *Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu*.

Kako su napadnuti i moji suradnici (u pismu se spominje zaustavljeni projekt, a zapravo je zbog mene kažnjeno 36 hrvatskih matematičara), oni su odlučili organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (**Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia**)

svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama.

A kad već odgovor nije dobio akademik Rudolf i to kao predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU teško da će se ispuniti želja jednog velikog hrvatskog domoljuba koji mi je napisao:

Poštovani Akademike,

Primiti moju potporu s obzirom na pismo Predsjednici i predsjedniku Vlade. Vidio sam to na web-str. Narod. Drago mi je i nadam se da će polučiti uspjeh. Pozdrav iz mog rodnog ...

Meni je zanimljivo samo pitanje hoće li kolege iz svijeta uopće dobiti nekakav odgovor. Podsjetiti ću kako su brojna moja pisma i dana su u mojim knjigama „Pišem pisma, odgovora nema 1 i 2“.

Kao što su glupi napadi tzv. antifašista koji su po pravili podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatsku, takvi su i napadi kojima smo izloženi mi potpisnici spomenute peticije. Čak sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni te napade iz HRZZ-a i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Usljedio je i napad u Hrvatskom saboru koji je pokazao da ni moja Akademija nije baš „čista“ u svemu tome. Zapravo, vjerojatno je to što su u Saboru spominjali Peticiju ZDS samo dobar izgovor jer mnogima od njih nije draga moja uloga u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a.

Svoja pisma sam objavljivao i po raznim hrvatskim portalima, tako da nisu izostala mnogobrojna pisma podrške. Npr. istog dana kada je u Hrvatskom tjedniku objavljen gornji tekst dobio sam slijedeću poruku:

Poštovani Akademike!

Tvoja ljudska uzvišenost koju je u ova bremenita vremena teško dosegnuti, tjera me da ti poželim svaku životnu radost i novu mladost...

*ŽELIM DA TE ZDRAVLJE PRATI
POPUT TVOGA UMA BISTROG
KOJI NEDA DA DOM BLATI
LAŽ KROZ POVIJEST GADA ISTOG.*

*ŽELIM DA TE LJUBAV NOSI
DOMOLJUBE ZA DOM SPREMAN
KOJA LAŽ I MRŽNJU KOSI
ŠTO IH SIJE JUGONEMAN.*

*PODRŠKU TI ŽELIM DATI
DIČNE BOKE SLAVNI SINE
JER TE RODI MILA MATI
ZA LET LJUDSKI U VISINE...*

Vicko Goluža

Thompson je na najnoviji napad odgovorio tako da misli svoje koncerte organizirati svake godine u drugom mjestu. Meni je ipak žao za Čavoglavama. Ako ništa drugo, mnogi su tada na moru pa im je lakše doći u Čavoglave. Naravno, volio bih da nisam u pravu i da se ostvari želja organizatora da koncert u Slunju bude istovjetan onima u Čavoglavama:

<http://direktno.hr/domovina/video-pogledajte-mocnu-najavu-thompsonovog-koncerta-u-slunju-93369/>

Jer su ti Thompsonovi koncerti u Čavoglavama bili nešto doista posebno, i mnogi nisu bili sretni što je prethodne dvije godine išao s njim u Knin.

S druge strane koncerti u Čavoglavama su jasno pokazivali kako vlast vodi politiku koja nije prohrvatska. Doista je smiješno da ne može Predsjednik Vlade, poput gradonačelnika Dubrovnika Mata Frankovića izgovoriti jednu, jednostavnu rečenicu: *Ako ZDS nije smetao 1991. godine, zašto bi smetao danas?*

<http://portal.braniteljski-forum.com/vijesti/gradonacelnik-dubrovnika-ako-nam-hos-nije-smetao-91-zasto-bi-nam-smetao-danas>

A prava istina je da je njima ZDS i HOS smetao i 1991. i danas, smetali su i i tada i danas svi branitelji jer su se suprotstavili onima koji su se borili za voljenu im Jugoslaviju tj. Srboslaviju.

Da, možda je i ovogodišnji izbor Slunja ustupak hrvatskoj vladi da se jasnije odredi prema hrvatskim nacionalnim interesima.

Josip Pečarić

PRILOG

Znanstvenici poslali peticiju predsjednici i premijeru zbog "koordiniranje kampanje" protiv ak. Pečarića

Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama došao je u situaciju da inozemni znanstvenici upućuju peticiju predsjednici i premijeru hrvatske države zbog 'koordinirane kampanje' protiv njega, što po njihovoj ocjeni "predstavlja zanemarivanje zaštite ljudski prava". Skupina znanstvenika, s 24. u Singapuru, poslala je 14. srpnja peticiju hrvatskoj predsjednici Kolindi Grabar Kitarović i hrvatskom premijeru Andreju Plenkoviću u kojoj navode da su 'ružne novosti' pristigle do njih o profesoru Josipu Pečariću, znanstveniku svjetskog ugleda i značaja. 'On je kontinuirano izložen uvrjedama i zlostavljanju od režima u Hrvatskoj. Na primjer, važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer

izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga. To je tim bolnije, jer postoji stalna potreba za talentiranim i kvalificiranim ljudima poput nje', napominje se na početku peticije. Kako navode, takva situacija ih navodi na zaključak da su profesor Pečarić i njegova obitelj 'predmet koordinirane kampanje' te da takvo postupanje u jednoj članici EU poput Hrvatske 'predstavlja zanemarivanje zaštite ljudskih prava'. Potpisnici pozivaju hrvatsku predsjednicu i premijera da provjere jesu li prava profesora Pečarića i njegove kćeri 'zaštićena na odgovarajući način'. Peticiju su potpisali: dr. Ronald C. Beckett, Deakin University, Australija; dr. Cees Bil RMIT, Australija; dr. Milton Borsato, Federal University of Technology, Paraná, Brazil; dr. Osiris Canciglieri junior, Pontifical Catholic University of Paraná, Brazil; dr. Chun-Hsien Chen, Nanyang University of Technology, Singapur; dr. Shou-Yan Chou, NTUST, Tajvan; dr. Fredrik Elgh, Jönköping University, Švedska; dr. Gloria Lucia Giraldo Gómez, Universidad Nacional de Colombia, Kolumbija; dr. Kazuo Hiekata, The University of Tokyo, Japan; dr. John P.T. Mo, RMIT, Australija; dr. Margherita Peruzzini, University of Modena and Reggio Emilia, Italija; dr. Essam Shehab, Cranfield University, Velika Britanija; dr. Josip Stjepandić PROSTEP, Njemačka; dr. A.J.C. Trappey, National Tsing Hua University, Tajvan; dr. German Urrego, Universidad de Antioquia, Kolumbija; dr. Wim J.C. Verhagen, TU Delft, Nizozemska i dr. Nel Wognum, TU Delft, Nizozemska.(mc)

Hrvatski tjednik, 27- srpnja 2017- str. 20

RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ

Objavio

Mladen Pavković

01/08/2017

Akademik **Josip Pečarić** (r.1948.) neprestano je na udaru, a poglavito u zadnje vrijeme. Sad mu je i neki načelnik Općine Tisno zabranio da u općinskim prostorijama održi predstavljanje svoje knjige „Dnevnik u znaku „Za dom spremni“! Meni su, u Varaždinu, u vrijeme komunizma, zabranili tribinu s prof. dr. Bogdanom Krizmanom samo zato što je pisao o ustašama! Kuda to vodi? A Pečarić nije bilo tko. Rođen je u Kotoru i doktor je matematičkih znanosti, a osim što je redoviti član HAZU aktivan je i član „The New York Academy of Science“. Ako je suditi po objavljenim znanstvenim radovima sigurno je najplodniji hrvatski znanstvenik. Autor je niza zapaženih knjiga u kojima je obrađivao Jasenovac, Thompsona, sud u Haagu, „Za dom spremni“, itd. Svojedobno (2006.) objavio sam i knjigu s naslovom „Razgovori s Josipom Pečarićem“. Tada mi je uz ostalo rekao da je na njega imao iznimni utjecaj Domovinski rat, jer „kad imate agresiju na vašu zemlju morate se suprotstaviti – puškom ili perom. Ili niste čovjek!“

A on je, kao malo tko, neprestano u okršajima...

– Gospodine Pečariću, stječe se dojam da iako ste među ostalim i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), iako uživete izniman ugled među intelektualcima u svijetu da imate jedino problema u Hrvatskoj? Kakvi su to problemi?

– Svi Hrvati koji se zauzimaju za suverenu ponosnu Hrvatsku imaju problema u njoj. Kada sam ja u pitanju dugo se to ogledalo u sustavnom prešućivanju svega što radim. To je išlo dotle da su u medijima prešućivane i međunarodne znanstvene konferencije u moju čast. Poslije poznate Peticije ZDS otvoreno su na udaru i moj rad i moja obitelj i moji suradnici. O toj “koordiniranoj kampanji” protiv mene nedavno su pisali Predsjednici i Premijeru i znanstvenici s 24. Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu u Singapuru. O tome je pisao *Hrvatski tjednik*, 27. srpnja 2017., a tekst je prenijelo i nekoliko domoljubnih portala. Najbitniji problemi su spomenuti u toj Peticiji: *važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga*. Skoro je godina dana kako je u Ministarstvu odvjetnik Zvonimir Hodak pokrenuo upravni nadzor zbog toga, već je treća vlada i iz Ministarstva nam daju za pravo, ali ništa se ne rješava zbog autonomije sveučilišta. Napominjem da Peticiju nisu pisale moje kolege matematičari. Na

spomenutom projektu je 36 hrvatskih matematičara koji su očito kažnjeni zbog mene. Njihov odgovor na tu kaznu je slijedeći: odlučili su organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (*Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia*) svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama. A već ranije su se i narugali HRZZ-u koja je pokušala spriječiti prvu međunarodnu matematičku konferenciju u Mostaru tako što su im se zahvali na financiranju radova s te konferencije (odobrena je bila u sklopu projekta a pritom je s priglupim komentarom uskraćeno financiranje odlazaka članova projekta na tu konferenciju).

– Tko su ti koji vam stvaraju probleme?

-Vjerojatno sam prvi krivac ja sam. Imam preko 1100 radova u znanstvenim časopisima, stvorio sam tri časopisa koji su u svjetskim bazama i mnogo toga što baš nije drago nekim kolegama. Tu im je krivac i izdavačka kuća „Element“ jer su im oni krivci za izdavanje tih časopisa (od tri časopisa iz moje problematike koja su na svjetskim listama – dva izdaje „Element“). Prljavi posao oko projekta „odradila“ je HRZZ (vidjeti moju knjigu „Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost“). Obrazloženje HRZZ-a je tako glupo da sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni to obrazloženje i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Naravno sigurno mnogima smeta ono što piše i u Hrvatskom tjedniku: „Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama...“ Što se tiče moje kćerke tu nisam jedini krivac. Naime ona je doktorirala i suradnica je prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu i on je napisao jedno pismo u kojemu je pobrojao i dokazao kakvim se neistinama služe na Filozofskom fakultetu u napadima na njega i moju kćerku za koju kaže da je kolateralna žrtva napada na njega. Međutim, čini se da i tu ima hrvatskog jala. Kolegica koja je bila u komisiji je istog dana izabrana za višeg znanstvenog suradnika kada i moja kćerka, a mentor joj je bio profesor Boras, iako je magistrirala kod prof. Tuđmana. A uvjeren sam kako Boras ima kompleks niže vrijednosti kada je u pitanju profesor Tuđman. Naime on je doktorirao kod profesora Tuđmana 15 godina nakon što se zaposlio na FF-u s 47 godina života. Dakle, sve što je postigao u životu postigao je zahvaljujući prof. Tuđmanu koji i slovi kao istinski znanstvenik na tom Zavodu. Naravno, kada je počela detuđmanizacija mladi znanstvenici su odlazili od Tuđmana. Moja kćerka nije! Zbog tog kompleksa prema svom mentoru Miroslavu Tuđmanu Boras pokušava (i uspijeva) zaposliti samo svoje suradnike na Zavodu, time

ruši izvrsnost struke i u krajnjoj liniji ruši i samu opstojnost informacijske znanosti na FF-u.

– Kada su na čelu JAZU bili akademici Štampar, Novak ili Sirotković ni jedan se akademik nije žalio...

– Vjerojatno se u to vrijeme kada je Partija sudjelovala u izborima, tj. kada nepodobni nisu mogli biti redoviti članovi Akademije, takvih koji bi se žalili nije ni moglo biti u njoj. Međutim ovo što se dogodilo s ovom upravom vjerojatno je nešto najniže što se ikada dogodilo. Naime glavni tajnik Akademije je iskoristio izvješće o radu Akademije u Hrvatskom saboru da bi napao dva druga akademika. Pri tome mu nije bilo važno što su oni uradili već gdje je jedan rođen i gdje je studirao i je li drugi prije 50 godina bio član Partije.

Nije ni branio trećeg akademika od lažnih napada bivšeg ministra Jovanovića, već je bivšeg ministra uspoređivao s nobelovcima, vjerovali ili ne. A taj isti Glavni tajnik je još ranije onemogućio slanje obavijesti u Akademiji o predstavljanju moje knjige „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“, koju su predstavljali admiral Davor Domazet Loše i prof. Miroslav Tuđman (uzgred budi rečeno on je i general). Zapravo mislim da sam ovoj upravi priredio neugodnost još kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a. Napominjem da je to bio prvi veći neuspjeh tadašnje vlasti (Josipović-Milanović). O svemu tome više možete naći u mojoj knjizi „Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost“.

– Kako tumačite činjenicu da Miroslav Krleža nije ni među 42 počasna člana HAZU, koliko ih ima ova institucija? Pa, kad smo već kod akademije, u vrijeme komunizma malo je tko mogao postati njezin član ako nije bio vezan uz Tita i partiju, odnosno NOB-e... Dok danas, kako se čini, malo tko može biti član HAZU ako je vezan uz Tuđmana i Domovinski rat!?

– Krleža je bio redoviti član akademije. A čini mi se da sve ovo što sam do sada rekao pokazuje koliko ste u pravu. Poznato je kako u vrijeme bivše države je bilo teško državotvornim Hrvatima postati redoviti član akademije. Međutim među izvanrednim članovima je bilo i takvih. Predsjednik Tuđman je razmišljao i o ukidanju JAZU i stvaranju nove akademije, ali je odustao od toga zbog ideje o pomirbi. Netko se tada sjetio i samo spojio redovite i izvanredne članove. Svi su postali redoviti članovi pa je i među njima bilo državotvornih Hrvata. Međutim treba ipak ponoviti kako je takva Akademija u slučaju (ne)izbora Goldsteina, kada je dobio najmanje glasova u povijesti izbora, bila je prva koja je zadala udarac tadašnjim ljevičarskim vlastima. Posebno moram istaknuti akademika Davorina Rudolfa koji je kao Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU odmah reagirao na napade na mene. Napisao je pisma i Predsjedniku Akademije i Rektor Borasu.

Odgovore nije dobio! Rektor Boras ne odgovara ni na slične upite iz Ministarstva znanosti!

– Neprestano se javljate domoljubnim komentarima, a takve su vam i knjige. Je li vas u tome recimo podržava Ministarstvo kulture, je li otkupljuju vaše knjige?

– Napisao sam preko 40 takvih knjiga, a Ministarstvo kulture je otkupilo 50 primjeraka jedne od njih.

– A da li vas zovu na razne prijeme koje organizira državni vrh?

– Šalite li se? Mislim da im nije drago da ih netko poveže sa mnom.

– Što mislite, zbog čega jedan Pupovac „vlada“ Hrvatskom, ili se to nama samo tako čini?

– Logično je da on vlada Hrvatsko jer ima i osobne zasluge u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Sjetite se samo one njegove laži iz vremena Domovinskog rata (po Dobrici Ćosiću laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) o prekrštavanju 11000 srpske djece. Tuđman je bio i ostao kriv zato što je unatoč željama svjetskih moćnika porazio i ponizio srpsku vojsku napravivši zečeve od njih kako je to sjajno primijetio Slobodan Milošević, a ja bio napadnut zbog knjige s takvim naslovom u HAZU. Zato današnja vlast mora svjetskim gazdama stalno pokazivati kako je nesretna zbog tog Tuđanovog „zločina“. A Pupovac je idealan za tako nešto, zar ne?

A zbog čega su zapostavljeni hrvatski branitelji, od kojih se dosad najmanje tri tisuće ubilo?

– Pa i oni su itekako sudjelovali u „zločinu“, stvaranju hrvatske države, zar ne?

– Imaju li u ovoj Hrvatskoj ljudi poput vas svoju budućnost?

– Na takvo pitanje sam odgovorio još u vrijeme Račanove vladavine. Rekao sam: „Račan vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim. Ipak je meni bolje!“

– Nego, kako to da vas već nisu pokušali i uhititi, odnosno naći vam nešto da vas sprema onkraj brave? Možda smiješno pitanje?

– Niste prvi koji me to pitate. Obično kažem kako imam najboljeg mogućeg zaštitnika. Vjerovali ili ne to je J. B. Tito. On je rekao svojim „Akademičarima“ ne dirajte. Zapravo mi je žao današnje Titoljubce. Njihovi očevi su u Titovo vrijeme mogli i ubijati ovakve državotvorne Hrvate, a ovi danas jadni ne mogu. Pa kako da vam ih ne bude žao, zar ne?

– Često pišete i o Marku Perkoviću Thompsonu...U čemu je njegov „problem“?

– Da, dvije knjige su o njemu, ali i u mnogim drugima sam pisao o Thompsonu. Sam Thompson je jednom rekao da sam ga više ja branio nego što je on branio sam sebe. Zato ću ovdje dati što je o Thompsonu napisala naša sjajna novinarka Karolina Vidović Krišto:

„Thompson nije samo domoljub, on je daleko više od toga. On je dragovoljac obrambenog Domovinskog rata.

Po profesiji je kantautor, pjevač i umjetnik. I kao takav njegov rad vrijedi onoliko koliko je umjetnički vrijedan i koliko je tražen. Međutim, on i u ovoj kategoriji nadmašuje ostale. Njegov rad, njegove pjesme i njegova umjetnost imaju i kulturno-obrazovnu vrijednost. On odgaja naraštaje u zdravom domoljublju i čestitosti. Mnogi nisu znali tko je bila Diva Grabovčeva, tko su bile Drinske mučenice. Mnogi dragovoljci koji teško podnose nepravde u društvu i blaćenje svoje države, utjehu su našli upravo u Thompsonovim stihovima.

On popularizira čestitost, hrabrost, ljubav, odanost – sve ono što mnogi njegovi kritičari pljuju, a rado bi u svome društvu imali ljude upravo s takvim vrlinama.“

Pripremate li neku novu knjigu, neki novi okršaj?

Što se tiče mog pisanja dovoljno je citirati što je o tome na nedavnom predstavljanju knjige prof. Tomca rekao veliki hrvatski domoljub biskup dr. Vlado Košić:

“Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.”

Zapravo zadnja peticija koju spominje biskup Košić, a koju je i on potpisao zajedno s biskupom Pozaićem i akademikom Jelčićem i koju je potpisalo još 900 naših ljudi je i osnova nove knjige: ‘SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA’ / GENERALU PRALJKU NA DAR.

Želite li još nešto dodati, poručiti?

Na izborima naši ljudi pokazuju da im je bliža suverenistička ponosna Hrvatska. Naši političari to samo znaju dobro iskoristiti za vlastite interese. Dokle će to biti tako – vidjet ćemo. Možda poslušaju jednu moju preporuku koju je svojevremeno u Bujici naveo Luka Podrug: „Pred izbore isključite televizore, a uključite mozak“. Jedino tada neće moći pobjeđivati sluge svjetskih moćnika i prestat će se ostvarivati jedna druga moja tvrdnja: „Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu.“

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ/Kamenjar.com**

VUČIĆEVO PRIZNANJE

Doista me istovjetnost komemoracija koje su priredili u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju uvjerilo da se moram ispričati hrvatskom narodu zbog svog djelovanja.

Srbijanski premijer i novoizabrani predsjednik te države Aleksandar Vučić optužio je Hrvatsku, slično onima sa subotnje komemoracije u Jasenovcu, kako pokušava oživjeti ustašku ideologiju te je zaprijetio kako će se Srbija odlučno suprotstaviti 'pokušajima da se ponovi ono što se zbilo u prošlosti'. Kazao je kako se u NDH 'zanosno i s veseljem' ubijalo Srbe te kako je na temelju 'master-plana' o istrjebljenju cijelog naroda ustaški režim pobio 'više od milijun ljudi'.

Vučić je istaknuo kako je žalosno to da ideolozi takvog zločina poput Mile Budaka (vidjeti npr. knjigu: D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.) imaju svoju ulicu u više od petnaest gradova u 'europskoj Hrvatskoj'.

'Sa žalošću moram konstatirati da smo svjedoci pokušaja povampirenja ustaške ideologije', kazao je srbijanski premijer ustvrdivši kako se sada pokušava provesti 'revizija slike' o kardinalu Alojziju Stepincu (vidjeti npr. knjigu: J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.) s ciljem skidanja njegove odgovornosti za počinjene zločine. Čini se da nije daleko dan kada će uslijediti zahtjev za reviziju slike o (Anti) Paveliću i prenošenje njegovih posmrtnih ostataka', kazao je Vučić spomenuvši u tom kontekstu kao neprihvatljivo isticanje ploče s ustaškim pozdravom u Jasenovcu. 'Nikome i nikada više nećemo dopustiti ni 'Bljesak ni 'Oluju', kazao je Vučić.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/vucic-i-dodik-hrvatska-ozivljava-ustasku-ideologiju-20170423>

Na Vučićeve tvrdnje reagirao je poznati hrvatski novinar Velimir Bujanec. Oštro se osvrnuo, kako kažu na portalu narod.hr, na ove provokacije i govor mržnje koji je Vučić ponovno usmjerio put hrvatskog naroda.

"VUČIĆU, PA NISMO MI VAS PITALI ZA 'BLJESAK' I 'OLUJU' - MI SMO TO NAPRAVILI!

Fakat ne znam što je ovom Vučiću?! Neprestano spominje da "neće više nikad dopustiti Bljesak i Oluju"... Pa Hrvati ga nisu pitali za dopuštenje 1995. i neće ni u budućnosti, bude li trebalo! Vučiću: TKO SE MAČA LAĆA, OD MAČA I POGIBA", napisao je poznati novinar na svom Facebook profilu.

Slično piše i poznati kolumnist Marcel Holjevac:

Pa se tako sad ponovo govori o "povampirenom ustaštvu u Hrvatskoj", a notorni četnik Vučić je opet ponovio da Srbija nikada i nikome više neće dozvoliti "Bljesak" i "Oluju". Doduše, Srbija nije dopustila ni Bljesak ni Oluju ni prvi put. Vučić je izgleda zaboravio da ih nismo ni pitali za

dopuštenje. Dodao je da se Srbija i RS također trebaju suočiti s vlastitim greškama, sa zlom u kojem su činjeni zločini u ime Srba. No, i on je bio jedan dio tog zla, i to ne treba zaboraviti. To natezanje oko komemoracije traje otkad SDP više nije na vlasti. Slično natezanje gledamo svake godine u Kninu, i u Vukovaru. Antifašisti šumom, Hrvati drumom, reklo bi se..

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/slucuj-jasenovac-sukob-domovinskoga-i-drugoga-svjetskoga-rata-a-ne-fasizma-i-antifasizma-1019471/>

Hrvoje Hitrec kaže kako je Vučić ponovio pomalo zagonetnu prijetnju da se Bljesak i Oluja ne će ponoviti.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/26582-h-hitrec-razaranje-hrvatske-kulture-priprema-za-buducu-agresiju.html>

Za razliku od onih s komemoracija koje su organizirali u Jasenovcu Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV) u subotu i čelnici Srbije i Republike Srpske u Donjoj Gradini u nedjelju

Bujanec i mnogi drugi u RH ne razumiju da i jedni i drugi svo vrijeme ukazuju na činjenicu kako su se i oni u NDH i oni u Domovinskom ratu borili za neovisnu Hrvatsku, dakle ustašku Hrvatsku. Prva je bila Pavelićeva a druga Tuđmanova, ali obje su ustaške države“.

Ne smijem biti nepošten prema SDP-u jer su i oni sudjelovali u subotnjoj komemoraciji. Kako je glavni razlog za tri komemoracije (četvrte – žrtvama poslijeratnog logora Jasenovac nije bilo) pozdrav ZA DOM SPREMNI ovdje ću dati samo komentar Zvonimira Hodaka:

SDP je opasno zaprijetio Banskim dvorima. Imate osam dana da maknete HOS-ovu ploču u Jasenovcu, a petnaest dana da promijenite grb na ploči. Klasičan primjer pucanja samom sebi u nogu. Grb HOS-a s pozdravom ZDS legaliziralo je Ministarstvo uprave u Vladi Ivice Račana. Nakon Račana SDP je bio na vlasti još četiri godine pa “zloglasnom“ grbu nije pala ni jedna “ustaška“ dlaka s glave. Ako ova Vlada ne bude poštivala prekluzivne rokove od osam i petnaest dana, SDP će još jednom postaviti oštro pitanje Vladi. I tako u beskraj... barem dok ne prođu lokalni izbori.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/nije-lose-bit-prvi-u-drzavi-u-kojoj-ministarstvo-kulture-financira-predstavu-u-kojoj-glumica-izvlaci-hrvatsku-zastavu-iz-supra-1019520/>

Holjevac razumije, kako i sam naslov njegovog teksta kaže, da se tu radi o sukobu Domovinskoga i Drugoga svjetskoga rata, a ne fašizma i antifašizma: *Ne radi se tu samo o tabli u Jasenovcu, ni pozdravu. Radi se o Domovinskom ratu, ne o ustašama iz Drugog svjetskog. Iako su i veterani Domovinskog rata od “antifašista” općenito smatrani ustašama, krezubim ognjištarcima, šatorašima, i tako dalje. Stare partizančine, i one nepismene, pa i najgori nasilnici, poput Manolića i pokojnog Boljkovca, pak uživaju status uglednih starina, unatoč krvavim rukama iz prošlosti. Veterani, i kad su ostali bez ruku*

i nogu u ratu poput Gлогоškog, su često narodni neprijatelji i vječni ustaški sumnjivci i smutljivci. Svake godine u Jasenovcu slušamo o potrebi suočavanja s prošlošću. Ta prošlost je dobro poznata, a često i debelo krivotvorena te zloupotrebljavana u dnevno-političke svrhe. Jasenovac je bio jedan od temelja Miloševićeve ratnohušakačke propagande: "moramo pobiti ustaše prije nego ustaše ponovo pobiju nas". Kako je završilo, poznato je.

Uglavnom, Jasenovac nije uzrok razdora, već samo, uz Knin i Vukovar, jedno od mjesta gdje se pokazuje koliko je Hrvatska podijeljena na onu "antifašističku" i onu "domoljubnu". Onu koja je pobijedila u Drugom svjetskom ratu, a poražena je u Domovinskom (htjela ona to priznati ili ne) i one koja je dobila Domovinski rat, a kasnije bačena na margine. Protiv te društvene marginalizacije ona se ponekad bori i provokacijama poput ploče u Jasenovcu. Danas svi govore, i Pupovac i Bernardić, da se Hrvatska ne bi trebala dijeliti. Pitanje je samo na kojoj se platformi treba ujediniti. A to svakako nije ona "antifašistička".

Istovjetnost Domovinskog rata i NDH može se iščitati i iz teksta **Domagoja Sremca Jurčića na portalu Hrvatsko nebo koji uspoređuje spomen obilježja u Jasenovcu s onima iz Domovinskog rata u Vukovaru:**

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/04/24/domagoj-sremac-jurcic-ne-bih-ali-pretjerase/>

Koliko su ispravne optužbe koje smo čuli na ovim komemoracijama svjedoče nam i činjenice o ponašanju ministricе Obuljen koja je uvjerala Pupovca i Krausa da odustanu o tvrdnji o istovjetnosti NDH i današnje Hrvatske tj. da odustanu od svojih komemoracija u Jasenovcu:

<http://direktno.hr/direkt/obuljen-nagovarala-pupovca-krausa-i-amerikance-da-odustanu-od-bojkota-83363/>

odnosno ministra Orepića koji na posredan način priznaje tu istovjetnost tvrdeći kako je podizanje spomen obilježja HOS-ovcima, tj. hrvatskim braniteljima kojih su se fašistički agresori najviše bojali, zapravo isprazno desničarenje od strane pojedinaca koji nemaju nikakve veze s domoljubljem.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/orepic-o-jasenovcu-hos-ovcima-i-za-dom-spremni-zloupotrebljavanje-ispraznim-desnicarenjem-pojedinaca-koji-nemaju-veze-s-domoljubljem/5944057/>

Suprotno mišljenju Bujanca i Holjevca, mene je obradovala Vučićeva tvrdnja kako su oni odobrili Oluju i više to nikada i nikome ne bi dozvolili. Predsjedniku Republike Srbije moramo vjerovati zar, ne?

Zašto me je obradovao?

Ja sam već u naslovu knjige, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014. optužio hrvatski narod za najstrašniji genocid u povjesti čovječanstva genocid pravljenja zečeva od ljudi (pozivajući se na poznatu izjavu Slobodana Miloševića). Također sam, ne znajući da su to pravljenje zečeva od Srba dozvolili u Beogradu, u dva navrata pisao Hrvatskom saboru

tražeći uvođenje DANA DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA.

Doista mi je sada strašna spoznaja da ipak za takav stravičan genocid nisu krivi samo pripadnici hrvatskog naroda nego im je taj užasni genocid pravljenja zečeva od ljudi dozvolila vlast u Beogradu. To su sigurno znali i u Saboru pa mi nisu ni odgovorili na moje prijedloge.

Iako je strašna spoznaja da sam osudio svoj narod za najstrašniji genocid u povijesti - genocid pravljenja zečeva od Srba, ipak je mnogo veće zadovoljstvo što za taj genocidu nismo krivi samo mi.

Poslije Vučićeva priznanja, sa takvom spoznajom o podijeljenoj odgovornosti za zločin genocidnog pravljenja zečeva od Srba, Hrvatski sabor bi mnogo lakše usvojiti moj prijedlog o promjeni imena Dana Domovinske zahvalnosti, zar ne?

Josip Pečarić

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB,
2018.**

JOSIP PEČARIĆ

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE „DNEVNIK U ZNAKU
“ZA DOM SPREMNI”**

Dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se što ste u ovolikom broju došli na ovo predstavljanje i posebno počasnog gosta g. Damira Markuša.

Josip Šimunić je u Kanadi i on vas sve pozdravlja. S napadima na njega i završava ova knjiga. Zahvaljujem se organizatoru Udruzi zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara na čelu s našom Zoricom Gregurić koja je najzaslužnija što se ovo predstavljanje uopće održalo i koja je sjajno i sudjelovala u njemu. Posebna zahvalnost i HVIDRI Zagreb u čijem Domu smo se okupili. Knjiga je tiskana zahvaljujući gospodi Vinku Markulinu, Stanku Šariću i Branku Hrkaču pa i njima ide posebna zahvalnost.

Danas je s nama trebao biti i prof. dr. sc. Zdravko Tomac. Umjesto ovdje on je u bolnici pa ga pozdravljam u ime svih nas. Imamo veliko zadovoljstvo što je umjesto prof. Tomca danas govorio prof. dr. sc. Josip Jurčević, koji je i inače trebao predstavljati ovu knjigu, ali je zauzet predstavljanjima svoje najnovije knjige. Zvonimir Hodak i Marko Ljubić su i danas pokazali zašto ih smatraju ponajboljim hrvatskim kolumnistima.

Još jedan naš sjajni kolumnist Damir Pešorda, nesuđeni predstavljatelj na onom neodržanom predstavljanju napisao je prikaz knjige iz koga izdvajam:

„Moram priznati da sam u početku i sam mislio da bespotrebno poteže to pitanje, no kako je vrijeme odmicalo, postajalo mi je sve jasnije da je Pečarić dobro predosjetio što će se događati. Stalnim povezivanjem Hrvatske s NDH Hrvatska je postala svojevrstni talac određenih interesnih, ideoloških i etničkih skupina. Uzalud se vlast svake godine po više puta zaklinjala da neće skrenuti s antifašističkog puta, dovoljno je bilo da na nekom stadionu navijači iz protesta viknu Za dom spremni, pa da se cijela Hrvatska pribije na stup srama kao fašistička. Tomu bi mogla doskočiti samo ona vlast koja je dostatno zrela, samosvojna i domoljubna da rehabilitira pozdrav koji sadržajem nikomu normalnomu ne može biti sporan, a koji je svojim besprijeekornim

angažmanom u obrani domovine pripadnici HOS-a očistila od svih eventualno negativnih konotacija iz prošlosti. “

Da imamo takvu vlast ne bi ni nastale mojih šest knjiga:

Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!,

Zagreb, 2015.

Oba su pala, Zagreb, 2016.

Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost,

Zagreb, 2017.

Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost? Zagreb,

2017.

Ništa se još promijenilo nije (s dr. sc. Josipom Stjepandićem), Zagreb, 2017.

Dnevnik u znaku “Za dom spremni”, Zagreb, 2017.

Danas, na dan ovog predstavljanja Kazimir Mikašek-Kazo na Kamenjar.com piše za njih kako *nemaju snage dodatno zaštititi najljepši braniteljski pozdrav „Za dom spremni“ već ponižavaju akademika Josipa Pečarića jednog od najvećih matematičara u povijesti Hrvatske dozvoljavajući da se s njim našutavaju bijedna partijska novinarska piskarala na čelu s veleizdajnicima iz Srpskih novosti, a ti isti veleizdajnici debelo su plaćeni iz državnog proračuna.*

Knjige „*pišem pisma, odgovora nema 1. i 2.*“ poklonio sam Predsjednici RH, Predsjednicima Sabora i Vlade i Ministru znanosti, tako se iz njih mogu uvjeriti kakvi su napadi zbog ZDS kod nas, kako se napada i moje suradnike, znanstveni rad i obitelj.

A onima na vlasti moramo stalno govoriti i ukazivati na interes hrvatskog naroda. Kada ga oni ne provode. Iako je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara poslala mnogima iz vlasti pozivnice na ovo predstavljanje, ja sam u nekoliko slučajeva to i sam učinio otvorenim pismima. Na primjer g. Andreju Fištravecu gradonačelniku grada Maribora ili gđi Lori Vidović, pučkoj pravobraniteljici RH.

Neću ovdje navoditi što sam pisao u pozivu pučkoj pravobraniteljici jer je o njoj prije dva dana pisao i g. Hodak. Kako je o knjizi sjajan tekst napisao g. Marko Ljubić, koji bih želio tiskati umjesto predgovora neke naredne moje knjige i red je da ovdje više citiram g. Hodaka:

“... I tako je naša Lora sa 12 godina staža dobila životnu priliku da pomete pod Lijeve naše s HOS-om. “Pripravila“ se Lora, kako bi rekli Zagorci, i otkrila Slavici Lukić majku svih istina: “Pozdrav “Za dom spremni“ je posve jasno nezakonit!” Slavica bi mogla na kraju godine ući u najuži izbor za Pulitzeru. Ali nisam posve siguran bi li Slavica najpoznatiju svjetsku novinarsku nagradu željela uopće primiti. Naime, Joseph Pulitzer, rođen je 1847.g, nešto više od 100 godina prije rekordnog smaknuća Mile Budaka. Što i nije neki problem. Ali je problem što je nesretni Joseph rođen 10. travnja pa bi naša Lora mogla zaključiti da je njegovo rođenje “posve jasno nezakonito“. Da je Lora pročitala Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz

Domovinskog rata i članova njihovih obitelji od 12. veljače 2013. g. vidjela bi u članku 2. stavak 1. tko su sve hrvatski branitelji iz Domovinskog rata. Između ostalih izrijekom se navodi da su to članovi Hrvatskih obrambenih snaga (HOS). Možda Lori fale one tri nesretne godine pa ne zna da je Račanovo Ministarstvo uprave priznalo HOS i njegov vojni grb "Za dom spremni" kao legalan i legitiman, a što znači da se smije slobodno koristiti. Ali naša Lora je pravnica pa je, da bude "ziher", ušla u statističku analizu sudske prakse u odnosu na taj pozdrav koji uništio miran i pastoralan san našim antifama. Lora ni ne pomišlja da u Pulitzerovoj analizi otkrije u kojem je to zakonskom tekstu izrijekom navedeno da je ZDS "posve jasno nezakonit". Poziva se na Visoki prekršajni sud i Ustavni sud RH. Krasno! Međutim, rješenja u prekršajnom postupku donose niži prekršajni sudovi. Na žalost po Loru i Slavicu tu statistika pokazuje malo više od bikinija. Nedavno je sudac Prekršajnog suda u Daruvaru Petar Malivuk oslobodio vukovarskog branitelja Damira Markuša s jednostavnim obrazloženjem da je pozdrav "Za dom spremni" legalan pozdrav potvrđen rješenjem Ministarstva uprave RH. I što sad? Jasno je danas i zadnjoj budali da je borba hrvatske ljevice, antifa i gledatelja Žikine dinastije protiv legendarnog pozdrava iz Domovinskog rata čista utopija. HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckat po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da i što onda? U toj, kako komunjare vole reći "takozvanoj državi", pjevala se i Lijepa naša... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava."

Kao što vidimo i g. Hodak piše o našem današnjem počasnom gostu.

O tom suđenju g. Markušu sam i ja pisao u tekstu KAKO NAM HRVATSKA VLAST ČESTITA USKRS? koji je bio svojevrsna pozivnica za današnje predstavljanje Predsjedniku Vlade RH i Ministru policije.

Zapravo pokušavam odgovoriti na pitanje je li hrvatska vlast za istinu spremna.

Zato ću ovo predstavljanje završiti s mojim pokušajem odgovora na to pitanje iz te „pozivnice“ Predsjedniku i Ministru:

„Naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević kao da odgovara na to već u naslovu svog teksta:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

Članak počinje izvrsnom raščlambom revizionizama u nas:

Tri su vrste povijesnoga revizionizma u Hrvatskoj. Hrvatski znanstveni revizionizam ima za cilj srušiti laži komunističke i srpske historiografije glede NDH priznajući i svodeći na istinitu mjeru zločine ustaškoga režima od 1941. do 1945.

Srpski negacionistički revizionizam ima zadatak negirati velikosrpski projekt u dugom trajanju i zločine počinjene u ime toga projekta.

Konačno komunistički antirevizionizam, podržavajući srpski negacionistički revizionizam, izbjegava povijesnu reviziju bojeći se razotkrivanja istine o biti jugokomunističkoga totalitarizma. Huda jama i mnoge novootkrivene masovne grobnice, komemoracije u čast političkoga zatvorenika Marka Veselice, itd. Itd. razotkrivaju zločinačku bit Titove „diktature s ljudskim licem“ i podrivaju temelje vlasti slijednika Komunističke partije Hrvatske (Jugoslavije).

Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu.

Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je s pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od „hrabrih“ srpskih ratnika – ZEČEVE. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam

O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji ANTIFAŠISTI jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima.

Zapravo predsjednik je i sačinio komisiju od koje želi kompromis, što bi rekao prof. Rendić-Miočić kompromis između onih koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost i onih koji je ne dovode u pitanje. Kakav će to „znanstveni moral“ biti bit će doista zanimljivo vidjeti.

A da Vlada misli ozbiljno u tome pokazuje upravo pozdrav ZDS. Prethodne dvije vlade su pokušale kazniti Marka Perkovića Thompsona zato što je u Kninu pjevao legendarnu pjesmu iz Domovinskog rata Bojnu Čavoglave koja počinje pozdravom ZDS.

„Milicija“ Ministra u sadašnjoj, i prošloj Vladi, Vlaha Orepića dva puta u nepunoj godini dana želi kazniti legendarnog ratnog zapovjednika HOS-a Marka Skeju.

Zapravo je ovaj drugi nedavni zato što je na obilježavanju 26. godišnjice osnutka IX. bojne HOS-a ‘Rafael vitez Boban’ okupljene pozdravljao sa ‘Za dom spremni’. Meni najupečatljivija poruka Vlade za Uskrs!

Davorin Karačić, odvjetnik koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav ‘Za dom spremni’, u Bujici kaže:

“Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije. (...)! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće neke asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata (podcrtao JP)?! Što je s hrvatskom kunom, što sa grbom,

himnom?! I one su korištene za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda, za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte Crkve sv. Marka,” komentirao je Karačić u emisiji.

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti: *“Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir...”*

I dok je sudac inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti *profesionalan, predan u svom radu i objektivan* postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti?

Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju „istinu“ o ustašama i partizanima. Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade “Zlatno srce” udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u „hrvatskim“ filmovima nećete naći scene zločina koje su činili partizani, već samo scene s ustašama u takvim scenama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje „činjenica“ kako takove zločine nisu činili partizani već samo ustaše. Dakle i na taj način se postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Gradana Zagreba Jakovu Sedlaru, op. JP).

Jesu li žrtve komunističkog antirevizionizma Plenković i Orepić, ne znam, ali treba svakako podsjetiti što je o ZDS govorio ministar Orepić.

Nedavno je govoreći o HOS-ovoj ploči postavljenoj u Jasenovcu Orepić kazao kako je jasno da je "Za dom spremni" ustaški pozdrav, iako su na toj ploči "pod križem" imena poginulih u Domovinskom ratu.

"Niti je NDH uspio uprljati križ, niti će Domovinski rat isprati 'Za dom spremni'. Imamo jasne presude i policija se mora držati te prakse", zaključio je Orepić za N1.

Naravno, ne misli na praksu časnog sudca srpske nacionalnosti iz presude Markušu, već samo na one presude koje su u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2.

Pri tome odgovor i nije krajnje glup kao što je bio onaj poslije proslave u Kninu:

“Odgovor trebaju dati povjesničari koji se jasno trebaju odrediti prema pozdravu, kao i pravosuđe. Hrvatska policija će, kao i do sada, postupati u

skladu sa zakonom. Upravo zbog kontroverznih tumačenja, držim bitnim da se to jasno u zakonu pozicionira”, kazao je.

A njegova „milicija“ je željela kažnjavati iako znaju da to po zakonu nije kažnjivo. Nekako nas samo podsjećaju na miliciju iz prošle države i onog čuvenog izvješća Mostarske milicije o „nepoznatom počinitelju hrvatske nacionalnosti“, zar ne?

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševog odvjetnika *„Pozdravljanjem sa ‘Za dom spremni’ ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata.“*

Ministru u Vladi RH očito može! A Predsjedniku Vlade RH?“

*

Odaziv tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je Predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njenu suverenističku politiku. U današnjem Hrvatskom tjedniku Ivice Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?

„KRV NIJE VODA! NE MOŽE SE IZDATI KRV!“

Dozvolite mi da se zahvalim vama koji ste došli na ovo predstavljanje kao i svima koji su zaslužni za njegovu organizaciju

A posebno se zavaljujem današnjem predstavljaju g. Luki Podrugu. Ispričat ću vam jednu priču o Zagrebu i Splitu koju sam ja napisao a g. Podrug je ispričao na televiziji, čini mi se u Latinici.

Razgovaraju Štef i Stipe. Štef će Stipi:

- Znaš li Ti što je Zagreb za Split?
- Ne znam!
- Europa!
- Jest imaš pravo. Ali znaš li Ti što je Split za Zagreb?
- Ne znam.
- HRVATSKA!
- Jest imaš pravo.

Obje knjige koje danas predstavljamo su u znaku pozdrava ZA DOM SPREMNI, a sadrže naša pisma i tekstove iz prošle godine. Zapravo se nadovezuju na knjige koje smo već predstavljali u Splitu a koje su nastale poslije naše Peticije ZDS od prije dvije godine.

Obrana Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, koja počinje s tim pozdravom naših HOS-ovaca, bili su povod za tu peticiju. I on i Bojna, kao i sami HOS-ovci, su i ove godine na udaru svih onih koji se ne mire s hrvatskom pobjedom u Domovinskom ratu, svih tzv. Jugoslavena bolje reći svih srpskih slugu. A hrvatska vlast nema hrabrosti suprotstaviti im se.

Ne suprotstavljaju se onima koji u skladu s velikosrpskim Memorandumom SANU 2. svugdje gdje mogu prave probleme hrvatskim domoljubima proglašavajući ih fašistima i ustašama., tj. pokušavajući sukob s braniteljima (koje su i tijekom rata proglašavali ustašama) prenijeti na 2. Svjetski rat.

Zapravo Thompson ih je odavno „pročitao“ i opjevao:

*Domoljublje prozvali fašizam
tako brane njihov komunizam*

Koliko je to točno pokazala je današnja slovenska politika koja javno pokazuje da su im na srcu Titovi koljači. Mnogi su u Hrvatskoj bili šokirani kada su vidjeli snimak partizanskih orgija slovenskih vlasti:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/05/22/hrvatsko-nebo-video-slovenija-puna-komunizma-starog-pravog-revolucionarnog-ubilackog/>

O tome je u Bujici govorio i šef oporbe u Sloveniji Janez Janša:

„Tek sada, kada je objavljeno nekoliko intervjua s gospodinom Perkovićem, dio slovenske javnosti upoznat je da se radilo o plasiranju laži zbog čega još uvijek postoji šansa, koja nije velika, da se taj koncert ipak održi! Ako će zabrana ostati, to će značiti da u Sloveniji više neće biti pravne podloge niti za održavanje bilo koje partizanske proslave,“ bio je jasan Janša

<http://kamenjar.com/ekskluzivno-janez-jansa-bujici-podrzao-thompsona-novi-koncert-mariboru-dva-tjedna/>
<http://kamenjar.com/thompson-nevjerojatno-da-clanica-nato-a-ne-moze-osigurati-jedan-koncert/>

A Thompson im je odavno, u istoj pjesmi, poručio:

*Istok, Zapad, svako brani svoje
 a ja ne sm'jem ono što je moje oduvijek
 jedini moj svijet*

*I samo zato za njih sam fašista
 a nikad nisam htio tuđe ništa
 samo nju, zemlju slobodnu*

Zapravo ponašanje slovenskih vlasti koji kliču „Smrt fašizmu – sloboda narodu“, a smeta im što su Hrvati ZA DOM SPREMNI dati život, zaslužuju porugu. A to ponajbolje radi Zvonimir Hodak:

„Slovenci su osjetljivi na ratne hušakače. I oni su prošli kroz krvavi trodnevni rat. Zlobni Hrvati kažu da je bio samo "operetni" i tvrde da kraće od tog rata traje jedino biciklistička utrka oko Slovenije. I tako je slovenska policija zabranila "pjevački fašizam“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-rh-svi-mogu-pjevati-osim-thompsona-cak-i-mitropolit-porfirje-kad-zanosno-i-prkosno-pjeva-onu-o-kokardi-popa-dujica-1027201/>

Slave zvijezdu petokraku, a državu su dobili u ratu protiv te iste zvijezde!

Slično je i u BiH. Prije dva dana sam poslao slijedeće pismo:

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske
 Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade
 Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

Šaljem vam u prilogu otvoreno pismo: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR. Potpisnici su biskupi dr. sc. Vlado Košić i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, akademik Dubravko Jelčić i ja. Pismo je supotpisalo veliki broj naših ljudi, a odustali smo od daljnjeg sakupljanja zbog najnovijih događanja u BiH gdje se pokušava zabraniti održavanje skupa podrške hrvatskim uznicima u Haagu zakazanog za 8. lipnja uz koncert Marka Perkovića Thompsona.

Pri tome je za hrvatskog branitelja i najpopularnijeg hrvatskog pjevača rečeno kako je on deklarirani fašista pa taj nastup „vrijeđa sve poštene građane i antifašiste ne samo ovoga grada već i šire i produbljuje podjele u našem gradu”,

Zapravo, kao nedavno u Sloveniji, pokazuje se kako i u BiH postoje podržavatelji i suučesnici u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na RH, BiH i Kosovo i sprovođenju najnovijeg Memoranduma SANU 2.

Kao što znate na Thompsona se napada zbog uloge koju je odigrala njegova pjesma „Bojna Čavoglave“ u pobjedi nad fašističkim velikosrpskim agresorom.

Ona je bila himna branitelja ‘ovih naših prostora’ pa je notorna činjenica da su Bojnu Čavoglave, samo u nešto izmijenjenom obliku, pjevali branitelji Sarajeva u teškim godinama opsade tog grada...“

<http://direktno.hr/zivot/poslusajte-sarajevsku-verziju-cavoglava-pod-kojom-se-branilo-sarajevo-86730/>

Hrvatska je više puta spasila BiH, a „Olujom“ je spašeno, poslije pokolja i genocida u Srebrenici, 160000 ljudi u Bihaću i oko njega od genocida koji bi po izjavi tadašnjeg vojnog atašea SAD-a bio jednak onima u Drugom svjetskom ratu.

Zato im Marijan Knezović s pravom kaže:

„Shvaćaju, ali ne žele sebi priznati da oni koji će u Mostaru podržavati šest heroja u Haagu, time odaju zahvalnost ljudima koji su spasili i Bošnjake od toga da ih Srbi u Bihaću pokolju kao zečeve. Bošnjaci su prvi koji bi trebali nominirati šestorku za Nobelovu nagradu za mir, budući da je zahvaljujući hrvatskim vojnim snagama u RH i BiH spriječena izgledna i puno kobnija Srebrenica.“

<http://kamenjar.com/marijan-knezovic-anticivilizacijski-je-od-pravednika-raditi-zlocince-i-drzati-ih-u-haagu-godinama/>

Napad na Thompsona je istovjetan nedavnom napadu na Vas gđo Predsjednice, kada su na srpskoj televiziji HAPPY TV tvrdili kako ste u Lourdesu pjevali ustašku pjesmu "Lijepa li si" koja je zabranjena u mnogim državama.

Ponašaju se, kako sam već više puta istaknuo, po pravilu:

**AKO ŽELIŠ OD NEKOG NARODA STVORITI NEPRIJATELA – SPASI
GA OD GENOCIDA!**

Zbog svega toga očekujem pozitivan odgovor i na naše otvoreno pismo u prilogu, a bilo bi doista sjajno kada bi svi otišli i na najavljeni skup i koncert u Mostaru.

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić

Iako u svojim tekstovima zagovaram činjenicu da je ova država nastala u Domovinskom ratu i naš odnos prema bilo čemu moramo prvenstveno vezivati uz taj rat. Dakle, nama mora biti najvažnije da su s pozdravom ZDS mnogi naši branitelji, a posebice HOS-ovci ginuli za Hrvatsku, a oni koji se pozdravljaju sa „Smrt fašizmu – sloboda narodu“ su sudjelovali, ili u najmanju ruku podržavali, fašističku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku pa je suludo uspoređivati tj. izjednačavati ta dva pozdrava. U Domovinskom ratu je ZDS bio antifašistički pozdrav a ovaj drugi fašistički.

Međutim dozvolite mi malo odstupanje od toga. Naš poznati povjesničar Prof. dr. sc. Ivo Rendić –Miočević nas podučava kako ti promicatelji velikosrpskog fašizma *nipošto ne pomišljaju da postanak ustaškog pokreta prije nastanka Nezavisne Države Hrvatske tumače u kontekstu oslobodilačke borbe ... popraćene pozdravom Za dom spremni iz 1932. godine. Ta je borba ujedno bila antifašistička jer je bila usmjerena protiv beogradske monarhofašističke diktature* (podcrtao JP).

<http://www.hrvsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/44393-ivo-rendic-miocevic-tri-povijesna-revizionizma>

Što se tiče Drugog svjetskog rata postoji jedan jednostavan logičan pristup: Ako su im naši branitelji fašisti i ustaše, možemo li uopće vjerovati povjesnici koju su takvi pisali poslije Drugog svjetskog rata? Možemo li vjerovati njihovim tvrdnjama o ustašama, kada nam oni zapravo sami kažu da su oni bili isti kao naši branitelji u Domovinskom ratu?

Sv. Leopold Bogdan Mandić ljubio je svoj hrvatski narod. Premda je kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljani Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatiti talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“. Vidjeli smo prošle godine s koliko mrže su o njemu pisali isti oni kojima smeta pozdrav ZA DOM SPREMNI. Zar i ove njegove riječi ne nose istu poruku kao i taj pozdrav. Zato ću završiti ovo predstavljanje ponavljajući njegove riječi: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“.

Govor na predstavljanju knjige Marka Ljubića

RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim autoru g. Marku Ljubiću što mi je omogućio govoriti na večerašnjem predstavljanju njegove knjige RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Naš autor je rođen u Ljutom Docu 1960. godine. Gimnaziju je završio na Širokom Brijegu, Fakultet političkih znanosti, smjer novinarstva, 1983. godine u Sarajevu. Bio je dopisnik iz Hercegovine zagrebačkoga *Večernjeg lista* i sarajevskih *Večernjih novina*. Povremeno je pisao analize, komentare i polemike u *Našim Danima* i *Oslobođenju*, hrvatskom dvotjedniku *Obzor* iz Sarajeva, te *Slobodnoj Dalmaciji*. Stalne komentare i analize objavljivao je u *Hercegovačkom tjedniku* koji je utemeljio 1991. koji je izlazio dvije godine. Utemeljio je i širokobriješko dvotjedno glasilo *Vrisak*. Moram priznati da se ne sjećam Ljubićevog pisanja iz tog razdoblja, jer tada nisam puno pisao pa ni pratio novine u kojima je on pisao. Ljubić je potom napravio duži prekid, a treba i naglasiti kako je bio sudionik oslobodilačkoga Domovinskog rata u postrojbama HVO-a. Novinarstvu se vratio godine 2014.

Pisao je komentare za portal *politikaplus.com*, portal *dnevno.hr* i tjednik *7dnevno*, te za portal *narod.hr*. Danas piše redovnu kolumnu „Rasprave o državnosti“ na portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća – *hkv.hr*. Zapravo sam zapazio njegove tekstove na portalu *dnevno.hr* i tjedniku *7dnevno*. Pojavili su se baš kada sam ja prestao surađivati s tim portalom i tjednikom. Zapravo sam brzo shvatio da su „umjesto mene“ našli vrhunskog profesionalca i čudio sam se kako ne znam za tako vrsnog komentatora. Ubrzo su svi znali za njega pa je često pozivan u raznim emisijama na svim televizijama. Gledatelji u emisijama u kojima su se mogli javljati nisu krili svoje oduševljenje njegovim raščlambama, a bio sam svjedokom kada ga na ulici zaustavljaju i zahvaljuju mu se zbog toga.

Zapravo kolumnist Marko Ljubić u svojim tekstovima, ali i u javnim nastupima, na jedinstveni način pokazuje kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, uočavanju bitnih u odnosu na umjetno i manipulativno ponuđene nebitne dvojbe i probleme. On zna tu zbilju predložiti širokom krugu čitatelja na način koji je svima razumljiv i blizak. S druge strane kako su te raščlambe doista sveobuhvatne i precizne, uvijek sam se pitao zašto on nije savjetnik bilo Predsjednice RH bilo u Vladi RH. Njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje njegovim čitateljima, mnogim državotvornim Hrvatima, pa je nedvojbeno Ljubić jedan od najpopularnijih hrvatskih kolumnista, ali da je savjetnik Predsjednice RH ili Predsjednika Vlade i oni bi imali koristi jer je očito da im suverenistička politika nedostaje u sugestijama koje dobivaju od svojih savjetnika. S Ljubićem kao savjetnikom

Predsjednica ne bi trebala pohađati doktorski studij na Fakultetu političkih znanosti jer sigurno bi od Ljubića mogla puno naučiti. Istini na volju, a što Predsjednica može naučiti na Fakultetu političkih znanosti, što može naučiti od recimo Dejana Jovića? Tko bi mogao povezati Jovića već s onim što govori naslov ove knjige: RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI?

Nisam ja prvi koji je primijetio taj znanstveni pristup u tekstovima Marka Ljubića. Davno su njemu sugerirali da nastavi znanstvenu karijeru i upiše doktorske studije. Na žalost Ljubić to nije prihvatio. Da jeste bilo bi manje nas njegovih čitatelja kojima njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje ali bi odgajao mnoge druge koji bi učili, studirali i doktorirali proučavajući njegove tekstove pa bi se smanjila mogućnost da današnji glavni mediji u RH budu anacionalni kakvi jesu.

Ovako nam ostaje nada da će studentima doći u ruke njegova knjiga RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI i da će shvatiti da u rukama drže udžbenik iz koga mogu mnogo više naučiti od onoga što uče na fakultetima na kojima imamo razne joviće, jakovine, markovine i slične. Pri tome treba uvijek imati na umu da je to udžbenik koji je stvaran u trenucima kada se stvarala povijest pa su tekstovi pisani ne samo za buduće čitatelje već je Ljubić njih pisao i onima koji su odlučivali o Hrvatskoj s nadom da će oni nešto i naučiti prije nego donesu odluke važne za našu sudbinu i sudbine onih koji dolaze poslije nas.

Ljubić je danas često pozivan i da predstavlja knjige drugih autora. Posebno bih naglasio njegove tekstove i predstavljanja knjiga o generalu Praljku. Znamo da hrvatske vlasti žele da hrvatski narod zaboravi velikog generala kojega je prvi Ljubić usporedio s Nikolom Šubićem Zrinskim, a kasnije je Hrvatsko slovo ovu godinu i proglasilo njihovom godinom – godinom i Nikole Šubića Zrinjskog i Slobodana Praljka. Pa i na nedavnom skupu u Splitu, zahvaljujući Ljubiću, pročitano je pozdrav s predstavljanja knjiga o Praljku i 70.000 ljudi je pokazalo hrvatskim političarima kako je njihova želja da narod zaboravi Praljkov čin samožrtvovanja tj. sebedarja za svaj narod uzaludan. Zato ne čudi što o njima Zvonimir Hodak piše:

Da, pada mi na pamet jedna kolektivna obvezna državna psihijatrijska opservacija: jedno od pitanja moglo bi glasiti "Što mislite o Haaškom sudu kroz prizmu činjenice da je četnik Šešelj na slobodi, a Slobodan Praljak pod zemljom?" Kladim se da bi puno odgovora glasilo: "Pa što, oba su slobodna. Fala Bogu!"

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/ljevicare-mozemo-usporediti-sa-golubovima-ima-ih-jako-puno-ne-sluze-nicemu-a-na-kraju-sve-zaseru/>

Koliko je Ljubić izuzetan u svom radu pokazuje slučaj s dva otvorena pisma koja smo napisali 2015. godine. Prvo je pismo HAZU-u u kome smo tražili donošenje deklaracije o slobodi znanstvenog istraživanja, a drugo Peticija ZDS koja je bila usko povezana s prvim pismom. Prvo pismo je potpisalo niz akademika, nadbiskupa, biskupa, sveučilišnih nastavnika i drugih uglednih

ljudi u RH, recimo i današnji predstavljatelj Ljubićeve knjige biskup Košić koji je bio potpisnik i Peticije ZDS. Značaj tih pisama nitko u RH nije tako dobro razumio kao Marko Ljubić koji je puno pisao o njima, imao sigurno i neugodnosti zbog njih, ali je upravo on i natjerao HAZU, točnije Predsjednika HAZU-a, da nam odgovore (čini mi se da su odgovorili prije njemu nego nama) konstatirajući „ne vidimo da je u slobodnoj i demokratskoj Hrvatskoj ičim ugrožena sloboda znanstvenog istraživanja“ što je bilo jadno kada se zna tko je sve u Pismu HAZU tvrdio suprotno tome. Akademiji nisu ništa pokazivali ni napadi na potpisnike, pa i na nadbiskupa Želimira Puljića predsjednika HBK kada je konstatirao:

„Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma.“

Naravno Predsjednik HAZU je još tada znao da je protiv pozdrava kojim je branjen Vukovar. Kasnije smo vidjeli kako je i Ljubić, za razliku od niza drugih državotvornih Hrvata, ispravno ocijenio važnost ta dva pisma jer je kasnije Plenković formirao *Vijeće za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima* čiji je predsjednik bio Predsjednik HAZU, a sastav takav da osigura unaprijed donesen zaključak kojim se rehabilitira zvijezda petokraka pod kojom je izvršeno mnog zločina i pod kojom je napadnuta Hrvatska u Domovinskom ratu, a zabranjena pozdrav ZDS s kojim su mnogi branitelji uključivši i HOS-ovce branili i obranili Hrvatsku od fašističke agresije natjeravši agresore da bježe iz Hrvatske kao zečevi, kako je njihov bijeg opisao njihov vođa Slobodan Milošević.

Zapravo ovo o čemu sam govorio opisuje već prvo poglavlje ovog udžbenika: HRVATSKA DRŽAVNOST IZMEĐU NACIONALNOG IDENTITETA I DRUŠTVENIH PODJELA Ljubićeva osnova misao vezana uz 9 studija u ovom poglavlju je:

Državna politika mora stvoriti pretpostavke ujedinjenja hrvatskog naroda na poziciji pobjednika, a ne na uspomeni na žrtvu komemoriranu tijekom nekoliko prigodnih dana. Istinu o našim ključnim događajima mora pisati pobjednički narod, a ne poraženi zločinac.

A sam naslov prve studije puno govori:

Temeljni razdor: Hrvatski suverenizam ili neojugoslavenski regionalizam

I tako redom imamo poglavlja:

NEGATORI HRVATSKE DRŽAVNOSTI s 9 studija;

ILUZIJA HRVATSKE DRŽAVNOSTI S POLITIČKIM SRPSTVOM sa 6 studija;

KOST U GRLU – HRVATI BOSNE I HERCEGOVINE sa 7 studija; i

POLITIČKA KULTURA I KULTURA DRŽAVNOSTI s 8 studija, a završna studija je *Kako Hrvatsku izvesti na staze nacionalnoga uspjeha?*

Završit ću ovo izlaganje s riječima autora koje je sam izdvojio iz ovog posljednjeg poglavlja:

U svim fazama razvitka svake, baš svake državnosti, izborni sustav i zakonodavstvo ključni su instrumenti upravljanja razvitkom državnoga poretka. Nema važnijega od toga, niti postoji alternativa. Drugim riječima, dok je na snazi trenutni ustavni i pravni poredak države, baš nitko ni pod kakvim okolnostima ne može ostvariti stabilnost društva i države, niti može postići svrhu te stabilnosti – razvoj svih društvenih i nacionalnih potencijala. Stabilnost sama sebi ne može biti svrhom, niti nosi pozitivno obilježje, ako se svodi na održavanje i reprodukciju vladajućega poretka. Takvu stabilnost ima, primjerice, Sjeverna Koreja.

Na kraju mi ostaje jedino da autoru čestitam na ovoj knjizi s nadom da ćemo uskoro i njegove druge tekstove naći u ovakvim njegovim knjigama na što ga i obavezuju njegove riječi u uvodu o tome kako mu „gotovo svakodnevno prilaze ljudi, osobito poslije javnih nastupa na manje-više alternativnim televizijskim i radio postajama, tiho mi upute riječi potpore, udjele Božji blagoslov, zahvale i gotovo u pravilu pitaju – gdje se mogu pročitati vaši tekstovi?“

Josip Pečarić

O NAJOGAVNIJIM LJUDIMA

Josip Jović piše:

Stoljećima su im branili ime, jezik i povijest, otkidali im i cijepali zemlju, stoljećima su nad njima vladali stranci. I kad je stvorena samostalna država nastavili su im govoriti da su fašisti, razbijali su im spomenike, zatvarali generale, zabranjivali pjesme i pjevače, gurali ih tamo gdje ne žele, poprijeko gledali na komemoracije nevinim žrtvama, govorili im da su primitivni, nesposobni i promašeni, nametali moral koji im je stran i neshvatljiv.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/50980-josip-jovic-hrvatska-je-takvo-sto-prvi-put-vidjela>

A Ivica Šola:

Uspjeh naše reprezentacije je jednostavan, kao i kod branitelja, igrali su za nešto što ih osobno nadilazi, za obitelj, za vjeru i domovinu.

<https://kamenjar.com/ivica-sola-postherojsko-drustvo-i-thompson/>

Zapravo Dalić, Modrić i svi Vatreli su pokazali kako se jedino može odgovoriti na sve to. Oni su govorili o Bogu, ponosu svog naroda, o braniteljima. Oni su i svojom igrom to pokazali. I osvojili su cijeli svijet.

Npr. kolega sa sveučilišta *Southern Illinois University* nam piše:

Dear Colleagues,

My warm congratulations for Croatian national football team for their accomplishment. I was rooting for them all the way.

Pokazali su kako oni koji su se prodali onima koji su protiv njihovog naroda, a koje Sun Tzu naziva najogavnijim ljudima, zapravo krajnje neuspješnim. Najogavniji imaju praktično sve medije i vlast u svojim rukama, a Modrić, Dalić i Vatreli sruše sve što su najogavniji godinama uradili.

Zapravo je izuzetan način kako su ih u potpunosti razgoltili pred cijelim narodom. Mato mi piše: *Sad tek vidim koliki je doseg Tvoje borbe za Thompsona.*

Da, napisao sam tri knjige o Thompsonovoj borbi protiv najogavnijih. On je bio jedini na kojemu su stalno lomili zube. A onda su mu se pridružili Dalić, Modrić i svi Vatreli. A sada je uz Dalića, Modrića, Thompsona i Vatrelih skoro cijeli narod!

Jedna kolegica mi piše sva ponosna što je za razliku od sramotnog ponašanja Vlasti u Zagrebu, Thompson pjevao u Varaždinu. Zabranjivali Thompsona ili ne svi pjevaju njegove pjesme. A kako će to tek biti u Livnu:

<https://narod.hr/sport/stizu-hrvati-iz-hrvatske-i-cijeje-herceg-bosne-bit-ce-to-veliki-spektakl-na-doceku-zlatku-dalicu-u-livnu-izbornik-dobio-i-mural>

I dok mi se do jučer činilo da samo ja pišem o Thompsonu, to sramotno ponašanje vlasti i taj bestijalan odnos prema Daliću, Modriću i Vatrelima učinili su da danas nema hrvatskog kolumniste koji na piše o Thompsonu.

Zvonimir Hodak mi je očitao lekciju. Naime poznato je da sam i ja, a i on, često upozoravao na „hrabre“ srpske ratnike – zečeve. Međutim, Hodak u

najnovijoj kolumni govori i o ovim najogavnijim ljudima u RH kao o zečevima.

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/smrt-fasizmu-a-oko-nas-sve-sami-fasisti/>

Doista kako sam mogao srpske „junačine“ nazivati zečevima, a zaboraviti na srpske slugu u RH?

Hodak im poručuje:

A sad bi se 90 posto nas koji smo za Vatrene i Thompsona trebali ujediniti s 10 posto orjunaša, udbomlata, jugonostalgicara... samo zato jer su oni metastazirali u sve pisane i elektroničke medije pa ih propale političarke uvažavaju vjerujući valjda kako će im se tako preliti malo njihove moći. Malo sutra. Dugo, dugi i uzaludno će to čekati. Uostalom, crknut ćemo mi, ali crknut ćete i vi... s time da smo mi već sad apsolutni pobjednici.

Doista pa tko bi želio biti s najogavnijima? Ali u tom Hodakovom tekstu ima nešto što ih itekako zabrinjava. Znamo da je Tuđman govorio o 20 posto takvih, Hodak je do nedavno spominjao i 30 posto. A sada vidimo da su Dalić, Modrić, Thompson i Vatrene tu brojku smanjili na 10 posto. Ako ih je i toliko, jer neki spominju pet posto! Pa već internetom kruži lista onih *koji pišu (pišaju) za strane medije i stvaraju sliku o nama.*

Zapravo najogavnijima nije bilo lako. Svi su govorili da se vlast treba ugledati na Vatrene. A na vlasti je HDZ. Ipak je to Tuđmanova stranka. Što ako Plenković posluša. Odnos prema Thompsonu i Vatrenima na dočeku u Zagrebu pokazao je najogavnijima da mogu nastaviti s dosadašnjom politikom.

Ali sluša ih samo 5-10 posto ljudi. Mladi pjevaju Thompsonove pjesme. Davno sam komentirao kako ih Thompson na taj način nauči više o domoljublju od cijelog hrvatskog školstva. Sjetite se da nas je Glavni tajnik Akademije prozivao u Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona, i sl.

Plenkoviću ostaje samo Velika koalicija. Pa nek traje dok traje. Valjda su zbog naslova jučer u narod.hr dali dobar dio mog intervjua uoči konferencije MIA 2018:

<https://narod.hr/hrvatska/josip-pecaric-prakticno-imamo-veliku-koaliciju>

Plenković može imati veliki problem u Predsjednici. Ovisno o tome kako ona odgovori na pitanje koje joj je izravno postavio Marko Ljubić:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29900-m-ljubic-predsjednice-vrijeme-je-zagrliti-thompsona-pred-svojim-narodom-i-cijelim-svijetom.html>

Mene i osobno zanima njen odgovor jer smo s Pantovčaka imali različite „vjetrove“ i kada je bio u pitanju pozdrav ZDS, a i moja konferencija (vidi sliku).

Josip Pečarić

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID' – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: 'Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?'

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato 'preporučio' da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno 'vaspitava' i 'zamjerio' kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne?

Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID'. I o tome sam govorio u Svetištu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje „Bojne Čavoglave“ s pozdravom „Za dom spremni“

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao- pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: 'Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno'

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i 'hrvatskom genocidu' pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu "pjevač, pjesnik i Hrvat".

Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom

Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomica je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgicar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina".

Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frljiću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: "Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi". Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: "Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaje sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom "Oklo za oko..."

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: "Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep."

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. "na oružje građani", "Formirajte svoje bataljone", "Koraćajmo", "Neka nečista krv natopi naše brazde!" Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku "Lijepa li si..."

> Filip Hrgović: 'Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima'

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu "napačenih" koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli "napačeni i mučeni" narod revolucionari su se hrabro obračunali s upraviteljem Bastille markizom de

Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojniče! Ne trpi Miletić ustaštvo. "Lijepa li si"... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrskala!" Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i 'danom žalosti zbog pravljena zečeva od Srba' i tako na državnoj razini prizna 'taj stravičan 'hrvatski genocid' o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

** Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom "Jensenove i povezane nejednakosti" (Jensen's and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je "veliko ime u teoriji nejednakosti". Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

*** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

DR. JAREB IPAK NIJE PUČKOŠKOLAC

(1)

Dr. Jareb i u Hrvatskom tjedniku od 14. 3. 2018. i na Portalu HKV-a 18. 3. 2019. svima pokazuje zašto sam ga usporedio s nekim iz nižih razreda osnovne škole. On i sam konstatira kako je ne-akademik i ne-matematičar ali je povjesničar po struci. Zapravo je sada bolji povjesničar nego što je bio.

O čemu se radi?

Pokazalo se da on zna da se za pozdrav Za Dom spremni tvrdilo da je ustaški i domobranski pozdrav. Shvatio je da i pučkoškolci znaju da tvrdnja da je to ustaški pozdrav podrazumijeva kako mora dokazati da su ga prvi koristili Ustaše. U prethodnom pismu to nije znao, pa je to dokazivanje kako je ZDS ustaški pozdrav bilo komično.

Istina on ponavlja ono što je rekao i prvi put tj. navodi što on zna kada su ga koristile Ustaše, Dobar povjesničar, a za nadati se je da će dr. Jareb to u budućnosti i postati, naveo bi točne podatke kada su ga koristili Domobrani. A da ne govorimo o tome da bi i znao naglasiti zašto je to važno.

Jareb, dakle samo konstatira kako *na njegovu prvotnu uporabu u sklopu UHRO-a upućuje činjenica da se u dostupnim domobranskim grasilima i dokumentima počinje pojavljivati kasnije nego u Ustaši i dokumentima UHRO-a.*

Dobar povjesničar bi sigurno dao i kada se po njegovim spoznajama prvi put pojavljuje kod Domobrana.

S obzirom da se u dokumentu iz 1936 izrijekom tvrdi da je to domobranski pozdrav, bilo bi zgodno vidjeti slične dokumente u kojima se izrijekom tvrdi da je to ustaški pozdrav. Naime, nije isto znati kada ga netko koristi ili kad ga se tako naziva. „Žrtva“ Jarebovog sakrivanja od javnosti spoznaja o domobranskom pozdravu ZDS je i kolumnist Zvonimir Hodak. Da se o tome znalo sigurno ne bi naslovio svoju kolumnu sa: „Smije li se koristiti domobranski pozdrav 'ZDS' iz 1936.“ Istina Hodak je i izvrstan odvjetnik. Dakle logika mu jest jača strana pa mu nije palo na pamet to „otkriće“ pripisati meni kao što je to učinio dr. Jareb.

Istina čak i takav povjesničar kakav je dr. Jareb ipak sada zna da se mora i ograditi pa konstatira *Moguće je dakako da bi buduća istraživanja mogla*

izmijeniti sadašnje spoznaje o tome kada je točno i kako nastao pozdrav Za dom spremni i tko ga je prvi koristio. Ali nastavak pokazuje da još ne razumije što to znači za njega koji je praktično sakrivao činjenicu o domobranskom pozdravu, a o tvrdnji dr. Iva Rendić Miočića kako je tada i ZDS i kao ustaški pozdrav bio zapravo antifašistički pozdrav da i ne govorimo. To valjda nije uočio (nebitno mu je) u mom tekstu.

Dr. Jareb pokazuje da zna kada je posvećena domobranska zastava koju nije on predočio hrvatskoj javnosti i na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931.

Dakle, njemu je važnije pokazati da zna kako je posvećena u svibnju 1934, a ne objasniti datum na samoj zastavi. Dobar povjesničar bi znao da MORA objasniti godinu 1931. jer ono što on citira kao dokaz za ustaški pozdrav nije ranijeg datuma.

Naravno kao 'ugledni matematičar' takve stvari očekujem od dobrog povjesničara. Zato sam i pisao nizu naših povjesničara. Valjda je i zato dr. Jareb shvatio da postoji mogućnost da će to netko ozbiljno istraživati, a ne prema potrebi Plenković-Pupovčeve politike, pa je pametno što je ipak dozvolio mogućnost da konačni rezultat ne budu u skladu sa željama Plenkovića i Pupovca. Zapravo me i zabavlja da povjesničar po struci mene koji sam napisao više od 1200 znanstvenih radova, 90 knjiga, stvorio tri časopisa koji su na svjetskim listama i oko 60 doktora matematičkih znanosti upućuje da umjesto povjesničara proučavam vrela. Duhovito ili priglupo? Zabavno je, bilo kako bilo.

Raduje me što je dr. Jareb shvatio da sam „povjesničar amater, te kao takav svakom loncu poklopac“. Još malo treba napredovati pa će znati kako je lijepo biti poklopac Plenković-Pupovčevim povjesničarima. Čini mi se da je bio na dobrom putu pa mi je svojedobno ustupio svoja dva teksta za knjigu „Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU?!“, Zagreb, 2012. Knjiga je o zaustavljanu izbora Goldsteina u HAZU.

Naravno, kao čovjek kome logika nije jača strana, dr. Jareb ne razumije da se ruga ustanovi u kojoj sam radi jer tiskaju knjige „povjesničarima amaterima, koji su kao takvim svakom loncu poklopac“.

S druge strane kada vidimo kako je povjesničarima jarebima logika nešto strano, ne čudi me što je nekadašnji ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić tražio da napustim profesuru iz matematike i dođem raditi u HIP.

Možda je i znao kako jarebi neće razumijeti značaj činjenice da je ZDS i domobranski pozdrav, pa je meni povjerio da odgovorim dr. Milanu Bulajiću na njegovu knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“.

Uvijek je zanimljivo kada netko nešto 'zaboravi' komentirati. Tako dr. Jareb ne spominje moj raniji tekst o njegovom pogledu na razliku uporabe ZDS i kune u NDH s kojim ja počinjem svoj tekst Zato treba dati i to što on ne spominje.

Prvo dajem pitanja s njegovim odgovorima:

Ali ako učinite ustupak takve vrste, onda će vam netko reći ukinite i naziv valute 'kuna', koristile su ju ustaše i asocira na NDH? Što sad?

Ali imate dva stoljeća korištenja kune kao valute i u srednjemu vijeku – ovdje mislim na poznate slavonske banovce.

Znači, ustaše nisu dovoljno okaljale kunu pa bi trebala ostati, a jesu pozdrav 'Za Dom spremni'. Mislim da Vas ta logika nikamo ne vodi i da kao znanstvenik nepotrebno činite kompromis i ustupak onima kojima smeta i ime hrvatsko?

Višestoljetna hrvatska novčarska tradicija kao što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu nisu usporedivi s jednom zapravo nevažnom epizodom iz suvremene hrvatske povijesti, odnosno pozdravom koji je upravo u tom obliku početkom tridesetih godina uveden u uporabu u Ustaši – hrvatskoj revolucionarnoj organizaciji i djelomice u Ustaško-domobranskom pokretu. Po uspostavi NDH to je službeni pozdrav Ustaše – hrvatskoga oslobodilačkog pokreta i tadašnjega režima, a taj režim nastoji hrvatsku državu pretvoriti u totalitarnu državu koja krši prava koja danas uzimamo kao temeljna prava i vrijednosti u demokratskome društvu te se u provođenju svoje politike služi nasiljem. To svakako nije nešto čega bi se trebalo sjećati s ponosom."

Moj komentar je bio:

Našem povjesničaru ne smeta tvrdnja da se pozdrav ZDS u raznim inačicama koristi 500 godina dakle što je to višestoljetna hrvatska tradicija već mu je važno da ovu inačicu koriste ustaše od 30-ih godina prošlog stoljeća i službeno u prvoj godini postojanja NDH i toga se ne treba sjećati s ponosom. Nekako me podsjeća na onu tvrdnju Iva Goldsteina kako su se Srbi svetili Hrvatima za genocid nad njima pa su poslije 5 dana od uspostave NDH pobili toliko i toliko Hrvata. Zapravo čujemo istu priču i kada se spomene HOS i Domovinski rat. Opravdava se zašto su oni koristili pozdrav koji je u inačicama višestoljetna hrvatska tradicija, kao da ova država nije stvorena u Domovinskom ratu. Oznake HOS-a (a i pozdrav ZDS) su bile dovoljne da srpske "slavne" ratnike pretvaraju, kako reče Slobodan Milošević, u zečeve. O tome je sjajno svjedočio ovih dana u Bujici vojni kapelan na Južnom bojištu don Miljenko Babaić. Iz Dubrovnika u okupaciji tražili su samo oznake HOS-a i eto zečeva koliko želiš!

Istina agresorima i njihovim slugama u Hrvatskoj svi su branitelji bili, a i danas su – USTAŠE.

Ali kada je napadnut njihov tenisač Đoković zato što koristi pozdrav nastao u Miloševićevo vrijeme – uzdignuta ruka s raširena tri prsta (radi se o pozdravu korištenom u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!), srpski povjesničari su odmah složno ustvrdili da se radi o prirodnom razvoju njihova pozdrava. I to je bilo dovoljno!

Međutim, kada se radi o ZDS onda je nekim doista hrvatskim povjesničarima bitno samo to da je ta inačica bila jednu godinu službeni ustaški pozdrav. A kuna je doista bila SLUŽBENI novac u NDH. Kada bi se držao svog načina razmišljanja kada je govorio o ZDS dr. Jareb bi morao pronaći vrijeme kada je kuna bila doista novac na području današnje Hrvatske. Međutim tu se on "vadi" na tome što je kuna na slavonskim banovcima, kuna kao oznaka vrijednosti (porez kunovina ili marturina) te kuna kao prepoznatljiv simbol na slavonskome grbu. Zar to nije bliže inačicama nego službenom novcu koji se zove KUNA?

A kako je izgledala "antifašistička" kampanja protiv kune piše Vice Borić u tjedniku 7Dnevno, 29.travnja, 2016.:...

Očito je da dr. Jareb nije ništa razumio ni tada, ali nije odgovorio. Šteta, još bi ponešto naučio. Čak je i Predsjednica u svom nedavnom „popravnom“ govoru o ZDS znala važnost varijanti istoga kroz povijest. Ono što zna spomenuti srpski povjesničar još je daleko od spoznaja dr. Jareba. Cijeli tekst LOGIKA I HRVATSKI POVJESNIČARI može se naći na internetu.

Završit ću ovaj tekst s onim što je svojevremeno Slavko Goldstein rekao o kuni, a što danas mnogi iz Pupovac-Plenkovićeve koalicije govore za ZDS: „Ako se kuna, na našu veliku žalost, ipak uvede, bit će to za mnoge, ali i za mene, izvor trajne nelagode i osobna uvreda preko koje neću moći prijeći. Neću se libiti i dalje javno govoriti protiv kune, na svakom mjestu i u svakoj prilici, i to sve dok se ona ne povuče. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog toga da ljaga zbog uvođenja kune ne bi pala i na moje ime“

Tada smo imali Tuđmana, pa su Goldstein i njemu slični brzo zaboravili što misle o kuni. Danas imaju Plenkovića i Pupovca i njihove povjesničare pa mogu raditi što god im je volja!

Akademik i matematičar

Josip Pečarić

Tekst je poslan Portalu HKV-a, ali je tiskana skraćena verzija koja je tiskana u Hrvatskom tjedniku, 21. 3. 2019. Gdje je objavljen s naslovom koji je I dan, dok na Portalu nije.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/31531-j-pecaric-odgovor-na-tekst-dr-jareba-petljanje-i-zapetljavanje-matematicara-pecarica.html>

Gornji tekst je objavljen na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/15506-dr-jareb-ipak-nije-puskoskolac>

LJEVIČARI SU VUČIĆEV GOVOR DOŽIVJELI KAO UKOR ŠTO NISU POSTIGLI ZADANI CILJ OKO ZDS

(ODGOVORI MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI)

Dragi Miro,

Zahvaljujem Ti na komentaru mog pisma Predsjednici.

To o čemu mi pišeš pokazao je i sudski spor koji se vodio poslije tog koncerta, a koji je Thompson dobio. Ali dobro je da si to napisao jer je važno znati na što su sve spremni hrvatski političari u provođenju Memoranduma SANU 2.

To je sjajno, kako sam već pisao, pokazao srpski predsjednik Vučić kada je na obilježavanju srpske „bežanije“ u „Oluji“ naveo riječi iz Thompsonove pjesme „Bojna Čavoglave“, zbog koje Thompsona u RH proganjaju skoro 20 godina i time je Vučić pokazao kako su svi ti koji su proganjali Thompsona to činili da bi se dodvorili gubitnicima u ratu – srpskim fašističkim agresorima.

Tvoj komentar nas podsjeća kako su dijelovi našeg sudstva izravni sljedbenici boljševičkog sudstva. Sjetimo se presude Josipu Šimuniću kada su sudci „znali“ na što je on mislio kada je uzvikivao „Za Dom“. Ne na Domovinski rat i Vukovar (u utakmici u Beogradu je na srpskoj zastavi pisalo Vukovar ćirilicom i nije bilo problema, a na toj utakmici su tražili i hrvatske slugе su izvršile da se ukloni hrvatska zastava na kojoj je pisalo Vukovar!), već su oni znali da misli na NDH. Koliko je veliko to sluganstvo, zar ne?

Zapravo nitko nije tako dobro objasnio kao Vučić u čemu je glavni problem s „Bojnom Čavoglave“!

On je naveo „stići će vas naša ruka i u Srbiji“. Naravno, tu je Thompson predvidio samu *bežaniju*, zbog koje je Milošević govorio o srpskim 'ratnicima' kao o zečevima. S obzirom da sada znamo zahvaljujući akademiku Aralici kako je i Tuđman znao da su „četnici šampioni u *bežaniji*“ jasno je da Thompson u svojoj pjesmi misli i na to – šampioni su tako dobri u bježanju da ih možeš stići tek u Srbiji!

Na koncertu u Splitu, o kome je zapravo, govorio Vučić, je 100,000 ljudi na Thompsonovo „Za Dom“ uzvratilo „Spremni“.

Presuda zbog Gline, a i izbori koji slijede su razlog zašto Ivica Marijačić u Hrvatskom tjedniku od 8.8.2019. piše:

„Ova je godina pokazala da je uzalud Plenkoviću Vijeće za prošlost, uzalud mu bijedni poltroni poput Zvonka Kusića u HAZU i u Ustavnomu sudu, uzalud mu sve, najveličanstveniji i najdivniji pozdrav *Za dom spremni* nitko ne može istisnuti iz hrvatskog naroda. Hrvati znaju da se pod tim pokličem nikada nije činila agresija ni prema komu u susjedstvu. Sada već toga postaje svjesna i najviša vlast, I aktualna predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović kaže da je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar, uključujući, dakle, i

pozdrav *Za dom spremni* prihvatljiv. Ministar unutarnjih poslova Davor Božinović sam se prošle godine obratio, u prigodi slučajnog susreta, glazbeniku Marku Perkoviću Thompsonu rekavši mu da policije više neće pisati prijave zbog pozdrava ZDS u pjesmi Čavoglave, a one što ih je do sada pisala, njegova su pogreška, priznao je Thompsonu ministar Božinović.“

Lijepo je to za pročitati. Ali što je sa Šimunićem. Što je s drugim koji su stradavali zbog ZDS (moji suradnici, obitelj, čak i časopisi,...)?

Što se tiče „hrvatskih“ ljevičara - oni nastavljaju po starom. Nije im problem što je poslije Vučićeva prozivanja „Bojne Čavoglave“ jasno svima čije su sluge. Vjerojatno su Vučićev govor doživjeli kao ukor što nisu postigli zadani cilj oko ZDS, pa im je ono prvo manja briga.

Spomenut ću samo da su branitelji odgovorili „pučkoj pravobraniteljici“:

<https://kamenjar.com/branitelji-odgovorili-puckoj-progoniteljici/>

zato što sam prije dvije godine reagirao na slične njene budalaštine. Tekst: PISMO I POZIV PUČKOJ PRAVOBRANITELJICI GDI LORI VIDOVIĆ

<https://kamenjar.com/pismo-poziv-puckoj-pravobraniteljici-gdi-lori-vidovic/>

<https://hu-benedikt.hr/?p=89069>

objavljen je i u knjizi „Matematika, pjesme i nogomet“.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

Naslov: Re: PISMO PREDSJEDNICI

Datum: Sat, 10 Aug 2019 15:17:30 +0200

Šalje: Miro Banović <mbanovic1@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademice,

spominjete Glinu i "za dom spremni". Ne sjećam se jesam li Vam pisao o tome, ali ako i jesam - nije loše ponoviti.

Dečki, starosti oko 20 godina, među njima jedan kojeg poznajem, bili su na tom koncertu. Policija im je već po dolasku u Glinu radila probleme zbog SLUŽBENE poznate crne HOS-ove zastave na kojoj piše "za dom spremni".

No kad su je spremili, pustili su ih. Kažu da se kasnije na koncertu moglo bez problema mahati, nitko više nije kontrolirao. No neki drugi nisu poslušali upute "milicije", a njih ništa ne razbjesci toliko kao kad im u lice odbijete poslušnost. Uz dužno poštovanje prema službi (imam i ja prijatelje u policiji), to je kao da ignorirate psa koji čuva dvorište ili želi vašu pažnju. Takvi koji nisu željeli ukloniti obilježje (ne znam točno koje), bili su kažnjeni.

Policijsko priopćenje za javnost koje je bilo dostupno i na službenim stranicama i u medijima, govorilo je o nedozvoljenim obilježjima. Bilo je, kažu, nekoliko prekršaja. Ako se dobro sjećam, četiri. Poslao sam im e-poštu sa zamolbom da mi kažu koja su to točno četiri nedopuštena obilježja bila. Obećali su mi odgovoriti ali da im najprije kažem radim li za medije i za koji

točno. Kažem im da pitam privatno, ali će možda biti objavljeno na nekim portalima. Nisu mi odgovorili ništa. Pustio sam mjesec dana, pa im ponovno poslao mail sa podsjetnikom na njihovo obećanje. Ni na to mi nisu odgovorili. Znajući kako sustav funkcionira, odustao sam.

Dakle nikad nismo doznali koja je to NEDOZVOLJENA obilježja policija sankcionirala (iako od ljudi koji su tamo bili pouzdano znam da je bar nešto od toga HOS-ovo), nikad doznali tko je propisao što je dozvoljeno a što nije i nikad nismo čuli argument zašto je nešto nedozvoljeno ili nije (čak ni onaj besmisleni, pupovački, da je sve to fašizam i ugroza Srba).

lp

Miro Banović

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17577-akademik-pecaric-ljevicari-su-vucicev-govor-dozivjeli-kao-ukor-sto-nisu-postigli-zadani-cilj-okolo-zds>

Dragi Miro,

Ja sam spomenuo poslušnost naših oko zahtjeva delegata. Samo mi je u sjećanju zastava i to sam stavio u pismu.

Sada mi je mnogo zanimljiviji taj strah srpskih slugu u Hrvatskoj od Vučića i činjenice da ih je on prekorio jer nisu osigurali da se „Čavoglave“ više ne smiju pjevati u RH i tako ih se poštedi duševnih boli. Mi to i ne možemo znati jer ipak su oni jedini u povijesti tako masovno od ljudi postojali zečevi.

Zapravo sam očekivao da će te patnje naših ljevičara bolje opisati Zvonimir Hodak. I nisam se prevario. Pogledaj u njegovoj današnjoj kolumni:

„TUĐMAN JE STVAR S HOS-OM RIJEŠIO KAKO LIJEVA FALANGA NIJE OČEKIVALA, DOBRO ZNAM, TROJICU OPTUŽENIH BRANIO SAM JA

(...)

Tuđman i HOS

Ivanka Toma i dalje ratuje s novijom hrvatskom povijesti. Kaže moja “vječna“ inspiracija: “Tuđman je u ratu razoružao HOS, a današnji se HDZ-ovci boje Skeje”. Analogno citiranoj mudrosti, HDZ se boji razoružati Skeju ili da ga onako demokratsko-antifašistički strpa u zatvor. HOS-ovci su se, kako je i znano, tri mjeseca u Vukovaru borili, ginuli i kršili zakon derući se Z.D.S. To je išlo na živac i progresivnoj JNA, a po Ivanki, i Tuđmanu. Da se razumijemo, dr. Tuđman nije simpatizirao HOS, Paragu, Đapića i Dedakovića, ali o nekom “razoružavanju” HOS-ovaca Ivanka i njeni mogli su samo sanjati. Tuđman je stvar s HOS-om odlučio riješiti na način koji ni Ivanka, a ni lijeva medijska falanga nisu očekivali. Vojni sud u Zagrebu je u lipnju 1993. g. podigao optužnicu protiv Dobroslava Parage, Mile Dedakovića, Ante Đapića i Ante Prkačina zbog kaznenog djela ugrožavanja ustavnog poretka Republike Hrvatske, planiranje državnog udara, neovlaštenog pribavljanja oružja i

stvaranja paravojske HOS-a. Tužiteljstvo je odustalo od kaznenog gonjenja protiv Ante Prkačina prije početka procesa. Bilo je jasno da je dilemu oko HOS-a Tuđman želio riješiti putem pravosuđa. Optužnica je bila vrlo opasna s predviđenim vrlo visokim kaznama.

Lijeva “demokratska” javnost je s velikom nadom čekala pravosudni kraj HOS-a i Lepoglavu za optužene. Međutim, nakon nekih šest mjeseci sud je, nakon saslušanja brojnih generala, političara pa i Josipa Perkovića, donio oslobađajuću presudu po svim točkama optužnice. Sudac Damir Kos, današnji sudac Vrhovnog suda Hrvatske, detaljno je obrazložio razloge kojim se sudsko vijeće vodilo u donošenju baš takve odluke. Možete si samo zamisliti kako je to pogodilo razne feralovce, orjunaše, jugonostalgicare i lijevu medijsku falangu. To njihovo zaprepaštenje i razočaranje lijepo je opisao jednim svojim aforizmom Tomislav Mihanović: “Nije znao da je brodovlasnik dok mu sve lađe nisu potonule“. Doslovno tako. Sve lađe su im potonule, ali nos im je i dalje ostao iznad vode. Tuđman je tako dobio pravosudni pravorijek koji je kasnije, po žalbi Vojnog tužitelja, potvrdio i Vrhovni sud RH. Time je problem HOS-a bio riješen demokratski, putem suda. Usput rečeno, trojicu optuženih branio sam ja, što je po tadašnjem ZKP-u bilo moguće. Da tu presudu Dr. Tuđman nije shvatio kao svoj ili HDZ-ov neuspjeh dokaz je i to što me potom angažirao za zastupanje i u nekim svojim osobnim predmetima. Naravno, Ivanka Toma sve to dobro zna, ali ipak ne škodi malo ljevičarske revizije povijesti. Teško je priznati da je HOS drugostupanjskom presudom Vrhovnog suda RH priznat kao legalni dio Hrvatske vojske. I na kraju opet malo Tomislava Mihanovića: “Kako produžiti kratku pamet?“ Moj prijatelj Binder se javlja na fejsu: “Imam neke ideje, ali ni jedna nije za ispod deset godina zatvora”.

(...)

Bez trunke srama je, recimo, i Ivan Zvonimir Čičak. On je u progresivnoj i slobodarskoj Slobodnoj Dalmaciji svojim istomišljenicima Anti Jelaski i drugovima iskreno priznao da je ZDS “isključivo i jedino pozdrav ustaškog pokreta“. Svjedoci su mu Ante Pavelić, Vinko Nikolić, Ivo Banac, Aleksandar Ranković i Šokre Beljak. Prepametni Zvonac odmah je i otkrio zaostalom puku tko je zapravo HOS. Nema tu ni Vojnog suda ni Vrhovnog suda RH, naš nezavršeni pravnik tvrdi da je HOS “klasična fašistička falanga sa svojom privatnom vojskom...“ Sad mu još ostaje jedan dijalektički razgovor s Ivankom Tomom i Sašom Lekovićem o sudbini HOS-a kad na vlast dođe Dalija Orešković.

Srame li se možda Lora Vidović i Slavica Lukić? A i zašto bi se one sramile? Zato što ne znaju pravo. Ma hajte, molim vas! K'o da zna pravo sutkinja koja za uzvik “Bog i Hrvati“ vjeruje da je remećenje javnog reda i mira. Lora recimo, uvijek blago naslonjena na Slavicu, ovako razmišlja: “Kako je po odlukama Visokog prekršajnog suda i Ustavnog suda, ZDS kažnjiv u svim okolnostima bez iznimke...“. Ima li ijedan dragovoljac koji bi se malo

potrudio i dičnoj pučkoj progoniteljici objasnio da u RH zakone ne donose ni prijateljica Slavice Lukić na Visokom prekršajnom sudu, ni SDP-ovi sudci Ustavnog suda Hrvatske. Zakone donosi jedino i isključivo Sabor RH. Dok se takav jasan i nedvosmislen zakon ne donese, ovo je jedna negledljiva "prosjачka opera" s izvođačima bez sluha i glasa. Europske institucije, prije svega Vijeće Europe, davno je osudilo i fašističke, nacističke i komunističke zločine i ikonografiju. Ako jednog dana zakonom normiramo ZDS, onda moramo donijeti i zakon o zabrani komunističkih simbola! Što ćemo onda s Kumrovečkim plesom vampira, s 27. srpnjem i neočetničkim klanjem koji nam se godinama prodaje pod tobožnji antifašizam? I dok Sabor RH ne donese konkretan i jasan zakon, trud Slavice i Lore je obično mrčenje papira."

Doista sam dobro uradio što nisam puno komentirao ove jadnike iako ih je bilo mnogo više koji su se javili. Da, jadnici su oni koji moraju biti sluge Vučiću i njegovima od kojih su hrvatski ratnici načinili zečeve, zar ne?

Pozz

Josip Pečarić

Naslov: Re: ODGOVOR MIRU BANOVIĆU O ZDS U GLINI

Datum: Sun, 11 Aug 2019 14:36:15 +0200

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric pecaric@element.hr

Sve ste rekli, samo još nedostaje jedan detalj. Iste te večeri koje je Josip Šimunić vikao "za dom" na što je publika odgovarala "spremni", dogodilo se nešto preko čega smo olako prošli. Prije utakmice delegat FIFA-e je tražio da se ukloni transparent "ZAPAMTITE VUKOVAR". I taj transparent je uklonjen. A tih dana je bila obljetnica Vukovara.

O tome su pisali npr.

Večernji list: <https://www.vecernji.hr/vijesti/stozer-zeli-znati-tko-je-s-maksimira-uklonio-transparent-904871>

T-portal: <https://www.tportal.hr/sport/clanak/fifa-naredila-skidanje-natpisa-zapamtite-vukovar-20131120>

Dnevno (arhivirana stranica kako je izgledala 25.11.2013.):

<https://web.archive.org/web/20131125022143/https://www.dnevno.hr/sport/nogomet/105366-foto-sramotno-hns-prije-utakmice-skinuo-transparent-zapamtite-vukovar.html>

lp

Miro

USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA

Raduje me kada vidim kako naši ljudi već dobro razumiju onu moju tvrdnju, koju je dr. Davor Pavuna nazvao Prvi Pečarićev poučak (PPP), kako postoji podjela Hrvata na Ustaše i Srpske slugе.

Zato mi je drago kada 'hrvatski' ljevičari, jugoslavi, 'antifašisti' i slični stalno vide i govore o Ustašama u Hrvatskoj.

Prvo zato što time pokazuju kako ima puno Hrvata koji se povodi za onom mojom iz te priče: „A ja vam, ne volim biti sluga“.

A drugo što oni tako javno priznaju da oni JESU srpske slugе.

Problem je što su svi glavni mediji u rukama srpskih slugu, a i glavne stranke u RH (HDZ i SDP).

I dok se od SDP-a to moglo i očekivati, oni nikada i nisu željeli neovisnu Hrvatsku, mnogo veći problem je što to imamo s HDZ-om.

Dobiju izbore pozivajući se na Tuđmana, a onda su na vlasti s najvećim neprijateljima i Tuđmana i Hrvatske.

Danas oni koji su od hrvatskih branitelja bježali poput zečeva (sjetimo se Miloševićeve tvrdnje) vladaju Hrvatskom preko ljudi iz Tuđmanove stranke.

Sun Tzu je neprijatelje svoga naroda nazvao najogavnijim pripadnicima ljudskog roda. Da bi pobijedio neprijatelja bez oružja, dobro plati te najogavnije da rade za tebe, sugerirao je kineski filozof i ratnik

To znaju i ovi na vlasti iz HDZ-a. Slušaju Vučića, klanjaju mu se i tu i tamo kao nešto protestiraju, tek toliko da se Hrvati ne dosjete da je Pupovac pravi vladar RH.

Naravno, pred izbore je lijepo slušati ih jer se tada sjete i Tuđmana. Recimo Predsjedničine sadašnje predizborne nastupe. Bez njega nema ostanka na vlasti. A kad je ponovo dobiju, imaju Vučića i Pupovca.

Ne mogu ne priznati da se i moja akademija nije uklopila u to. Bivši predsjednik je itekako stekao glas vodeće osobe iz Akademije koji provodi takvu Plenkovićevu politiku.

Zato ću ovdje dati samo dio Hodakove najnovije koji se odnosi na njegov nedavni nastup na HTV-u i način na koji on zapravo obrazlaže Plenkovićevu politiku (mada naslov ne razumijem: Postoji li u ovoj Hrvatskoj relevantni političar koji će imati muda i odgovoriti Vučiću? – zašto bi odgovarali svome gazdi?):

U Temi dana od 23. kolovoza akademik Zvonko Kusić tvrdi da je današnja Hrvatska nastala u borbi protiv NDH. Sad je jasnije zašto se Zvonko ne zove Zvonimir. On je na vrijeme shvatio da po hrvatskom zakonu nije isto ako se napadne neki čovjek ili ako se napadne Srbin. Problem je u tome što je taj zakon davno u primjeni, mada još nije ni napisan, ni u Saboru usvojen! Gledam "zakonodavca" Pupovca na TV-u. Jedino ne shvaćam što će mu brada... Jel' to ona nijansa s početka kolumne?

(...)

Definitivno živimo u epohi podijeljeni na "klerofašiste", ustašoide, ognjištare, rigidne desničare, primitivne rasiste, troglodite, fašiste, naciste, mrzitelje Srba, Židova i Roma, imigranata, Soroša, Angele Merkel, Macrona, EU-a, Pupovca, Vučića, SDSS-a, NOB-a, Tita, 6. ličke...i ako nastavim ode stranica. A na drugoj strani su sami partizani, antife i Zvonko Kusić koji nas podučava da smo nastali boreći se protiv NDH i svih ovih gore citiranih. Svi su oni sam cvijet demokracije. I sad se sjetite Tuđmana i 1991. pa do kolovoza 1995. I probajte si odgovoriti na kojoj strani su bili jedni, a na kojoj drugi. Po Kusiću su se ustaše i klerofašisti...borili protiv NDH, a za državu Hrvatsku, a što po njemu dokazuje Ustav RH.

Poštovani akademice, tko je ginuo u Vukovaru, Maslenici, Gospiću, Dubrovniku, Lici, Dalmaciji, Slavoniji...? Ustavotvorci ili oni s krunicom oko vrata i usklikom ZDS na usnama? I danas smo na kraju jednog shizofrenog puta gdje pobjedonosno stoji bradati Pupi i prijeteći podiže prst: "Ne bih želio da ova zemlja doživi isto ono iskustvo koje je imao jedan pokušaj u 20. stoljeću da se stvori hrvatska država, a koji je kolabirao sa sramotnim krajem zato što je bio temeljen na mržnji i nasilju prema Srbima...takav ishod nije nerealan pa da i ova država zbog opsesivne mržnje prema Srbima...doživi jednaku sudbinu kao i marionetska država od '41. do '45. godine".

Dragi bradati Pupi, ne strahuj i ne boj se da će se još jednom ponoviti Bleiburg, Macelj, Huda jama, Križni put, Gračani, Savska cesta, Ovčara, Škabrnja, Borovo selo...i ne prijeti se. I tebe i Kusića treba podsjetiti da je i sam Tuđman, Titov general, rekao u Lisinskom da je NDH, između ostalog, bila i izraz želje hrvatskog naroda za svojom državom. I nakon ove ružne Pupovčeve prijetnje napokon je država Hrvatska našla snage da, kako to i priliči suverenoj i pobjedonosnoj zemlji, odgovori Pupovcu, traktorašima, Vučiću, Đukanoviću Bizonu, Kusiću, Orjuni, yugozombijima...te tresne šakom o stol i pošalje im dugo očekivanu poruku: RH i Vlada i dalje će raditi sve da Republika Srbija i BIH uđu u EU....

<https://direktno.hr/kolumne/postoji-li-u-ovoj-hrvatskoj-relevantni-politicar-koji-ce-imati-muda-i-odgovoriti-vucicu-165225/>

Hodak zapravo govori o podjeli iz naslova, zar ne?

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-ustasa-srpski-sluga/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17806-ustasa-ili-srpski-sluga>

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?

Pročitao sam samo pola naslova o tome što govori predsjednička kandidatkinja Kolinda Grabar Kitarović i nisam mogao doći k sebi:

Kolinda Grabar Kitarović: 'Neki su tamburali po Americi dok smo mi ovdje davali potporu ljudima.'

<https://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-neki-su-tamburali-po-americi-dok-smo-mi-davali-potporu-ljudima/>

Zašto?

Prvo sam pomislio da gđa kandidatkinja i trenutna predsjednica ima bračnih problema pa prebacuje suprugu što je u ratu samo davao potporu ljudima jer piše u množini.

Zatim sam pomislio da misli na onoga čiji je kandidat dakle na Predsjednika Vlada Plenkovića i čuvenu Briselsku bojnu. Nešto slično govori i general Glasnović u Bujici:

<http://glasbrotnja.net/general-glasnovic-padao-berlinski-zid-plenkovic-isao-stazama-revolucije-proucavao-marxa-kardelja/>

Na kraju sam shvatio da je dr. sc. Miroslav Škoro i kompozitor i pjevač pa svira i tamburu uz sve ostalo što on jeste, pa gđa Predsjednica voli isticati tamburicu jer joj je za doktorat znanosti trebalo biti prvo predsjednica, a dr. Škoru nije.

Ipak, valjda joj je jasno da će to svima biti jasno da se radi o tome.

Pa zašto joj je to trebalo?

I onda se sjetih da ima itekako važan razlog za to.

Bolje je da se priča o Škorinom tamburanju nego o njenom ispijanju šampanjca s Carlom del Ponte u trenucima kada su uhitili generala Gotovinu. Zanimljivo je da je o tome i o takvim ljudima danas pisao Zvonimir Hodak u tekstu KAKO JE SLOBA SMODLAKINE 'SOKOLE' PRETVORIO U 'ZEČEVE':

Na fejsu strši jedno jednostavno pitanje: "Zašto Srbi imaju pravo na traume od prije 78 godina, a Hrvati nemaju pravo na traume koje su se dogodile prije 28 godina i kasnije?". Na to pitanje je, međutim, još davno odgovorio Antun Gustav Matoš referirajući se na hrvatska legendarna izdajstva i urođena poltronstva. Mogli bi započeti od Zvonimirove kletve. Možda je ipak bolje

uzeti neki noviji primjer. Ono što se dogodilo 7. prosinca 2007.g. Tog je dana "demokratska, antifašistička u suštini projugoslavenska Hrvatska" skočila od zadovoljstva na svoje rahitične nožice. Lišen je bio slobode Ante Gotovina, ratni pobjednik, čovjek koji je 5. kolovoza 1995.g. stavio konačnu točku na hrvatsku državnost. Tadašnje Šeksova nadahnuta krilatica "Locirati, identificirati, uhititi i transferirati" je razveselila, štoviše razgalila duše naših progresivnih "antifa", JNA penzionera, orjunaša, jugo-nostalgičara i petokolonaša. Osjećali su u zraku blaženu sigurnost. Dolijao je...! Haag će "zabiti zadnji čavao u lijes Tuđmanove države", kako je to kasnije bila proročanski napisala novinarka Jutarnjeg prije izricanja drugostupanjske presude. Od tog 7. prosinca 2007.g. karta je krenula sve "kriptokomuniste" tako da su prvostupanjsku presudu dočekali kao očekivanu kaznu onima koji su se drznuli dirnuti u njihovo "bratstvo i jedinstvo".

Unatoč razgaljenosti osuđujućom presudom generalu, sama kazna od 24 godine robije nekako im se činila kao truli kompromis. No tu je i drugostupanjski sud pa im je ostala još uvijek živa nada kako je moguće i povišenje kazne. E, ali onda je došao sudac Theodor Meron. On je 19. listopada 2011.g. bio izabran za predsjednika Suda za bivšu Jugoslaviju. Zahvaljujući baš njemu drugostupanjska presuda je šokirala sve te razgaljene "kriptokomuniste". Donesene su oslobađajuće presude za oba generala i to tako da su tri suca bila za oslobađanje i nadglasali ona dva koja su bila za osuđujuće presude. Bila je to pobjeda 3:2 ili pobjeda u "produžetku"! Dovoljno se prisjetiti mase ljudi koji su dočekali generale u Zagrebu na Trgu bana Jelačića ispunjeni iskrenom radošću.

Međutim, bila je to istodobno i doživotna trauma za sve "kriptokomuniste", orjunu, antife i razne EU poltrone. Naime, dok je pobjednički general Gotovina bio nesklon životu u blizini šarmantne "ljepotice" Carle del Ponte, raspisana je bila za njim potjernica uz sirenski zov od pet milijuna kuna tko ga "odcinka". Ni Cinkarna Celje nije mogla konkurirati hrvatskim judama u borbi za jackpot od pet milja. Zlobno ću se prisjetiti te parade izdaje, mržnje, lakomosti i želje da se jednim udarcem ubiju dvije muhe. Prodati Gotovinu, i k tome još za gotovinu. Bivši "najdugovječniji" Tuđmanov ministar Mate Granić tada se, na pitanje što bi napravio da vidi na ulici Antu Gotovinu, diplomatski "izvukao" rekavši: "Kad bih vidio umirovljenog generala Antu Gotovinu odmah bih nazvao dva broja. Prvo bih nazvao premijera Ivu Sanadera i njega informirao, a zatim i Antu Đapića (čiji je savjetnik u to doba bio). Policiju ne bih zvao. Nema razloga ne vjerovati Mesiću i Sanaderu kad kažu da se ne nalazi u Hrvatskoj". Koji rašomon u glavi našeg Očenašeka. Mesić je generale Gotovinu i Markača prisilno umirovio, a Sanader organizirao harangu i potjeru za Gotovinom. A Mate im vjeruje i vjeruje...

Klasična izdaja nečinjenjem

Vječni svjedok protiv studenata 1971.g, a kasnije i svjedok u Haagu protiv hrvatskih generala, Žarko Puhovski bio je partijski rezolutan: "Naravno da

bih prijavio. Treba prihvatiti da je to naš sud" (haški !!!)... Danijela Trbović, ocvala zvijezda HRT-a, bila je moralna i principijelna: "Ja bih ga prijavila bez ikakvog dvoumljenja jer zakon treba poštivati. Nismo se borili da bi netko bio iznad zakona. Pametan zna čemu služi pojas. Jest da smo 'od stoljeća sedmog' tu, ali što se tiče EU-a, sami smo se doveli u ovu situaciju. Prijavila bih ga zbog građanske dužnosti, ali ako bi mi dali novac, 10% bih dala u humanitarne svrhe, a ostalo bih sebi donirala". Sanja svraka iz udruge B.A.B.E. tada je izjavila: "Prijavila bih ga bez razmišljanja". Kao da je netko od nje tražio da razmišlja! "Što se tiče nagrada, ja bih novac jedino uzela da ga dam svojoj udruzi... to bi bilo dobro. Gotovinu stavljaju iznad zakona jer Hrvati vole mitove i legende...". Međutim, legendu koju sigurno naša Sanja podržava je drug Tito. Mi pak, pomoću Istanbulske konvencije, podržavamo našu Sanju i futramo je našom lovom. Spomenimo samo kako ni Danijeli Trbović "ljubav" za gotovinom od Gotovine nije nikada naškodila na HRT-u. Vjerojatno joj je kod zadnjeg promaknuća i pomogla kao jednoj od prvoborkinja za gotovinu od Gotovine. Vesnin brat Zoran Pusić je tada, na pitanje bi li "odcinkao" Gotovinu, izjavio: "Bih, zvao bih policiju. Te nagrade, koje nude za Gotovinu, Amerikanci i naši, mogle bi se upotrijebiti za mnogo dobrih stvari...".

Prijavili bi ga bili i Radimir Čačić, Damir Kajin, Ingrid Antičević-Marinović... Geneza izdaje u Hrvata je dugačka, još od Kralja Zvonimira pa do odlaska "gusaka u maglu". Kada su Gotovina i Markač zajedno osuđeni na 42 godine zatvora hrvatska politička elita izdajnički je čkomila i mučala, jedna i prestrašena od jedne haške bleferice. Klasična izdaja nečinjenjem.

Izdaja do izdaje. Jučer, danas, sutra... Recimo ona od 20. studenog 1918.g. na splitskoj rivi. Evo kako je splitski gradonačelnik dr. Josip Smolaka dočekao 2. bataljon 13. pješadijskog puka Timočke divizije: "Dobro nam došli nepobjedivi sokolovi naši! Dobro nam došli osloboditelji naši, ponosni naš cvijete, najljepši i najmiliji. Blagoslovljen bio čas kad vas vidjesmo. Blagoslovljena vam svaka stopa bila!". "Nepobjedivi sokoli" su, onako usput rečeno, "popušili" brojne bitke i ratove - od Kosovske bitke pa nadalje. Jedinu pravu bitku koju su dobili je Cerska bitka od 16. do 19. kolovoza 1914.g, kad su srpske snage, pod vodstvom Stepe Stepandića, pobijedile austrougarske snage oko planine Cer. Ali za orjunaša Smolaku oni su bili "nepobjedivi sokoli". Dana 20. studenog 1918.g. on im se bestidno i poltronski uvlačio, a 7. prosinca 2007.g. mi smo izdali čovjeka koji je ponizio "nepobjedive sokole" u zadanom roku od četiri dana. Potrpali su se na traktore i otperjali Slobi. Na Vrhovnom savjetu obrane Jugoslavije 14. kolovoza 1995.g. "nepobedive sokole" pohvalio je i sam njihov vođa Slobodan Milošević: "Pobegli su kao zečevi, a sad traže da ih Jugoslavija brani. Više su izginuli u bežaniji sa stanovništvom nego što su izginuli držeći liniju". Tako je Sloba Milošević ušao u povijest, između ostalog, i po tome što je Smolakine "sokole" pretvorio u "zečeve".

No, u jednoj stvari čak je i Milošević pokazao više karaktera od naše političke elite. Nije lovio svoje generale po Mesićevom "regionu" i Europi kako bi ih poslao u Haag, a sve da bi se uvukao Carli del Ponte. Stoga je drugostupanjska presuda Gotovini i Markaču na istoj razini s Olujom jer bez te tijesne i dramatične odluke Oluja bi danas iz usta naših petokolonaša bila predmet opće sprdnje - kao nastala je na genocidu prilikom osvajanja Knina. Ne bi imalo nikakve veze što je čak i po presudi iz Haaga bilo utvrđeno da je u toj vojno-redarstvenoj akciji poginuo slovom i brojem - jedan srpski vojnik.
<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-sloba-smodlakine-sokole-pretvorio-u-zeceve-175467/>

Doista, gđa Predsjednica nas samo tjera da odgovorimo na pitanje:
ŠTO JE GORE TAMBURANJE ILI ISPIJANJE ŠAMPANJCA?

Josip Pečarić

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

ONO ŠTO NE MOGU ZEČEVI MOGU NJIHOVE SLUGE U RH? (6.) (THOMPSONOFOBIJA)

Pitaju me zašto nisam, kada sam pisao o spominjanju masona u Thompsonovoj pjesmi E, MOJ NARODE, dao u prilogu tekst don Anđelka Kaćunka o Thomsonofobiji napisan iste 2002. godine. (Hrvatsko slovo, 23. 10. 2002. i Hrvsvijet, 20. 06. 2007. Tekst sam objavio i ja u knjizi „Propade im crvena Hrvatska“, Zagreb, 2015. str. 203-208.)

To je itekako zgodno ponovno pročitati jer je u to vrijeme „Bojna Čavoglave“ bila „zločin“ jer je u Domovinskom ratu, pa sve do današnjih dana ledila krv u žilama sudionicima fašističke srpske agresije na Hrvatsku i njihovim podupirateljima u Hrvatskoj. To je očito i iz Kaćunkovog teksta gdje on spominje *„osvetoljubiva pjesma 'Čavoglave' koja priziva osvetu i borbu.*

Pozdrav ZDS im je postao zločinački pozdrav tek poslije Memoranduma SANU 2.:

O provoditeljima Memoranduma SANU 2 možete čitati iz tjedna u tjedan u tekstovima Zvonimira Hodaka. A njima je gotovo uvijek meta i Thompson. Jest da je veliki strah u kostima i Bojna, ali ipak Memorandum je obaveza koju ne mogu ignorirati: Evo što o svemu tome piše Hodak i danas. Počinje s **'Desni centar je obična izlizana floskula'**

Pantovčak su lijevi već osvojili i euforično pomolili glave iz svojih ljevičarskih brloga ne čekajući proljeće. Tako je suradnica hrvatskog Tanjuga, odnosno Hine, Sandra Bartolović prerano zakukurikala uvjerena da su ona i njeni istomišljenici, kartaški rečeno, napokon došli na štih. Sigurna u Vladu "desnog centra" u svom primitivnom ljevičarenju naša Sandra piše: "Zemlja u kojoj inkvizicija spaljuje lutke duginih obitelji zaslužuje isključivo izobilje korona virusa i nestašicu zaštitnih maski". Na stranu činjenica da je Hina polako postala Tanjugova sestra blizanka i da je ta transformacija prošla nezapaženo, onako ispod radara.

To što se Vlada RH pravi mutava na ovakav ispad Sandre samo je dokaz da je "desni centar" obična izlizana floskula. Hinina suradnica nema pojma o referendumu "U ime obitelji" kada se 70% građana opredijelilo za definiciju braka između muškarca i žene. To se odnosi i na definiciju obitelji, a sad nam iz Tanjuga Sandra javlja o napadu na "duginu obitelj". Hrvatski ljevičari izgubili su rat 5. kolovoza 1995. godine, ali zato danas vladaju Hrvatskom i

preko SDP-a i preko HDZ-a. Svojedobno su obje stranke bjesomučno napadale referendum "U ime obitelji", ali narod ih nije podržao pa su popušili. Danas preko Ustavnog suda promoviraju "duginu obitelj" kao da se referendum nikada nije ni održao.

Samo se u Hrvatskoj isplati izgubiti i rat i referendum. I zato trebaju promjene, novi ljudi i nove vizije. Kovač, Tomasović, Škoro, Penava, Stier, Brkić... Oni trebaju i moraju postaviti sanitarni koridor raspojasanim ljevičarima koji su uvjereni da ih je napokon karta krenula. Prvi hrvatski vojnik koji je dao život za RH bio je Josip Jović iz Imotskog. Naravno da to Bartolovića ne zna. Ali i da zna ona bi vjerojatno zazivala generala Kadrijevića (iz Imotskog) da dođe spašavati "duginu obitelj" ili Stazića s crvenom zvijezdom na čelu.

I što sad? Referendumom smo definirali što je brak i obitelj. U Imotskom su na karnevalu spalili istospolnu zajednicu s djetetom Stazićem. Ljevičari su se odmah digli na zadnje noge kako je stravično spaljivati "dijete". Međutim, to "dijete" je bio Stazić. Stvarno, jadno dijetešće! Sad treba zbog nečije sujete i taštine ukinuti satiru. Podnositelj kaznene prijave protiv onih koji su organizirali karneval u Imotskom je Bauk (komunizma koji baulja RH). Bravo Arsene! On savršeno osjeća što je satira, a što kazneno djelo. Klasična satira na koju se valjaju od smijeha za njih je samo kad Pupovčeve Novosti na naslovnici objave sliku glave Thompsona između srpa i čekića na kojoj se lijepo vidi kako iz pjevačevog vrata teče krv. Isto vrijedi i za predstavu notornog Frljića u Kerempuhu kad on u predstavi stavlja živim suvremenici biskupu Bogoviću, Thompsonu, Željki Markić i Hasanbegoviću praseće maske na glavu, pričešćuje ih kokainom i na kraju ubija metkom u potiljak. Vrhunska ljevičarska "satira" je kad "dete" Stazić cmizdri "jer su u svibnju 1945. godine naši obavili posao šlampavo".

Film "Ministarstvo ljubavi" izruguje se udovicama branitelja Domovinskog rata, Portal Index kod dolaska tijela svetog Leopolda Mandića u RH, opisuje to kao "nekrofilске orgije", a spaljivanje krnje s likom Kolinde, Tuđmana I Bozanića za ljevičare je vrhunska satira. Mesićevi gnjusni vicevi o Tuđmanu odmah nakon njegove smrti ljevičarima su bili tako smiješni. Još se valjaju od smijeha i Arsen i Sandra i Sanja Modrić kad su "Novosti" našeg Pupija Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini nazvali "nacionalnim smetlištem". Urnebes je kad Frljićeva glumica vadi iz vagine hrvatsku zastavu, kad Frlja "režira" kako na pozornicu iznose kip svetog Ivana Pavla II. s natpisom "zaštitnik pedofila" pa prikazuje oralni seks s kipom. Kad netko postavi pitanje u kojoj zemlji mi to živimo onda se orkestrirano javljaju Sandre Bartolović, Sanje Modrić, Žonje, Rudanice i započinje prožvakano lamentiranje o opasnosti od ekstremne desnice, fašizma, šovinizma... Pri tome potpuno zaboravljaju da je rat u RH započeo čvrsti "antifašist" Slobodan Milošević.

Samo se neke smije pljuvati i spaljivati

Imamo novu ažuriranu aplikaciju u Hrvatskoj koga se smije pljuvati i spaljivati. Tuđmana, Plenkovića, Kolindu, Božanića, "desničare", Crkvu... ali "dete" Stazića, Tita, Pupovca...nikako jer je to onda odmah govor mržnje i šovinizam. Beljakovo "čuđenje" o samo 100 ubijenih emigranata od strane UDB-e, e to je vrhunska satira. Oduševljava me po tko zna koji put i legendarni podoficir JNA Ante Tomić. Jedini je on shvatio pravu dimenziju "dugine obitelji". Jedini je on shvatio kako produžiti kratku pamet. Kaže: "Čitav Generalski zbor nije napravio nešto tako hrabro i odvažno kao ovaj par. Njihovo junaštvo, vjerujte, veće je od Oluje i Vukovara"(!!!). Ne smješajte se cinično. Naš Ante to zaista iskreno vjeruje.

<https://direktno.hr/kolumne/sve-sto-se-dogada-u-hrvatskoj-navodi-na-zakljucak-da-se-bivsi-komunisti-kao-dosljedni-ateisti-ne-daju-krstiti-argumentima-184175/>

O posebno zanimljivoj manifestaciji Thomsonofobije iz vremena kada je to definirao don Kaćunko piše mi Miro Banović:

Naslov: "Za dom spremni" na Jelačićevom trgu 2003.

Datum: Sat, 29 Feb 2020 23:18:51 +0100

Šalje: Miro Banović

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Slučajno sam naišao na video, snimku dočeka zlatnih rukometaša sa svjetskog prvenstva, 2003. godine. Netko mi je rekao da su tada rukometaši tražili (i pjevali) zajedno s Thompsonom i Bojnu Čavoglave. Ne znam je li to istina, tu snimku nisam nigdje vidio (ako je uopće snimljeno). Međutim, ima ova gdje rukometaši s Thompsonom pjevaju "Lijepa li si". U sred pjesme Marko Perković Thompson s pozornice 3x viču "ZA DOM" a narod 3x odgovara "SPREMNI".

Video je dugačak, ovo je poveznica na taj

trenutak: https://youtu.be/D_Sz69JBq6g?t=6215 (ako je poveznica ispravna trebalo bi vam otvoriti video na 1 sat 43 minute i 35 sekundi).

Ako malo vratite natrag, i pogledate i ostale kadrove s prepunog Trga bana Jelačića, vidjet ćete da je ogromna zastava koja ima grb s prvim bijelim poljem gore kraj bana. Takvih zastava ima i po ostatku trga, zajedno i sa svakakvim drugim varijantama hrvatskih povijesnih zastava.

Podsjećam, u to vrijeme predsjednik je bio ustaša Mesić, premijer Račan, to je početak veljače 2003.

A zapravo o tome slučaju sam pisao i prvi upozorio da će se Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti dogoditi isto kao kada su rukometašima zabranili nastup Thompsona na proslavi tog svjetskog prvenstva. O tome sam pisao u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, ali knjiga nije bila zanimljiva čitateljima. Valjda im nije jasno da se pjesme odnose na Thompsona, a nogomet na vatrene i da je tu upravo Thompson veza i s nogometašima i rukometašima.

Poglavlje NOGOMET, THOMPSON i MATEMATIKA je na str. 249-340, a recimo već u tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! Dana je najava ponavljanje priče s dočeka rukometaša – svjetskih prvaka:

Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci ipak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta! Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

Vidimo kako je još Slavko Goldstein tada upozoravao sve i u Srbiji i njihove sluge u RH da je ZDS ono što treba biti glavna meta napada na Domovinski rat i Hrvatsku.

Potpuno drugačija priča je bila kada je u naslovu knjige bilo i ime glavnog protagonista Josipa Šimunića (*Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.). Ogromna posjećenost, uz veliku reportažu jednog "Nacionala". Vjerovali ili ne*?

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Da je riječ matematika u naslovu knjige „opasna“ za čitatelje pokazala je „sudbina“ knjige *Je li političarima kriva matematika?* Zagreb, 2019, pp. 317. Naime, knjiga na najbolji mogući način pokazuje koliki su poslušnici hrvatski političari, pa čak i oni koji su nekakvi znanstvenici. Napali su i časopise koji su po svjetskim mjerilima među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i koji su Q1 časopisi, a sve zbog ZDS i Bojne Čavoglave. Sve zbog Memoranduma SANU 2 koji hrvatski političari moraju vjerno provoditi. Knjiga je posvećena njihovim žrtvama – časopisima, a na predstavljanje su se bojali doći i oni koji su među najzaslužniji za uspjeh tih časopisa.

Da, ta THOMSONOFOBIJA čuda stvara, zar ne*

Josip Pečarić

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

STJEPAN RAZUM

ISTINOM PROTIV LAŽI

Predstavljanje knjige: PEČARIĆ, Josip i RAZUM, Stjepan. *Razotkrivena jasenovačka laž*. Nakl. Društvo za iztraživanje trostrukog logora Jasenovac. Zagreb, 2018., 508 stranica.³

1. Poštovani ljubitelji knjige i istine, preuzvišeni biskupe Vlado, dragi Siščani. Živimo u doba izokrenutih vrijednosti. Svi smo tomu svjedoci. Očigledna istina se nieće, a promiče se laž. Knjiga, koju večeras predstavljamo, ima u svom naslovu riječ laž. Laž, koja se odnosi na ratni logor ili sabirno polje Jasenovac i koju sročiteljski dvojac tom knjigom razotkriva.

Osma zapovijed Božja slovi: Ne reci lažna svjedočanstva, dakle, ne laži! Unatoč tomu, ovaj svijet, u kojem živimo, satkan je od laži. Jasenovac je očiti primjer takve laži. Rekli bismo, velike laži. No, u odnosu na sveukupnost svjetskih laži, to je zapravo mala, neznatna laž. Možemo samo slutiti, o kakvim se sve lažima radi ...

Svi koji smo svoju školsku naobrazbu stekli do godine 1990., morali smo učiti povijest tzv. Narodnooslobodilačke borbe i učiti o junačkim podvizima 'hrabrih' partizana. Istodobno smo bili podučavani o hrvatskim ustašama, koji su prema tadašnjem, a nažalost i današnjem prevladavajućem naobrazbenom sustavu, utjelovljenje zločina. Posljedično, i država koju je ustaški pokret obnovio – Nezavisna Država Hrvatska, jest plod zločina, pa, ako je već postojala u stvarnosti, sada ne bi smjela postojati u našem sjećanju, pa ni kao predmet proučavanja.

Završetkom Drugoga svjetskoga rata, svijet se blokovski podielio, ali je osobito bio podieljen na pobjednike i gubitnike rata. Tada su pobjednici napisali povijest toga rata, koja nije vjerodostojna, jer je jednostrana. Pisali su i pišu povijest toga rata i tadašnji gubitnici, ali se njihov pogled na tu povijest ne uzima u obzir, on ne može doći u školski sustav, kako bi mladi naraštaji bili upoznati i s drugim pogledom na ta ratna događanja sredinom XX.

³ Ovo je štivo pročitano na predstavljanju knjige 13. ožujka 2019. u Velikom kaptolu u Sisku.

stoljeća. Plod tog jednostranog pogleda na događaje Drugoga svjetskoga rata, pogleda pobjednika, jest da imamo lažnu sliku i lažnu spoznaju o tom ratu.

No, nije sveukupnost laži, koja nas okružuje i sputava, time iscrpljena. Običan je čovjek podvrgnut laži na svakom koraku, počevši od lažnih obećanja političara, preko lažnih podataka radi gospodarskog iscrpljivanja, lažnih prikazivanja drugih naroda i država radi poduzimanja ratnih osvajanja, pa sve do lažne slike Svieta, odnosno oblika ove Zemlje na kojoj živimo.

Laž je duboko ukorijenjena u dielu čovječanstva, koji se odmetnuo od Boga Stvoritelja i koji nastoji mimo i nasuprot Bogu stvoriti raj na Zemlji. Prvi odmetnik od Boga Stvoritelja, Boga praotca našeg Jakoba-Izraela, koji se objavio pod imenom Jahve, jest pobunjeni i odpali anđeo Lucifer, t.j. Sotona. Taj neprijatelj, koji je postao Otac laži, kako ga nazvao Gospodin naš Isus Krist – Ješuah Hamašiah, lažju je zaveo već prve ljude – Adama i Evu prije oko šest i pol tisuća godina, i nastavlja zavoditi tijekom cijele povijesti sa svrhom, da se ljudski rod odmetne od svoga Boga Stvoritelja i Odkupitelja, te da se prikloni njemu.

Znamo, da postoje ljudi, koji su pristali surađivati sa Sotonom, nastojeći ovaj svijet graditi s njime, a protiv Boga. Očiti takav primjer dogodio se pod kraljem Nimrodom u Babilonu. Čovjek se tada toliko uzoholio, da je želio biti jednak Bogu, Njegov suparnik. Babilonski pokušaj neprestano se u povijesti čovječanstva ponavlja. To su ljudi, koje jednim imenom nazivamo babiloncima, odnosno u posljednjih 300 godina, masonima. To su stvarni gospodari svijeta. Oni su i gospodari ratova. Ratovi nisu spontana pobuna pojedinaca ili skupine nezadovoljnika, nego su ratovi najunosnija grana gospodarstva za gospodare svijeta. Kad žele oploditi svoje bogatstvo, tada upriliče neki novi rat, pa bio to i svjetski rat. U posljednje doba, zahvaljujući omrežju pa i objavljenim knjigama na hrvatskom jeziku, moguće je o njima više saznati. Središte masona tijekom povijesti se premještalo, a usidrilo se do današnjega dana u Londonu. Stoga se samo neupućeni čude tomu, kako to i zašto Britanci imaju odlučujuću riječ u europskoj i svjetskoj politici. U školama, ne samo našim hrvatskim, već diljem celoga Svieta, ne uči se ništa o tim gospodarima Svieta i o njihovoj ulozi u ratnim događanjima. Ali se zato uči, da je Adolf Hitler započeo Drugi svjetski rat, da je Ante Pavelić provodio fašizam i tome slično. A oni su samo dobro ili loše odigrali uloge, koje su im ti gospodari namienili. Inače, pred javnošću se ti gospodari rata predstavljaju čovjekoljubcima – filantropima, humanistima i humanitarcima, sve sa svrhom, kako bi pokazali, da im je stalo do čovjekova napredka i da u tom smislu rade.

Teško je današnjem čovjeku odmaknuti se od takve nametnute slike Svieta, u kojem su uloge unapried zadane i koje se moraju odigrati prema očekivanjima gospodara. Samo su riedki oni, koji se uspiju odhrvati i osamostaliti u vlastitom djelovanju, kao što je to uspjelo predsjedniku Franji Tuđmanu i zahvaljujući tomu ponovno je obnovio samostalnu državu

Hrvatsku. No, gospodari Svieta mu to nisu oprostili, što je platio cijenom svoga života.

2. Pitanje Jasenovaca nije od nekog svjetskoga značenja. Ono je od jugoslavena i velikosrba umjetno napuhano. Napuhano je do razine mita. U poznatoj knjizi "Inter arma caritas" ("Djelotvorna ljubav između oružja") logor Jasenovac se uobće ne spominje. Rieč je o dvosveščanoj knjizi, koju je objavio Tajni vatikanski arhiv o djelatnosti Vatikanskog obavijestnog ureda za ratne zarobljenike (1939.-1947.). Taj je ured primao dnevno preko 1000 zahtjeva, koje su pojedinci i obitelji slali u traženju svojih izgubljenih i zarobljenih. Tako je nastalo oko četiri milijuna listića s podacima traženih ljudi. Iz te knjige saznajemo, da su u doba Drugoga svjetskoga rata otvorena sabirna polja (logori) za vojnike u gotovo svim zemljama, koje su bile uključene u rat. No, poviestna znanost im ne pristupa cjelovito, jer se povjestničari usredotočuju na logore pod vlašću Talijana i Niemaca. Ukoliko je fašistička Italija zauzela područje Hrvatske, u toj se knjizi navode i talijanski logori u Hrvatskoj. U logoru na otoku Rabu je zbog najgorih zdravstvenih uvjeta, nedostatka hrane i međunarodne skrbi izgubilo živote oko 1500 prognanika, osobito Slovenaca. Između 20. svibnja i 10. srpnja 1943. u jednom dielu toga logora Talijani su zatvorili 2700 jugoslavenskih Židova, koji su već ranije bili zatvoreni na drugim mjestima po Dalmaciji i u logoru u Kraljevici. Na riečkom području, talijanski su sabirni logori bili ustanovljeni u Bakru, Kraljevici i u samoj Rieci. U lipnju 1942. na otoku Molatu, upravitelj Dalmacije opremio je logor, u kojem je držao 3500 osoba. U tom je logoru u roku od godine dana izgubilo živote više stotina zatočenika. Manji su logori bili ustanovljeni u Vodicama, Osljaku, Zlarinu, Divuljama i Ugljanu. Kad uzporedimo navedene brojke tih talijanskih logora na hrvatskom ozemlju, s posljednjom poznatom brojkom od 1654 stradale osobe u ratnom logoru Jasenovac, tada vidimo, da nema nikakvog razloga jasenovački logor izdvajati iz sveukupnosti logorskoga sustava, koji je postojao u svim državama uključenim u Drugi svjetski rat. Stoga ne treba čuditi, što navedena dvosveščana vatikanska knjiga ni jednom riečju ne spominje logor Jasenovac.⁴

⁴ *Inter arma caritas. L' Ufficio In formazioni Vaticano per i prigionieri di guerraistituito da Pio XII (1939-1947).* U dva sveska: *I. Inventario* [Popis gradiva]. *II. Documenti* [Izprave]. Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *Collectanea Archivi Vaticani*, 52. Nakl. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 stranica. — Uzp. RAZUM, Stjepan. *Inter arma caritas. L' Ufficio Informazioni Vaticano per i prigionieri di guerra istituito da Pio XII (1939-1947). 'Djelotvorna ljubav između oružja. Vatikanski obavijesni ured za ratne zarobljenike koji je osnovao Pio XII. (1939.-1947.)'*. U dva sveska: *I. 'Inventario' (Popis gradiva)*. *II. 'Documenti' (Isprave)*. Priredile Francesca Di Giovanni i Giuseppina Roselli. Niz: *'Collectanea Archivi Vaticani'*, 52. Izd. Archivio segreto vaticano. Città del Vaticano, 2004., XXXV+1-596 i 597-1478 str. Odj.: *Ocjene*

Ta činjenica potvrđuje izpravnost zaključaka hrvatskih povjestničara i iztražitelja logora Jasenovac, koji djeluju unutar Društva za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca.

3. Knjiga, koju večeras predstavljamo ovdje u Sisku, već je jednom predstavljena u Zagrebu, 17. siječnja ove godine. Štiva s toga predstavljanja objavljena su na hrvatskim mrežnim portalima, pa ste ih mogli već i pročitati. Stoga nema potrebe ovdje ponavljati, ono što je već rečeno u Zagrebu. No, ukratko želim reći, da ova knjiga sročiteljskoga dvojca, akademika Josipa Pečarića i mene predstavlja zbirku raznih članaka objavljenih tijekom posljednjih osam godina, a tiču se zbilje i mita ratnoga logora Jasenovca. Ta štiva nisu napisana na temelju arhivskoga iztraživanja – takvu je knjigu napisao Igor Vukić, koja je također prošle godine objavljena, nego su ona izraz naše sudobne borbe za istinu o hrvatskom narodu i o njegovoj ulozi u Drugome svjetskome ratu.

Svi su članci razvrstani unutar pet poglavlja. Prvo je poglavlje naslovljeno “O ‘Jasenovcu’ u knjigama J. Pečarića” (str. 13-253). To je okostnička zbirka članaka akademika Pečarića, objavljenih u njegovih osam predhodnih knjiga: (1.) “Zabranjeni akademik / Prijevarom u HAZU?!”; Zagreb, 2012. (str. 13-25); (2.) “Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba”, Zagreb, 2014. (str. 26-62); (3.) “Ako voliš Hrvatsku svoju”, Zagreb, 2014. (str. 63-84); (4.) “Živjela nam antifašistička t.j. braniteljska Hrvatska”, Zagreb, 2015. (str. 85-134); (5.) “Dva pisma koja su skinula maske! Na hrvatsku šutnju nismo spremni”, Zagreb, 2015. (str. 135-145); (6.) “Oba su pala”, Zagreb, 2015. (str. 146-237); (7.) “Ništa se još promijenilo nije”, napisana s dr. zn. Josipom Stjepandićem, Zagreb, 2017. (str. 238-247) i (8.) “Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’”, Zagreb, 2017. (str. 248-253). Budući da je unutar tih osam svojih knjiga akademik Pečarić objavio i neke moje članke, drugo poglavlje ove naše zajedničke knjige nosi naslov: “Još neki prilozi Stjepana Razuma” (str. 254-327). Uglavnom se tu radi o člancima objavljenim u našem hrvatskom tisku ili na mrežnim portalima. Budući da se u doba uređivanja te knjige u javnim priobćajnicama razvila hajka protiv Igora Vukića zbog njegovoga gostovanja na hrvatskoj dalekovidnici, u ovu smo knjigu unutar trećega poglavlja, naslovljenoga “Hajka na Igora Vukića” (str. 328-424), prikupili članke u Igorovu obranu. Hajka se razvila i protiv novinarke Karoline Vidović-Krišto, koja je u svojoj dalekovidničkoj odašiljci ugostila Igora Vukića, pa smo u četvrtom poglavlju, naslovljenom “Karolinin nestanak po drugi put” (str. 425-454), objedinili članke u njezinu obranu. Ne želeći da se izgubi ili padne u zaborav bilo koji vriedan i koristan članak za probitak naše hrvatske zbilje, u petom smo poglavlju, naslovljenom “Zaključni tekstovi” (str. 455-500), objedinili one članke, koji su na našim

i prikazi. U: *Fontes. Izvori za hrvatsku povijest*, 11. Nakl. Hrvatski državni arhiv. Zagreb, 11./ 2005., (tiskano 2006.), str. 315-321.

mrežnim portalima objavljeni u zaključnom potraju uređivanja ove naše knjige.

Tako se u ovoj knjizi, osim članaka akademika Josipa Pečarića i mojih nalaze članci mnogih hrvatskih uglednika, povjestničara, novinara i iztraživatelja, kao što su: dr. zn. Nikola BANIĆ, Lili BENČIK, Juraj CIGLER, Andrea ČERNIVEC, Davor DIJANOVIĆ, Zorica GREGURIĆ, Hrvoje HITREC, Zvonimir HODAK, mr. zn. Mladen IVEZIĆ, Milan IVKOŠIĆ, Josip JOVIĆ, Anđelko KAČUNKO, Mate KNEZOVIĆ, dr. zn. Mladen KOIĆ, Marko LJUBIĆ, Ike MANDURIĆ, Ivica MARIJAČIĆ, Željko MARŠIĆ, dr. zn. Matko MARUŠIĆ, Vladimir MRKOCI, Nevenka NEKIĆ, Javor NOVAK, Damir NUIĆ, Mladen PAVKOVIĆ, Zlatko PINTER, Kazimir SVIBEN, Franjo ŠOLJIĆ, Željko TRKANJEC, Andrija TUNJIĆ, dr. zn. Boštjan TURK, S. VUČKOVIĆ, Igor VUKIĆ i Tomislav VUKOVIĆ. Želio sam sva ova imena pročitati, kako bismo vidjeli, da nije mali broj hrvatskih iztraživača i promicatelja hrvatske istine pod ovim našim zajedničkim svodom nebeskim. Uz to još treba reći, da je predgovor knjizi napisao ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Jure Krišto, a pogovor isto tako ugledni hrvatski povjestničar dr. zn. Mato Artuković.

Knjigu je objavilo naše Društvo za iztraživanje trostrukoga logora Jasenovca, kojemu je to druga nakladnička knjiga. Društvo je osnovano 6. lipnja 2014. i s tim svojim knjigama, a još više mnogim javnim nastupima i objavljenim člancima, opravdalo je svoj osnutak i sada već skoro petogodišnje djelovanje. Hrvatska se javnost ne da više, da tako kažem “vući za nos”, jer je hrvatski čovjek i preko djelovanja našega Društva i ovih knjiga spoznao, da nam je desetljećima nametana laž o jasenovačkom ratnom logoru, preko koje se laži željelo držati hrvatski narod u pokornosti, da se ne usudi pomisliti na vlastitu državu. Premda već i danas možemo sasvim dobro razlučiti što je jasenovačka zbilja, a što jasenovački mit, ipak nam se još i dalje boriti za hrvatsku istinu, jer je naša politička elita navezana na komunističko-jugoslavenski mentalni sklop, i još uvijek joj je istina ono, čime nas je indoktrinirao propali bivši komunistički sustav. Zapravo, boriti nam se je, da razodkrijemo povezanost naše političke elite s londonskom masonskom središnjicom, koja toj eliti, a zapravo svojim poltronima, nameće ono što treba vjerovati i politiku, koju treba provoditi.

Zahvaljujem na pozornosti!

ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU

Poštovani dr. Jukiću,

Zahvaljujem Vam se na Vašem komentaru mog pisma dr. Marušiću koje je tiskano na kamenjaru:

<https://kamenjar.com/tri-glavne-tocke-na-kojima-se-i-danas-rusi-hrvatska-drzava-su-stepinac-jasenovac-i-domovinski-rat/>

Vaše pismo mi je posebno zanimljivo što daje neke naslove i od Vaših tekstova:

Poštovani akademiče Pečarić,

Dobar dan. Ispričavam se na smetnji, vaše pismo prof. Matku Marušiću me potaklo na javljanje. Pokrstili ste Matka u Marka pa se jedan Marko javlja. Osobno Vam se zahvaljujem na vašoj borbi za Hrvatsku, za nacionalni identitet i istinu. Mnogo ste napravili u razotkrivanju laži i podvala koje nam se serviraju (Haški sud i drugo).

Pročitah vaše lijepo i poticajno pismo prof. Matku Marušiću pa sam slobodan predložiti da se organizira simpozij: Istinom protiv laži, na kojem bi se argumentirano osporile laži o Jasenovcu, Jadovnom, Stepincu... Imamo dovoljno kvalitetnog materijala, imamo povjesničare i druge kvalificirane stručnjake pa ne bi trebalo biti poteškoća. Nažalost HAZU (JAZU) ne želi pokrenuti sveobuhvatno istraživanje, ne želi braniti nacionalne interese i istinu (za njih je to dnevna politika). Naši neprijatelji su našim novcem objavili preko tisuću naslova s lažima. Svako dvije godine organiziraju takozvane naučne skupove i ponavljaju laži, na Velebitu podižu obilježja i stvaraju novi mit - Jadovno.

Naš narod je jako zaboravan pa ga treba stalno podsjećati knjigama, predavanjima, člancima, filmovima, simpozijima, obilježavanjima obljetnica i obilascima povjesnih hrvatskih mjesta.

Molim vas razmislite o mom prijedlogu.

Lijep pozdrav i želim vam dobro zdravlje.

Sa štovanjem dr. Marko Jukić

P. S. Ja sam kolega od Matka. Pišem za portal Hrvatske udruge Benedikt, <https://hu-benedikt.hr/?cat=162> i croative.net (DA SE NE ZABORAVI i osvrta na društvena zbivanja)

Evo naslova NEKIH objavljenih članaka:

Muzej u Jasenovcu je nacionalna sramota!, Sunday, 30 September 2018 20:05
Jadovno i Šaranova jama – Kontraverze i manipulacije, Monday, 3 September 2018 15:17

Jasenovac – crtica o „povjesničaru“ Slavku, Wednesday, 29 August 2018 15:44

Komunističko-četnička manipulacija o broju žrtava Drugog svjetskog rata, Thursday, 23 August 2018 17:40

Četnički dernek u Srbu 2018., Sunday, 29 July 2018 20:46

Četnički dernezi po Hrvatskoj – do kada?, Monday, 23 July 2018 21:55

Od čega se ogradio HRT?, Sunday, 3 June 2018 21:41

Do kada će se u Srbu slaviti genocid nad Hrvatima?, Thursday, 27 July 2017 9:00

Kome smeta dr. Zlatko Hasanbegović?, Sunday, 18 September 2016 17:10

Četnički zločini 27. srpnja 1941. godine!, Sunday, 17 July 2016 21:21

Kome smeta HOS-ova ploča u Jasenovcu?, 28. 8. 2017. itd.

Da borba protiv laži ostavljena je nama kojima povijest nije struka, a povijesna znanost je u rukama onih koji promiču jugo-komunističku paradigmu u povijesti.

Suočeni smo s onim, a to zapravo i Vi konstatirate, o čemu je nedavno pisao dr. Razum, navodeći riječi Đura Zatezala: “Gospodine Razum, Vi ste me svojim predavanjem dotjerali korak do groba! Ali ništa zato! Mi smo svoju istinu proširili po svijetu, i na engleskom jeziku, pa vi ne možete sada tu više ništa promijeniti!”

Predlažete simpozij? Ne jedan. Seriju takovih simpozija. I to bi bio samo djelić potrebnoga.

Spominjete i moje knjige o Sudu u Haagu. Bilo ih je doista poprilično. Ali tada je i dr. Milan Vuković organizirao seriju znanstveno-stručnih skupova o Haagu. Naše Otvoreno pismo tridesetak biskupa i akademika VS UN-a, koje je supotpisalo nekoliko tisuća naših ljudi, podržala je tada i Predsjednica Vlade, a njen Ministar vanjskih poslova je obećao dijeliti to pismo na Generalnoj Skupštini na sastanku u Ministarstvu na kojem smo bili nazočni akademik Dubravko Jelčić, biskup Valentin Pozaić i ja. Sjećam se njihovog zadovoljstva u Ministarstvu kada smo im rekli da je pismo poslano i svim veleposlanstvima u RH. Na žalost takva pomoć je izostala kada su u pitanju bili Hrvati iz BiH. Znamo epilog: samodarje našeg velikana generala Praljka. A ni mi za ovo nemamo potporu od vlasti u RH. Pogledajte samo što danas o tome Piše Zvonimir Hodak:

Histerična borba protiv ZDS-ni (kojoj je podlegla i predsjednica) u stvari je borba protiv onih koji su iz ljubavi prema Hrvatskoj ginuli u postrojbama HSP-a kao i onih koji i danas svoje osjećaje, pa i spremnost za Hrvatsku žele javno izricati. Odricanjem od pozdrava ZDS predsjednica se odrekla barem oko tisuću dragovoljaca koji su poginuli s tim pozdravom na usnama. Još snažniju poruku poslala je preko Mate Granića poslavši ga na proslavu "vojske Republike Srbije" u muzej Mimara. Bila je izložba zečeva u muzeju Mimara.

<https://direktno.hr/kolumne/saborski-zastupnik-zeljko-glasnovic-navodno-primio-prijetece-pismo-s-metkom-148131/>

Draži su im zečevi, kako ih je 'nazvao' Milošević, od naših branitelja.

Naravno, u obranu Predsjednice uključio se i HDZ koji je svoju poslušnost prema zečevima pokazao kada je skidana ploča u Jasenovcu, a i formirajući podobnog Vijeća za suočavanje s prošlošću s unaprijed postavljenom

zadaćom o očuvanju postignutih laži iz doba NDH i zabranom povezivanja otvorenih pitanja o kojima piše dr Marušić s fašizmom u Prvoj Jugoslaviji. Predsjednica je ispunila zadaću pokazala je da je bliska HDZ-u tj. da su joj draži zečevi od branitelja. Time je zasigurno osigurala podršku HDZ-a i njihovog najvažnijeg saveznika Pupovca, da ne kažem Vučića-

<https://kamenjar.com/jandrokovic-protiv-predsjednice-grabar-kitarovic-se-vodi-dosta-prljava-kampanja/>

Očito je koliko je teško to što radimo i želimo raditi kada imamo takve političare.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

MILANOVIĆ U JASENOVCU

Ispad predsjednika Milanovića u Jasenovcu komentirao je i don Anđelko Kačunko u intervjuu koji je s njim imao Mladen Pavković. Naime na pitanja *kako doživljava sve ovo što se događa oko logora Jasenovac*, don Kačunko među ostalim kaže:

– U ovom času, to je najprije sredstvo tzv. odvrćanja pozornosti, veoma uhodan i uspješan model u strategiji medijske propagande. Nakon što se narod zasitio pranja mozga koronom i kovidom, svjestno je u Jasenovcu bačena ta ‘udica’, a njezin nastavak je nekulturan ispad istoga ‘počinitelja’ u Okučanima. U oba slučaja riječ je o ‘pljuvanju’ na hrvatske branitelje. Sam “Jasenovac”, kao pojam i fenomen, već šezdeset pet godina služi Sotoneriji kao sredstvo za ponižavanje i “ubijanje u pojam” Hrvatskoga naroda, na isti način kako se Nijemce “Auschwitzom” ucjenjivalo i ponižavalo nabijanjem kompleksa “genocidnosti”. Agresivni yugo-okupatori duha i teritorija Hrvatske tako su Hrvate držali u pokornosti sve do 1990. godine, ali svojom moćnom političko-medijsko-diplomatskom mašinerijom to žele činiti i dalje, ponavljajući stare laži i mitove o broju stradalih u tzv. koncentracijskom logoru Jasenovac od ruke “zločinačkog režima NDH”, čime se stalno imputirao i insinuirao cijelom hrvatskom narodu zločinački mentalitet. Međutim, nakon što je već predsjednik Tuđman osamdesetih godina prošloga stoljeća uzdrmao temelje jasenovačke mitomaske mega-laži(!), ta ‘crvenofašistička’ antihrvatska santa leda ubrzano se otapa, unatoč grčevitim nastojanjima antifoidne fronte da raspadajućoj lešini udahne život. Naime, upornim znanstvenim i publicističkim radom ter istraživanjem neustrašivih boraca za ISTINU – kao što su Igor Vukić, Roman Leljak, dr. Koić i drugi (a mislim da je i akademik Pečarić, možda čak prvi u demokraciji, jednom svojom knjigom značajno ‘načeo’ jasenovački mit..., a i pokojni Mladen Schwartz je jakim riječima ubitačno i ubojito točno razkrinkavao ‘jasenomitomaniju’), mrzitelji hrvatskoga naroda postupno ostaju bez svojega najjačeg oružja. Jer istina gotovo nikada ne izlazi na svjetlo dana naglo, i njezino svjetlo obasjava razum sporije nego izlazeće sunce zemlju, ali ipak nju ni najcrnji oblaci ne mogu zaustaviti. Tako se i u Hrvatskoj događa gotovo isto što je u Americi izveo hrabri američki povjestničar Norman Finkelstein, rodod Židov – svojim djelom INDUSTRIJA HOLOKAUSTA totalno je razobličio manipulacije tzv. židovskih organizacija i njihovu gramzivost za dolarima... Ja sam se u tom smislu ‘zgodno’ poigrao riječima pa sam negdje na internetu objavio komentar s naslovom, po prilici: Zašto JA SE NOVCA ne odričem... Naravno, premda je sve u svijetu spoj biznisa i ideologije, kod nas je u ovom slučaju naglasak na biznisu ucjenjivačkom ideologijom!

<https://kamenjar.com/don-andelko-kacunko-samo-nas-vjera-i-znanje-mogu-spasiti-od-neprilika/>

<http://www.hrsvijet.net/index.php/drustvo/40-vjera/57422-don-andelko-kacunko-od-pocetka-sam-rezolutno-bio-protiv-zatvaranja-crkvi>

Posebno mi je drago što je don Kačunko spomenuo i pokojnog Mladena Schwartza. Naime, kada sam napisao seriju tekstova rugalica s prijedlogom da se Milanovića ili Goldsteina izabere za akademika u 3. nastavku sam upozorio na jedan značajan Schwartzov prilog. (Prvi dio završava ovako: moramo istaknuti samog Milanovića kao kandidata za našeg novog akademika. Poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su *ustaše, tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije* nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika.)

To ruganje na račun Milanovića i Goldsteina je danas dobilo novu potvrdu Milanovićevim istupom u Jasenovcu, a Goldsteina zbog jedne od njegovih gluposti već zovu Ivo Drobilica. U najnovijem Hrvatskom tjedniku (7. svibnja 2020.) imate tekst dr. sc. Anta Birina s naslovom koji sve govori: Ivo Goldstein – mračni profesor na strani zla i smrtni neprijatelj povijesne istine. Posebno raduje što će knjiga „Razotkrivena Jasenovačka laž“ ovih dana izići i na engleskom jeziku, a u njoj je i ova serija članaka o znanstvenim „zaslugama“ današnjeg Predsjednika RH, pa je eto zaslužio i prijedlog da ga se izabere za akademika. Nadajmo se da će njegova najnovija dostignuća biti samo potvrda tih njegovih zasluga i da će konačno i on u akademike.

Što se tiče ZDS vidimo da sličnih „znanstvenika“ ima i u sudstvu. Josipa Šimunića su osudili jer znaju što je on mislio kad je poslije pobjede uzviknuo Za dom. Naravno njima je „, Svjetski rat bio poslije Domovinskog rata pa je prirodno Joe mislio na taj skorašnji rat, zar ne=

A Thompsona proganjaju odavno. S pravom, jer se srpskim fašističkim agresorima ledila krv u žilama kada bi čuli „Bojnu Čavoglave“ i ZDS u njoj. Zato se danas boje svake Thompsonove pjesme. Pa i ove najnovije. Naime Crnogorska javna televizija počela program na Dan pobjede Thompsonovom pjesmom "Ne boj se". Taj potez razbjesnio je mnoge (uplašene) Srbe, prenose srbijanski mediji.

<https://kamenjar.com/crnogorska-javna-televizija-pocela-program-na-dan-pobjede-thompsonovom-pjesmom/>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/srbi-bijesni-ustaski-pjevac-cestitao-crnogorcima-dan-pobjede-1400954>

A Srpsko-hrvatska koalicija kod nas mora se ponašati sukladno s onim što misle u Srbiji, zar ne. Ipak je i Thompson krivac što su na kraju rata njihovi hrabri vojnici bježali kao zečevi. I onda da tamo negdje neko pušta njegove pjesme.

Zato mi imamo predsjednika koji će im uvijek pokazati da je protiv onoga što tako straši naše susjede, a i premijer mu daje podršku u tome. Dr. sc. Zlatko Hasanbegović kaže kako je 'Plenković otišao korak dalje i od Josipovića i od Milanovića i od Mesića':

<https://narod.hr/hrvatska/video-dr-sc-zlatko-hasanbegovic-plenkovic-je-otisao-korak-dalje-i-od-josipovica-i-od-milanovica-i-od-mesica>

A što se tiče ZDS Zvonimir Hodak im poručuje: *To je postao pozdrav domovini u zoru 5. kolovoza 1995. g, u zoru odlučujuće bitke za Tuđmanovu i našu državu.*

<https://direktno.hr/kolumne/o-strasnom-krimenu-zlate-hrvoj-sipek-i-oslobodilackom-8-maju-45-koji-se-s-pravom-moze-slaviti-u-samo-jednom-mjestu-193648/>

A Hodak nam u tom tekstu pokazuje kako je zapravo 1945. zacementiran sluganski odnos mnogih „osloboditelja“ prema Srbima. Nije ih izliječila ni činjenica da su hrvatski branitelji od njihovih „hrabrih“ ratnika napravili zečeve, vjerovali ili ne?

Josip Pečarić

STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN, ZAGREB, 2020.

THOMPSONOVA ULOGA U HRVATSKOM GENOCIDU

Zvonimir Hodak (Dnevno.hr, 3. 2. 2014; 7Dnevno, 7. 2. 2014.) kaže:

Fašisti te napadnu, okupiraju, razore, poubijaju mnoštvo ljudi, a kad od njih napokon učiniš zečeve oni te proglašaju fašistom!

Nema dvojbe kako je to, nažalost, općeprihvaćeno mišljenje u Hrvatskoj. Hrvati, nažalost, nisu svjesni činjenice kako je pravljenje zečeva od ljudi najveći mogući genocid, a to se doista dogodilo u Domovinskom ratu.

To pokazuje i nedavni slučaj Peđe Grbina, koji komentira Josip Jović u tekstu *Što je Hrvatskoj Srbija?*:

Mladi se i korpulentni zastupnik SDP-a Peđa Grbin iznenada se našao na političkom uzletištu. I činilo se kako mu nema kraja. Ne, ne bi ga kao predsjednika saborskog Odbora za Ustav u tome omelo nepoznavanje ili tendenciozno tumačenje ustavnog poretka zemlje, ali bi mu posjet pulskom noćnom klubu u sitne sate, kojom prilikom je u podnapitom stanju zapjevao Thompsonove Čavoglave, mogao nanijeti neočekivano velike probleme.

Nije problem u tome što je bio pijan, već što je na čuđenje svekolike medijske javnosti zapjevao jednu nepoćudnu pjesmu koja dira u same temelje uznapredovanog bratstva i jedinstva, u nešto što je opet postalo sveto, naročito za vlast i stranku kojoj pripada.

Zapravo, kada jedan tako visokopozicionirani SDP-ovac pjeva Thompsonovu pjesmu, jasno pokazuje koliko svekolika javnost u Hrvatskoj još nije svjesna Thompsonove uloge u hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba! Ljudi nisu svjesni kako je Thompson u svojim pjesmama zapravo opisivao Srbe kao zečeve! I ne samo to, nego je pjevajući te pjesme od njih i stvarao zečeve. A pjeva ih i danas. I on, i mnogi Hrvati. Pa i Peđa Grbin!

Podsjetimo se: "Bojna Čavoglave" pojavila se početkom rata u vrijeme kada je zahvaljujući Račanu i Lončaru učinjeno sve da Hrvatska bude razoružana i tako omogućiti Srbima da prvi put u povijesti pobjede nekoga protiv koga ratuju sami. I Srbi su doista pobjeđivali razoružane protivnike. Strah u kostima uvukla im je ta Thompsonova pjesma. Počinje sa starim hrvatskim pozdravom

koji su koristile ustaše (i u modificiranom obliku), pa su prirodno Srbi već s tim početkom pjesme bili prestravljeni.

Zapravo, jasna je i Thompsonova krivnja zbog i danas prisutne ustaške zmije u RH, kako je to lijepo opisao predsjednik Ivo Josipović. Pa ta zmija je tako vidljiva na Thompsonovim koncertima na kojima on uvijek pjeva i "Bojnu Čavoglave" pa se među 100.000 – 150.000 nazočnih pojave i 2 – 3 ustaške kape. Kada se to dogodilo u Zagrebu 2008. godine vlast je sve učinila da se konačno zaustavi Thompson. Tjednima se pisalo o te 2 – 3 kape (srećom imamo u RH g. Slavka Goldsteina koji uvijek prepozna tako veliko iskazivanje potpore ustaškom pokretu), zabranjivalo se Thompsonu pjevati i u zemlji i inozemstvu. Na žalost, nije se uspjelo jer je imao potporu nepoštenih inteligencije koja nikako da prihvati dobro poznatu činjenicu o genocidnosti hrvatskog naroda, koja je potvrđena i u "Oluji" kroz stravični genocid kada su od Srba napravljeni zečevi.

O toj potpori nepoštenih intelektualaca dovoljno je pogledati knjige: M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008; J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012. Sve je jasno kada vidimo kako je biskup Ante Ivas završio svoju nedavnu propovijed u Grozdanskom:

Istina je da treba bježati od zla i napasti Zloga, od sila i opsjednuća Davolskih, koje kao da sve više zauzimaju maha... Ali, ima vremena kad ne smije biti uzmaka, kad se ne smije bježati, bez obzira na cijenu. To su vremena kad se nasrće na našu vjeru i pouzdanje u Boga, na njegovu Istinu i ljubav, na njegove zakone i zapovijedi. Ne smije biti uzmaka pred napadima na naše obitelji i djecu. Ne uzmiče se kad je napadnuta Domovina, njeni branitelji i graditelji. Naš Gospodin nije uzmicao ni pred križem. Mnogi su ga slijedili, kao i Gvozđanski mučenici, i unatoč smrti, pobijedili! Zahvaljujući njima "još smo tu na tvrdoj siki!"

Čujemo li mi danas jeku njihovu i poziv? I kao da slušamo odgovor, kad s Markom braniteljem iz Čavoglava pjevaju tisuće mladih diljem Hrvatske i svijeta:

*Zapali vatru, neka gori.
Od sebe daj sve najbolje.
Nek se srce hrabro bori
Nek vatra gori do pobjede,
Priatelju moj.
Digni se kad padneš,
Rođen si za let,
Rođen da se boriš*

*Da bolji bude svijet.
Jesi li odlučan i čvrst?
Jesi li u sebi slobodan i čist?
Digni se kad padneš,
U tebi je snaga,
U tebi je Krist!*

Bog Otac nam danas evanđeljem poručuje: "Krist, to je Sin moj ljubljani. U njemu mi sva milina... Slušajte ga!" Sveti naši mučenici Gvozđanski, koji niste uzimali ni pred smrću, molite za hrvatski narod. Amen.

Znamo da se pokušalo i tužbama na sudu, ali u dva takva slučaja sudovi nisu osudili uzvikivanje starog hrvatskog pozdrava *Za dom spremni!* Prisjetimo se i slučaja pravnice s HRT-a koja je koncem prošle godine dobila izvanredni otkaz jer je navodno "u kasne noćne sate sa službenog telefona puštala jednom muškarcu Thompsonovu pjesmu Čavoglave!" (U obrazloženju ove odluke stajalo je kako "raspiruje nacionalnu mržnju, i to putem službenog telefona, dakle na račun HRT-a!")

Vidimo kako je naša vlast doista sve pokušavala u Hrvatskoj, pa kad nije išlo, nedavno je pozvala u pomoć inozemne institucije da se zaustavi stari hrvatski pozdrav *ZA DOM SPREMNI!* Da, znamo kako je prošao Josip Šimunić. Znamo da su mu preko Interneta dali potporu na stotine tisuća ljudi. Meni je 31. 1. 2014. iz Argentine stigao sljedeći e-mail:

Dragi Josipe,

Kako sam Vam već jvila, mi Hrvati iz Argentine i Južne Amerike potpisali smo i poslali pismo našem dragom Joeu Šimuniću. Kako doznajemo, Joe je presretan i zahvalan što mu potpora dolazi i iz Južne Amerike. Drago mu je što nismo zaboravili od kuda su nam korijeni.

Mi Hrvati iz Argentine smo uz obitelj, uz branitelje, uz Vukovar, uz Hrvatsku. Jer Hrvatska je isto naš Dom!

Veliki pozdrav!

Stella Hubmayer

Evo pisma, koje mi je poslala gđa Stella (potpisalo ga je 164 tamošnjih Hrvata):

Dragi junačino Joe,

s ponosom, mi, mlada generacija hrvatskih roditelja i djedova iz Argentine, podupiremo Vaš rodoljubni istup, koji nema ništa zajedničkog s

interpretacijama toga vašeg oduševljenog rodoljubnog izraza s politikom, ili kakvom fašističkom ideologijom.

Ponosni smo, ponavljamo, Vašim patriotskim istupom, i nepokolebljivo, Hrvatska mladost iz Argentine i Južne Amerike stoji čvrsto uz Vas.

Uz stoljetni hrvatski pozdrav Za dom spremni!

Hrvati iz Argentine

Možda se radi o neukosti, ali Hrvati ne razumiju, iako im je to lijepo objasnio Puhovski (Dnevno.hr, 27. 1. 2014.) kako četnici nisu fašisti. Oni su samo željeli napraviti Veliku Srbiju. Ali ustaše to jesu jer su se borili za neovisnu hrvatsku državu, a to jest fašizam, zar ne? Tu suptilnu razliku nije razumio ni akademik Franjo Tuđman. O tome nam je govorio Carl Gustaf Ström u *Hrvatskom slovu*, 8. 11. 2002. gdje je naveo Tuđmanove riječi:

Znate li koliko je pravih, uvjerenih fašista bilo u Hrvatskoj 1941. godine? Najviše pedeset. Svima ostalima fašizam nije značio ništa – oni su samo željeli neovisnu i suverenu Hrvatsku. Budući da su im tadašnje fašističke sile nudile državu, oni su se preobukli u njihove odore. Da su im Amerikanci, Englezi, Francuzi ili čak Sovjeti nudili hrvatsku državu, oni bi išli s njima.

Poznati hrvatski književnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan u tekstu *Otišlo je predaleko ukrivo!* zaključuje kako se, onda, može tvrditi (samo) kako je fašistički poklič "Za Poglavnika i dom spremni":

Gledao sam nogometnu utakmicu na kojoj je izboreno svjetsko prvenstvo i dobro vidio i čuo što je Josip Šimunić rekao. On je viknuo u mikrofon „za dom“, a cijeli je stadion u više navrata odgovorio "spremni". (Slično je to tako i u najpopularnijoj hrvatskoj operi "Nikola Šubić Zrinjski" Vatroslava Lisinskog, 1819. – 1854., a to je polovica pretprošloga stoljeća!) Nije to, dakle, bio fašistički, nego antifašistički poklič jer odbačena je njegova fašistička krivotvorina i to je nepobitno tako bilo pred svačijim očima i ušima. Dakle, kazniti nekoga tko je pred cijelim stadionom odbacio fašistički, eo ipso prihvativši antifašistički, a zapravo starinski rodoljubni poklič, nastao davno prije pojave fašizma – ne bi smio ni na koji način biti upitan, a nekmoli kažnjiv. Ili treba kazniti i Šimunića i sve gledatelje i sav hrvatski narod ili nikoga!

(To je već i bilo javno rečeno! Uopće, suludo je, fašistično je kažnjavati nekoga zbog izgovorenih riječi, ako nikoga ne vrijeđaju: fašisti su svoje majke, kao i svi ostali, zvali "mama", dokazano; nije da će i ta riječ stoga biti prokazana kao sumnjiva, ako je izgovori netko od Hrvata?!)

Naravno, i on griješi jer je u osnovi genocidnost hrvatskog naroda. I Šimunić i Thompson su znali za veliki genocid stvaranja zečeva od Srba u Oluji.

Šimuniću još možemo i progledati kroz prste jer je taj poklič, koliko je autoru ovog teksta poznato, jedini takav grijeh. Ali potpuno drugačija je priča Thompson. Pogledajmo što on kaže u samoj pjesmi "Bojna Čavoglave":

*Čujte srpski dobrovoljci, bando, četnici
Stići će vas naša ruka i u Srbiji!
Stići će vas Božja pravda to već svatko zna
Sudit će vam bojovnici iz Čavoglava!*

Da, stići će ih naša ruka i u Srbiji. Prestrašno! Pa kako se ne bi i danas bojali te pjesme kada su na kraju doista i pobjegli u Srbiju, kao zečevi.

Svjesni tog zločina sudjelovanja u pravljenju zečeva od Srba pjesmom "Bojna Čavoglave" bili su i Švicarci, pa su 2009. uskratili Thompsonu vizu.

Svi znamo kako su Nijemci temeljiti. Oni itekako znaju i srpsku povijest, pa su sigurno predvidjeli i hrvatski genocid pravljenja zečeva od Srba. Zato i ne čudi kako su tu najavu genocida prepoznali u Thompsonovoj pjesmi *Anica – kninska kraljica*, pa su mu zabranili da je pjeva u njihovoj zemlji. I doista, Thompson pjeva:

*Zbog Anice i bokala vina,
zapalit ću Krajinu do Knina
Zapalit ću dva, tri srpska štaba,
da ja nisam dolazio džaba*

Pa zar nije jasna poruka da su Srbi zečevi. Thompson, i pored bokala vina koji je popio, sigurno ne misli da bi mogao zapaliti Krajinu i dva tri srpska štaba, da ne zna da će oni postati zečevi koji će pobjeći čim ga vide? A da sve bude još gore, u "Oluji" su pobjegli pred cijelom vojskom, a ovdje zbog Thompsona, Anice i bokala vina!

Zbog svega toga je i opravdana hajka vlasti na našeg kantautora. A činjenica da ga na portalu Hrvsvijet proglašavaju i osobom godine, da biskup s Thompsonom završava svoju propovijed pokazuje kako je u pravu bio predsjednik Josipović kada je govorio o ustaškoj zmiji, zar ne?

Dnevno.hr, 9. veljače 2014.

Glas Brotnja, 10. veljače 2014.

VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.

JOSIP PEČARIĆ

PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI

Mnogi su komentirali Pupovčevu skandaloznu izjavu o stradalima u potresu. Tako Ivica Šola u tekstu *Od Pupovca nas može spasiti jedino dječja pravobraniteljica*. *Ali ona šuti...* kaže:

Da, navijači su vrijeđali Milorada Pupovca, etnobiznismena, prije čijih snobovskih izjava baš nitko u Hrvatskoj nije spomenuo koje je nacionalnosti koji poginuli ili unesrećeni. Zašto taj isti Milorad koji vještinom glumačkog profesionalca cvili kako mu nije bitna ničija nacionalnost nije došao na požare u Split ili u Gunju kada su bile poplave, nego ovdje gdje su nastanjeni Srbi?

<https://kamenjar.com/ivica-sola-od-pupovca-nas-moze-spasiti-jedino-djecja-pravobraniteljica-ali-ona-suti/>

Slično su reagirali i navijači KK Zadar:

<https://narod.hr/hrvatska/uz-prekrizenu-sliku-pupovca-i-truta-navijaci-kk-zadar-poslali-poruku-evo-sto-kazu>

Naslov Šoljinog teksta je podrugljiv, kao što je podrugljiv i naslov teksta Tomislava Jelića u današnjem Hrvatskom tjedniku: PUPOVČEVE SRPSKE ŽRTVE USTAŠKOGA POTRESA.

Obrazloženju „govora mržnje“ zbog kojeg je uhapšen mladi navijač izrugao se sjajni hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Dani nakon divljanja prirodnih sila, odnosno manjih potresa, donijeli su divljanje lokalnih političara nezadovoljnih najavljenom dodjelom novaca, dodjelom navodno po stranačkom ključu, ili nezadovoljnih podjelom kućica za kampiranje i sličnim zaklonima za nevoljnike. Političari iz vrhova vlasti u Hrvatskoj prešetavali su se umjesto da uzmu lopate u ruke barem za fotoreportere, pojeli nešto kobasica i otišli. U šetnji je viđen i M. Pupovac, a bolje da nije. Dok su se svi ti mladi ljudi, navijači i nenavijači, pretrgnuli da pomognu ne pitajući komu pomažu, što je tko i tko je tko, antipatični Pupovac našao je shodnim baviti se etnomatematikom, a to je ljude rasrdilo, kako ne bi, i one koji su godinama živjeli drugdje, izbjegli pred noževima srpskih terorista pa im se sada duše uzbunile i vratila sjećanja na Vučića u Glini 1995. i podsjet kako je Petrinja, recimo, izgledala nakon što je vraćena

Hrvatskoj, zapuštena i zagađena, pa ipak nesrušena jer Hrvatska vojska nije razarala topovima hrvatske gradove. Jedan je navijač, kažu vijesti, uhićen jer je Pupovcu dovikivao "Ubij Srbina" što je po sebi nelogično jer zašto bi Pupovac ubijao Srbe, a inače nepotrebno jer si je Pupovac na potresenoj Banovini sam pucao u nogu. Prosim policiju i sudstvo da puste mladića na miru. Ako je već u zakone ušla mržnja, lijeva izmišljotina, još nije ušao gnjev, a tu se o gnjevu radilo.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35543-h-hitrec-veliko-finale-krvozedne-2020.html>

Hodak u dijelu svoje kolumne pod karakterističnim naslovom Petrinja danas izgleda kao Vukovar 1991. godine... spominje i Vučića i Pupovca: Čak je i Vučić poslao milijun eura. Toliko šalje i siromašna Makedonija. Oni znaju što je potres. U Skoplju je 1963. g. poginulo 1070 ljudi u velikom potresu.

*I dok B.B.B., Torcida, Armada, Fancuti, Demoni i ostali "huligani" rade, raznose, donose i pomažu, iznenada se pojavio najrelevantniji političar Lepe njihove, **Milorad Pupovac**. K'o matematički robot odmah je izbacio prve rezultate i simultano ih preveo na hrvatski jezik: "Poginulo je dvoje Srba i jedna djevojčica iz mješovitog braka". Znajući koliko je Pupi liberalan, napredan i progresivan, uvjeren sam da je pod "mješoviti brak" mislio na brak između muškarca i žene. Svi koji su poginuli naša su hrvatska tragedija i svi su iz mješovitih brakova.*

I dok nas je ambis u koji je upala Petrinja i ostali okolni gradovi i mjesta paralizirao, dogodila se još jedna velika nesreća. Osam mladih ljudi, svi rođeni 2001. g. nađeno je u jednoj kući u Posušju mrtvo. Vjerojatno zbog neispravnih plinskih instalacija. Kako se niz nesreća ne bi napokon zaustavio, pobrinuo se nepoznati volonter iz Zadra koji je na ulici verbalno izvrijeđao - zamislite koga? Pupovca! Pravna država je u tom slučaju reagirala munjevito. K'o ugriz kobre! "Zločinac" je odmah lišen slobode. HRT je taj dašak svjetlosti emitirao odmah na početku svog slabo gledanog Dnevnika, a kad ih je već krenulo, vijest iz Posušja "munjevito" su objavili u 33. minuti dnevnika. Tako se "pravna država" opet jednom istakla u zaštiti izvještavanja o "najrelevantnijem".

<https://direktno.hr/kolumne/kao-da-smo-u-apstraktnom-amfiteatru-iz-kojega-promatramo-nasu-tragediju-ali-mi-smo-stari-narod-koji-ce-se-i-iz-ovoga-zla-podici-kao-ptica-feniks-219420/>

I sam sam se narugao u svom komentaru poslanom prijateljima 2. 1. 2021.:

STRAŠAN NAPAD NA PUPOVCA - DOBACIO MU ZDS I UHAPŠEN;

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24437-skoro-za-pupovca-i-u-zemljotresu-postoje-nasi-i-vasi>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24440-mladen-pavkovic-u-ovoj-nesreci-pupovac-prebrojava-krvna-zrnca>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24441-dr-zeljka-markic-pupovca-nista-ne-ilustrira-bolje-od-intervjua-za-tanjug>

Očito ljudi nisu shvatili da je Pupovac prebrojavajući krvna zrnca nakon potresa osigurao pomoć iz Srbije i povrat malog djelića popljačkanog iz Hrvatske ☺

Naravno nigdje u svijetu ne smiješ tako napadati glavnog u državi pa je Vlada njegovog potrčka Plenkovića odmah reagirala i onog koji je dobacivao hrvatskom vladaru ZDS i time ga podsjećao da su od njegovih u Hrvatskoj napravili ZEČEVE odmah uhapsili:

„Uhićen 25-godišnjak koji je u Glini poticao na mržnju i vrijeđao Pupovca“
<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/uhicen-25-godisnjak-koji-je-u-glini-poticao-na-mrznju-i-vrijeđao-pupovca-foto-20210101>

Izgleda da podrugljive tekstove opravdava i najnoviji upit vlastima Portala narod.hr o tome je li uhapšeni navijač KK Zadar srpske nacionalnosti:
<https://narod.hr/hrvatska/je-li-srbin-vikao-pupovcu-ubij-srbina>

Moram naglasiti da samu svom komentaru jasno stavio do znanja da Plenković mora slušati, a to je uvijek radio, ono što mu naredi Pupovac, koji to obično radi tako da cijela javnost u RH to vidi. Tako on i njegovi od koji su hrvatski branitelji napravili zečeve može javno ponižavati Predsjednika vlade. To naravno ne propušta naglasiti ni Vjekoslav Krsnik već u naslovu svog komentara: Dno dna sveučilišnog profesora Milorada Pupovca i sljedbenika, uključujući premijera Plenkovića

<https://bezcenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24491-dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica>

Vidim da nitko ne spominje prvi dio Pupovčevog naloga Plenkoviću da uhapsi onoga koji mu je dobacivao „strašne“ povike. Evo tih Pupovčevih riječi:

“Mnogo je bolje da se pobrinu za one koji me pozdravljaju s pozdravom “Za dom spremni” i koji mi pjevaju “Ubij, ubij Srbina. Ubij ga” usred Gline. I to baš usred Gline”, kazao je zaključno Pupovac.

<https://kamenjar.com/pupovac-odgovorio-na-prozivke-to-nije-nikakva-podjela-po-etnickim-osnovima-neka-mi-to-ne-zamjere-salonski-humanitarci-i-dusebriznici/>

Dakle prvo je dao ZDS a tek onda „ubij Srbina“. Prvo je dao ono što je osnova u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, - pozdrav ZA DOM SPREMNI. A to je jasno njegovim sljedbenicima na čelu s Plenkovićem da ga se mora poslušati. Inače će se naći na udaru zbog nesprovođenja Memoranduma SANU 2. A zbog toga ih se i drži na vlasti, zar ne? Zato je uhićenje i uslijedilo tako brzo,

Vjerojatno je razlog mnogima što prešućuju ZDS jer im se čini da je ono 'Ubi Srbina' mnogo gore i vjeruju da je to razlog zašto vlasti spominju samo to u optužbi mladog navijača KK Zadar.

Ali to što je ZA DOM SPREMNI važniji Pupovcu od onog 'Ubi Srbina' ima i logično objašnjenje. To pokazuje da Srbi i njihove sluge u RH znaju da pobijediti Hrvate mogu samo ako oni prestanu biti spremni dati svoj život za svoj narod i svoju domovinu. Takav Hrvat neće ubijati Srbe ako opet pokrenu fašističku agresiju na Hrvatsku. Da, zato je Pupovcu, Plenkoviću i drugima mnogo gori ZDS od 'Ubi Srbina'.

Ali, uzalud se nadaju. Hrvati su već navikli da od srpskih naci-fašista prave zečeve. A sve je bliže dan kada će mnogi progledati i shvatiti onu staru „Poturica gori od Turčina“, ili u prijevodu „Posrbica gori od Srbina“.

<https://bezcenzure.hr/vlad/pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24531-pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni>

MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

BITI HRVAT U CRNOJ GORI Crna Gora iz pogleda crnogorskih Hrvata

Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim podmetanjima demoralizira, a kamoli učini indiferentnom prema vrijednostima koje smo kroz povijest stvorili i baštinili

Današnja Crna Gora sliča „teatru apsurdna, gdje je okosnica radnje paradoks“; poslužiti ćemo se riječima pokojnoga don Branka Sbutege pri pokušaju egzaktnog opisa trenutne situacije u kojoj se nalazi Crna Gora. Što je ono što je apsurdno i paradoksalno u sadašnjoj Crnoj Gori? Početkom trećega desetljeća trećega milenija nove ere i dalje smo primorani svjedočiti retrogradnim idejama i rušilačkim retorikama za koje smo mislili da su konačno ostale u prošlom vremenu.

Apsurdno je da danas umjesto građanske, multikulturne, multikonfesionalne i multietničke Crne Gore, ujedinjene u ideji stvaranja moderne, proeuropske i prozapadne crnogorske države, temeljene na tekovinama najbolje europske prakse jačanja i poštivanja građanskih, ljudskih i manjinskih prava, prepoznamo dvije civilizacijski dijametralno suprotne i odvojene Crne Gore – prvu, kojoj pripadamo i mi, Hrvati, prije svega Boke i Primorja, gdje smo autohtono stanovništvo, sa svojom pripadnošću srednje- i južnoeuropskim civilizacijskim vrednotama i mediteranskim načinom života i poimanja bitnih civilizacijskih, kulturnih i religijskih vrijednosti, ali kojoj pripada i crnogorsko stanovništvo stare, katunske Crne Gore, koji su pružali otpor otomanskoj dominaciji, srpskom hegemonizmu i proruskoj interesnoj sferi; i drugu i posve drukčiju Crnu Goru kojom dominira proruska, antinatioonska i antiintegracijska perspektiva. Koliko apsurdno toliko i paradoksalno jest da je današnja Crna Gora, umjesto da je (p)ostala *antemurale christianitatis* postala dominion interesa koji su sve samo ne proeuropski i retrogradnih ideja koje vraćaju „oslobođenu“ Crnu Goru u okove iz kojih se uspješno oslobađala od svojega osamostaljenja, za koje smo aklamacijom glasali.

Hrvati Crne Gore stoje uz prozapadnu, višenacionalnu i multikulturalnu Crnu Goru

Sukob dvije Crne Gore

Sve civilizacijske vrijednosti na kojima se gradila samostalna Crna Gora nakon prošlogodišnjih izbora i u razdoblju jednogodišnje vladavine „apostolske vlade“ dovedene su u pitanje. Retrogradne ideje retroaktivno su sve proeuropski misleće u Crnoj Gori, a tu ubrajamo i Hrvate, vratile na početak. Pod retrogradnim idejama mislimo na negiranje genocida u Srebrenici od strane bivšega ministra pravde, ljudskih i manjinskih prava, otvorenog veličanja lika i djela Draže Mihailovića od strane predsjednika Općine Nikšić, i na tvrdnju ministrice kulture, prosvjete, sporta i mladih da je ona „žena četnik“, neosuđivanje i nereagiranje od strane lokalnih čelnika tivatske općine, a i nekih drugih općina, na otvoreno i neskriveno propagiranje velikosrpskih ideja i fašističko-šovinističkih poruka upućenih pripadnicima manjina.

O govoru mržnje, koji je prevladao medijskim prostorom Crne Gore, s patološkom mržnjom, manipulacijom činjenicama, gnusnim objedama i uvredama te otvorenim prijetnjama smrću suviše je govoriti koliko je retrogradan i kakve sve implikacije može imati ukoliko (pravna) država ne nađe mehanizme da se izbori s tim problemom i kazni počinitelje na ne samo zakonski primjeren nego i na društveno prihvatljiv način. Resocijalizaciji počinitelja kaznenih djela mora prethoditi rehabilitacija, u čemu su mentalitetske odlike one druge i drukčije Crne Gore vrlo ograničavajući faktor. U svjetlu navedenoga, teško da Hrvati Crne Gore mogu kao ozbiljnu i logički valjanu prihvatiti proeuropsku retoriku nove vlasti, kao i njihove tvrdnje da žele i manjinske narode u Crnoj Gori u vlasti, dokle god se

osjećamo ugroženim od strane te druge, njihove Crne Gore. Bipolarnost je prevelika u ovom slučaju, nepremostiva i nefunkcionalna.

Poguban utjecaj Srpske pravoslavne crkve

Apsurd je i paradoks način na koji je proteklog ljeta oformljena vlast u Crnoj Gori. Naime, dominantan faktor koji je doveo drugu i drukčiju Crnu Goru na vlast, a za premijera osobu za koju smatramo da ne pripada istom civilizacijskom krugu kao prva, naša Crna Gora, nije bila slobodomisleća Crna Gora, već je to bila Srpska pravoslavna crkva (SPC), a dominantna politička ideja bila je ne samo svrgnuti s vlasti Demokratsku partiju socijalista i njezine koalicijske partnere, ponajviše manjinske nacionalne stranke, već dezavuirati eurointegracijski put Crne Gore i uspostaviti u Crnoj Gori dominion njima oprečnih interesnih sfera. Da apsurd bude veći, političke stranke koje su sudjelovale na izborima u Crnoj Gori i osvojile većinu nisu same odlučivale o tome tko će formirati vlast, već se, kao dominantan čimbenik, iskristalizirala opcija koja je bila izbor SPC-a u Crnoj Gori. Kroz poznate litije, koje nitko od pripadnika drugih naroda nije doživljavao kao svoje, i koje su zapravo bile politički manifest, a ne vjersko okupljanje, SPC u Crnoj Gori utječe presudno na političku opredijeljenost njezinih sljedbenika i njihovu nepodijeljenu potporu srpskoj i anticrnogorskoj opciji. Uz litije, drugi jasan dokaz utjecanja SPC-a na političke tokove u Crnoj Gori jest nedavno ustoličenje novoga mitropolita SPC-a u Crnoj Gori Joanikija.

Umjesto udaljavanja od dosega one prve, prave Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta

Za mjesto ustoličenja mitropolita crnogorsko-primorskog paradoksalno je izabrano upravo Cetinje, koje je kroz stoljeća i do danas ostalo brana državnoga, pravnog i političkog identiteta Crne Gore i branik vjerskog identiteta Crne Gore. Izabrali su Cetinje, na kojemu je zanemariv broj vjernika SPC-a u Crnoj Gori, u odnosu na Podgoricu, recimo, koja je glavni grad Crne Gore i grad u kojemu se nalazi Saborni i najveći hram u Crnoj Gori, koji je sagradila SPC uz pomoć crnogorske države, i u čijoj je kripti sahranjen prethodni mitropolit SPC-a u Crnoj Gori Amfilohije Radović. Ustoličenje u Podgorici bilo bi također po svim kanonima, a što je posebno važno, uz nazočnost vjernika SPC-a, uz daleko manje mjere osiguranja i uz vrlo malu vjerojatnost za bilo kakav incident. Ali u slučaju takva posve legitimna ustoličenja u Podgorici ne bi bila poslana poruka SPC-a i njezinih eksponenata onoj našoj Crnoj Gori. Poruka je imala doslovnu, fizičku dimenziju, u obliku akcije dolaska episkopa, odnosno budućega mitropolita SPC-a Joanikija te patrijarha Porfirija helikopterom Vojske Crne Gore na Cetinje, u srce Crne Gore i članice NATO-a. O tome svjedoči ulazak crkvenih dostojanstvenika u Cetinjski manastir prekrivenih zaštitnim pokrivačima i u pratnji specijalne

policije s dugim cijevima. Njihov taktički desant, jer kako drukčije nazvati dolazak vjerskih poglavara vojnim helikopterom i bez ijednoga kršćanskog obilježja i bez križa, poruka je svima onima koji su je htjeli razumjeti – sposobni smo zauzeti srce Crne Gore i demonstriramo ovom prigodom želju za superiornošću nad Crnom Gorom, članicom NATO-a! Srce te Crne Gore jest srce one prve, i naše Crne Gore. Moglo je sve biti drukčije, kako je pokazalo i ustoličenje episkopa nikšičko-budimljanskoga Metodija, bez incidenata i u nazočnosti oko deset tisuća vjernika u Beranama, gdje je najveći broj građana pripadnika SPC-a. Ustoličenje je održano i u prisutnosti premijera Crne Gore i velikog broja ministara i lokalnih dužnosnika koji su bliski SPC-u, ali koji su kršili sve epidemiološke mjere koje su sami donijeli.

Sačuvano hrvatsko pamćenje

„Hrvatsko srce za Crnu Goru“ bio je izborni slogan jedine hrvatske političke stranke u Crnoj Gori, Hrvatske građanske inicijative, koji je naišao na nepodijeljene simpatije i naklonost. Takva Crna Gora je ona gdje će i Hrvati uvijek biti sastavni dio, aklamacijom, kao 2006, bez obzira na izborni rezultat nacionalne političke stranke. Nije uspio pokušaj da se hrvatska zajednica izbornim malverzacijama i podmetanjima demoralizira ili demotivira, a kamoli učini indiferentnom prema jedinstvenim vrijednostima koje smo tijekom povijesti stvorili i baštinili. Umjesto udaljavanja od dosega one prve Crne Gore, ishod svih pritisaka zapravo je bio potpuno suprotan – dogodio se memorijski procvat u razvoju svijesti i potrebe za očuvanjem hrvatskoga identiteta, zahvaljujući i tome što je hrvatska autohtona zajednica u Crnoj Gori, poglavito u Boki, u zadnjem desetljeću vratila neprocjenjive povijesne, kulturne i identitetske artefakte koji će ostati upamćeni i sačuvani kao trajno dobro hrvatskoga naroda, ali i crnogorske države. Ovdje prije svega mislimo na epohalnu ediciju: *Kotorski misal*, *Kotorski lekcionar* i *pontifikal*, *Barski oficij* i *Parčićev misal*, čiji nastanak seže od daleke 1166. godine do početka 20. stoljeća, koje su se nalazile u Nacionalnoj biblioteci u Berlinu, Nacionalnoj biblioteci u Sankt Peterburgu, odnosno Parizu, što potvrđuje pripadnost hrvatskoga naroda u Crnoj Gori kršćansko-europskom civilizacijskom krugu.

U našim nastojanjima imali smo uvijek svesrdnu potporu Ogranka Matice hrvatske u Boki kotorskoj, financijsku potporu kroz državne institucije za manjine one prve, multietničke Crne Gore, a imamo i svesrdnu pomoć Središnjega državnoga ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Ministarstva kulture i ostalih institucija kulture, kao i izvanrednu suradnju s vrhom vlasti u RH, napose s Ministarstvom vanjskih i europskih poslova, na čelu s ministrom Gordanom Grlićem Radmanom, koji nam pružaju otvorenu podršku za način na koji predstavljamo hrvatsku zajednicu u Crnoj Gori. Na tom tragu, pravo na podršku ostalim manjinskim narodima u Crnoj Gori od strane njihove matične države nikome ne osporavamo, ali to ne smije biti na

štetu ostalih etničkih i vjerskih zajednica, suprotno interesima Crne Gore na njezinu proeuropskom putu kao ni na račun dobrosusjedskih odnosa matične države odnosno manjine i Crne Gore.

Primjer koji ćemo navesti prilično je eklatantan po pitanju i dobre i loše prakse. Naime, Skupština Općine Kotor 18. kolovoza, točno na datum zatvaranja zloglasnoga logora Morinj u istoimenome mjestu u kotorskoj općini, preimenovala je zatvoreni bazen u Škaljarima. Prije je nosio ime Nikše Bučina, kojega su ubili četnici 1944, a sada je nazvan po Zoranu Džimiju Gopčeviću, poznatom sportašu i zapovjedniku straže u morinjskom logoru u kojemu je mučeno više od tri stotine zarobljenika iz Dubrovačko-neretvanske županije, kao i pojedini Hrvati iz Boke kotorske koji su odbili pucati na svoju braću u Konavlima. Apsurdno je i žalosno da je prijedlog preimenovanja dao upravo izmanipulirani Kotoranin koji se izjašnjava kao Hrvat. Reakciju na prijedlog za preimenovanje bazena u Kotoru kao prvo je priopćilo Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore, a zatim su reagirale i Hrvatska građanska inicijativa, hrvatske i druge nevladine udruge, neovisni intelektualci iz Crne Gore, aktualne vlasti iz Konavala, Dubrovnika i Dubrovačko-neretvanske županije i dr. Reakcija ove druge, sadašnje službene Crne Gore na brojne osude preimenovanja izostala je, ali nije ona Ministarstva vanjskih i europskih poslova RH, što je za malobrojnu hrvatsku zajednicu „vjetar u leđa“ i znak da njezini naponi nisu ostali neprepoznati, već naprotiv, na što smo javno zahvalili s „Hvala, Hrvatska“.

SPC u Crnoj Gori provodi politiku žrtvovanja dijela naroda kako bi se ostvarile velikodržavne ideje gdje cilj opravdava sredstvo, a i sredstvo i cilj daleko su od evanđelja iza kojega se skrivaju. Cilj je ona druga, drukčija, sve samo ne proeuropska Crna Gora, anticrnogorska Crna Gora. Javno izražavanje ovakvih ideja, nažalost prihvaćenih od velikog dijela sljedbenika takve retorike, prisutne u diskursu nove vlasti, te konstantno isticanje sintagme „srpski svet“, dovela je do situacije u kojoj su Hrvati u Crnoj Gori nepoželjan izbor.

Autor: Zvonimir Deković

<https://biramdobro.com/bit-hrvat-u-crnoj-gori>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/38215-z-dekovic-bit-hrvat-u-crnoj-gori.html>

Subject: EKSKLUZIVNO: Prve žestoke reakcije na Dekovićevo promišljanje na temu Hrvata u Crnoj Gori

Date: Sat, 16 Oct 2021 08:49:59 +0200

From: Odsjev

P o š t o v a n i,

netom od nedavnog objelodanjivanja široj javnosti teksta gosp. Zvonimira Dekovića, predsjednika Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore, neočekivano su uslijedile prve žestoke reakcije, koje svakako vrijedi pomnim okom pročitati.

Otvaramo javnu polemiku na razmatranje gospodina Dekovića, i molimo sve zainteresirane aktere, da svojim konstruktivnim priopćenjima, komentarima il' pak opservacijama doprinesu *kulturi dijaloga* u današnjem svijetu medija. Pri tome, naglašavamo da ćemo objaviti i stavove s kojima se kao Uredništvo u potpunosti ne slažemo, no, uvažavajući 'neotuđivo' pravo na slobodu mišljenja, ne samo deklarativno i figurativno...

Treba naglasiti bitno od nebitnog, iskristalizirati idejnu i istinsku suštinu od nerijetko dekorativnih provizornih i proizvoljnih sfumata (predočavanja il' pak slikanja mekim zamagljenim tonovima i rasplnutim obrisima naše poljuljane stvarnosti).

Naime, naša naizgled 'bizarna' svakodnevica - upravo potrebuje ljude koji govore (kako bi rekli Bokelji Hrvati) 'zbore' Istinu, jer bez Istine nema BUDUĆNOSTI!

LINK: <https://biramdobro.com/ekskluzivno-prve-zestoke-reakcije-na-dekovicovo-promisljanje-na-temu-hrvata-u-crnoj-gori/>

Hvala Vam unaprijed na suradnju, otvorenosti i dijalogu,

KOMENTAR

U svezi s tekstom g. Dekovića mogu samo dodati dio mog govora s ljetosnje promocije mojih knjiga u Tisnom koja govori upravo o položaju Hrvata u Crnoj Gori:

*Predstavljanje je, zapravo, poslije Dana pobjede pa je svojevrсни doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":*

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićevoj tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljenja zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvijerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jезivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i

ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Sjetimo se svojevremenih napada i na Dekovića i Vuksanovića jer sam bio njihov gost u Tivtu prigodom mog izbora za izvanjskog člana DANU. Tada su imali problema jer su doveli čovjeka koji brani „Bojnu Čavoglave“, Thompsona i ZDS.

A u jučerašnjem tekstu

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28178-kad-ne-vole-hrvatsku-ne-vole-ni-zds>

pisao sam o tekstu Marija Filipija u kome je dana tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice u kojoj imamo ZA DOM SPREMNI UMRIJETI. Filipi koristi tekst HRVATSKA MORNARICA iz knjige „*Po slidu Sunca – čerjeni bojovnici zeHorezma*“ („*Putom Sunca, crveni bojovnici iz Horezma*“) koja je tiskana u Zadru 2019. godine u izdanju ogranka Matice hrvatske u Zadru. Autori su Rado Žic Mikulin i Leonard Eleršek.

O tome je pisano u poglavlju HRVATSKA MORNARICA. Ono što je meni posebno drago jeste činjenica da na početku teksta daju i sliku

Bokeljske mornarice iz Tivta iz 1905. godine.

Mario Filipi mi je poslao i preslik tih stranica iz knjige pa vam šaljem i tu stranicu sa tom slikom.

LEONARD ELERŠEK I RADO ŽIC MIKULIN

PUTOM SUNCA CRVENI BOJOVNICI IZ HOREZMA

ՄԻԱԿԱՆԱԾ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ
ԳՅԱՆԻՐԱՅԵՐ ԼԱԶԱՐԱՐԱՆՆԵՐՆԵՐ ԻՆՉ ԵՐԿՐԱԾՈՒԹՅԱՆ

ZADAR, 2019.

★ U SPOMEN 1140. OBLJETNICE PRVOGA MEĐUNARODNOG PRIZNANJA HRVATSKE ★

ПРОСВЕТА И ОБРАЗОВАНИЕ – ОБРАЗОВАНИЕ И ОБРАЗОВАНИЕ

HRVATSKA MORNARICA

Čini se kako postoji tisuću godina stara himna slavne hrvatske mornarice, pjesma od koje su stoljećima strepili svi dušmani i *jizdajice* Hrvata, himna pomorske sile čije je moćno brodogradnja, kundure i sagene u za Hrvate neprocjenjivo važnom remek-djelu *O upravljanju Carstvom* ovjekovječio bizantski car Konstantin VII. Porfirogenet. Pjesma je vrlo stara i dolazi iz vremena mnogo starijih od baruta, iz doba u kojem se vojevalo hladnim oružjem, kad su hrvatski brodovi naoružani podvodnim kljunom (rostrum) razbijali bokove dušmanskih galija, helandija i dromona, a hrvatski mornari naskakali na njihove palube. Tu bi davoriju naša Hrvatska ratna mornarica trebala oživjeti, uzeti je za svoju himnu i pjevati u sjećanje na sve naše plovbane, skupbane, korbane, ojbane, jidbane, rugbane, hućbane, sve naše hrabre ormance, mornare, naute, ali i riječne naute, efure, podsjetiti nas na sve one koji su svojom krvlju i znojem sačuvali za nas ovaj *kus* sinjega mora i *kraja*. Trebalo bi je pjevati onako kako su je pjevali naši stari, na našem lijepom čakavskom jeziku, kojim su govorili Francipanova, Zvonimirovi, Branimirovi, Domagojevi i Burutusovi mornari. Ovo je priča o pjesmi „Ormanci“ (Mornari) iz priče „Kumpanija od venca“ (Društvo od vijenca), koju je na Puntu 1952. zapisao šesnaestogodišnji Rado Žic Mikulin. U toj Radovoj priči zapisan je samo refren, a kasnije je na međumrežju pronađena cijela pjesma, koju je Rado ondje ranije objavio uz objašnjenje: *Ormanci su bile postrojbe koje su u ormanicama vozile iz puntarske drage s donje strane otoka Krka, a ormanice iz Omišlja, vozile su gornjom stranom otoka i za vrijeme Franci-*

Slika 119. Spomen na brojne hrvatske pomorske bratovštine čuva tek nekoliko povijesnih društava, a najpoznatija među njima je Bokeljska mornarica s juga hrvatskog Jadrana. Bokeljska mornarica (prvotno Kotsorska mornarica) hrvatska je bratovština kotsorskih pomoraca. Prema tradiciji, nastala je 809., kada su kotsorski mornari sudjelovali u preuzimanju moći sv. Tripuna, koji je postao zaštitnikom grada Kotora i bratovštine kotsorskih mornara. U XII. st. poprimila je izrazito vojni značaj, a od polovice XIII. st. postaje staleškom organizacijom bokeljskih pomoraca. Prvi sačuvani Statut potječe iz 1463. Na slici je Bokeljska mornarica u Tivtu 1905. Izvor: Hrvatska enciklopedija.

**DAMIR BOROVIČAK U MOJIM ZAPISIMA,
ZAGREB 2022. STR. 224.**

Reportaža s predstavljanja knjige akademika Josipa Pečarića

1. travnja 2017.

**HODAK, JURČEVIĆ, LJUBIĆ I MARKUŠ
NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE AKADEMIKA
JOSIPA PEČARIĆA**

U Domu invalida Domovinskog rata Grada Zagreba predstavljena je još jedna knjiga akademika Josipa Pečarića s naslovom *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*. Knjiga je skup pisama i razmišljanja autora u vremenu od kad je započela antifa kampanja napada na hrvatski pozdrav „Za dom spremni“.

„Odajmo počast onima koji nisu žalili darovati ono najvrjednije što su imali za ono najsvetije čemu su težili, neovisnu, slobodnu Hrvatsku. Zastanimo na trenutak u mislima sa svim poginulim hrvatskim braniteljima i domoljubima koji za svoj dom i domovinu dadoše život!“ – tim je riječima započela predstavljanje Zorica Gregurić, dragovoljka iz vukovarske bolnice, kad je itekako trebalo biti hrabra, odlučna i spremna za obranu doma i domovine.

Danas i nju kao i sve ostale koji su u to vrijeme bili dom spremni braniti napadaju oni koji nikada nisu bili spremni ništa hrvatsko braniti, ali su uvijek bili spremni Hrvatsku rušiti izvana i iznutra. To čine i danas tim bezdušnije čim im se to obilnije plaća iz hrvatskog državnog proračuna.

A zatim je Zorica Gregurić uvodno pozdravila sve okupljene: „Čast mi je danas uz sve vas nazočne pozdraviti i one koji će nam danas govoriti o knjizi *Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'*“, a to su ugledni zagrebački odvjetnik i kolumnist gospodin Zvonimir Hodak, poznati kolumnist Marko Ljubić,

doktor znanosti povjesničar profesor Josip Jurčević, naš počasni gost Damir Markuš te 'krivac' za današnje okupljanje akademik Josip Pečarić. No prije nego što prepustim riječ, kako se i priliči, našem počasnom gostu, mogu reći kako su nam upravo knjige s ovakvom tematikom nasušna potreba. Kada nas već toliko vraćaju u prošlost pokušavajući i nadalje stigmatizirati stoljetnu težnju Hrvatica i Hrvata za suverenom i neovisnom državom te nacionalnim identitetom, vrijeme je prihvatiti izazov te konačno znanstveno, pravno, povijesno i društveno raščistiti i očistiti našu povijest od falsifikata, a falsifikatore jednostavno lustrirati. Radikalni potezi, mnogi će pomisliti, no nužni jer svjedočimo svakodnevno upravo bestijalnim nasrtajima na bilo kakva iskazivanja hrvatskog nacionalnog identiteta i domoljublja. Zato nam i jesu važni, uz aktivna djelovanja na pravnom, političkom i društvenom planu, upravo pisani tragovi, a tko je pozvaniji u tome nego hrvatski znanstvenici koji poput akademika Josipa Pečarića žive i dišu Hrvatsku.“

Riječ je potom predana počasnom gostu predstavljanja, vukovarskom dragovoljcu Damir Markušu, koji je 1991. iz rodne Moslavine otišao braniti Vukovar, a večeras iz Kutine stigao na predstavljanje u društvu svog odvjetnika Davorina Karačića. To je odvjetnik koji ga je na sudu branio i uspješno obranio. Damir Markuš se u prepunoj dvorani obratio nazočnima, objasnio zašto nikada nije, a ni ubuduće ne će odustati od obrane domovine, pa tako i pozdrava 'Za dom spremni'.

Kako je odvjetnik Karačić, koji je braneći HOS-ovca Damira Markuša na sudu u Daruvaru obranio i pozdrav „Za dom spremni“? „Zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira naslijeđen je iz bivše Jugoslavije! Na sudu u Daruvaru smo dokazali da se pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske i čistoće Domovinskog rata? Što je s hrvatskom kunom, što s grbom, himnom?! I oni su korišteni za vrijeme NDH. Netko bi se izgleda za nekoliko godina mogao sjetiti mijenjati čak i krovšte crkve sv. Marka“, komentirao je odvjetnik Karačić u jednoj od nedavnih emisija „Bujica“.

Svi su predstavljači odlično objasnili zašto „Za dom spreman“ nije nikakav fašistički nego isključivo domoljubni pozdrav. S njim se branilo i ginulo u Domovinskom ratu i to je ono bitno i najvažnije, istaknuto je. Odvjetnik Zvonimir Hodak bio je već i prije posve jasan kad je u svojoj kolumni pisao o

tzv. pučkoj pravobraniteljici Lori Vidović, koja je izjavila kako je „Pozdrav 'Za dom spremni' posve jasno nezakonit!“ Hodak je ukazao koliko je Lora Vidović nažalost loša pravnica, tim više što gotovo i ne poznaje sudsku praksu koju je spominjala. „HOS-ovci su ulazili u bitke od Vukovara do Dubrovnika s tim pokličem, umirali su s tim pokličem na ustima i dobili rat da bi jednog dana Lora Vidović mogla sjesti u fotelju pravobraniteljice i s visoka pljuckati po njima. Taj pozdrav koristio se i u NDH. Da, i što onda? U toj, kako komunjare vole reći, 'takozvanoj državi', pjevala se i 'Lijepa naša'... plaćalo se kunama pa to Loru ne užasava“, napisao je već prije Hodak, a samo još jednom to obrazložio na predavljanju.

Profesor dr. Josip Jurčević govorio je o svim okolnostima obrambenog Domovinskog rata i jasno zaključio da oni koji u tom ratu nisu sudjelovali u obrani Hrvatske ili su čak podržavali agresore danas napadaju hrvatske branitelje i njihovu spremnost na obranu doma. Napadi na pozdrav „Za dom spremni“ zapravo su napadi na one koji su živote položili za svoj dom i domovinu Hrvatsku.

Akademik Josip Pečarić istaknuo je kako su na predavljanje pozvani političari i posebice Andrej Fištravec, gradonačelnik grada Maribora, i Lora Vidović, pučka pravobraniteljica RH, oboje zbog nepoznavanja činjenica. Među inim Pečarić je zaključio:

„Komunistički antirevizionizam podržavaju i neki povjesničari, koji dovode u pitanje svoju znanstvenu moralnost. Doista, ta nemoralnost ide toliko daleko da im je danas hit proglašavati hrvatske branitelje fašistima i time rehabilitirati fašističkog velikosrpskog agresora u Domovinskom ratu. Za postizanje tog cilja najvažniji su napadi na pozdrav 'Za dom spremni' HOS-ovaca i mnogih drugih branitelja. Kulminiralo je pločom u Jasenovcu jer je taj pozdrav u sklopu znaka HOS-a koji je odobren u RH, pa tako posredno iskazuju svoje nepoštovanje i prema samoj državi. To je utoliko odvratnije jer su hrvatski branitelji napravili od 'hrabrih' srpskih ratnika – zečeve. A zapravo i sebe svrstavaju u fašiste podržavajući velikosrpski fašizam. O tome sam često pisao tvrdeći da su hrvatski branitelji antifašisti jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Dakle, i HOS-ovci i svi oni koji su branili domovinu s tim usklikom na ustima. (...)

Presudu iz Daruvara kojom je obranjen pozdrav ZDS donio je sudac Malivuk Jovanović, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti. Manje je važno koje je nacionalnosti taj sudac. Važnije je koliko je profesionalan, predan u svom radu i objektivan. Iako je bio izložen pritiscima, presudio je časno i u skladu sa svojom savješću te naravno – pravom. Vrlo je dobro analizirao činjenice i

donio je odluku koju je odlično obrazložio. Sudac je utvrdio da se radi o pozdravu koji su koristili vojnici HOS-a u obrani domovine. Pozdrav je izgovaran u kontekstu obrane Hrvatske i kao takav ne bi trebao remetiti javni red i mir. (...)

I dok je sudac, inače hrvatski građanin srpske nacionalnosti, profesionalan, predan u svom radu i objektivan, postavlja se pitanje: Može li se to očekivati od hrvatskih vlasti? Ili nam je to već odgovorio sam predsjednik svojim komentarom kako Komisija zapravo ne smije dovesti u sumnju 'istinu' o ustašama i partizanima.

Akademik Ivan Aralica je na dodjeli nagrade 'Zlatno srce' udruga branitelja koje su proistekle iz Domovinskog rata hrvatskom redatelju Jakovu Sedlaru upozorio kako se u RH i filmom provodi ta propaganda jer u 'hrvatskim' filmovima ne ćete naći scene zločina koje su činili partizani, nego samo scene s ustašama. Tako se u svijesti hrvatskih ljudi ugrađuje 'činjenica' kako takve zločine nisu činili partizani nego samo ustaše. Dakle, i na taj se način postiže velikosrpski interes, koji su zapravo provodili komunistički antirevizionisti (taj sukob tzv. antifašista, a zapravo fašista i branitelja koji su istinski antifašisti vidjeli smo i kod dodjele nagrade Grada Zagreba Jakovu Sedlaru, op. J. P.). (...)

Zato zaključimo ovu priču ponavljajući riječi Markuševa odvjetnika: 'Pozdravljanjem sa 'Za dom spremni' ne veliča se NDH, nego odaje počast borbenoj postrojbi koja je dala nemjerljiv doprinos u obrani Hrvatske. Kako uopće nekome asocijacija na NDH može biti ispred doprinosa obrani Hrvatske

i čistoće Domovinskog rata?" Odaziv, tj. neodaziv pozvanih na ovo predstavljanje koje je organizirala Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara u Domu branitelja HVIDRA puno nam govori, zar ne? Puno govori i činjenica da je predsjednica pozdravila sudionike onog predstavljanja koje unatoč tome i nije održano. U više navrata upozoravao sam na njezinu suverenističku politiku. U današnjem 'Hrvatskom tjedniku' Ivica Marijačić govori kako je upravo to razlog razlaza predsjednice RH i predsjednika Vlade RH jer se Plenković protivi takvoj politici. On je, kaže Marijačić, skloniji politici Europske unije. Njoj je bliži interes hrvatskog naroda, a njemu interes europskih moćnika. Je li to moguće?“ – zaključio je akademik Pečarić.

Dvorana je bila prepuna poznatih hrvatskih osoba iz javnog i društvenog života, koji su s velikim zanimanjem pratili tumačenja prijedora odnosno razloge osporavanja i napadanja pozdrava „Za dom spremni“. Kamere Laudato TV i Televizije Z1 pratile su izlaganja.

Što nas to dijeli od svjetonazora tzv. pučke pravobraniteljice RH, izjava gradonačelnika Maribora, groblja Dobrava nedaleko od Tezna, rezolucija Europske unije te uvijek spremnih nagodbenjačkih hrvatskih vlasti? Podsjetih se plakata koji istu večer spazih svega 50 metara od Doma invalida Domovinskog rata Grada Zagreba. Krvavocrvena petokraka, partizanski heroj s kapom i uniformom, plakat kao najava nove komedije u Gradu Zagrebu. Petokraka u hrvatske oči, kao i 1945. Ostali su za njom potoci krvi poslije Drugog svjetskog rata, s njom su započeli potoci krvi početkom obrambenog Domovinskog rata. Suvenir sotonskog zla, koji još uvijek antife podmeću, a nitko ga ne uspijeva trajno ukloniti. Dapače, plasira se sada kao najnovija komedija, dok trube uokolo kako je fašizam za dom spreman biti. Koje li komedije, na račun hrvatskih poreznih obveznika.

Fotografije i tekst: Damir Borovčak,

Objavljeno:

<https://www.hkv.hr/reportac/d-borovak/26563-reportaza-s-predstavljanja-knjige-akademika-josipa-pecarica.html>

**ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.
ORUŽJE I BENJAMIN TOLIĆ**

Puno je usporedbi naci-fašističke agresije Miloševićeve Srbije na Hrvatsku i ove današnje Putinove na Ukrajinu. Danas mnoge zemlje šalju pa i kupuju oružje napadnutoj Ukrajini. A napadnutoj Hrvatskoj UN je uvela tzv. Embargo na uvoz oružja drugim riječima ukinuli su joj pravo na samoobranu. Neki i danas plaću što je RH pobijedila u ratu:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/tajni-dokumenti-o-krvavom-raspadu-jugoslavije-napokon-su-dostupni-je-li-njemacka-kriva-za-raskol-bivse-drzave-15163780>

Podrška zapadnih zemalja Srbiji traje do današnjih dana. Sjetimo se: bijesni što je Tuđman slomio naci-fašističku agresiju, a hrvatski branitelji od napadača napravili zečeve u bijegu nisu došli OCU HRVATSKE DRŽAVE na sprovod, a odmah potom doveli svoje sluge na vlast u RH koji su odmah počeli uništavati pobjedničku HV. Sudili su hrvatskim generalima što su branili svoju zemlju. Istina Slobodana Miloševića su sudili i nazvali Balkanskim krvnikom, ali su Malog Slobu izabrali za predsjedavajućeg Generalne skupštine UN-a, nagradili naci-fašističkog agresora polovinom BiH.

Podrška „civiliziranog svijeta“ naci-fašističkoj agresiji na Hrvatskoj bila je tolika da je i sadašnji Papa odlučio da se i Srpska Pravoslavna Crkva, aktivni sudionik naci-fašističke agresije na Hrvatsku, uključi u postupak proglašenja blž. Stepinca svetim. Itd., itd.

Zato ne čudi da su i poslije priznanja RH ostavili na snagu embargo na uvoz oružja.

Zato je dobro danas podsjetiti se na priču o Embargu i Benjaminu Toliću koju sam više puta objavljivao u sklopu raznih tekstova. Objavio sam je i u mojoj knjizi *Priznajem, Hrvat sam!*, Zagreb 2005.:

Još na početku velikosrpske agresije na BiH, dakle 1993. godine, organiziran je u Hamburgu okrugli stol o BiH. Sudjelovali su predstavnici tamošnjeg Instituta za mirovna istraživanja, veleposlanstva BiH, jedan Nijemac stožerni general ispred NATO-a, a ispred Hrvatskog veleposlanstva ministar savjetnik

Benjamin Tolić. Bilo je oko 200 slušatelja. Na samom početku Tolić je rekao da on ne bi trebao sudjelovati na tome okruglom stolu jer on nije stručnjak za ratna pitanja pa će nazočni ismijati njegova gledišta. Obećali su da neće. Stožerni general je iznio stavove NATO-a. Srbi su po njima vojnički narod, a u BiH se može voditi partizanski način ratovanja, pa ako bi se uključio NATO rat bi trajao godinu dana, a bilo bi potrebno 500 tisuća NATO-vih vojnika. General je nabrojio golemo teško naoružanje koje bi im za to trebalo. Tada je riječ dobio g. Tolić i on je rekao da se ne slaže s procjenama iz NATO-a. Zatim je rekao kako on smatra da NATO-u treba najmanje milijun vojnika, a i sve brojke o potrebitom naoružanju je udvostručio. "Uz sve NATO-u bi trebalo najmanje četiri godine da bi pobijedio Srbe" – zaključio je Tolić. Dvoranom se razlijebao podrugljiv smijeh, na što je Tolić demonstrativno htio napustiti okrugli stol rekavši: "Pa zar nisam upozorio da će se smijati mojim tvrdnjama." Ispričali su se, a onda je on nastavio:

"Ima i drugo rješenje. Treba pola od oružja koje bi bilo potrebno NATO-vim vojnicima podijeliti Hrvatima i Muslimanima, ali će tada rezultati biti porazni jer poslije toga više neće biti Srba s ovu stranu Drine."

Po završetku tribine NATO-ov general je rekao Toliću da ga nije trebao onako ismijati, jer to su bili stavovi NATO-a, a ne njegovi.

"Pa mogli ste to i reći. Ja i jesam ismijao njihove stavove, a ne Vas!"

Ostali su prijatelji i zvao je Tolića za vrijeme „Oluje“ i rekao mu: „Idite do Drine“. Možda je i znao da će svijet nagraditi naci-fašističkog agresora.

Naravno hrvatske snage u svijetu koji slavi i pomaže, vjerojatno i organizira naci-fašističku agresiju i sudi one koje joj se suprotstave nisu smjele to učiniti. Zato danas i imamo Putina, njegovu agresiju na suverenu državu.

Zato spomenimo samo Hodakov komentar:

Sve što je Putin zamislio ostvarit će ratom i potom čekati da se histerija slegne pa onda "ispregovarati" s NATO-om i domaćom Petom kolonom punu "neutralnost" Ukrajine.

<https://direktno.hr/kolumne/zbog-putina-smo-zaboravili-na-covid-a-zbog-liberala-jugonostalgicara-i-orjunasa-smo-ranjivi-skoro-kao-1991-261772/>

Naravno treba pročitati cijeli Hodakov tekst, a također i Hitrecov (obojica su članovi inicijalnog kruga Tuđman 100):

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39186-h-hitrec-putin-krsi-autorska-prava.html>

U Prilozima dajem Hitrecov tekst.

Pozdravljam vas uz Bojnu Čavoglave na Ukrajinskom:

<https://www.youtube.com/watch?v=WrFrLGcRioA>

<https://www.youtube.com/watch?v=m2xrwF8SYxs>

Josip Pečarić

O PREDSTAVLJANJU KNJIGE 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA (INICIJALNI KRUG TUĐMAN 100)

Na vijestima CMC-a su dan nakon predstavljanja dali reportažu o tome. Ona se može naći na Youtube-u ali i na Thompsonovim stranicama:

Marko Perković Thompson

U prostorijama HVIDRE grada Zagreba predstavljena je nova knjiga akademika Josipa Pečarića 'Bojna Čavoglave / Thompsonofobija'. Poznatom matematičaru ovo je četvrta knjiga o najtiražnijem hrvatskom glazbeniku i dragovoljcu Domovinskog rata, Marku Perkoviću Thompsonu (2008.: "Thompson u očima hrvatskih intelektualaca", 2012.: "Hajka na Thompsona", 2017.: "Thompson: pjesmom za Hrvatsku").

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

Uz autora knjige na predstavljanju su sudjelovali predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Josip Jurčević te odvjetnik Davorin Karačić. Kako je pjesma prepjevana na nekoliko stranih jezika, autor u knjizi navodi da je Thompsonov ratni hit „Bojna Čavoglave“ postao svojevrsna himna naroda izloženih agresiji budući da pjesma u sebi nosi univerzalnu poruku da se narodi moraju hrabro izboriti za svoju slobodu.

Neki komentari s Thomsonovog facebook-

Mirjana Marusic

MARKO JE PONOS LIJEPE NAŠE I SVIH DOMOLJUBA NA KUGLI ZEMALJSKOJ. SAMO TAKVI DIVNI LJUDI TO PREPOZNAJU KAO NAS DIVNI AKADEMIK PECARIC KOJI O TOME PIŠE I POMAŽE I MARKU I SVIMA NAMA DA JE NAŠA DOMOVINA HRVATSKA NA PRVOM MJESTU I DA ĆEMO JE UVIJEK BRANITI OD SVEGA KAO I 90-TIH, A PJEVATI JOJ DO NEBA. HVALA MARKO I HVALA GOSP. PECARIC I HVALA SVIM HRVATIMA KOJI TO CIJENE I POŠTUJU.

Gordana Strunjak

Svakom čovjeku koji brani svoje ova pjesma, rijeci, Markov grleni glas i poziv na obranu na kojem god jeziku, daje istinsku snagu čovjeku koji je obeshrabren, umoran, daje vjeru u pobjedu, sa tom pjesmom pobjeđuju, vjera u sebe i vjera u Boga, hvala

Vjekoslav Krizanovic

JOSOPE PEČARIĆU veliki i slavni sine ovog umornog Hrvatskog naroda, molim dragog Boga da ti da dobro zdravlje i još puno godina sretnog života.

Hrnjak Claudia

I na španjolskom molim !!

Dorijan Škofić

Hrnjak Claudia Se presentó un nuevo libro del científico Josip Pečarić 'La batalla de Čavoglav / Thompsonophobia' en el edificio HVIDRA en Zagreb. Para el famoso matemático, este es el cuarto libro sobre el músico croata más popular y voluntario de la Guerra Popular, Marko Perković Thompson.

"2008:" Thompson en los ojos de los intelectuales croatas ",

2012: "Ataque a Thompson",

2017: "Thompson: una canción para Croacia").

Junto al autor del libro, a la presentación asistió el Presidente de HAZUDD, Dr. Sc. Josip Stjepandić, Ph.D. Josip Jurčević y el abogado Davorin Karačić.

Dado que la canción se cantó en varios idiomas extranjeros, el autor del libro afirma que el éxito de guerra de Thompson, "Battle of Čavoglava", se convirtió en una especie de himno de las naciones expuestas a la agresión, porque la canción transmite el mensaje de que las naciones deben luchar con valentía por su libertad

Mirjana Okun

Bila mi je čast biti na ovom mjestu sa ovim ljudima.

Zorica Gregurić

S našim dragim Akademikom Josipom Pečarićem ponovno na istom mjestu s novom knjigom. Bila je odlična i poučna promocija. Hvala ti na tvojoj upornosti i plodonosnom radu. Privilegija je poznavati te!

<https://thompson.hr/>

<https://www.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

<https://ar-ar.facebook.com/marko.perkovic.thompson>

Napomena: Zorica Gregurić je predsjednica Udruge Zagrebački Dragovoljci Branitelji Vukovara sudjelovala je u predstavljanju mojih knjiga, njena udruga je bila i suizdavač nekih mojih knjiga.

O toj prethodnoj mojoj knjizi o Thompsonu pogledajte njen prilog:
<https://zdrug.hr/vijesti/hrvatska/predstavljanje-knjige-thompson-pjesmom-hrvatsku/>

Sudjelovala je i u predstavljanju moje knjige „Dnevnik u znaku Za dom spremni“ kada je počasni gost bio Damir Markuš:

Zorica Gregurić i Damir Markuš

Markuš je bio nazočan i na predstavljanju ove knjige o Thompsonu.

Govor Josipa Stjepandića objavljen je na više portala:

<https://hrvatskonebo.org/2022/03/09/dr-josip-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija-8-3-22/>

<https://bezcenzure.hr/iseljenistvo/izlaganje-u-povodu-predstavljanje-knjige-thompsonofobija/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29862-dr-stjepandic-izlaganje-u-povodu-predstavljanja-knjige-thompsonofobija>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/39256-j-stjepandic-o-knjizi-thompsonofobija.htm>

Jedan komentar s Portala HKV-a: Đuro

Genijalni g. Stjepandić.

Moj govor je objavljen na:

<https://narod.hr/kultura/nova-knjiga-akademika-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija-thompson-na-udaru-sve-do-danas>

<https://bezcenzure.hr/vlad/knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji/>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/39238-knjiga-o-medunarodnoj-himni-naroda-izlozenih-agresiji.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=vFUErrdmqNo>

https://twitter.com/Sokolov_krik/status/1501914198812631045?ref_src=twsrc%5Etfw

Jedan komentar s Portala HKV-a: **Đuro**

Velika i pobjednička 'mirnodopska bitka' akademika Pečarića. Himna ili oda, a i koračnica, budnica - 'bojna Čavoglave', je odigrala u DR veliku stvar. Oko 100 tisuća kazeta se vrtjelo u samovozima i na crti 'do' veliko-partizanskočetničke okupacijske zone, i u legendarnoj HRVATSKOJ VOJSCI, u pobjedi velikosrpskog fašizma. Moral, vojni i psihološki, strateški, za Hrvate i do Marsa, a za četnike - nekoliko vrsta u formacijama (JNA, beli orlovi četnika Šešelja, Martićevci, Hadžićevci i sl;) 'vanvejtiket' i zečevska bežanija, u kompletu, četnika.

Jedino su na Portalu HKV-a dali i dio:

ZANIMLJIVOST S PREDSTAVLJANJA: Knjigu o članu inicijalnog kruga Tuđman 100 napisao je drugi član inicijalnog kruga, a predstavili su je tri člana istog kruga. U publici su bili osnivači inicijalnog kruga Stjepan Tuđman i Bosiljko Mišetić kao i glasnogovornik Željko Olujić.

Puno Tuđmanista - vjerojatno su to svi nazočni na predstavljanju. Uskoro će se svi koji žele moći upisati sami u taj krug. Jer Tuđmanista ima puno.

I doista je bilo pita tko su do sada članovi i kako se mogu i drugi upisati.

Evo odgovora:

Pozivamo sve poklonike prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana da se odazovu našem pozivu i svojim sudjelovanjem uveličaju ovu veliku obljetnicu, za sve informacije možete se nam se javiti putem ove Facebook stranice ili na mail [adresu: inicijalni.krug@gmail.com](mailto:inicijalni.krug@gmail.com). Donosimo i popis članova Inicijalnog kruga Tuđman 100, koji je sastavljen od ljudi različitog spektra zanimanja i područja interesa. Neki od njih bili su suradnici predsjednika, dok su neki u vrijeme njegovog mandata još bili školarci. Svima njima predsjednik je bio i ostao moralna, ali i državnička te politička veličina te su stoga svojom podrškom i angažmanom odlučili podržati ovu Inicijativu.

ČLANOVI INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 ZA OBILJEŽAVANJE
100-te OBLJETNICE ROĐENJA PRVOG HRVATSKOG PREDSJEDNIKA
I UTEMELJITELJA SUVERENE HRVATSKE DRŽAVE DR. FRANJE
TUĐMANA

Ivan Aralica
Mato Artuković
Stjepo Bartulica
Ante Beljo
Raza Bukvić
Toni Cetinski
Andrea Černivec
Mile Čuk
Đuro Dečak
Branko Dilberović
Davor Domazet-Lošo
Tom Držić
Mladen Gložinić
Željko Gredičak
Vinko Grubišić
Andrija, dr. Hebrang
Hrvoje Hitrec
Zvonimir Hodak
Milan Ivkošić
Jela Jozeljić

Josip Jurčević
Neven Jurica
Bernardo Jurlna
Ibrica Jusić
Ivan Kapular
Davorin Karačić
Vlado Košić
Štefina Kovač
Mate Kovačević
Kuzma Kovačić
Ivan Kujundžić
Andrej Kuželički
Jasna dr. Lesić
Ivica Marijančić
Antun Mateš
Mirko Mihalj
Marko Miljanić
Ljerka Mintas-Hodak
Bosiljko Mišetić
Željko Olujić
Viktor Pavić
Josip Pečarić
Ivan Penava
Marko Perković-Thompson
Ivan Radić
Željko Sačić
Jakov Sedlar
Marin Sopta
Josip Stjepandić
Višnja Strenja
Stjepan Šešelj
Stjepan Šterc
Ivan Tolj
Stjepan Tuđman
Nera Kristina Tuđman
Darko Tuđman
Zlatko Vitez

AUTOR LOGOTIPA INICIJALNOG KRUGA TUĐMAN 100 JE
AKADEMIK KUZMA KOVAČIĆ

Od srca zahvaljujemo našem članu, akademiku Kovačiću na ideji i realizaciji logotipa Inicijalnog kruga Tuđman 100.

Kuzma Kovačić hrvatski je kipar, rođen 1952. na Hvaru.

Redoviti je profesor kiparstva na Umjetničkoj akademiji u Splitu, a redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti postaje 2020. godine. Profesor Kovačić autor je brojnih kiparskih djela u javnim prostorima u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini, među kojima se posebno ističe prva velika kiparska narudžba za hvarsku katedralu: portreti renesansnih pjesnika Petra Hektorovića i Hanibala Lucića, nove brončane vratnice te središnji oltar. 1993 pobjeđuje na natječaju za oblikovanje kovanog novca Republike Hrvatske i za Oltar domovine na zagrebačkom Medvedgradu. Autor je i najvećeg spomenika prvom hrvatskom predsjedniku, za koji on sam kaže da svjedoči o duhovnoj veličini predsjednika, a predstavlja kip živoga Tuđmana, onoga koji ostaje s nama.

Napomene. U četvrtak treba biti na Z1 televiziji emisija *Branitelji danas* posvećena Predstavljaju.

Knjige se mogu kupiti u prodavaonicama Croatia Recordsa.

Josip Pečarić

**GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

**GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA
*REVIZIONISTI U HRVATSKOJ***

Zahvaljujem vam se svima što ste došli na današnje predstavljanje knjiga:

J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020.,

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Roman Leljak*, Zagreb, 2021.

Posebno se zahvaljujem domaćinu don Lazaru Čibariću i ostalim sudionicima u predstavljanju. To su: Ante Nadomir Tadić Šutra, književnik iz Knina; Roko Antić, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda i dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik HAZUDD-a.

Predstavljanje je, zapravo, poslije *Dana pobjede* pa je svojevrstni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori **Adrianu Vuksanoviću**. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine **Aleksi Bečiću** koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":

- Imamo potrebu Vas osloboditi svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, osloboditeljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokelj za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićевой tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogođen tim hrvatskim genocidom pravljena zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj‘.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadi prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokelju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenim načinom pogubljenja – ražnjom.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706> - m.vecernji.hr

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srba. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.

<https://direktno.hr/kolumne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvjerski od četnika mučen. Uхватili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Ne dvojim da je reagiranje ministra Grlić Radmana iskreno. Ali ne vjerujem da je tako i kod hrvatske vlasti jer na naše pismo uopće nismo dobili nikakav odgovor. Napominjem da je potpisnik Pisma i general Ivan Tolj koji je bio glasnogovornik tijekom operacije „Oluja“. A „Oluja“ je proslavljena i tako što

je naš general dobio najveću pjesničku nagradu Dobrojutro more. O tome više možete vidjeti u članku: *Hrvatski književnik i general Ivan Tolj laureat pjesničkih susreta*

<http://www.brotnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27298-hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta>

Ne smiju odgovoriti ni glasnogovorniku „Oluje“, ni HRVATSKOM biskupu, ni dvojici akademika jer je glavni u veličanju zvjerskih pokolja Hrvata njihov suradnik, možemo slobodno reći nadređeni Milorad Pupovac. Zato njihov zadatak nije to već kako osuditi pozdrav koji su koristili branitelji u Domovinskom ratu. Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen. Naravno tu se uvijek spominje čuvena Plenkovićeva komisija za zabranu ZDS u kojoj je bio i povjesničar koji je poznat po izmišljanju i falsificiranju. Činjenica da Ivo Goldstein zbog toga nije prošao u HAZU u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH je bila dobra preporuka današnjim vlastima da ga uzmu za člana Komisije koja je trebala afirmirati komunističke simbole a zabraniti one kojima je stvorena današnja država. Zato o ZDS govori i Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-o-zabrani-pozdrava-za-dom-spremni-razgovarat-ce-se-kad-za-to-dode-vrijeme>

A poznata kolumnistima Višnja Starešina piše o Srpskom svetu, koji spominje i Adrijan Vuksanović, u hrvatskim institucijama:

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/staresina-hrvatsku-ugrozava-srpski-svet-u-vlastitim-institucijama-medijima-i-akademskoj-zajednici>

Zato je danas jedna od knjiga koju predstavljamo i knjiga o Slobodanu Langu koji je bio istaknuti branitelj Marka Perkovića Thompsonsa kojega stalno napadaju borci za Srpski svet u RH.

Za one koji ne znaju revizionisti u HAZU smo veliki HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman i ja. Tuđman je stradao zato što je ukazao na laži oko Radnog logora Jasenovac, a ja sam ga branio knjigom SRPSKI MIT O JASENOVCU iz 1998. godine.

Danas predstavljamo i knjigu o Romanu Leljaku koji je također jedan od najzaslužnijih za raskrinkavanje Jasenovačke laži. Nedavno je hrvatskoj sluganskoj vlasti zadan veliki udarac jer su dva hrvatska znanstvenika prof. dr. sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić u uglednom svjetskom Q1 znanstvenom časopisu objavili rad u kojem su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je službena brojka žrtava Jasenovca LAŽNA BROJKA. Autori su se u tom članku zahvalili današnjem predstavljaju dr. sc. Josipu Stjepandiću i meni. O tom izuzetnom otkriću smo vlast u RH obavijestili prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja. Naravno nismo dobili nikakav odgovor osim što vlast i dalje daje ogromna sredstva da LAŽ koja odgovara Srpskom svetu i dalje bude službena činjenica priznata u RH. Tako gazde žele, zar ne?

Veliku pomoć imaju od samih Srba koji i dalje inzistiraju na smiješnoj brojci od 700,000 žrtava mada je ili upravo zato što je po službenom popisu ukupan broj svih žrtava u Jugoslaviji bio manji. Tako hrvatske sluge mogu nametnuti kao službenu brojku 'samo' 70,000 za koju Joško Čelan u najnovijem 'Hrvatskom tjedniku' u tekstu GENOCIDNI VALERIJEV (SPC-OV) MEMORANDUM I DANAS ŽARI I PALI NA DNEVNIKU HTV-A kaže da je ja nazivam 'Goldsteinovim brojem'. Zapravo moj naziv je 'Velikosrpska brojka Golsteinovih i Draže Mihailovića'.

Moram naglasiti i zasluge nedavno preminulog prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je govorio na predstavljanju moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* još 2002. godine. Govorio je o tzv. „legalistima“ i „revizionistima“ i bio žestoko napadnut. Kako je taj govor objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu koja je bila literatura na postdiplomskim studijima ne dvojim da je to bio jedan od velikih razloga zašto nikada nije bio izabran za profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu. Njegova podjela na „legaliste“ i „revizioniste“ danas je podjela na neznalice ili fah idiote („legalisti“) i znalce („revizionisti“).

Prigodom objavljivanja moje nedavne knjige posvećene gđi Ankici Tuđman upozorio sam i na njen i Mirov doprinos mom radu o Srpskom mitu o Jasenovcu jer sam zahvaljujući njima pisao i o doprinosu hrvatskih komunista tom mitu – toj velikoj laži!

Spomenut ću i niz naših pisama o „Porfirijevoj televiziji“ koje su inicirali general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admiral Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Ivan Aralica, književnik Zdravko Gavran i ja u kojima smo protestirali zbog potpore politici Srpskog sveta na HRT-u. Jedan od primjera je upravo bio i nastup Iva Goldsteina.

Naravno nismo dobili nikakav odgovor iako je naš zahtjev potpisali oko 3000 Hrvata. Svaka vlast bi se sramila Plenkovićeve komisije u kojoj je jedan Ivo Drobilica (nazvan po najčuvenijoj njegovoj povijesnoj laži), a hrvatskoj vlasti je problem HOS jer su branili i obranili Hrvatsku. Mora im biti važno imati ljude koji će koristiti svjesno ili nesvjesno laži jer je pozdrav doista Pavelićev nastao kao odgovor srpskom fašizmu u Prvoj Jugoslaviji, ali je Pavelić tada bio na čelu i ustaša i domobrana, pa je pozdrav iz tog vremena poznat kao DOMOBRANSKI pozdrav, a i u NDH su ga ustaše koristile samo godinu dana. Zato i spominjem i doista hrvatske povjesničare koji su nasjeli na priču o ustaškom pozdravu jer to u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. koristi da se umjesto Domovinskog rata i fašističkoj agresiji na Hrvatsku govori o lažima o NDH. Naime, ne treba biti previše inteligentan i shvatiti poruku iz činjenice da je Tito među DESET najvećih svjetskih zločinaca, Milošević je TRIDESETI, a Pavelića nema na tim popisima napravljenim van RH. Meni je smiješno vidjeti kad čak i znanstvenici misle da je pozdrav koji se prije rata nazivao domobranskim pozdravom u državi u kojoj je Pavelić postao

Poglavnik to bude ustaški pozdrav, a svjesni su činjenice da su ga koristili svi, a ustaše samo godinu dana. Drugim riječima misle da Paveliću nije cilj bila država nego su važnije ustaše.

Zato se uvijek trebamo sjetiti velikog kineskog ratnika i filozofa koji je tvrdio da je najbolje pobijediti neprijatelja koristeći najogavnije ljude u zemlji s kojom ratujete. Dodao bih: Dobro dođe i pomoć onih manje inteligentnih.

Vratimo se Goldsteinu. U Uvodu knjige o revizionistima u HAZU spominjem meni dragu konstataciju Iva Drobilice iz Globusa, 20. rujna 2002.: *Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.*

Činjenica je da oni napadaju NDH jer su laži o njoj duboko ukorijenjene u Hrvatskoj i jer su toliko puta izrečene da su po onom Goebbelsovom postale istinom.

Srbi u Crnoj Gori su me još više nahvalili. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Vjerovali ili ne: MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJU TUĐMANA.

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Naravno u članku SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

Ove godine vjerojatno i neće reagirati. Ipak ono kako im se narugao Adrijan Vuksanović mnogo više boli. Takvo reagiranje jednog Hrvata u Crnoj Gori pokazuje da im ni vlast u Hrvatskoj koliko god slušali Pupovca - odnosno Vučića preko njega, neće pomoći u ostvarivanju politike Srpskog sveta.

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

POTPISNIK PETICIJE HRT-U NIKOLA ŠTEDUL U BUDNICI

Svjedoci ste ofanzive onih snaga u RH koji nisu bili sretni zbog pobjede hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu u kome su, da parafraziram Slobodana Miloševića, branitelji napravili zečeve od vojnika fašističkog agresora. Peticija HTV-a je prosvjed protiv televizije kojoj hrvatski građani moraju plaćati a oni provode Memorandum SANU 2 kojim se promovira velikosrpska politika o 'srpskom svetu'. Peticija je poslana pošto je za dva dana sakupljeno 539 potpisa a zatim je stavljena i na Internet. Do sada je na Internetu Peticiju potpisalo još 2,200 naših ljudi.

<https://community.sumofus.org/petition/67e6d627-44c7-440c-bc35-388bb914e88f/?source=mlt>

Jedan od prvih potpisnika je i velika hrvatska legenda Nikola Štedul. On je danas gost u Budnici:

'U SLUŽBI SAVJESTI'

11/04/2021

Nikola Štedul je jedan, ako ne i zadnji preživjeli velikan hrvatske borbe za samostalnost. Budnica u ponedjeljak, 12. travnja ima privilegij predstaviti ga ekskluzivno najširoj hrvatskoj javnosti prigodom nacionalne televizijske promocije njegove memoarske knjige "U službi savjesti", za koju urednik Josip Pavičić i profesor Prosperov – Novak, kažu da je vrhunska drama s autentičnim životnim događajima, idealna za snimanje svjetske filmske uspješnice.

Gledatelji Osječke TV, Mreža TV Zagreb, Dalmacija TV Split, Diadora TV Zadar, te SBTV, imat će prigodu od 20 sati čuti Nikolu Štedula o razlozima zbog kojih je predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović pri ceremoniji uručivanja državnog odličja rekao na dan sjećanja na žrtve komunističkog režima, da on nije žrtva, nego pobjednik i da pripada pobjedničkom narodu. Imat će hrvatski narod prigodu ekskluzivno čuti što je Štedul rekao iscrpljenom Miri Barešiću u švedskom zatvoru, kako je Barešić reagirao, zatim o nikada objavljenim detaljima razgovora s Brunom Bušićem u Londonu. Čut će hrvatski narod neposredna svjedočenja Nikole Štedula o ponašanju tajnih službi slobodnog svijeta, Australaca, Nijemaca, Britanaca, Šveđana, zašto je i s kojim riječima Štedul odbio suradnju britanske tajne službe i kako je Australija kršila svoje standarde i zakone pod utjecajem jugoslavenskih tajnih službi.

Prvi put će javnost imati prigodu čuti detalje razgovora Nikole Štedula s predsjednikom Tuđmanom, svjedočenje o susretu oči u oči s nalogodavcom atentata Josipom Perkovićem i čitavom nizu detalja od kojih zastaje dah. O memoarima Nikole Štedula telefonski će u emisiji govoriti urednik i nakladnik

Josip Pavičić, koji će predstaviti sadržaj s nekoliko najdramatičnijih detalja, a o kulturološkoj i identitetskoj vrijednosti knjige govorit će profesor Prosperov Novak.

Jesu li svjedočanstva, znanje i mudrost Nikole Štedula putokaz izmučenom hrvatskom narodu danas? Možda nakon bitke za oslobođenje Hrvatske nakon srpske agresije nije bilo savršenijeg trenutka, da čovjek koga mnogi smatraju zadnjim članom velike povijesne četvorke, koju u hrvatskoj memoriji na svoj način čine Bruno Bušić, Miro Barešić, Zvonko Bušić i Nikola Štedul, javnosti pošalje pobjedničku poruku, poruku utemeljenu na vlastitom životu. Nemojte propustiti čuti istinskog velikana, Budnica u ponedjeljak navečer.

<https://kamenjar.com/nikola-stedul-u-budnici-u-sluzbi-savjesti/>

Poznato je i to da se svi koji služe onim moćnicima u svijetu koji su podržavali i/ili pomagali fašističku agresiju na Hrvatsku lako prepoznaju jer moraju napadati pozdrav ZA DOM SPREMNI. Danas pokušavaju donijeti i zakon po kojemu se kriminalizira pozdrav kojim je branjen Vukovar i s kojim su hrvatski branitelji napravili zečeve od fašističkog srpskog agresora. O tome piše i Zvonimir Hodak u današnjoj kolumni:

*Štoviše, danas na velika zvona traže nadopunu članka 325. KZ-a kojim bi se "sankcionisalo" isticanje fašističkih, ustaških i četničkih simbola te pozdrav ZDS. Inicijativu je pokrenuo **Ognjen Kraus**, predsjednik Židovske općine Zagreb, blizak onom "bivšem ministru hrvatske Vlade...". Otac Ognjena Krausa 1945. godine uspješno i pedantno sankcionirao je, ne samo nošenje tih reakcionarnih simbola, nego i samo razmišljanje o njima. Naime, on je bio "javni tužilac" ili prevedeno na današnji jezik - tadašnji gospodar života i smrti.*

*Lijepo zamišljeno. Mala čela po tko zna koji puta stvaraju velika načela. A moj prijatelj Joso iz Like zove me i pita znaju li drugovi i drugarice za Rezoluciju Europskog parlamenta o važnosti europskog sjećanja koju je Parlamentarna skupština Vijeća Europe usvojila 19. rujna 2019. godine? Da vas dalje ne gnjavim, spomenut ću samo kako se u toj Rezoluciji jednako snažno osuđuje, uz fašizam i nacizam, zamislite što - i komunizam. Siguran sam kako Kraus, Pupi, bivši hrvatski ministar, **Peđa Grbin** i ostali simpatizeri komunizma vrlo dobro znaju da se u toj Rezoluciji ističe kako su "nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid i deportacije te da su doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u XX. stoljeću, i to u dosad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti..."*

I sad bi se ti politički "papci" obračunavali isključivo samo sa ZDS-om, ustašama i četnicima, a "memorija pamćenja" im zakazuje jedino na komunizmu. Zlobni i rigidni ognjištari šire trač da su "zaboravili sami na sebe tj. da se radi o bivšim komunjarima koje se lagano zagrijavaju. Za početak mijenjaju Kazneni zakon kako bi ga mogli masovno provoditi". Malo morgen... drugovi!

*Pročitani ste i prije nego što ste počeli. Odvjetnik **Davor Karačić** smatra da je "jedina motivacija i cilj inicijatora Ognjena Krausa i **Milorada Pupovca** kriminalizacija Domovinskog rata". Dobro prepoznao! Nastavlja Karačić: "Ako znamo kako su brojni branitelji tijekom rata koristili pozdrav ZDS, a taj se pozdrav proglasi nezakonitim i zločinačkim, iz toga proizlazi da je cijeli Domovinski rat utemeljen na nezakonitim postavkama i da su svi branitelji zločinci...". Potpisujem.*

<https://direktno.hr/kolumne/ogorцени-slavljenjem-10-travnja-1945-su-na-juris-osvojili-napustene-zidovske-stanove-229193/>

Zato se prisjetimo studije o ZDS koju je napisao upravo Nikola Štedul živi dokaz da bi trebalo zabraniti ne samo simbole nego i stranke nasljednice zločinačke partije nalogodavce i atentata na njega.

Josip Pečarić

**“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL
VITEZ BOBAN"**

*"Sluge su nad nama gospodari;
nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku."
Tuž 5, 8.*

Zahvaljujem se svim nazočnim na predavljanju knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću na tome kao i predavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću, Predsjedniku HAZUDD-a.

Naše LITO U TISNOM 2022. otvorili smo predavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIIJA. To se dogodilo u vrijeme kada su

Ukrajinci ponovno prepjevali „Bojnu Čavoglave“ u NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

(139) Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom -

Солдати з України (2022.) - YouTube

U jednoj od prethodnih ukrajinskih verzija pojavljuju se pripadnicu slavne pukovnije Azov koje volim nazivati ukrajinskim HOS-ovcima. Kao što su pripadnici HOS-a i posebno IX Bojna “Rafael vitez Boban” bili strah i trepet srpskim fašističkim agresorima isto to je Pukovnja Azov Ruskoj vojsci.

Ovo predstavljanje se odvija u danima kada se moglo vidjeti koliki je bio taj strah i mržnja prema AZOVcima kod Rusa kroz sudbinu pripadnika Pukovnije Azov koji su se po nalogu Predsjednika Ukrajine predali Rusima. Evo kako to opisuje veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Putin se u međuvremenu dosjetio što ni Srbi nisu nakon pada Vukovara. Nije odveo ukrajinske, mariupoljske zarobljenike na neku Ovčaru i ondje ih posmicao, nego ih je lukavo sve smjestio u jednu zgradu pa ih ondje dignuo u zrak, a Ukrajinu optužio da je gađala zgradu raketama i ubila svoje heroje.

Hitrec: Neka ustančare, pupovčare i habulinčare. Ne ćemo valjda izgubiti ruke u Saboru samo zato što slave pokolj Hrvata – narod.hr

A poslije njihovog pogubljenja je i Ruski vrhovni sud proglasio Azovski bataljun terorističkom skupinom:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31580-ruski-vrhovni-sud-proglasio-azovski-bataljun-teroristicom-skupinom>

U strahu su velike oči, zar ne?

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povijesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju. JER TAKO GAZDE TRAŽE! A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato HRVATSKOM predsjedniku koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu, Tako na str. 285. ove knjige piše:

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Sjetimo se i danas kako Sun Tzu pisao:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrijednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A koliko je ogroman bio strah u redovima fašističkog srpskog agresora od naših HOS-ovac tijekom Domovinskog rata poznato je, ali dopustite mi da to opišem kroz jednu priču:

Iz opkoljenog Dubrovnika traži li su da im pošalju još HOS-ovaca za obranu Grada. Kada im je odgovoreno da im na žalost ne mogu ih poslati, iz Dubrovnika je došao nov zahtjev:

- *Pošaljite na onda HOS-ove ambleme, jer četnici umiru od straha kada vide znak HOS-a!*

Ja i ne znam niti sam provjeravao je li priča istinita, ali sjajno opisuje današnje napade na AMBLEM HOS-a i same HOS-ovce.

Vlasti u RH slušaju svjetske moćnike koji nikada neće zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove strašne srpske vojske napravio zečeve.

Poslušnim hrvatskim vlastima se svete tako što su od njih napravili srpske sluge. Pri tome sve čine da i hrvatski ljudi vide koliko su bijedni. Prvo su ih natjerali da uklone spomen-ploču poginulim HOS-ovcima, zabranjuju im amblem koji je odobrila sama hrvatska vlast. I to nije bilo dovoljno pa hrvatski političari ne smiju napadati Pukovnicu AZOV ili pozdrav SLAVA UKRAJINI (dapače uzvikuju ovaj pozdrav), ali smiju i moraju HOS i ZA DOM SPREMNI.

A srpske sluge su gore od onih čije su sluge. Tako se može i interpretirati transparent koji su Srbi nosili na komemoraciji žrtvama Oluje u Novom Sadu: OD SVIH SRBA NAJGORI SU HRVATI.

Slobodna Dalmacija - Vučić na komemoraciji žrtvama Oluje: ‘Godinama se šutjelo kao da u Srbiji nije bilo svjedoka zločina! Srpski narod pamti strašne kolovoške dane ‘95‘

Istinito ako pravilno interpretiraš: OD SVIH SRBA NAJGORI SU SRPSKE SLUGE U RH.

Zašto bi to bilo točno?

Znam o da gazde koriste sluge za prljave poslove, ali ih se gade. A Hodak u današnjoj kolumni sve podsjeća što su srpske sluge napravile s proslavom „Oluje“:

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

<https://kamenjar.com/hodak-kad-vulin-premijera-plenkovica-naziva-glupim-ustasom-onda-je-to-dokaz-sto-nam-se-sprema/>

A koliki je bio srpski strah od HOS-ovaca zorno nam je pokazala Dubrovačka priča o HOS-u.

I kao što su Rusi svoj strah i mržnju prema AZOVcima pokazali ubivši četrdeset zatvorenika, a 75 ih je ranjeno u zatvoru u gradu Olenivka, tako hrvatske sluge pokazuju svoj strah i mržnju tako da proganjaju HOS-ovce. I tako otvoreno pokazuju hrvatskim ljudima čije su sluge.

Da, to smo gledali u petak, a gledamo već godinama. Ova je knjiga zapravo knjiga o tom strahu i mržnji hrvatskih slugu kojom oni pokazuju svjetskim moćnicima da su dobre i poslušne sluge. Jednom sam i rekao:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA!

JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Drugim riječima naši HOS-ovci su ponosni što su time i oni koji ne vole hrvatske branitelje ukazali na njih kao one kojih se najviše boje i srpski fašistički agresori i srpske sluge u Hrvatskoj, zar ne?

Josip Pečarić

<https://bezcnzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31654-govor-j-pecarica-na-predstavljanju-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM,
2023.**

**JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG
RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN
UPRAVO U SREBRENICI!**

13/07/2015

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade” srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo!

Ljeto Gospodnje 2015.g. – Srebrenica. Dvadeset godina od genocida. Oko osam tisuća muškaraca i dječaka likvidirano je bez milosti. Ideološki sljedbenik egzekutora, **Aleksandar Vulin** zna za genocid. Doduše ne za ovaj u Srebrenici. Nego za onaj u Kninu gdje je, za vrijeme groznog granatiranja “krajinske prestolnice”, poginuo jedan srpski junak koji je zaspao pa se nije uspio popeti na svoj traktor.

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade” srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao

dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo! Vulina nije bilo u Srebrenici. Zna on gdje je sigurno. Gdje može laprdat' što mu srce želi i gdje je zaštićen k'o lički medvjed. Genocidne ustašoidne treba svako malo podsjetiti k'o su i što su. Natjerat ih da se srame za genocid nakon 5. kolovoza 1995.g. To što su dva međunarodna suda utvrdila da je jedini genocid nakon Drugog svjetskog rata na ovim prostorima počinjen upravo u Srebrenici i da su ga počinili Srbi samo je dokaz "belosvetske" zavjere protiv "nebeskog naroda". Jako se varaju oni gledatelji Žikine dinastije ako misle da ja bilo što zamjeram Vulinu, Dačiću, Šešelju i svim drugima iz Dražine dinastije. Ono što oni rade, pišu i govore je legitimna politička pragmatika kojom se pokušava obraniti neobranjivo. Umjesto da doživi nešto što je Vučić doživio u Srebrenici, on je naletio na hrvatske poltrone s kmetskim kodom. Ministar Šipos "se nada da ovo što je rekao Vulin neće pogoršati srpsko-hrvatske odnose". Ino-ministrica lakonski izjavljuje da je Vulin srpski problem i da neće ugroziti bilateralne odnose dvije susjedne zemlje. Pošto je Putin vetom blokirao rezoluciju o genocidu u Srebrenici, ona je napokon rekla što misli o političarima.

Ceh je došao na naplatu Aleksandru Vučiću.

Isto je trebao proći i **Bill Clinton** koji je imao obraza doći pred tragično mnoštvo. Čovjek koji je u srpnju 1995.g., mogao jednim telefonskim razgovorom spasiti osam tisuća života, sad se izlizanom frazeologijom ispričava obitelji žrtava. Dobro je da se je napokon dogodio "sramotni incident". Srbija se, uz pomoć Rusije, ne želi suočiti sa svojom prošlošću, ali kod obične raje to ne prolazi. Kakvo pomirenje, kakav suživot s onima koji, umjesto ponizne molbe za oprost, i dalje prijete. Slobin potrčkalo Ivica Dačić

kaže: “Pratit ćemo proslavu Oluje i sve strane vojske koje u tome sudjeluju proglasit ćemo antisrpskim!” Javio se i srpski ministar obrane Bratislav Gašić koji je za Blic izjavio da najava vojne parade “duboko vrijeđa više od 200.000 prognanih Srba, a posebno obitelji 2000 ubijenih i prognanih u tom etičkom čišćenju. Cinici se pitaju što to Srbi imaju protiv Oluje? Stotine godina slave Kosovsku bitku gdje su prošli isto kao i u Oluji. Što nedostaje Oluji? Nju bi mogli obilježavati kao recimo “dan zečeva“. Na kraju možda se i nazire odgovor zašto iz BiH toliko mladih ljudi inklinira kalifatu, Islamskoj državi i ISEL-u. Spontani napad, pun mržnje, govori puno više od blijedih protokolarnih i neiskrenih isprika.

Uz masovno pokapanje novih pronađenih posmrtnih ostataka, komemorirano je preko 8.000 žrtava srpskog oslobođanja tog muslimanskog mjesta od Muslimana, nakon čega je Srebrenica postala-Srbrenica.

U RH novi sirovi napad na slobodu vrijeđanja neistomišljenika. Slobodarska Udruga “Zagreb Pride” izgubila je pravomoćno spor sa novinarkom Karolinom Vidović-Krišto. Udruga je proglašena krivom zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda bivše novinarkе HRT-a. Istospolna strana u sporu dužna je tužiteljici Karolini Vidović-Krišto isplatiti zajedno s glavnicom, kamatama i odvjetničkim troškovima aproksativni iznos od nešto više od 40.000 kuna. U ponedjeljak HND, “hrvatsko“ novinarsko društvo, ima hitan sastanak posvećen “ispadu“ svoje članice Karoline Vidović-Krišto koja je dobila sudski spor protiv **Zagreb Pride-a**. Dobro, znamo kriptokomunistički novinari u HND priznaju kao i uvijek samo sud svoje partije, ali na taj veseli skup, za razliku od Zagreb Pride-a, nisu pozvali svoju članicu Vidović-Krišto. Imaju pravo. Ona neinvetivna kakva već jest pozvala bi se na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Zagrebu. Kao da jedna sudska presuda može zaustaviti borce protiv homofobije i njihova “ustavom i zakonom zaštićena prava na” vrijeđanje svih koji ne dijele njihov progresivni svjetonazor. Novinarka Vidović-Krišto nedavno je rasrdila i Gorana Radmana, pa on, onako “živčan“, poslao joj literalni otkaz u stilu “ide patka preko Save, nosi pismo navrh glave, a u pismu piše...ne radiš na HRT-u više.“ I ostala novinarka s četvero maloljetne djece na ulici. Pitanje je li HND sazvaо hitan sastanak da drugovi razmotre “slučaj novinarkе Karoline Vidović-Krišto?“ Odgovor ostavljam onima koji slučajno čitaju ovaj tekst. Nitko iz ekipe fra Duke nije se do danas upitao zašto Goran Radman nije novinarku, koja ga je tobože uvrijedila, tužio mjesno i stvarno nadležnom sudu i zatražio takav ekvivalent satisfakcije koji je novinarka dobila protiv Zagreb Pride-a? Radman je radije iskoristio svoja progresivna iskustva iz 1989.g., i odmah Karolinio dao “šimečki” u tur. No, ne radi se tu samo o divergentnim svjetonazorima. Radi se o vulgarnoj ideologiji. Novinarka nije ljevičarka. Ne pljuje po hrvatskoj državi. Ne živi od recikliranja desetgodišnjeg

Tuđmanovog mraka. Ne plače za propalom Jugom i nije se veselila prvostupanjskoj presudi generalima. Ali se je veselila drugostupanjskoj kao ogromna većina građana Lijepe naše. Moj posao je da provjerim je li Zagreb Pride objavio tekst presude na svojim web-stranicama kako je naložio sud u presudi. Time je ovaj predmet za moj ured otišao među ad acta spise. Za to vrijeme HND i oni obasjani duginim bojama mogu samo cviliti i nadati se da će Ustavni sud naknadno abolirati vrijeđanje većine od agresivne i razmažene manjine.

Nova kretanja u novinarstvu: uz list HRVATSKI POLITIČKI ZATVORENIK dosta skromne tiraže, pokreće se list HRVATSKI OSUMNJIČENIK tiraže oko četiri i pol milijuna primjeraka.

I vrhunski liječnik kad oboli treba liječnika. U pravilu ne može sam sebe operirati. Isto je i sa psihijatrima. I njima ponekad zatreba dobar psihič. Čitam razgovor Dobrice Silobrića sa hrvatskom psiho zvijezdom. Dr. Robert Torre objavio je nedavno knjigu "Prava istina o psihijatriji". Mislim da je knjigu s osobitim zanimanjem pročitao i Marko Francisković koji se verbalno sudario s ministrom MUP-a pa je završio u Vrapču. Nakon što mu je skoro godinu dana "liječena duša", sastala se malonogometna momčad psihijatara i zaključila da je Marko zdrav i da mu duša nije pretrpjela ni lakše tjelesne ozljede. Psihička koja je u njemu prepoznala serijskog ubojicu i poslala ga u Vrapče još nije napisala knjigu. Dr. Torre ima zanimljiv način razmišljanja. To je u redu s obzirom da liječi ljudske duše i piše knjige na radost i veselje svojih kolega. Kaže naš Robi, čija su uža specijalnost Hrvati: "Urok Srba da jesmo narod, ali nismo nacija i da naprosto nismo kapacitirani ustrojiti vlastitu državu, za sad je točan. To ranjava naš nacionalni ego, to malo boli..." "Nakon velike suverenosti i nezavisnosti, koju smo imali u bivšoj državi, sad imamo suverinitet tek u malim dijelcima – i to samo ako igramo po pravilima. Naša zemlja je ljepša od naših ljudi. Potencijal zemlje je veći od potencijala ljudi." Bravo Robi!!! Ovo što je izrečeno dio je istine o psihijatriji. Evo kako psihijatrijsko-medicinski laik sam sebi prevodi "mudre misli" nacionalnog psihića. Srbi su nas od 1991.g., očigledno htjeli urokati. Kad smo se nekako izvukli, makar i usprkos "potencijala ljudi" i očiglednog "deficita", komšije su angažirale Babu Vangu da nam baci urok. Baba je otišla na nešto dulju kafu prognoza. gore 11.kolovoza 1996.g., znači skoro na prvu godišnjicu Oluje. Ali još uvijek dovoljno rano da skuži da smo narod, ali ne nacija. To je naravno za Hrvate dobra prognoza.

Kako smo inače skloni besramnom nacionalizmu, zamislite koliko bi ga bilo diljem Lijepe naše da smo se slučajno umjesto naroda opredjelili za naciju. U povijesnoj fazi “velike suverenosti i nezavisnosti koju smo imali u bivšoj državi...” bili smo krasan, poslušan narod u velikoj Jugo-naciji. E, na ovoj tvrdnji našeg Robija neki talentiraniji psihijatar mogao bi doktorirati. Bez problema! 1991.g., digli smo se protiv “suverenosti i nezavisnosti “ i to “velike” da bi četiri godine kasnije imali “suverenost tek u malim djelićima“. Nakon četiri godine i 18.000 mrtvih, razrušenih gradova, sela, crkava i opljčkanog kulturnog blaga te nakon pobjede u Oluji, javlja se Baba Vanga i – kad je vidjela kako se je posložio pasulj – preko svog glasnogovornika Robija poručuje: nikada nećete da bidnete nacija nego samo običan narod! Nacionalistički! Sad mi nije do kraja jasno jesmo li mi Hrvati, bez obzira na zakrčljale kapacitete, članovi Ujedinjenih naroda ili Ujedinjenih nacija? Ogist Roden, autor je famozne skulpture “Mislilac” koja od 1902.g., pa do danas ima kultni status. Skulptura predstavlja nadmoćnog golog muškarca koji sjedi zamišljen s glavom oslonjenom na desnu ruku. Kad se, u pravilu, divite autoru i skulpturi ipak ste svijesni da u tom savršeno oblikovanom tijelu od mramora i bronce nema ničeg. Ni srca ni mozga.

Osobom godine za dijalog proglašen je Milorad Pupovac. Ime druge osobe u dijalogu ostaje nepoznato.

U modi je pisanje pisama. Premijer piše, a Michel Platini odgovara. Toma Grobar piše Engleskoj kraljici, a **Jasmila Žbanić** Svetom Ocu. Zamolili BiH-unitaristi Papu Franju da se malo pozabavi katolicima u multietničkoj Bosni. Bez obzira što tvrde da ih nigdje nema idalje provociraju. Dopuštaju da se

Dario Kordić vrzma oko oltara. Objašnjavaju Svetom Ocu da je to ratni zločinac osuđen zbog masakra u Ahmićima iako tamo nikada nije bio. Doduše, osuđen je po zapovjednoj odgovornosti iako je bio civil! Generali su se tresli kad bi ga vidjeli. Tresli su se od smijeha i u hrvatskim službama kad su vidjeli da je ta genijalna teza donijela nesretnom Dariju 25 godina robije. Žbanička bi sad lijepo i multietnički poručila Kordiću: “Marš u Hrvatsku!” Ali zanimljivije je ono što BiH unitaristi nisu napisali Papi. Ni riječi o Uzdolu, Doljanima, Križančevom selu, Bugojnu, Buhinim kućama, zločinima u Srednjoj Bosni, Lašvanskoj dolini itd! Tko je ubio Jozu Leutara, što je s ubojstvima povratnika i policajaca u srednjoj Bosni, tko je odgovaran za logore u koje su Bošnjaci zatvarali Hrvate? Ni riječi o vahabiji koji je za Božić upao u hrvatsku kuću i pobio sve ukućane. Tko je prvi pružio otpor srpskom okupatoru, tko je skrbio za oko pola milijuna izbjeglica iz BiH? Sad jedino “marš kući u Hrvatsku!” Tamo će, s vremena na vrijeme, doći Jasmila da snimi neki film za Berlinski festival. Sinopsis je već gotov. Film o životu i dijelu popularnog i nepoznatog književnika Gorana Gluščića, jednog od autora knjige NDH 2033.g. Budući Dobrica Ćosić objavio je svoju sliku za naslovnicu proširenog izdanja NDH 2033.g. Slika i prilika. Goran s bradom i pozdrav sa tri prsta. Svaka ti dala Gorane! Pa i Jasmila...

Za rušenje mostarskog mosta nisu krivi Srbi koji su ga oko šesto puta granatirali, već onaj Hrvat koji je na njemu kihnuo!

Zvonimir Hodak/dnevno.hr

KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA ‘GLUPIM USTAŠOM’, ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA

08/08/2022

Goran Šarić, “istoričar” iz Rijeke, dao je za srpski “Informer” kratku i jezgrovitu definiciju onog što Hrvati zovu Olujom: “Hrvatska vojska ušetala je u prazna sela, a ono staraca koji su bili preslabi da pobjegnu, su uglavnom zvjerski poubijali”.

I dok Marko Francišković osam mjeseci leži u Remetincu i tamo kao hrvatski dragovoljac “slavi” Oluju, a sve zbog izgovorene riječi, dotle Goran Šarić, pljuje, laže, mulja bez ikakvih konzekvencija. Valjda mijenja Vedranu Rudan u srpskoj “štampi”, kad se ona jedna i slabašna malo umori.

Oluja doista stvara košmar u nečijim glavama. Samo čijim? Funkcioner Vučićeve SNS-a, neki Vladimir Đukanović, jedan je od rijetkih koji nam je iskreno čestitao 5. kolovoza 1995. Evo kako: “Čini se da će Srbija biti prisiljena krenuti u denacifikaciju Balkana...”. Još je nadodao kako bi “voleo da greši”. A on, Đuka, rijetko griješi kao i njegova stranka. Kako izgleda “denacifikacija” koju priziva Đuka, vidimo ovih dana u Ukrajini.

U Kninu, su se nepozvani pojavili “hosovci”, svi u crnom, te zbog ratnog pozdrava ZDS uredno su bili privedeni sucima za prekršaje. Ne znam je li Goran Šarić bio pozvan u Knin na proslavu Dana pobjede. Ako nije, a ostvari li se Đukina “denacifikacija”, bit će ubuduće “počasni” gost. Kao i ostali hrvatski “istoričari”.

Plan je jasan. Dogodine će Vučić, umjesto u Novom Sadu, održati komemoraciju u Kninu... Možda čak i uz svečanu premijeru njihove “Oluje” koja se trenutno snima. U filmu se plastično barata samo s “činjenicama”. Mi agresori, a oni žrtve! A što se naše Oluje tiče, mi do sada nismo snimili ni crtić, a kamoli film o toj povijesnoj epopeji. No, to je jedna druga priča za koju će ostati “zaslužna” isključivo naša “gospođa ministarka”.

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Bivši pripadnik 4. gardijske brigade Miro Moro je sretan i veseo: “Više nas je branitelja ušlo u grad 1995. nego li danas (na proslavu Oluje). Lani je iz Slavonije došlo 16 autobusa, a ove godine ni jedan”. Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

Milanović i Plenković sjede jedan kraj drugoga, mada jedan o drugom misle sve najgore iako ni jedan ni drugi nisu do kraja u pravu. Jednom riječju,

proslavu u Kninu su uspjeli do kraja “uškopiti”, kao da je neki suhoparni, dosadni, predugo trajući kazališni komad, bez energije, zanosa i osjećaja zajedništva. Pobjede se slave na glavnim trgovima, bez predugih govorancija, uz pjesmu, ples, nekada i vojnu paradu, ali uvijek uz slobodan pristup naroda u što većem broju.

Prisjetite se Tuđmana u Splitu, Tuđmana u vrijeme vraćanja spomenika bana Jelačića u Zagrebu, proslave oslobođajućih presuda Markaču i Gotovini, proslave povratka Vatrenih iz Moskve... Otkad su na vlasti tzv. “europajci”, proslave su “tiha misa” (osim kad se slavi vođu u krugu stranačke obitelji). Na misu ne dolaze svi. Samo aktivni vjernici. Zato ni u Kninu nitko nije zviždao, nitko neorganizirano zapljeskao, svi su bili prethodno legitimirani... Međutim, na “glavni trg” su pozvani svi. I oni koji imaju mobitele i oni koji nemaju. Tamo se ne sjedi. Svi stoje, ponosni, glasni, neki zvižde, neki aplaudiraju. To su za naše užtogljene političare “nacionalistički” derneci, a oni su svi tako ispeglani “europajci”. Ilí se, ne-daj-Bože, boje naroda i njegovih reakcija?

Vrućine su velike. Sve se lako kvari. Osobito ljudi. Goran Trifunović jasan je i glasan: “Srbija mora da lustrira goveda, bizone i Šešelja”. Lustracija, između ostalog, znači nekima zabraniti bavljenje politikom. Možemo li nekima iz “Možemo” pokušati objasniti da gomilanje smeća u Zagrebu nije politika? Mislim na pravo, organsko smeće, ne na ono političko. Hrvatsko političko smeće je nemoguće lustrirati, možda samo pomesti za kraće vrijeme.

Tuđman je 8. lipnja 1997. jasno rekao: “Pobjednik koji ne zna opraštati sije klice novih razdora i budućih zala”. Ali što učiniti s onima koji nam ne žele oprostiti našu pobjedu? Onima koji nas žele onako malo “denacificirati”. Srbija je puna povijesnih iskustava u denacifikaciji nakon njihovih historijskih pobjeda. Povijest je žestoko protiv njih. Samo Cerska bitka je njihova pobjeda kad su Srbi od 15. do 24. kolovoza, pod zapovjedništvom Stepe Stepanovića, porazili austrougarske snage koje su bile popunjene Česima.

Prije te pobjede imali su stalni “pušing za pušingom”. Kosovo, 500 godina pod Turskom... sve do Ljevčice polja, bitke ustaša i četnika od 30. ožujka do 8. travnja 1945. Bila je to bitka o kojoj se pred Titom nije smjelo ni beknuti. Najnovije im se dogodila “nesretna” Oluja i “beganje zečeva” (kako je to Sloba poetski opisao: “čim je zapucalo, ovi iz Krajine pobjegli su k'o zečevi”, zapisnik sa Vrhovnog savjeta obrane SFRJ-a). I sad se neki tamo u Srbiji javno busaju u prsa da se spremaju na denacifikaciju Balkana. Možda bi bilo bolje da se takvi likovi dobro pogledaju u ogledalo i prvo počiste vlastito dvorište.

Bogdanović: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu i čast...”

Umjesto neke moje šuplje duhovitosti, danas citiram Bogdana Bogdanovića, srpskog arhitekta i bivšeg gradonačelnika Beograda: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i

časti, ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne luđačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije". Mislim kako nije više potrebno citirati po stoti puta Dobricu Ćosića o srpskim lažima. Gledam često u ponedjeljak Marićevu ćirilicu. Marić pronalazi i dovodi u emisiju bivše i sadašnje ministre. To je tipičan sajam taštine, gluposti i megalomanije. Svaki od gostiju je u četiri oka razgovarao bar s Clintonom, a oni stariji i s Adenauerom, Staljinom, Aleksandrom Velikim, dočim oni skromniji samo s Aleksandrom Vulinom. To je zapravo zabavna emisija na TV-Happyju. Takvi bi nam "voleli" "uveličati proslavu u Kninu svojim dolaskom. Hvala, ne!!!

Drugarica ministarka nema novca za filmove o Domovinskom ratu?!

Ako dođu jednog dana, onda ne vidim razloga da se u Knin ne pozovu i "Centar za žrtve rata-ROSA", "Centar za građansku hrabrost", "Inicijativu mladih za ljudska prava", "Udruženje za društvena pitanja i komunikacije" iz Sarajeva, "Ženska mreža Hrvatske" i Sjeverne Koreje...itd. Treba im samo platiti put, smještaj i osigurati odgovarajuću klimu. Sve su to bili sudionici antihrvatskog derneka na trgu bana Jelačića.

U pola sata prosrpske histerije na tom derneku nabrojani su "svi zločini" koje je HV-a počinila nad jadnim napadnutim Srbima tog "tragičnog" kolovoza, ljeta Gospodnjeg 1995. Na slici u novinama vidi se 13 kreatura, a "mega" vijest su objavili svi mediji. Hrvateki bi rekli: "Ha, čujte, to je demokracija!" Slažem se, ali uz jedan uvjet: neka ih sponzoriraju njihovi "inostrani" sponzori, a ne hrvatska Vlada.

Država smo u kojoj je sve više socijalnih slučajeva, gdje ljudi ne mogu "sponzorirati" ni sami sebe i svoje najbliže, a kamoli razbacivati lovu na protuhrvatske NGO-e. Međutim, dok se u Srbiji snimaju filmovi o Oluji i o Drugom svjetskom ratu pa s tim filmovima potom pobjeđuju na "demokratskom" Pulskom festivalu, naša "drugarica ministarka" kulture nema novca sufinancirati ni jedan ozbiljan film o Domovinskom ratu ili o novijoj hrvatskoj povijesti. Quo vadis Croatia?

Pravi problem sa srpskom "petom kolonom" u Hrvatskoj nisam još ni spomenuo. Koliko plaćamo da bi nas, recimo, "Documenta" prijavila strancima kao državu ratnih zločinaca? Koliko nas koštaju filmovi koje "Gospođa ministarka" obilato financijski potpomaže, filmove o navodnom ubojstvu civila u kolovozu 1995. u Dvoru na Uni? Koliko je uplatio HAVC, Hrvoje Hribar? Tko je i čijim novcem snimio film prikazivan na festivalima diljem svijeta o Hrvatima koji su likvidirali "duševne bolesnike" u blizini Dvora na Uni? Koliko nas to na godišnjoj razini košta?

U tu "mračnu" temu do sada je "zakoračio" jedino Zlatko Hasanbegović kao kratkotrajni ministar kulture. Osinje gnijezdo je munjevito reagiralo ... makni ga da dođe "gospođa ministarka" i od tada RH plaća "šakom i kapom" filmove

u kojima se “demaskiraju” stalno novi i novi zločini “ustaša”, HOS-a, gardijskih brigada, domobrana, Trenkovih pandura, dragovoljaca na Hitlerovoj strani u napadu na liberalni SSSR itd. itd. To su sve dokazi, jasni i glasni, da Hrvatska ima love do krova. Ali za koga?

Za dragovoljce, branitelje, umirovljenike, socijalne slučajeve... dajte, najte! Nađite mi partizanskog penzionera makar rođenog nakon 1960. koji je počinio suicid. Među povratnicima, nakon “mirne reintegracije”, nema “samo-ubica”, u nevladinim udrugama ubio se samo jedan blagajnik kad mu je iznenada došla kontrola i pronašla mu manjak u blagajni...Pada mi na pamet film “Živjet će ovaj narod”, remek djelo socrealizma. Pitanje je samo dokle?

Po istraživanju zadnjeg monitoringa duž Jadrana, poslovice da “velika riba jede malu ribu” je netočna. Velika riba jede bijelu ribu i to često!

Prijatelji Katarine Peović, sve neke stare komunjare, pljučkaju i kmeče iz dana u dan. Ne znam zašto, ali umuknu obično za Veliku Gospu. Ni priznanje Dobrice Ćosića ne djeluje na njihov talent za laganje. Riječki orjunaš bulazni o praznim srpskim selima i ubojicama u uniformama HV-a koji likvidiraju srpske starce, a koje njihovi junaci nisu stigli ukrcati u naše traktore.

Tradicionalno srpsko napuhavanje i laži. Evo kako je to izgledalo mimo lažljivog sinopsisa naknadno probuđenih zagovornika ogromnih srpskih žrtava i domaće orjune. Dan 8. kolovoz 1995. Mjesto Topusko. Pukovnik Čedo Bulat na pustoj cesti, strojevim je korakom došao do generala Petra Stipetića te mu se obratio: “Gospodine generale, pukovnik Čedo Bulat, zapovjednik 21. kordunskog korpusa. Predajem vam korpus i čestitam hrvatskoj vojsci na pobjedi”. Za mene je to “corpus delicti” protiv serije laži Gorana Šarića i ostalih medijskih šarića...

Ne postoji država na svijetu koja je bila unakažena komunističkim zločinima zakopanima u 1700 jama punih hrvatskih kostura, te koja je napokon pobijedila srpskog agresora, a da pri tome nije donijela zakon o zaštiti digniteta tog pobjedonosnog rata.

Sudac Ivan Turudić jednom je o tome govorio tek kao o ideji. Odmah su se na to digli na svoje jadne kržljave noge svi orjunaški, jugofilski, kripto-komunistički i pseudo liberalni zombiji i ideju je pokrio zaborav. Titoisti su i dan danas prejaki. S nostalgijom se sjećaju debele “ljubičice bijele” i židovske novinarke koja je završila na Golom otoku jer je izrekla šalu da nije nikada vidjela da ljubičica može težiti preko sto kila. Na Golom je sama izgubila skoro 20 kg.

Dok ovo pišem na Hvaru bukti požar. Hvar u daljini, a na Braču laganini. Nema boljeg objašnjenja nego da brojne požare na Jadranu izazivaju krijesnice!

Povijest odnosa između dva bratska naroda Srba i Hrvata može se podijeliti na dva dijela. Prije pojave ustaša i nakon njihovog stupanja na domaću političku scenu. Prije, svi znamo za panslavizam, jugoslavenstvo u Đakovu, Splitu, Dubrovniku, Korčuli, Braču, pa i u Zagrebu. “Ustaša” Stepinac otišao

je na solunski front kao srpski dobrovoljac. Dana 5. prosinca 1918. rođak Vesne Pusić Grgo Anđelinović, ili tako nekako, mitraljezom je “smirio” Hrvate koji su bili protiv odlaska “gusaka u maglu”. Rezultat je bio 13 mrtvih, 17 ranjenih! Ali, usprkos ovih “sitnica”, ljubav dva “bratska” naroda gazi nemilosrdno sve pred sobom.

I onda dolaze zločeste ustaše koje kvare tu bratsku idilu. A idilu naših “istoričara” nediplomatski je pokvario Davor Ivanković u Večernjaku: “Kad su u Beogradu ubili Stjepana Radića, u Hrvatskoj nije bilo nijednog ustaše”. Ajde bre Davore, priupitaj Pofuka, Geru, Romca, doktora Torcide...? Pa svi znamo da je Stjepan Radić bio čisti, destilirani ustaša. Kad jedan “visoki” intelektualac kao što je Aca Vulin naziva premijera Plenkovića “glupim ustašom”, onda je to dokaz što nam se sprema.

“Ustaša” Plenković i SDSS s Pupovcem zajedno u Vladi. Jasno je i političkim slijepcima da od 1918. pa do danas problem nisu ustaše nego Hrvati koji su zaposjeli zemlju od Virovitice i Karlobaga pa sve do Karlovca. Kako im je to uspjelo ne zna ni baba Katarine Peović s pištoljčinom do koljena. Znači, vječita laž je alibi za ubijanje, osvajanje, nabijanje na ražanj, punjenje jama s Hrvatima... Ante Pavelić je, kao zastupnik u beogradskoj skupštini, gledajući Punišu Račića kako “skida” jednog po jednog “ustašu” i tek su se tada pojavile prve ustaše.

Danas su glavobolja brojnih sutkinja prekršajnih sudova koje muku muče je li prvo bijelo polje u hrvatskom grbu za zatvor ili nije. Na zadnjim izborima prije smrti “ustaša” Radić dobio je oko milijun srpskih glasova i oko 90 posto hrvatskih. Eto, to je priča o ustašluku, tragikomična priča koja traje sve do danas. Što je najtragičnije, ta tragikomedija ostaje iznad vode, ne zbog Srba nego zbog hrvatskih glodavaca.

Amnesty International pljucka po Ukrajini. Kad su Rusi žrtve, tretira ih Amnesty International, a kad su Rusi zločinci, tretira ih Amnezy International.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LIJEVOM NAŠOM

**ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA
OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM
MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE**

ZVONIMIR HODAK

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomiče prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravnom socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejovićke**, 6.ličke i sličnih bila je u Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske sluge i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgici svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvateke kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. Slavko Goldstein: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku Ante Gotovine. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeka koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!".

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevci to se zove "dekintiranost". Bune se liječnici, nadriječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekima kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gonga do Documente famozne Vesne Teršerlić godišnje progutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lovu htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvateki trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora.

Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez

posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izglednjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Trocki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu "potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekovati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovu na manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljude koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander** "kidiše" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej' bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su, naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom sudu, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se

opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija i Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića, Malenice, Pupovca** i "gospođe ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar-**Marko Jurić** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Štrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Štrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Štrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeran sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlacenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Bašćanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sudbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu Janku Bobetku. Hrabro! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i debllokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela histerična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živ im u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor, Šeks, Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscara Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni prdež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, Šprajc na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krvi i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

*Engleski pisac **Samuel Johnson** jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".*

<https://direktno.hr/kolumne/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 7.
(Još o fah idiotima)**

Prethodni tekst o fah idiotima mi je komentirao dragi prijatelj umirovljeni profesor u trajnom zvanju:

Vidim da uživaš(te) u prepisci o Fah idiotima. Bar netko. Sve je to oko "naših" medija postalo nepodnošljivo. Bojim se da su i našu nogometnu reprezentaciju načeli (blago rečeno). Malo od toga gledam i čitam. Vidio sam članak u Jutarnjem o Ivanu Gutmanu. O Tebi (i najutjecajnijim hrvatskim znanstvenicima) naravno ni riječi.

Don Kaćunko opet ima sjajnu sugestiju:

Subject:Re: Fwd: LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP
ŠIMUNIĆ 6: (Nadopuna prof. Elezovića)

Date: Wed, 18 Oct 2023

From: Anđelko Kaćunko

To: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

*To ti je, fratelo, sjajan i "hrvatski planetarno" važan prilog -
valjalo bi ga prevesti na engleski i slati po svijetu...!*

Zato bi, upravo u kontekstu te teme (odavno me kopka ova misao), uz već dugotrajnu uporabu pojma FAH IDIOT u 'standardiziranom' značenju, konačno trebalo od njega dobro razlikovati ter u stalnu uporabu uvesti također specifičan i jedinstven izraz - FAH KRETEN...!!!

Da, podsjeća me na nedavnu podjelu Igora Vukića kada je u pitanju broj žrtava Jasenovca na mitomane (zagovornici velikosrpske brojke Goldsteinovih i Draže Mihailovića) i mitomanijake (oni koji tvrde da je u Jasenovcu pobijeno duplo više ljudi nego u cijeloj Jugoslaviji uključujući i Jasenovac).

Ovih dana dobili smo sjajnu potvrdu kako je velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića doista točna jer su antifašisti i Goldstein i Draža. Ivo drži sliku JB Tita kao veleposlanik u Parizu, a Draži su u Beogradu kao antifašisti podigli spomenik:

‘DRAŽA MIHAILOVIĆ VRATIO SE KUĆI’: U BEOGRADU OTVOREN MUZEJ ČETNIČKOM VOĐI, ORILE SE ČETNIČKE PJESME
<https://narod.hr/svijet/draza-mihailovic-vratio-se-kuci-u-beogradu-otvoren-muzej-cetnickom-vodi-orile-se-cetnicke-pjesme>

SRAMOTA. VOĐA ČETNIČKOG POKRETA DOBIO SPOMENIK U BEOGRADU, A PUPOVAC ŠUTI!

<https://bezccenzure.hr/toptema/sramota-voda-cetnickog-pokreta-dobio-spomenik-u-beogradu-a-pupovac-suti/>

Kao da je moj prethodni tekst izazvao želju mnogih da postanu fah idiotima, tj. da se što češće pojavljuju u toj uloži u *Hrvatskom tjedniku*, pa u najnovijem broju 19. 10. 2023. imamo opet Iva Drobilicu:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

„Ako je u Gazi ubijeno 500 djece, za to je kriv Hamas, a ne Izrael!“

HT: Ako je u Jasenovcu ubijeno 500 soba, za to su krivi ustanici i pobunjenici protiv NDH, zar ne?

Ivo Drobilica je prvi dan u rublici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE, dakle ispred je Puhovskog i Božinovića:

Dr. Žarko PUHOVSKI, umirovljeni sveučilišni profesor:

„Zapad se digao na neku moralnu uzvisinu s koje osuđuje Putina, ali ako Putin ne smije naložiti napad na Ukrajinu, zašto Netanyahu smije naložiti napad na Gazu? Mislite li ozbiljno u svijetu međunarodnog prava ili imamo ono da za jedne važi. Za druge ne?“

HT: Zapanjeni ovom glupošću, možemo se jedino pitati misli li Žare ozbiljno. Pa nije Ukrajina napala Rusiju i izvršila pokolj civila poput Hamasa u Izraelu da bi se izjednačile pozicije Putina i Netanyahua.

Davor BOŽINOVIĆ, ministar unutarnjih poslova, orjunaš koji je u poznoj životnoj dobi spoznao da je Hrvat;

„Zbog ustaških pjesama uhićeno 12 osoba, svi trebamo reagirati!“

HT: Kad Hrvatska postane doista država hrvatskog naroda, nije isključeno da će dvanaestorica Vas privoditi u lisičinama u zatvor u skladu s Božjim načelom „Kako sudite, sudit će vam“,

Iako je ispred drugih ipak Drobilica nije FAH IDIOT TJEDNA. To je:

Andrej PLENKOVIĆ o skupini koja je pjevala ustašku pjesmu 'Korak ide za korakom' na osječkom stadionu za vrijeme utakmice Hrvatska-Turska:

„Ustaške pjesme pjevaju samo oni koji žele zlo.“

HT: Zato i niste htjeli 1001. braniti Hrvatsku jer, kad ste vidjeli da hrvatski branitelji žele zlo Hrvatskoj, odmah ste se odlučili boriti za dobro uz kroasane u Parizu.

Mladen Pavković zato poziva vlasti u RH: OBJAVITE POPIS ZABRANJENIH PJESAMA!

<https://bezcenzure.hr/toptema/objavite-popis-zabranjenih-pjesama/>

A meni je doista strašno vidjeti da se u RH pjeva: „Istrčale, istrčale zagrebačke frajle“ kada svi znaju da u RH u kojoj žive Hrvati za koje Šprajc s pravom kaže da su veći Srbi od Srba, treba i dozvoljeno je pjevati „Istrčale, istrčale beogradske dame“, zar ne. Zapravo on je samo na drugačiji način iskazao svoju staru tvrdnju o podjeli Hrvata prema Srbima: Hrvate dijele na Hrvate i Srpske sluge. Svjetskim gazdama koji su pomagale (blago rečeno) fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku, srpske sluge trebaju osigurati pobjedu. Zečevi to nisu uspjeli u ratu, a srpske sluge trebaju to osigurati u miru.

Ni Hodak nije propustio komentirati kako se tatina djeca kao i njihove tate odnose prema nepoćudnim pjesmama u kolumni:

HODAK: DORH ODBACIO KAZNENU PRIJAVU PROTIV PORFIRIJA
<https://kamenjar.com/hodak-dorh-odbacio-kaznenu-prijavu-protiv-porfirija/>
Porfirije 'iskreno'

I dok se diljem Lepe njihove love i hapse navijači koji su na tekmama pjevali ustašku budnicu, dotle naši poltroni tiho i nenametljivo rade svoj posao. Naime, DORH je odbacio kaznenu prijavu protiv Porfirija. Prijavilo nevinog čovika da je pjevao četničke pesme o popu Momčilu Đujiću. Porfirije je "iskreno" priznao da je on samo otvarao usta, ali da nije pjevao. Šteta da naš pop nije igrao u filmu "Tko to tamo peva" Slobodana Šijana. Genijalan film koji je Srbiju lansirao u sam vrh europskog filma. Zamislite scenu u kojoj Pavle Vujisi tvrdi da on ne pjeva nego samo otvara usta... Ideja ostaje navijačima koji su pjevali "Korak ide za korakom...". A što sa "Zlatnim dukatima" koji su također tu pjesmu često izvodili? Ma i oni su samo otvarali usta! Blaženi naš DORH.

Nadam se da Stanko neće pročitati ovaj moj tekst jer odavno nisam slušao ovu njihovu pjesmu. Naravno kada sam vidio da je tako strašno pjevati odmah sam je pronašao i na Internetu:

https://www.youtube.com/watch?v=EPZC_IJvBaQ

Očit sluganski karakter hrvatskih vlasti na sličan način je komentirao i Ivan Pernar:

Pernar se oglasio oko pjevanja ustaških pjesama Modrih: 'Tako je i Porfirije'

Na situaciju pjevanja ustaških pjesama na utakmici Gorice i Dinama reagirao je Ivan Pernar.

22.10.2023.

"Podrška Boysima, dečki su samo otvarali usta kao i Porfirije", napisao je na Facebooku Pernar.

'Bravo mladosti'

Na njegovu objavu uslijedili su komentari podrške: "Dečki su otvorili srca i pustili iz njega glas. Bravo mladosti . ZA DOM SPREMNI", "Boj se nije nije".

Ponovljen incident iz Osijeka: Dinamovi navijači pjevali ustaške pjesme na utakmici s Goricom

*Podsjetimo, Na utakmici Gorice i Dinama navijači Modrih pjevali su ustašku pjesmu, a na tribinama se zavijorio transparent na kojem je pisalo "Lijepo ih je lijepo ih je naučila majka" kao i zastava Nezavisne države Hrvatske. Incident se dogodio u drugom poluvremenu utakmice odmah nakon pogotka **Arijana Ademija**.*

<https://direktno.hr/sport/pernar-se-oglasio-oko-pjevanja-ustaskih-pjesama-modrih-tako-je-i-porfirije-329317/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37094-pernar-se-oglasio-oko-pjevanja-ustaskih-pjesama-modrih-tako-je-i-porfirije>

Gledam *Bujici*- Najavljuju sutrašnji *Hrvatski tjednik*. Zapravo radi se o pjesmi Jelačiću. Pa naravno u zatvor se išlo i zbog *Ustani Bane*, pa je i to mogući razlog.

Ostvaruje se ono što sam davno konstatirao kao nova pomirba:

POMIRBA DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

To se može pronaći u puno mojih knjiga.

Možda je tako počela nova pomirba. Kasnije je postalo jasno da se radi o KONACNOJ POMIRBI DJECE PARTIZANA I ČETNIKA-

U Prilozima sam dao tekst o tome.

Ali ipak i ja kao i mnogi drugi moram biti malo i egoist.

Naime, meni je zanimljivija činjenica da su u istom tjednu fah idioti i Drobilica i Puhovski. Prije svega poznato je svima da je Porfirije ideolog 'Srpskog sveta' koji izdašno na razne načine pomažu i vlasti i veći dio oporbe u RH. Pitajte prave Crnogorce kako je njima zbog toga. Njima je nevažno što gazda u liku vrhovnog vjerskog poglavara u RH pjeva. Ali ne treba samo Crnogorce brinuti što se događa u Crnoj Gori:

SLOBODAN PROSPEROV NOVAK U BUJICI: "TREĆI SVJETSKI RAT
MOGAO BI ZBOG VELIKOSRPSKOG LUDILA POČETI U CRNOJ
GORI!"

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37076-slobodan-prosperov-novak-u-bujici-treci-svjetski-rat-mogao-bi-zbog-velikosrpskog-ludila-poceti-u-crnoj-gori>

Vidimo i da u Crnoj Gori ponovno traže uklanjanje spomen-ploče u Morinju: <https://bezcenzure.hr/branitelji/crnogorci-ponovno-traze-uklanjanje-spomen-ploce-u-morinju/>

Zašto i da ne traže kada su u Morinju stradali hrvatski branitelji. A znamo da je upravo Plenković prvi uklonio takvu spomen-ploču stradalim HOS-ovcima u Jasenovcu. I tamo je smetao grb koji je odobrila hrvatska vlast. Naravno na njemu je bio ZDS, a koliko puta sam rekao kako se tako dokazuje poslušnost svjetskim moćnicima koji su protiv RH. Tek kasnije se verbalno u to uključio Milanović. Vidimo da su i nove vlasti u Splitu shvatili pa su oskrnavili spomenik HOS-ovcima u Splitu:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37075-skandal-u-splitu-oskrnavljen-spomenik-palim-vitezovima-hos-a>

To i nije prvi put. O tome sam pisao u knjizi:

J. Pečarić, *IX. Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349.

Stjepandić i Pečarić sa Skejom

Ovaj im spomenik smeta

Očito je da ima puno razloga zašto je za fah idiota tjedna izabran Plenković. Dovoljno bi bilo samo ovo posljednje. Pa ovako znaju dati moju fotografiju na portalu dragovoljac.com:

Ali priznajem moj je izbor zapravo zbog osobnih razloga.

Ivo Drobilica me tužio zbog patnji koje sam mu nanio knjigom:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Zar nije zabavno da me tuži Drobilica zbog patnji koju sam mu nanio a radi se o knjizi o Drukeru.

Oni koji čitaju moje tekstove znaju da se ja kao južnjak volim rugati.

O tome sam pisao u tekstu koji dajem u prilogu:

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 3.

Tekst je objavljen u knjizi:

J. Pečarić, *Milanović hvali Grlić-Radmana*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

Kad je riječ o Drobilici i Židovima treba u toj knjizi posebno pogledati poglavlje GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) str. 168.-323.

Ono što je zanimljivo u ovome što je objavio *Hrvatski tjednik* je to što Drobilica kao brani Židove, ali na svoj priglupi način, a kada čitate Drukera upitate se mrzi li on Židove, pa je na strani Rusa, a ne Židova.

Kako je to moguće?

Možda odgovor daje moj tekst objavljen u *Fokusu*, 7. ožujka 2002.:

RASIZAM PREMA HRVATIMA NIJE RASIZAM!?

Tekst je dan i u knjizi „Brani li Goldstein NDH?“, a ovdje ga dajem u Prilozima.

Nadam se da mi opraštate ovo malo mog egoizma.

Josip Pečarić

**VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**REAGIRANJA SLUGA SVJETSKIH MOĆNIKA 3.
(PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 6.)**

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu
mjesecu.“
(Siniša Glavašević, studeni 1991.)**

**„Pustite da prvo prođu Hrvati“
(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)**

Josip Pečarić

Veliki hrvatski književnik dr. sc Stijepo Mijović Kočan javi se s novim sonetom:

Subject:ZVONIN

Date:Sun, 5 Nov 2023 22:48:00 +0100

From:Stijepo Mijović Kočan

To:'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

SAMO JE ONO ČIME JA MOGU PRIDONIJETI PREPOZNAVANJU ZLA
smk

DRAGI JOŠKO SVE JE

Dragi Joško sve je konačno sad jasno
Časni Nicolier protiv nečastivog
Ratnog dezertera –eno i sad živog
Vukovarski heroj –nikad nije kasno

Da nad nečastivim vlada ono časno
Jean Michel primjer je humanog brižljivog
Protiv dezerterstva –zla neizdržljivog
Koje već danas je postalo zloglasno

Konteso moliš me kani se soneta
 Koji zoveš mrskim –i tebi on smeta
 A ugledu tvom ne donosi ništa

Znam ali ovo je pucanj sa bojišta
 Ne umijem drugim pa pucam zvoninom
Allons enfants sa mnom Domovine sinom
 5/11/23

Hvala dragom prijatelju na njegovom zvoninu tj. sonetu. Prirodno Kočan je njime itekako doprinio prepoznavanju zla koje ovog puta dolazi od Plenkovića i njegovih koalicijskih partnera. U Prilozima zato dajem nekoliko novih tekstova o tom zlu koje je eto sada i opjevano.

Međutim jučerašnji tekst sam završio riječima:

I mene zanima hoće li se Predsjednik Države prikloniti koloni Hrvata ili onih koji za sebe kažu da su Hrvati.
 Naime u lažima oko ZDS, dakle po kojima također prepoznavamo sluge svjetskim moćnicima sudjelovao je i on.

Danas vidimo na portalu direktno.hr njegovo reagiranje:

**MILANOVIĆ OTKRIO KOJI BI ČELNIK ZEMLJE MOGAO DOĆI U
 VUKOVAR: 'TO U NAM RADI ŠTETU, A HOS...'**

Predsjednik Zoran Milanović osvrnuo se na najavu Kolone sjećanja u Vukovaru.

06.11.2023.

"Imali smo svakakvih svinjarija, ali po meni je ovo previše", rekao je Milanović o plakatu za Dan sjećanja na žrtvu Vukovara.

Da umreš od smijeha. I on je šokiran što koriste latinično slovo U u riječi VUKOVAR, kada svi znaju da treba koristiti Y (tj, ćirilično U): VYKOVAR! Dodao je kako je HOS prvi predsjednik **Franjo Tuđman** inkorporirao u Hrvatsku vojsku i da su oni dali određeni obol hrvatskoj obrani, no to je to. Nevjerojatno priznanje. Predsjednik RH nam kaže da je sve one gadosti prema HOS-ovcima vršio zato što je znao da su oni dali određeni obol hrvatskoj obrani.

"Više od toga ih ne treba braniti", rekao je Milanović i uz poruku kako nam je to radilo ozbiljne probleme oko priznanja '90-ih.

Naravno da ih ne treba braniti. Mi im se divimo i tražimo iskazivanje poštovanja onima za koje je Siniša Glavašević u studenom 1991. godine rekao:

„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu.“

Je li to razlog što ih se napada?

Ponavljam pitanje iz prethodnog teksta: Jesu li ta dva mjeseca zapravo omogućila obranu RH?

Da to proširim: Jesu li ta dva mjeseca natjerale svjetske moćnike na priznanje RH koje je uslijedilo nedugo nakon pada Vukovara. Nije tada postao Vukovar, pa im je to sada cilj?

'Moj apel Penavi'

"O tome je Tuđman govorio više puta. To U nam radi štetu, to nam se ne isplati", istaknuo je.

Zbog Penave se javili iz samoupravnog mraka: Znate li što je 1993. bilo s HOS-om?

Umjesto mog komentara evo što u današnjoj kolumni na istom portalu o VUKOVARu, a ne o VYKOVARu piše Zvonimir Hodak:

‘Ustaški’ plakat za Kolonu sjećanja

Ivan Violić i Davor Butković ista su osoba. Gaje isto razmišljanje, istu ljubav ili mržnju. I tako su naš Ivan ili Davor napisali komentar: “Što stoji iza Penavinog harakirija s Vukovarom i Za dom spremni? Morbidna manipulacija ratnom žrtvom kakva nije viđena 30 godina”. Naši Ivan i Davor su ogorčeni. “Ustaški” plakat za Kolonu sjećanja. U imenu grada Vukovara veliko slovo U, velika su i druga slova, ali slovo U... e to je čisti ustašluk. Da je sada “Stari” živ formirao bi se “četverored” sve do Golog otoka. Iritantna im je napose ona Penavina izjava: “Kome se ne sviđa HOS, neka ne dolazi u Vukovar”.

Briga njih što je u predmetu Paraga, Đapić i Dedaković još 1993. godine tadašnji hrvatski Vojni sud pod predsjedavanjem suca Damira Kosa donio presudu da su postrojbe HOS-a regularne postrojbe Hrvatske vojske. Tu je presudu potvrdio i Vrhovni sud Hrvatske i od tada HOS ima potpuno legalni pravni status kao član HV-a. Kojim onda pravom bilo tko smije HOS isključiti s nekog događanja? I sad se iz “samoupravnog mraka” javljaju Ivan i Davor i putem (a koga drugoga nego) “Telegrama” prizivaju zatvor za Penavu i “kriptoustaše”. Kriptokomunisti bi stvar riješili kao i u slučaju navijača koji su pjevali “Korak za korakom...”- jednostavno i po brzom postupku – hapšenjem.

<https://kamenjar.com/hodak-orjunas-smoje-mogao-bi-dobiti-ozbiljnog-konkurenta/>

*"Moj apel **Penavi** i ekipi je da preskoče ovaj datum pa neka se kasnije raščističavaju", dodao je Milanović i ponovio kako se najavio više ljudi iz inozemstva koji bi željeli prisustvovati.*

*"Možda dođe **Denis Bećirović**, razgovarali smo o tome", kazao je.*

A da Predsjednik RH samo tim zainteresiranim objasni koja je uloga HOS-ovaca o kojoj govori Siniša Glavašević.

Naravno šalim se.

Znam da bi im se gazde naljutile da urade nešto protiv njihove volje. Znaju oni itekako dobro što je govorio Glavašević

Znaju oni itekako dobro tko je kriv što su od vojske koju su poslali u tu fašističku agresiju na RH napravljeni zečevi.

Pa pokazali su itekako kada danas kliću SLAVA UKRAJINI, a mrzak im je istovjetni pozdrav ZA DOM SPREMNI.

Josip Pečarić

**DOČECI SPORTSKIH HEROJA /: OD “BOJNE
ČAVOGLAVE” DO “AKO NE ZNAŠ ŠTO JE BILO”,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

LIJEVOM NAŠOM

**THOMPSON NA TRGU JE KOLAC U SRCE NAŠIM
JUGOFILIMA: STARA LIJEVA IKONA ZABRANILA
BI MARKA**

ZVONIMIR HODAK

Ivan Anušić, ministar obrane, ima atipičnu biografiju, barem za one koji dominiraju u tzv. dnevnoj politici u Hrvata.

03.02.2025.

Foto: HINA

Sa 17 je godina postao dragovoljac Domovinskog rata u kojem je ostao do kraja. Pitate se kako je uspio postati ministar obrane? Prastara logika. Postavi takvoga na visoku poziciju da bi ga mogao lakše kontrolirati. No, nekada ta logika i ne upali. Ministar Anušić je nedavno izašao s nekim svojim idejama u podcastu Mrežnica za koje sam uvjeren da se neće svidjeti "monolitnom" vodstvu HDZ-a.

Taj, za sada blagi otklon očekivao se i ranije. Slavonsko stranačko tijelo iz kojeg dolazi Anušić daje Vladi previše ruku da bi se njegovi disonantni istupi mogli ignorirati. **Albert Einstein** je zaključio kako je glavni razlog stresa svakodnevni kontakt s idiotima. Mediji se uglavnom bave studentskim prosvjedima u Beogradu. Znači li to stvaranje treće "Srboslavije"?

Željko Glasnović se pita: "Gdje su bili beogradski studenti kad je velikosrpska armada 1991. godine krenula na Hrvatsku, BiH i Kosovo"? Tadašnje "studente" ispratio je srpski narod s oduševljenjem i cvijećem na put u Vukovar, na Ovčaru... I tako je srpska "studentska revolucija" u Hrvatskoj trajala sve dok 5. kolovoza 1995. godine nisu bili naglo prekinuti i poslani traktorima natrag u Srbiju. **Slobodan Milošević** ih je nazvao "zečevima" jer se ni jedanput nisu susreli oči u oči s hrvatskim braniteljima. I političkim slijepcima je jasno zašto "studenti" ruše **Aleksandra Vučića**. Njegov čuveni govor u Glini 20. ožujka 1995. godine bio je inspirativan za ove današnje "studente". Je li možda i oni čekaju neke nove tenkove i novo cvijeće? Načekat će se...

FOTO: Dragutin Savić/CROPIX

Arena je puna i bez Brene

Dobro, nije sve tako crno. Ima tu ponešto i crvenog i bijelog i plavog. Ako je u sredini i hrvatski grb, to im je dobar znak da takvu zastavu spale. Zamislite samo taj optimizam naših komšija kad su nam 20. ožujka 1995. godine poručili u "legendarnoj" Glini: "Nikada više Hrvati neće da se pojave u Glini". Sad im je stigla još i sol na otvorenu ranu. Arena je puna, ali bez **Lepe Brene**. Opet smo doživjeli da Hrvati nakon utakmice i dalje sjede i vesele se, a Srbi ustaše...

Hrvatski rukometaši su punili Arenu svaki dan utakmica, a oduševljenje koje je obuzelo cijeli narod plasmanom hrvatske rukometne repke u finale Svjetskog prvenstva zadivljuje svijet, ali ostavlja Srbiji i Sloveniji gorak okus u ustima. Kada na dočeku naših rukometaša iz Osla na Trgu bana Jelačića zapjeva i novu himnu **Marka Perkovića Thompsona** "Ako nisi znao što je bilo...", to će biti pravi kolac u srce našim jugofilima, orjunašima i anemičnim Europejcima. Imamo srebro. Bili smo drugi na svijetu u nogometu pa možemo i u rukometu. Skromni smo, pastoralni i dobroćudni... Uostalom, "Najte kaj zameriti" učio nas je još davno Dudek.

Poslao mi je netko sliku Bana Jelačića koji navodno kaže: "Ovako ni ja nisam s**bao Mađare". Nakon što smo u polufinalu dobili Francuze odmah se pojavio problem hoćemo li sad morati vratiti Rafale Francuzima? Nakon pobjede nad Francuzima, nastala je prava invazija Hrvata na Oslo. Zavladao je ludilo, zlatna groznica. Čak ni 860 eura nije nemoguća cijena kad svi žele vidjeti glavni grad Norveške. Kad treba, ima se... Sportska smo nacija. U rukometu prvaci svijeta i dva puta Olimpijski pobjednici, u nogometu dva puta treći na svijetu, jednom drugi. Međutim, u Oslu su ipak Danci, pokazalo se opravdano, favoriti. Trostruki su svjetski prvaci, sada i četverostruki.

FOTO: Lucija Očko/CROPIX

Pusić vs. Plenković

Tvrdi smo kamen, ali Danci su hladni i organizirani Skandinavci pa su na teren poslali momčad koja u zadnja četiri svjetska prvenstva u rukometu nije izgubila ni jednu utakmicu. Međutim, nitko ne "šljivi" taj podatak i svi su pohrlili u Oslo na utakmicu. Što se navijanja tiče, mi Hrvati smo u navijanju ono što su Danci u igranju. Nedostižni! Spremni smo napraviti ludnicu. Ovo rukometno prvenstvo je pokazalo tko smo i što smo. Razni Klasići, Jakovine, Markovine i ekipa sigurno su na aparatima.

Stara lijeva ikona **Zoran Pusić**, predsjednik Antifašističke ljiige, javno je uputio molbu predsjedniku Vlade da spriječi Marka Perkovića Thompsona da ne pjeva na dočeku rukometne reprezentacije. To se zove dobra, stara "komunjarska demokracija". On "misli" da je Thompson u današnjoj Hrvatskoj, posebno među mladima, simbol ustaštva?!!! Okamenjeni ljevičar podsjeća **Andreja Plenkovića** da zadnji skupovi na kojima je pjevao Thompson "zloslutno podsjećaju na slične skupove 1933. godine u Njemačkoj". Pa jel' taj tip normalan??? Koja intuicija okamenjenog partizana. Pusić zna da se može kad se hoće. Dalekog 5. prosinca 1918. godine, po zapovijedi šefa zagrebačke policije **Grge Andelinovića**, dočekani su hrvatski domobrani iz 25. i 53. domobranske pukovnije i pokošeni vatrenim oružjem. Ubijeno je 13 domobrana, a 17 ih je bilo ranjeno. Četnik Grgo je kasnije u beogradskoj skupštini izjavio kako je on ponosan na svoje krvave ruke. Usput rečeno, ponosni četnik Grgo i Zoran Pusić su rođaci. Lijepo je čuti i vidjeti kako rođak utječe na rođaka. Kaže narod: ne pada jabuka daleko od stabla. Zoran je stari antifašist koji je rođen nakon pada fašizma. Nije mu lako. U nedjelju je stigao i otvoreni odgovor Plenkovića na otvoreno pismo Pusića.

FOTO: Nera Šimić/CROPIX

'Dabri nema pomoći'

Odgovor je razložen i logičan. Plenki priznaje da je Thompsonova pjesma "Ako ne znaš što je bilo" postala neslužbena himna naših rukometaša na ovom svjetskom prvenstvu te da su rukometaši, ali i brojni navijači željeli da Thompson pjeva na njihovu dočeku u Zagrebu pa je, onako po narodski rečeno, laprdanje Pusića pišanje uz vjetar. Stvarno je Pusić gadno kažnjen jer mora živjeti u hrvatskoj državi. Treba shvatiti njegov bijes na sve hrvatsko. Netko mi je poslao na fejs šest moralnih načela, idealnih za starog partizana: Prije nego moliš - vjeruj. Prije nego govoriš - slušaj. Prije nego potrošiš - zaradi. Prije nego što napišeš – razmisli. Prije nego što odustaneš - pokušaj. Prije nego umreš - živi.

Josipa Dabru ni Dudek ne bi spasio. Dabro je sad meta na streljani. Ne branim njegovu primitivnu želju da se slika s oružjem u ruci, gađa iz otvorenog auta i slično, ali je već ogavno kako se ta afera pretvorila u medijsku sapunicu kojom nas šopaju. Zamislite, dao je u ruke pištolj maloljetniku. **Ivica Granić** nas podsjeća kako je u ono "Titovo vrijeme" u srednjoj školi postojao predmet ONO i DSZ u okviru kojeg su maloljetni đaci učili gađati, itd. Pripremalo se maloljetne đake, ako se slučajno pojave "ustaše", kako "odbraniti" Partiju i obožavanog Tita.

FOTO: Josip Bandić/CROPIX

'Hvala vam dečki'

Davor Ivanković je human prema trgovcima. "Trgovci vratite nas iz Slovenije i Trsta. Što prije, to bolje za vas". Stigle su me godine kad sam najsigurniji sa svojom ženom. One druge žele seks... Evo, napokon je došla i,

kako bi u Lici rekli, "sveta nedilja". Naša "maša" ili misa je u 18 sati u dalekom Oslu. Osvojiti drugo mjesto na prvenstvu svijeta u rukometu je takva "infuzija" sreće koju Hrvati čekaju k'o ozebli sunce. Danci su bili nepobjedivi, ali naši su se momci junački i s punim srcem borili sve do kraja i, unatoč pristranim španjolskim sucima, uspjeli izboriti najmanju razliku u rezultatu. Brački komunjara je svoj kilavi smisao za humor prosuo u Saboru: Drugovi su se malo prešli

Odličnoj novinarki **Ivani Petrović** malo smeta što se Hrvatska ovdje predstavlja kao gubitnica. Misli kako bi dobro "došla neka komparativna analiza" dosadašnjih hrvatskih i danskih rezultata. Danska je neosporno vladar na rukometnoj sceni, ali naša reprezentacija je pokazala da i mala Hrvatska može učiniti nemoguće. Hvala vam dečki!!! Sad je vrijeme za slavlje!

Što su ti godine... kad me netko pita što pijem, ne znam da li misli na alkohol ili lijekove...

https://direktno.hr/kolumne/thompson-na-trgu-je-kolac-u-srce-nasim-jugofilima-stara-lijeva-ikona-zabranila-bi-marka-364295/?fbclid=IwY2xjawINTSBleHRuA2FlbQIxMQABHab4E0q9AIDeLhj7ePTcL0xE4V13WRgZyV8WM7ibvFI42-FAZF-kyk7c9g_aem_DKUq2Hpr0BToufialECymg

**J. PEČARIĆ I Z. HODAK, DR. SC. IVICA GRANIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

**OTVARANJE POSTJUGOSLAVENSKOG
NEOKOMUNISTIČKOG FESTIVALA FALIŠ**

Ivica Granic

I to je to, gledam fotografije s otvaranja postjugoslavenskog neokomunističkog festivala FALIŠ, i vidim kako se skupilo stotinjak, maksimalno 150 sljedbenika tog crnog okultnog kulta iz cijele Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

Došli su političari iz Zagreba, estradnjaci, tzv. umjetnici, i koliko god sad putem medija pokušavaju stvoriti nekakav dojam uspjeha, ustvari je to teški debakl te manifestacije.

Zapravo se ovaj, kao i onaj u Benkovcu, pretvorio u festival živih mrtvaca, samo što neki od tih likova toga nisu svjesni.

Marinko Čavka

18 > JAVNA > BEOGRAD > KULTURA > 6. SRPANA 2013.

KRONIKE POVIJESNČARA

ŠIBENIK I FALIŠ SU SVJETIONIK I PUTOKAZ KROZ MRAČNJAŠTVO

Svatko bi trebao imati pravo s nekim ili nečim se ne slagati, kao i slobodu da svoje neslaganje na različite načine javno manifestira. Ali tu slobodu nitko nema pravo zloupotrijebiti kako bi silom nametao svoju volju, ideologiju, svjetonazor ili "istinu". Posebno ako pritom krši zakone. Odnosno, mogao bi pokušati, ali bi ga organi zaduženi za zaštitu pravne države u tome trebali spriječiti. Tako bi trebalo izgledati u svakom društvu u kojem se poštuju demokracija i vladavina prava. Tako to već neko vrijeme ne izgleda u Hrvatskoj. Malobrojne skupine glasnih i agresivnih ljudi uzelo su sebi pravo ostatku društva dijeliti, ali i nametati, lekcije iz etike, morala, povijesti, glazbene, filmske i scenske umjetnosti. I manji je problem što pritom pokazuju vlastitu nestručnost, neprincipijelnost, neupućenost i nerazumnost. Jer to su osobine koje govore isključivo o njima. Mnogo je veći problem što oni svojim ponašanjem demonstriraju nepoštovanje ustavnog poretka države, a da država na to ne reagira. Jer to je nešto što, nažalost, govori o svima nama.

Nasreću, da može i mora biti drukčije, pa i u Hrvatskoj, dokazao nam je grad Šibenik. Upravo tako, grad u svojoj ukupnosti. Jer, kako je to na otvaranju festivala Fališ lijepo istaknuo njegov programski urednik Branko Sekulić: "Grad nije samo nakupina građevina već civilizacijska stečevina". Unatoč prijetnjama pojedinaca koji se mogu prepoznati u prethodnom dijelu teksta, ili usprkos njima, Šibenčani su uspjeli obraniti svoju civilizacijsku stečevinu. I time poslali nekoliko poruka ostatku Hrvatske. Poruku ohrabrenja građani Šibenika poslali su svima koji već predugo šute i okreću glavu od nepravde, mržnje i nasilja jer su zaključili da je borba za bolje društvo izgubljena. Isto-dobno su Šibenčani poslali poruku upozorenja svima koji misle da imaju monopol na istinu i pravo vlastite stavove nametati drugima. Šibenski policajci poslali su svojim kolegama širom Hrvatske poruku kako se brani ustavno-pravni poredak, čuva javni red i mir te štiti one čije su slobode ugrožene. Naposljetku, gradonačelnik Šibenika, član HDZ-a, poslao je svim stranačkim kolegama, ponajprije predsjedniku stranke, poruku da neistomišljenici nisu neprijatelji, ali i da demokraciju nije moguće graditi popuštanjem onima koji se ponašaju nedemokratski.

Naravno da su nam lekciju iz slabodarnosti i građanskog aktivizma očitali Šibenčani. Nije im to prvi put. Mnogo je primjera iz prošlosti, od srednjeg vijeka do Domovinskog rata, u kojima su građani ovoga grada pokazivali hrabrost, požrtvornost i odlučnost boriti se protiv nepravde. Zato ču iskoristiti priliku i prisjetiti se jedne od najponosnijih i svakako najtragičnije epizode iz povijesti Šibenika. Tijekom Drugog svjetskog rata ovom su gradu svoja pravila pokušavali nametnuti talijanski fašisti, njemački nacisti, ustaše i četnici. I često su to radili na najsuroviji način, uključujući odvođenja u logore i masovna ubojstva. Ali neuspješno. Većina stanovništva disala je antifašistički, a gotovo trećina stanovnika odlučila je uključiti se u partizanske redove i tako se aktivno suprotstaviti okupatorima i njihovim domaćim pomagačima. Ciljena domoljublja koju su platili bila je golema. Iako su se borili i ginuli u svim najvažnijim bitkama, zlatnim slovima ostao će zapisano junaštvo Šibenčana u onoj najvećoj bici Drugog svjetskog rata – na Sutjesci. Ne samo što je u njoj, uzevši u obzir podrijetlo, sudjelovalo najviše boraca upravo iz Šibenika (1316), nego je, nažalost, najviše Šibenčana u toj bici izgubilo život, njih 535. Da, dobro ste pročitali, ne Beogradana, Zagrepčana ili Sarajlija nego Šibenčana! Umjesto da smo na te podatke, na te djevojke i mladiće, kojima po hrabrosti nismo niti do koljena, danas ponosni, mi smo ih se kao društvo počeli sramiti i zaboravljati ih. Ali se zato uporno trudimo opravdati i opjevati one koji su vikali da su za dom spremni, a spremnost sveli na osnivanje koncentracijskih logora, zločine nad civilnim stanovništvom, izdaju nacionalnih interesa te službenje Hitleru i Mussoliniju.

U mraku koji se spušta na Hrvatsku oaze slobode i demokracije počele su nam djelovati poput fatamorgane. Zato oaze poput Šibenika i Fališa, kao stvarne i postojeane civilizacijske stečevine, moraju biti svjetionik i putokaz kroz sve oblike mračnjaštva.

Šibenčani su uspjeli obraniti svoju civilizacijsku stečevinu. I time poslali poruke ostatku Hrvatske

▶ Otvorenje festivala na šibenskoj tvrđavi Barone

Upao mi je ovaj tekst negdje po face booki nije mi namjera polemizirati sa gospodinom ili drugom prof dr. Klasićem, nego mu reći istinu i upoznati ga sa činjenicama.

On je uvaženi profesor i doktor povjesti, filozofije, marksistike, tipss, slavistike, sotonistike i svega što se školovati da, a ja tek priučeni branitelj, recimo "potkivač", koji nije imao vrijeme upoznati hodnike i učionice tih filozofskih fakulteta. Imao sam prečeg posla, tamo su neki njegovi "kompići", a osuđeni ratni zločinci došli u moje selo, moj zaselak i moju kuću, i ja sam odazivajući se potrebama izabrao, ono iskonsko i ljudsko, obranu vrijednosti koje sa smatrao i danas smatram bitnim. Nisam heroj Sutjeske, nego mali

branitelj iz Domovinskog rata. Da ne bude zabune moje selo Kijevo, su napali, a to su bili: Zubar, Milan Babić, Milicać, Milan Martić, i Vojnik Ratko Mladić, tamo negdje u pozadini bijahu Jovica Stanišić i Franko Simatović ti su nosili petokraku, doduše neki običnu, a neki sa srpom i čekićem, jednako crvenu i jednako krvavu, svi su osuđeni ratni zločinci. Bilo je tu nešto pravoslavnih popova i četnika kokardaša sa istim ciljem, s kokardom na kapi. "Ubi, sruši, zapali, opljačkaj i zakolji, sve što Hrvatsko postoji".

Dale to su ta dva simbola za koje je svaki spomen demokracije, pluralizma i Hrvatske državnosti, nepostojeća kategorija.

Sad profesor Klasić i mračnjaci oko njega, pokušavaju meni prodati, kao civilizacijsku stečevinu i tobože svijetlu stanu medalje, a ona je u naravi krvava i tamna. Ja to ipak smatram MRAČNJAŠTVOM, jer ti ljudi ubili su moje selo, moj dom, moje sumještane, moje prijatelje, Hrvatske branitelje iz Domovinskog rata i ja sam postao "prognanik", izgnan iz doma i rodne kuće, dali je to što ti ljudi napraviše u ime petokrake, svjetlost ili mračnjaštvo. Ja mislim MRAČNJAŠTVO.

Tako uvaženi profesor Klasić u svojoj kolumni od 06.09. pod nazivom: ŠIBENIK I FALIŠ SU SVJETIONIK I PUT KROZ MRAČNJAŠTVO, primjenom izražajne forme inverzije, čini svijetlo, mračnjaštvom, a mračnjaštvo, svijetlom.

Sve to što piše taj Jugoslavenski profesor i zgubidan, bilo bi dobro da nije upotrijebio klasičnu formu inverzije i da nije manjinu proglasio većinom, a većinu manjnom. Tako on brani pravo na mišljenje nekih trivijalnih likova, koji predstavljaju talog društva, dok demokratskoj većini brani pravo na mišljenje, jer HDZ i Plenković nisu izabrani njihovim glasovima, NEGO NAŠIM, i mi smo, ta demokratska većina. Vješto koristeći formu inverzije i proglašavajući većinu manjinom on u svojstvu klasičnog manipulatora uzima za pravo, sve negativnosti festivala FALIŠ YUGOSLAVIJO, proglasiti svijetlom, umjesto mračnjaštvom, a ti likovi predstavljaju manjinu u RH, ŠKŽ i Šibeniku, i proglasiti ih većinom, što je klasična forma inverzije, uzima sebi i svojim istomišljenicima uzeti za pravo da oni znaju što je ispravno i što predstavlja vrijednost, dok nas koji smo srušili tu "tamnicu naroda", Jugoslaviju, proglašava MRAČNJACIMA, i rušiteljima ustavno pravnog poretka, koji smo mi stvorili. Nadalje u duhu forme inverzije šalje jednu poruku po kojoj je Šibenik obranio tobože neku civilizacijsku Hrvatsku, u kojoj je "šibenska policija" (iako je MUP i policija jedinstveno tijelo u RH), stala na branik ustavno pravnog poretka (ne znam što bi bio drugo posao policije), zanemarujući činjenicu da je ta policija u Rujanskom ratnom podvigu 1991, branila ustavno - pravni poredak RH i stav samostalnosti Hrvatske, protiv zločinaca koji su spalili, ubili, zaklali i silovali moje selo Kijevo, (koje je ponosno i časno branila isto ta postrojba šibenske PU ponosni JASTREBOVI, protiv petokrakaša i kokardaša), da gospodine Klasiću ginili su na šibenskom mostu i diljem Hrvatske, protiv petokrake i kokarde.

Dakako da se gospodin Klasić neće sjetiti da je Šibenik 1991 u Rujanskom ratnom podvigu ispisao najljepše i najvrijednije stranice Domovinskog obrambenog i oslobodilačkog rata, kada su najbolji sinovi Hrvatskog naroda ginuli za ovu Domovinu i ovaj ustavno pravni poredak. U duhu vještog manipulatora vodi nas, u neka druga vremena u kojima su sinovi Šibenika, ginuli u gudurama Sutjeske, ali ipak ginuli su na prevaru za neku drugu državu i neki drugi ustavno pravni poredak, a sanjajući samostalnost Hrvatske, koju je proglasio ZAVNOH, (to je ono pozitivno što Vam je Dr. Tuđman rekao). Naglašavajući 535 poginulih Šibenčana na Sutjesci, naglašavajući da nema Zagrebčana, Sarajlija, ali nema ni Beograđana ni Podgoričana ni Skopljanaca, ruga se Šibeniku i ismijava tu žrtvu, jer je drug Tito, njegov idol zapravo poslao u smrt Šibenske i Dalmatinske partizane, da bi živila Jugoslavija, ti ljudi su ginuli sanjajući Hrvatsku, koja se nije dogodila. Sigurno nisu ginuli za osvetu na Blajburgu, oni su morali izginuti da bi došli neki novi "osvetnici i koljači".

Zapravo, stvarna istina je sinove, unuke tih heroja Sutjeske, napali su zvijeri pod istom zvjezdom petokrakom pod kojom su poginula 535 šibenčanca na Sutjesci, Upravo ti sinovi i unuci tih heroja Sutjeske, skupa sa herojima Ljevča polja i drugih bitaka u II Svjetskom ratu, kao i potomaka i rođaka, onih poklanih na Blajburgu i Križnim putevima, stali su na Šibenski most, kao jedan, neki sa izrazom na usnama, Non pasaran, a neki sa izrszom neće proći ili neki sa Gonjaj. Da to je snaga koja je obranila Šibenik i Hrvatsku i sasvim je bilo svejedno policajac, vojnik, vatrogasac, djelatnik bolnice, elektre, vodovoda, aktivni, pričuvni, da bio je to HRVATSKI ŠIBENSKI ONRAMBENI ORKESTAR.

Nitko nije pitao jeli potomak heroja Sutjeske ili Heroja Ljevča polja, ili potomak ubijenih na Blajburgu, jer branili su svoj grad od zla, koje je dolazilo sa crvenom petokrakom, na čelu. Branio se goli život, profesore Klasiću, svi su bili jedan.

To nije "mračnjaštvo" to nije mrak koji se spušta na Hrvatsku. To je svjetlo u tami, mraka koji širi festival FALIŠ YUGOSLAVIJO, svijeto koje vi "mračnjaci" ugasiti nećete. Da bez forme iverzije mračnjaci, ste vi profesore Klasiću.

Da to je svijetlo koje će i ove godine opet dostojanstveno obilježiti bitke na Velikoj Glavi, Šibenskom mostu, Rogoznici. Vodicama i drugim lokacijama, slavnih bitaka obrane Šibenika i Hrvatske, i opet će vama zvoniti u ušima riječi heroja sa Zečeva " POGODIJA GA JE, POGODIJA GA JE, OBA, OBA SU PALA. OBADVA, OBADVA, OBA SU PALA".

Za kraj nemate vi pravo, na Petra Krešimira IV, nemate pravo na Šibenik, ni na heroje Sutjeske iz Šibenika, nemate pravo na heroje Kijeva, Drniša Promine, Unešića Ružića, na heroje Rujanskog ratnog podviga, iz Vodica, Skradina, Primoštena, Rogoznice, Murtera Tisnog, Pirovca, Tribunja, vama vašim istomišljenicima ostaje na savjesti Blajburg, Tezno, Huda jama, Daksa,

Jazovka, Husina i Kevina jama, i stotine drugih stratišta, nemate vi ništa sa ustavno pravnim poretkom RH, vama ostaju u snovima ubijeni, zaklani, silovane, srušene crkve, kuće, opljačkana ljetina, da to vam ostaje. U formi inverzije želite to postaviti, nama Hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata, upravo suprotno to je vaša i vaših predaka uža specijalnost, okupljenih oko FALIŠ YUGOSLAVIJO, te su vrijednosti ubojstva, klanja, silovanja palež, pljačka dakle, tama, mrak i MRAČNJAŠTVO.

Za kraj forma inverzija je koristan oblik izražavanja, a kad ukinete oblik i formu inverzije vi pišete zapravo ono što je u vašim genima, srcu i mozgu. To je to, jer laž izgovorena milijun puta je uvijek laž, a istina ostaje istina.

Istina je poraz JNA i Srbije u Domovinskom ratu, istina je puno toga što Vi ne predstavljate, istina je da će gradonačelnik i svi drugi morati prihvatiti da je HDZ NAŠ, a država Hrvatska je isto NAŠA, vidjet ćete da je to tako i da to nije MRAČNJAŠTVO, nego SVIJETLO.

Doživjet ćete to, uvjeram Vas, profesore i doktore Klasić, to Vas ja uvjeravam kao branitelj i član Utemeljitelja HDZ-a 1989.

Photo: Emica Elvedji/PIXSELL

IVICA GRANIĆ: KULTURNA HEGEMONIJA

3. rujna 2025. u 07:30

Dr. sc. Ivica Granić, vpp

Hegemonija je posuđenica iz grčkog jezika, podrazumijeva općenito prevlast, nadmoćnost, civilno i vojno vodstvo, političku dominaciju. U suvremenoj

politici hegemonija je najčešće izraz za prevlast države, nacije ili grupacije na političkom i ekonomskom, ali i na kulturnom polju. To je razumljivo, međutim što se događa kada se upravo kultura prometne u opasnog hegemonu, širitelja ideološke dominacije, što u pravilu rezultira širenjem isključivosti, često rasizma i šovinizma kao izrazitog produkta upravo hegemonističkog privilegiranog položaja.

Kulturološki rat, ne samo u Hrvatskoj, proteklih se desetljeća silno rasplamsao, institucije i mediji, društvene mreže, nevladine udruge postali su poprište sofisticiranih posebnih oblika ratovanja, tako da sintagma 'kultura je oružje', koja na prvi pogled izgleda i bizarno i anakrono, ne izaziva više pozornost.

Nije, naime, teško dokazati kako je stanje stvari upravo tako, lijeva postjugoslavenska kultur(na)ološka hegemonija danas je u Republici Hrvatskoj snažnije prisutna od bilo koje političke ili gospodarske, dok su događaji u **Benkovci i Šibeniku tek kulminacija, tek vrh ledene sante koja se u Hrvatskoj ispod površine formirala godinama, a u Europi znatno duže.**

Opća vrijednosna kontrola

Sasvim je jasno kako je politička ljevica u Republici Hrvatskoj ovladala gotovo svim javnim institucijama, najvažnije velikim medijima i kulturnim ustanovama, od onih nižega, lokalnoga ranga sve do Ministarstva kulture.

Trend da svoje uspjehe politička ljevica uspijeva institucionalizirati čak i u vrijeme dok vlast nominalno obnaša desna, barem nominalno suverenistička, vlast na čelu s HDZ-om, posebno je opasan, međutim to ujedno govori o snazi i moći, kao i slojevitosti i egzistencijalnome kameleonstvu političke ljevice. Slijedom logike postavlja se pitanje što bi se tek dogodilo da su i formalno obnašali vlast.

Opća vrijednosna kontrola nametnuta od strane tih što javnih a što tajnih grupacija strahovita je. Osim što su u javnom diskursu uspjeli nametnuti vlastitu agendu, vlastite teme i istine, uspjeli su izboriti situaciju po kojoj se u to praktički ne dira, ne komentira, razumljivo je kako je u pitanju apsolutna istina i progresivitet usklađen sa modernim političkim trendovima.

Time su zbog krajnje kolebljivosti suverenističkih i stranaka i pojedinaca uspjeli ishoditi situaciju po kojoj su praktički u polurobovski položaj stavljeni svi koji drugačije razmišljaju, i to ne samo političare nego često i prekaljene ratnike iz Domovinskog rata.

>Kako se financira žFališ? Evo koliko su dobili od države i grada u posljednje tri godine

To cijeloj priči daje upravo nevjerojatan zaplet, s napomenom kako nisu zaobiđeni niti takozvani obični, mali ljudi, kojima su jedini prozor u svijet društvene mreže, što je svakako trebalo kontrolirati i blokirati.

Donald Trump i novi trendovi

U tom smislu donedavno su postojali takozvani fact checkeri, institucionalizirani oblik ne samo kršenja nego i potpunog ukidanja slobode govora, kod nas provođeno kroz ultra lijevi postjugoslavenski **Faktograf**, čiji su urednici imali autonomno pravo određivati tko govori istinu, a tko ne, nakon čega bi uslijedile i sankcije.

Vjerojatno nigdje u svijetu ne postoji situacija kao ovdje, da je na strani lijevih politika praktički kompletan medijski establišment, čak do granica nakaradnog i bizarnog, slijedom čega su im vrata solidnog izbornog plasmana uvijek bivala širom otvorena, a drugima koliko je to bilo moguće zatvorena. Nije teško zaključiti da kojim slučajem nije došlo do formiranja manjih, privatnih, neovisnih redakcija, kao i interneta, situacija u Hrvatskoj bila bi nalik onoj u Sjevernoj Koreji, ako ne i gora.

Povratak Donalda Trumpa na predsjedničku funkciju u USA označio je ipak ozbiljan preokret kada je riječ o spomenutim trendovima u svijetu, ali i kod nas. Nakon inauguracije nastupila je strahovita nervoza, čuju se 'ričući glasovi' ranjenih lavova, slijedom čega su u igru ubačeni praktički svi raspoloživi resursi, mnogi poznati ali i poprilično skriveni igrači, za koje smo sve do jučer vjerovali kako 'nisu baš takvi'.

>Kultura po mjeri Obuljen Koržinek uz Plenkovićev blagoslov: Ovo su sporni projekti

Slabljenje kontrole lijevih hegemoni

Ako bismo tražili odgovore na pitanja zbog čega je kod nas upravo sada došlo do osipanja, rušenja i popriličnog slabljenja kontrole lijevih hegemoni, odgovor leži u nekoliko situacija. Prije svega, vjerojatno i ključno, kako rekosmo povratak je Donalda Trumpa na predsjedničku funkciju, što je izazvalo, i još uvijek izaziva, tektonske svjetske poremećaje na svim poljima, nama najvažnije također i u vrijednosno nakaradnom Briselu.

Osim toga, aktualna hrvatska ljevica kao da dovoljno duboko nije shvatila problematiku, kako se narodom ipak ne može beskonačno vladati, upravljati. Pokušali su, dobrim dijelom i uspjeli, u praksu i općenito u javni diskurs prenijeti određene modele jugoslavensku teorije i prakse upravljanja, u konačnici mekšeg ili tvrđeg terora, što se čak i onda, a kamoli danas, pokazalo besmislenim i u konačnici pogrešnim. Sada im se to ozbiljno razbija o glavu.

Opće društveno crnilo

Kako kola brže klize niz brdo primjetno je kako nervoza raste. U zadnje vrijeme sa strane ljevice sve se više zaziva 'glas razuma', poziva se na strah od povijesnog revizionizma, protive se tzv. narastajućem govoru mržnje i javnom sramoćenju, upozoravaju tobože na dezinformiranja i slično tome.

Jasno je kako je u pitanju namjerno izazivanje osjećaja nemoći i bezizlaznosti, umjetno se stvara dojam kako je u javnoj prostoru baš sve mržnja, laž,

prijetnja, blaćenje, sramoćenje te, naravno, povratak na mračnu stranu povijesti, pod time nikada ne misle na partizanske zločince nego isključivo na ustašku stranu.

Ponekad građani zaista imaju dojam kako je sve zapravo teško crnilo, najgore mračnjaštvo ikada, iako niti govora mržnje, niti prijetnji, sramoćenja ili sličnog nije bilo a niti ima ni izbliza onoliko koliko se tvrdi.

Naravno da nitko ne smatra kako govora mržnje na internetu i općenito u javnom diskursu nema, jasno je kako ima, ali moglo bi se kazati ne toliko, izraženo u postocima možda niti deset – dvadeset posto od onoga što se proklamira i što je politička ljevica pokušala podvaliti.

Suverenistička desnica i narod

Suverenistička desnica raspad jugoslavenske državne zajednice dočekala je i kadrovski ali i institucionalno poprilično nespremna. Na svojoj strani nije imala novinare, medije, medijske koncerne, međunarodnu umreženost, diplomacija stvarana 45 godina bila je također izrazito nesklona. Kolokvijalno rečeno, nismo imali ništa, a ono što smo imali bio je cijeli koloplet ubačenih špijuna UDBA-e i KOS-a, te niz naših ‘sa figom u džepu’.

Ali smo imali ono na što ljevica nije računala, a što je ujedno i najveći kapital. Imali smo narod, ljude, običnog malog čovjeka, težaka, ribara, seljaka.

Logično je da postjugoslavenska ljevica nije prepoznala taj za njih definitivno najveći problem. Jer oni nikada situacije nisu promatrali odozdo, bili su vlast, imali su moć, novac, medije, bezobrazno sebičnu međunarodnu politiku, službe i ubojice, gledali su, dakle, na politiku i društvena zbivanja s pozicije odozgo. Upravo je to i onda, a i danas, ključ njihove propasti.

Hipodrom, Benkovac, Šibenik

Rušenje lijeve hegemonije započelo je na Hipodromu, nastavilo se u Benkovcu i Šibeniku, dakle započelo je odozdo, od naroda ili iz naroda, od malog čovjeka, branitelja, a ne u nekoj svilenjoj političkoj instituciji u Zagrebu, trend nema namjeru prestati.

Posve identično kao i u vrijeme početka Domovinskog rata, intelektualci su beskonačno bajali i lamentirali o tome što i kako se suprotstaviti Miloševiću, mnogi se uopće nisu snašli, dok je jedini odgovor imao Franjo Tuđman, koji je već tri godine ranije uspostavio kontakte s hrvatskom emigracijom u Kanadi, prije svih s hercegovačkim disidentima, te inozemnim svećenstvom.

Tvrda kontrola, kako rekosmo, dugoročno je pogrešna i kontraproduktivna, ljudi, naime, ne vole da ih se kontrolira, nadgleda, cenzurira, situacija se kad-tad ipak posloži i ohrabri ljude koji onda slome taj sustav. Ljudi ne vole da ih se kontrolira ili manipulira čak i kad je to u njihovom interesu.

Sada je ljevičare uhvatila teška panika, kola klize nizbrdo i biti će jako teško zaustaviti ih, sve pozicije i sve privilegije dovedene su u pitanje.

Mora se priznati kako je pojedine autore iz bizarnih lijevih redakcija postalo smiješno i čitati, svo to riganje ognja u nemoći iz N1, 24sata, Telegrama,

Jutarnjeg lista, RTL-a, kako bi trend bio zaustavljen ili kako bi promijenio smjer izaziva podsmjeh ali i tugu nakon što se shvati do kojeg potonuća i do koje razine profesionalne dekadencije pojedini novinari mogu pasti.

Gramsci i kulturna hegemonija

Kulturološki rat, opća kontrola društvenog života, te općenito kulturna hegemonija nisu od jučer kada govorimo o političkoj praksi ljevice. Taj trend započeo je prije više od stoljeća, i nešto je čega se ljevica strahovito čvrsto drži.

Jedna od platformi na kojoj egzistira taj meki teror osmišljena je još početkom prošlog stoljeća, definirao ju je **Antonio Gramsci**, talijanski marksistički filozof, pisac, političar i teoretičar politike, te ju prikladno naslovio upravo kao Kulturna hegemonija.

Gramsci u svojim ogledima, u osnovi, analizira razlike 'klasičnog političkog društva', dakle onog koje vlada 'uporabom sile', pritom misleći na vojsku, policiju i pravni poredak, te mu kao alternativu nudi drugačiju vlast, temeljenu na 'privoli', to jest na vladavinu 'mekog terora', pritom misleći na vladavinu onih institucija koje danas kolokvijalno nazivamo Civilno društvo.

Na taj način, smatrao je Gramsci, vladavina će trajati duže, biti će čvršća, a ljudi će imati dojam kako i sami nešto kroje, i sudjeluju u upravljanju. U tom slučaju, vlast će nam, govorio je Gramsci, 'pasti u ruke kao zrelo voće'.

Gramscija i danas smatraju vrhunskim izvornim marksističkim misliocem, a Kulturna hegemonija termin je koji je upravo on uveo i raščlanio. Izraziti je sljedbenik i poštovatelj Hegela, trasirao je put hegelijanskog marksizma, kojeg je Labriola nazvao 'filozofija praxisa'.

I u bivšoj Jugoslaviji održavala se pod ovim imenom nekakva filozofska škola na Korčuli, Kangrga, Bošnjak, Petrović, Vranicki i dr., no raspadom bivše komunističke državne zajednice raspala se i ta škola.

O sebi su voljeli govoriti kao o 'drugačijim komunistima', međutim bez sumnje su bili jednako rigidni i jednako dogmatici, nije poznato da su se ikada igdje zalagali za bilo kojeg hrvatskog disidenta utamničenog u jugoslavenskim kazamatima.

Kominterne i Frankfurtska škola

Izvor svega zapravo je Frankfurtska škola, koja je po zamisli trebala obavljati 'društveni preodgoj masa'.

Nastala je 1923. godine kada je agent Kominterne György Lukács osnovao filozofski krug oko Instituta za marksizam na frankfurtskom sveučilištu. Svaki je od sudionika Frankfurtske škole zapravo stvarao neki svoj model, tako i Gramsci, koji primarnim smatra da je potrebno 'infiltrirati se u zapadne kulturne i medijske institucije', sve u interesu marksističke revolucije.

Koncept je, kako rekosmo, nazvao Kulturna hegemonija, a u njegovim 'Bilježnicama iz zatvora' navodi se kako 'umjesto da se najprije osvoji vlast,

a onda nameće kulturna revolucija, marksisti na Zapadu moraju prvo promijeniti kulturu, a onda će im vlast pasti u ruke kao zrelo voće’.

I to je to, taj model po kojem ljevičari i u Hrvatskoj funkcioniraju desetljećima. Često znaju isticati kao narod ima pravo na kulturu, a kultura ima pravo na slobodu, čime se žele eliminirati i ušutkati disonantnih tonovi, pravo na stav i javnu riječ imaju isključivo kulturni djelatnici, koji su odavno prošli stroge kriterije odabira i zna se koje selekcije.

Razaranje institucija

Institucionalni suverenitet ekvivalent je teritorijalnom, onaj tko to ne shvaća ne bi se smio baviti politikom. Narod koji ne vlada vlastitim institucijama zapravo ne vlada niti državom, to jest kao da vlastitu državu i nema.

Stoga Gramsci smatra kako institucije valja razoriti. Temeljem tog stava desetljećima poslije dogodila se 1968. i ‘marš kroz institucije’, ono čime se danas šezdesetosmaši i te kako ponose.

Tada se, među ostalim, ‘bacalo kamenja’ na institucije, no ono što je paradoksalno činjenica je da su nekadašnji hrvatski ‘bacači kamenja’ uglavnom završili u tim istim institucijama, i to na žalost na najvišim funkcijama. Najbolji primjer za to aktualna je ministrica kulture Nina Obuljen Koržinek, osoba koja zbog svoga javnog djelovanja kao da je izronila iz najmračnijih podruma Frankfurtske škole.

Bez sumnje živimo težak oblik lijeve kulturne hegemonije, nešto je popustila ali i dalje prožima sve pore društva. Često se skriva iza karakterističnih i krajnje nevinih naziva poput ‘zeleni’, ‘urbano’, ‘građansko’, ‘humanitarno’, ‘građanska prava’.

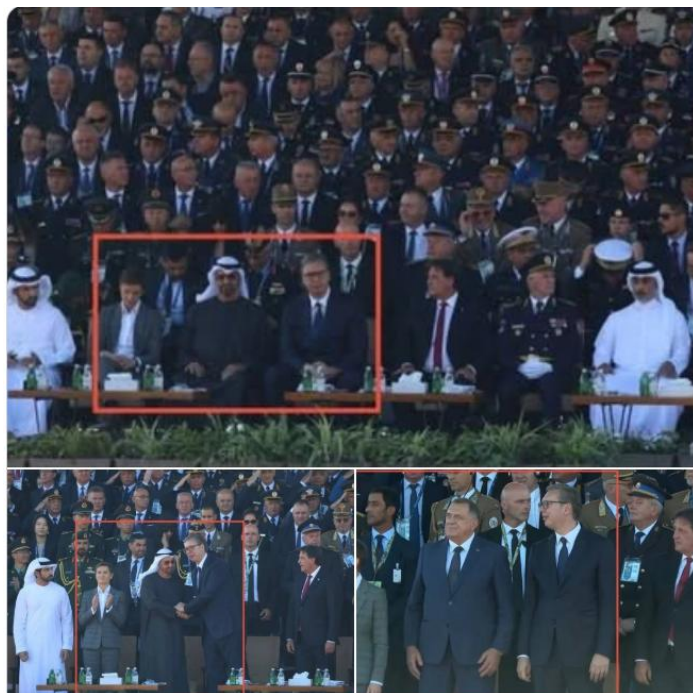
Zagovaraju se razna ‘prava’, u zadnje vrijeme najčešće ‘pravo na izbor’, u pitanju je zapravo ubojstvo nerođenih, nesnošljivost glede kršćanstva, promoviranje kulture smrti, do razaranja jezika i ostalog što jedan narod čini suverenim.

Dojam je zadnjim mjeseci kako je hrvatski narod ipak spreman suočiti se sa zlim, suočavanje sa zlim prvi je korak i put k istini koja oslobađa. Nadamo se kako će u vrijednosnom smislu ipak ponešto korigirana hrvatska vlada imati dovoljno hrabrosti i političke mudrosti razumjeti problematiku, te se s devijacijama konačno i obračunati.

Jer, politička ljevica kulturu općenito i kulturne institucije neće prepustiti tek tako, situacija bi se mogla razvijati u smjeru daljnjeg zaoštavanja odnosa, te u narednom periodu moguće je očekivati još žešću ‘riku ričućih lavova’.

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/1554842>

PARADA ZEČEVA

Ivica Granic

NAJGENIJALNIJA SCENA S VOJNE PARADE U BEOGRADU

Kum Žoržo je na X-u upozorio na jedan vrlo zanimljiv detalj. Naime, počasni gosti, jedini, bili su neki Šeici. Glavni je bio tik pored Vučića.

Odjednom se čovjek sjetio da mu 14-ta po redu žena mora na manikuru, uredno se zahvalio, pozdravio, rukovao i otišao.

A na njegovo mjesto upakirao se međed iz Republike Šumske.

Josip Pečarić

Ivice, a da nije otišao kada je vidio onu veliku zastavu pa pomislio da je to zastava duginih boja?

Ivica Granic

A GDE JE CVEĆE

Gledam danas vojnu paradu u Beogradu, tenkovi stari 40 godina, voze ih penzionirani pripadnici vojske Jugoslavije u nedostatku mlađih posada, Rafalima pilotiraju Francuzi, nikoga od stranih državnika, velika trobojnica sa pet boja, s još većim zakrpama itd.

Ali, ni to nije sve.

Najveća pogreška po meni je činjenica da nisu organizirali nikoga da baca cvijeće po tenkovima. To je jednostavno nešto što je falilo, bez toga kao da parade nije ni bilo, to je činjenica koja evocira uspomene na slavne srpske junačke dane.

E da, a gde je SPC?

Josip Pečarić

PARADA ZECEVA

Molim za pojašnjenje: Je li ovo zastava (srpskih) duginih boja?

ZEČEVI SAMI SEBE HRABRE

Ivica Granic

Zbilja me zanima kakvi se kemijski procesi odvijaju u mozgu kod čitatelja Informera?

Ivica Granic

Dodik sa suprugom i njegovom svetošću patrijarhom srpsko - ohajskim Seagalom na vojnoj paradi u Beogradu

TKO O ČEMU ZEČEVI O JUNAŠTVU

Ivica Granic

NA NIŠANU SMO

Ovo je gospodin Miloradović, na njega nas je upozorio Kum Žoržo na X-u, inače je čovjek pomoćnik ministra odbrane Srbije, države koja je u posljednjih stotinjak godina izgubila sve ratove koje je vodila. Uključujući i onaj sa slovenskom vojskom jačine potpunog lovačkog društva.

Prijeti Miloradović na sve strane, zaboravio jadan onu staru mudrost kako 'babi nije mudro prijetiti velikim patlidžanom, možda je viđala i veći.'

RH UREDNO PLAĆA RATNU ODŠTETU ZBOG PRAVLJENJA
ZEČEVA OD SRBA U FAŠISTIČKOJ AGRESIJI NA HRVATSKU

Ivica Granic

SRBI ZADOVOLJNO 'TRLJAJU' RUKE

Cifre od kojih boli glava. SNV je samo do kolovoza 2025. godine iz državnog proračuna dobilo više od 22 milijuna eura, točnije 22.060.046 eura.

A lani su godinu zaključili s 19,7 milijuna eura iz državnog proračuna, piše Narod.hr.

Najviše novca isplaćeno im je od strane Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina. Novac je sjeo i od Stručne službe Savjeta za nacionalne manjine, te Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, kao i Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih.

Nema se što reći nego čestitati sposobnim i mudrim ljudima.

OVAKO JE POČELO

Ivica Granic

GODIŠNJICA SOTONSKOG MEMORANDUMA

Na današnji dan 1986. g. srpska intelektualna elita, okupljena u akademiji nauka i umetnosti, donijela je svoj memorandum kao strateški program srpske inteligencije.

Iza memoranduma su stajali akademici Pavle Ivić, Antonije Isaković, Dušan Kanazir, Mihajlo Marković, Miloš Macura, Dejan Medaković, Miroslav Pantić, Nikola Pantić, Ljubiša Rakić, Radovan Samardžić, Miomir Vukobratović, Vasilije Krestić, Ivan Maksimović, Kosta Mihajlović, Stojan Ćelić i Nikola Čobeljić.

Dokument je odredio smjer 'rešenja srpskog pitanja unutar SFR Jugoslavije', jasno progovarajući o mogućnosti da se ta državna zajednica raspadne i o potrebi da se Srbi odlučno pripreme za takvu situaciju.

Milošević je pobijedio protukandidata Dragišu Pavlovića, i tada počinje raspad Jugoslavije pod pritiskom srpskog nacionalizma, koji će nadalje sve

raditi da stvori veliku Srbiju. Ukratko, sve se odigravalo prema objavljenom Memorandumu SANU. Ovaj dokument bio je objavljen u javnosti preko novina 'Večernje novosti' u dva nastavka 24. i 25. rujna 1986., pod naslovom 'I AVNOJ je lažiran', a bio je praktički ideološka i politička podloga za svo zlo koje je nekoliko godina kasnije i uslijedilo.

Raspad te komunističke državne zajednice se i dogodio, Srbi su prošli kako su prošli unatoč željama i predviđanjima autora, nakon čega se jedan od njih, akademik Vasilije Krestić, krajem 2017. godine pravdao kako je dokument bio posve dovršen i lektoriran, ali da nikada nije donijeta službena odluka da ga se objavi, nego je akademik Jovan Đorđević svojom inicijativom predao dovršeni tekst novinaru 'Večernjih novosti'. Međutim, ostaje činjenica da se SANU od dokumenta nikada nije ogradila.

A mene interesira hoće li ekipa iz SDSS-a ili SNV-a na bilo koji način obilježiti ovu obljetnicu, nekim okruglim stolom, panelom, razgovorom. Prisjetiti se burnih historijskih vremena kada je dokument donesen, kako bi mlađe generacije Srba ipak izvukli određene zaključke, temeljem vrlo valjanim argumenata, kojih ima napretek.

Misli se na valjane, ispravne i utemeljene zaključke!

Jer ako zaključak nije valjan, tada on nije nužna posljedica premisa, odnosno, ne slijedi nužno iz istih, nevaljani zaključak sadrži neku logičku pogrešku.

Hoće se reći kako se uvijek može nastaviti na putu Memoranduma, ili Memoranduma II, što danas neki kolokvijalno nazivaju 'Srpski svet', a mogu se izvući i ispravni, valjani zaključci.

A kako kaže ona stara narodna, 'pameti i novaca nikada dosta'. A 'budala i krivih grana oduvijek je bilo, i biti će'.

SJEĆATE LI SE?

ANALITIČAR SE PRISJETIO KAKO JE POČEO RASPAD JUGOSLAVIJE: 'SADA JE NA DJELU MEMORANDUM SANU 2 ILI SRPSKI SVET'

Politički analitičar Ivica Granić prisjetio se donošenja Memoranduma SANU-a kao strateškog programa srpske inteligencije.

25.09.2025.

Foto: Paun Paunovic/CROPIX/Ivica Granić/Facebook

(...)

<https://direktno.hr/domovina/granic-se-prisjetio-sto-se-dogodilo-danasnji-dan-tada-pocinje-raspad-jugoslavije-380598/>

TAKO GAZDE KAŽU JER SU ORUŽANI DIO RATA IZGUBILI, A
SADA NEMA FRANJE

PREDSEDNIK SRBIJE

**Izvanredno obraćanje Vučića:
Hrvatska je prekinula dotok nafte.
Rafinerija može raditi do 1.
studenog**

Autor: N1 Srbija | 09. lis. 2025. 13:46 | REGIJA

Ivica Granic

Čovjek koji će zbog ljubavi prema Putinu uništiti vlastiti narod. Kad se sve zbroti i oduzme Hrvatska, koju opet napada, se više trudila oko te nesretne Srbije i njene opskrbe naftom od ovog klauna.

Ivica Granic objavljuje novi status.

KANISTER KAO REZIME DANAŠNJEG DANA

Ukratko, realno gledajući, Srbija se ovog jutra, ponovo, probudila pod sankcijama civiliziranog svijeta. Drugi put za vrijeme naših života.

Što god Srbi mislili o sebi, tipa nebeski narod, srpski svet i te fore, moraju znati da su u totalnoj komi, samo dno, kao i da je poražavajuće za jedno društvo da nakon 30 godina prva vijest dana bude 'uveli su nam sankcije'.

Sami ste tome krivi!

A šta kažu srbijanski mediji? Otprilike, gde si majko Rusijo, zašto si nas ostavila same, gole, bose i bez benzina? Glupo, već viđeno, preživakano, trebalo je izvući neke pouke iz ranijih pogrešaka.

Guske u magli za Srbe su proračunata, mirna i krajnje analitična stvorenja. Ne znam jeli ijedna država na kontinentu, osim Putinove i Lukašenkove prćije, bila ovako pod sankcijama. Sigurno je problem u svemiru, ovakva nepravda, uf... 🙄

I da, za sve su krivi komšije Hrvati.

Na koncu, imam ideju. Predlažem da sve one silne milijune proračunskih eura koje hrvatski Srbi povuku putem raznim igrokaza i parabola, temeljem zakonskih rješenja o pravima nacionalnih manjina naime, uplate svojima u Beograd. Da konačno i ta sredstva budu koliko - toliko pametno potrošena.

Ivica Granic

JAJARO SOROSEVSKA

Bez obzira što god radili ovih dana, i bez obzira koliko to važno bilo, ali jednostavno morate naći vremena i otići na srbijanske portale kako biste vidjeli cirkus od rasprava nakon što je objavljeno da bi 'ustaše mogle da preuzmu NIS'. Šok, nevjerica, teška panika.

Prije svega, nevjerovatno da 90 posto komentatora uopće ne zna da Srbija ne može prodati NIS Hrvatskoj, nego tek svoj paket dionica, koji je manjinski, dok je pojedinačno najveća ruska kompanija Gazprom Neft, kćerka

Gazproma, sa 44,9% dionica, dok Republika Srbija posjeduje tek 29,9% dionica, a ostatak je u vlasništvu malih dioničara. Ali, ni to nije najvažnije. Uvjeravam vas kako takav ćušpajz od komentara nikada ranije nigdje niste vidjeli.

Za sada moj favorit komentar broj jedan je ovaj: 'Замисли да ти купиш нафту коју је рафинисао неки католик? Па не иде, бре. ('zamisli da ti kupiš naftu koju je rafinisao neki katolik. Pa ne ide, bre').

Na drugom mjestu mi je ovaj:

'Kako da prodamo nekom ko nas je pobio milione. A i kakav kompleks da imamo od Hrvata? Gle ovo... Grand kafa, Smoki, Štark proizvodi, čokolade, napolitanke, Krem bananica, čokolada Najlepše želje, Dijamant ulje, margarin. Frikom sladoledi, smrznuti proizvodi. Jeste da marketi nisu naši, mislim u vlasništvu srpskih vlasnika, ali opet...!'

Konačno, i ovaj za broncu:

'A to što su nam klali decu u drugom svetskom ratu i što ih je stotine hiljada bilo na koncertu ustaškog pevača, to ništa. Jame, konc logori, milion mrtvih, logori za decu, srbosek, itd. A ti ako već hoćeš da njima prodaš prodaj im sopstvenu gospodju mamu jajaro sorosevska. Srpsko ste vi zuti pacovi vec rasprodali sve sto ste mogli od 2000 do 2012.'

Stay tuned 😊😊😊

PITANJE: SMIJE LI RH UOPĆE PRODAVATI NAFRU MAĐARSKOJ
AKO SE ZNA DA ONA IDE ZA SRBIJU?

Ivica Granic

SVAŠTA ČOVJEK PRONAĐE NA X-SVEMREŽJU.

Ovom genijalcu Vuku Dragoviću izvrsno je odgovorio 'Vuk83J' 🇷🇺.

'Majstore, Mađarska naftu dobiva preko Hrvatske. I oni su u istim govnama kao i vi. Cvile da im povećamo isporuku. Ukrajina će pobijediti u ratu s Rusima, i nema više Družbe. Što ste se družili družili. 😂 Jedini način da ruska nafta stigne u Europu je aviotankerima :))'

Stay tuned, i komična tragedija i tragična komedija se nastavlja.

Vukša Dragović ✓ · 11 h ∅ ⋮
Kao što rekoh...

Naftovod do Madjarske i
odjebati Hrvate u potpunosti.

Mađarski ministar spoljnih poslova: MOL će povećati isporuke nafte Srbiji nakon američkih sankcija NIS-u

BIZNIS | Autor: Nova.rs | 10. okt 2025 | 08:25

💬 53

↻ 11

❤ 209

📺 8K

MENI JE OVDJE PROBLEM ŠTO JE I TADA I DANAS RH IZDAŠNO
POMAGALA I POMAŽE I SPC I SVE ONE U RH KOJI SU NA STRANI
VELIKOSRPSKOG FAŠIZMA

TAJNI PLAN SPC-A: ŠKALJARSKI KLAN NABAVLJAO ORUŽJE ZA CRNOGORSKE IZBORE?

20. listopada 2025.

Tajne SKY poruke otkrivaju navodnu povezanost dijela Srpske pravoslavne crkve s mafijaškim klanovima i planove za nabavku oružja uoči izbora 2020. Prije nekoliko dana potpisnik ovih redaka imao je zanimljivo iskustvo sa žestokim srpskim radikalom, nakon što sam na facebooku objavio kako je dio SPC-a više teroristička organizacija, a manje kršćanska Crkva. Nakon vatrene inbox prepiske poslao sam mu dio tajno snimljene komunikacije koju je svojedobno ekskluzivno objavio crnogorski M-portal, radi se o 'razgovoru' između dvojice visokorangiranih pripadnika 'škaljarskog klana', Riste Mijanovića i Nikole Dedovića, vođene putem SKY aplikacije. Prepiska bez dvojbe ukazuje na izravnu povezanost vrha dijela SPC s tom mafijaškom organizacijom, naime radilo se o kupnji kalašnjikova. Iz jedne od desetina tajno snimljenih poruka jasno proizlazi kako je SPC s Klanom dogovarao kupnju automatskog naoružanja.

Tko su Kavčani i Škaljarci

Poslove s drogom i ostale visokoprofitne regionalne djelatnosti zadnjih godina gotovo su posve preuzela dva crnogorska mafijaška klan, 'Kavački' i 'Škaljarski' klan. Dobili su imena po prigradskim naseljima Kotora, Škaljari i Kavač, udaljeni jedan od drugoga tek nekoliko stotina metara zračne linije. Godinama su njihovi 'operativci' radili u mirnoj koegzistenciji, nakon čega su započeli međusobne likvidacije. Sukob, kome se ne nazire kraj, do sada je rezultirao s više desetaka likvidacija, što na Balkanu, a što diljem Europe. Ta dva ganga, osim geografskog podrijetla, karakteriziraju i čvrste obiteljske i

prijateljske veze, naravno i zajedničko kriminalno iskustvo. Do međusobnog rata došlo je nakon što je pripadnik klana, nezadovoljan brigom za sebe i svoje dok je bio na odsluženju robije, odlučio iz jednog stana u španjolskoj Valenciji ukrasti oko 200 kilograma kokaina.

Bratoubilački rat

Obzirom kako je ulična vrijednost ukradene robe prelazila desetke milijuna dolara takav potez se ne oprašta. Gang se najprije razdvojio na danas poznate ‘Škaljarce’ i ‘Kavčane’, nakon čega započinje brutalan bratoubilački rat. Na čelo ‘Kavačkog’ zasjeli su Slobodan Kaščelan i Radoje Zvicer, dok je vođenje ‘Škaljarskog’ preuzeo Kotoranin Jovica Vukotić, i to nakon likvidacije prijatelja i kuma Igora Dedovića u Ateni 19. siječnja 2020. godine. Klanovi raspolažu iznimnim financijskim sredstvima koja im pomažu pri regrutiranju novih članova. U policijskih spisima evidentirano je preko 200 članova ‘Škaljarskog’, te nešto je manje ‘Kavčana’, a na popisima se nerijetko nalaze i žene. Glavni biznis je šverc kokaina, a što se tiče hijerarhijske podjela unutar klana ona se striktno poštuje. Kotoranin Radoje Zvicer, osnivač i vođa ‘Kavačkog’ klana, svoj utjecaj kontinuirano širi na regiju, posebno na srpsku mafiju, naime poznato je kako je Veljku Belivuku, zvanom Velja Nevolja, pomogao pri preuzimanju vodstva nakon likvidacije Aleksandra Stankovića, zvanog Sale Mutavi, inače vođe navijača Partizana.

SPC i nabavka Kalašnjikova

Da se vratimo na ekskluzivno objavljeni dio komunikacije između dvojice visokorangiranih ‘Škaljara’, Riste Mijanovića i Nikole Dedovića. Naime, iz tajno praćene prepiske dvojice kriminalaca jasno proizlazi kako je sam vrh SPC od ‘Škaljara’ prije pet godina tražio nabavku stotinu automata kalašnjikov, i to neposredno prije parlamentarnih izbora u CG 2020. godine. Upravo ti izbori bili su ključni, krajnje neizvjesni, čak do te mjere da je bio važan svaki glas. DPS Mila Đukanovića za nekoliko je stotina glasova izgubila izbore, a vlast je preuzela koalicija ‘Za bolju Crnu Goru’. Ključni utjecaj na izborni rezultat imala je SPC na čijem se čelu tada nalazio mitropolit Crnogorsko – primorski, notorni Amfilohije Radović. U međuvremenu su abdicirali premijer Krivokapić, kao i premijer Dritan Abazović, slavenizirani Albanac, a danas je predsjednik države dr. Jakov Milatović, umjereno europski orijentirani političar, no vlast još uvijek obnaša u manjoj ili značajnijoj mjeri prosrpski orijentirana Vlada.

Oružje za rat

Govorimo dakle o situaciji kada vjerska zajednica ugovara nabavku veće količine naoružanja, ali ono što posebno brine je ne samo nabavka tog naoružanja, nego i ono što bi se dobro moralo istražiti, dakle iz kojih je razloga ugovarana tolika količina naoružanja, kao i za što je oružje trebalo biti korišteno. Iz poruka koje su tajne službe presrele proizlazi kako se dio SPC prije parlamentarnim izbora 2020. godine naoružavala, da je naoružanje

kupovala preko 'Škaljarskog' klana, i da se pripremala praktički za neki oblik građanskog rata, jasno u slučaju da izborni rezultat bude nepovoljan.

'Ove štiti NATO... Da im prebacimo... Brate, imamo naoružanja spremno, samo da se odluče. I kupimo... Dobro brate, kaže Mitar da imaju para... Samo da se donese, da se ušteka... Čim oni kupuju, možeš mislit. Neće živi izaći oni. Do kraja će ići, sigurno, a onda građanski... Rat... Teško, brate, Pljevlja, Bijelo polje, Rožaje, sve Srbi... Samo, sve da krenu nemaju đe... Država... Da, pale auta im'. Ovo je dio sablasnih poruka Mijanovića iz kojih se jasno vidi krvavi naum dijela SPC, kao i dijela njenih pristaša, za slučaj da im izborni rezultat ne bude odgovarao.

SPC kao paramilitarna organizacija

Osim toga, u drugim porukama Mijanović navodi i kako planiraju upade u velike trgovačke centre, koje nazivaju Mega marketima, s namjerom izazivanja kaosa. Crnogorski novinar i publicist Šeki Radončić komentirajući spomenute događaje za portal Radio Sarajevo je naglasio kako su 'svećenici SPC prešli put od poticatelja ratnih zločina do opasne paramilitarne organizacije'. 'Objavljena komunikacija nedvojbeno pokazuju da su svećenici SPC prešli put od inspiratora i poticatelja ratnih zločina na prostoru bivše Jugoslavije, do opasne paramilitarne organizacije koja sada naručuje, kupuje i dijeli duge cijevi, odnosno kalašnjikove, najučinkovitije oružje za masovna ubojstva i likvidacije. Što je još gore, ako su navodi točni, kalašnjikovi su naručeni i za likvidaciju pet tisuća crnogorskih policajaca, te izazivanje građanskog rata u Crnoj Gori', rekao je Radončić.

Trebaju li nas iznenaditi spomenuti događaji

Potpisnik ovih redaka, obzirom kako već dulji period prati rad SPC-a, nije nimalo iznenađen tvrdnjama kako je dio SPC pred crnogorske parlamentarne izbore 2020. godine kupovala znatne količine naoružanja, namijenjenog kriminalcima, čime bi, u slučaju neuspjeha na parlamentarnih izborima, trebao biti potaknut određen oblik građanskog rata. Čak dapače, prije bih mogao kazati kako bi me iznenadila tvrdnja da su namjeravali kupiti stotinu primjeraka Svetoga pisma a ne kalašnjikova. Ne samo u Crnoj Gori dio SPC svojom prirodom i svojim djelovanjem odavno nije kršćanska. Ona je, kako sami za sebe vole kazati, 'Svetosavska crkva', koja širi pseudo religiju, mračnjaštvo i agresiju što se očituje na najbrutalnije načine. Kršćanstvo i ekumenizam unutar dijela SPC više ne stanuju.

Poticatelji mržnje

Desetine puta se dio SPC-a proklamirao kao poticatelji genocida i zločina nad drugima i drugačijima, posebno prema Bošnjacima, a potporu, na žalost, i dalje imaju od mnoštva pseudoznanstvenika, kvazi akademika, kvazi novinara i tako dalje, koji nemaju praktički nikakav kredibilitet. Upravo su oni, u konkretnom slučaju, pomogli da se vjernici SPC-a ekstremno anticnogorski radikaliziraju, te konsolidiraju u svojevrsnu duhovnu diktaturu, koja pribjegava nasilju, ali i inteligentno usmjerenoj propagandi.

Rušenje državnog poretka

Nema sumnje kako je slučaj proizišao iz presretanja poruka između dvojice kriminalaca možda do sada najizravniji pokušaj zloknog i alarmantnog rušenje državnog poretka. Crne slutnje bi se obistinile bez ikakve sumnje da je rezultat parlamentarnih izbora bio nepovoljan za prosrpski blok. Dio SPC ne samo u Crnoj Gori odavno je izišao iz okvira religije, s time da se na tlu Crne Gore ponaša baš kao paramilitarna organizacija, koja će za ostvarenje svoje političke agende srpsko – ruskog svijeta koristiti i oružje. U daljnjem razvoju događaja može se očekivati otkrivanje novih okolnosti koji se tiču nekih novih parlamentarnih izbora, jer je jasno kako se dio SPC neće tako lako pomiriti sa eventualnim gubitkom nekih novih izbora.

Piše: Dr.sc. Ivica Granić

hrvatski-glasnik.com / Hrvatsko nebo

https://hrvatskonebo.org/2025/10/20/tajni-plan-spc-a-skaljarski-klan-nabavljao-oruzje-za-crnogorske-izbore/?fbclid=IwY2xjawNi-JtleHRuA2FlbQlXMQABHnzgqS1aRuV_gwzVEVmeqN9Q5390hXMIqh0iNAVfYgqaPA0GjILbVePznpQa_aem_I1gt505DkybM6w2i35pEoQ

GRANIĆ SJAJAN KAO I UVIJEK:
NISU JE PREDSTAVILI, SAMO SU OMOGUĆILI DA SE TO BOLJE
VIDI

Ivica Granić

HRVATSKI MEDIJI OPET KASNE

Ja bih rekao kako vas nisu predstavili, samo su omogućili da se to bolje vidi. Kada vam za 10 godina budu skenirali lice i kada budete ostavljali otiske prstiju na granici sa svim susjedina, čak i s Makedonijom ili Crnom Gorom, sjetite se da je to zato što su jedan Aleksandar, jedna Ana i gomile nesposobnih i pokvarenih poslušnika odlučili da su im ruski interesi važniji od vlastitih interesa. Pa sretno, srećno 😊

PREMIJERKA: STRANI MEDIJI SU ME PREDSTAVILI KAO BUDALU

**J. PEČARIĆ I Z. HODAK, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I
JASENOVAC / PROF. DR. SC. HRVOJE KLASIĆ, 2.
DIO“ DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**

SDSS I HDZ - IDEOLOŠKI PRIJATELJI

(PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 10.)

**„Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu
mjesecu.“**

(Siniša Glavašević, studeni 1991.)

„Pustite da prvo prođu Hrvati“

(Redar koloni Vlade u Vukovaru 2013.)

Izgleda da je Andrej Plenković napokon shvatio što je rekao i redar koloni
vlade 2013. pa sada poručuje:

‘BOLJE DVA PLAKATA NEGO DVIJE KOLONE’

<https://kamenjar.com/plenkovic-bolje-dva-plakata-nego-dvije-kolone/>

Čini mi se da je malo zakasnio. Ljudi više vjeruju Hrvatima nego onima koji
za sebe kažu da su Hrvati. To se vidi i iz pitanja koje Ivan Penava postavlja
Plenkoviću:

*„Što je teroristički čin nego ubojstvo 12 redarstvenika, napad na Škabrnju,
Petrinju, Vukovar...? Tko je od nalogodavaca odgovarao za taj teroristički
čin? To vas ne sekira? To vam nije problem, ali vam je Damir Markuš
problem? Zapitajte se malo i porazgovarajte sa savješću.*

*Poštovani predsjedniče Vlade, vi ste jako promijenili narativ, a pokušavate
promijeniti i povijest hrvatskog naroda. Nekada je u Hrvatskoj terorizam i
terorističke organizacija bio SDS, Vojislav Stanimirović i ta ekipa, a vi se ovih
dana jako trudite pokazati teroristima heroje, dragovoljce, ljude koji su po tri
puta ranjavani u Domovinskom ratu...”*

<https://kamenjar.com/penava-nekada-je-u-hrvatskoj-terorizam-i-teroristicka-organizacija-bio-sds-stanimirovic-i-ekipa-a-zahvaljujuci-plenkovicevoj-vladi-danas-se-tako-naziva-heroje-domovinskog-rata/>

A ako hoćete o napadima na HOS:

<https://narod.hr/hrvatska/milan-zanoski-svaki-napad-na-postrojbu-hos-a-je-napad-na-cijelu-hrvatsku-vojsku>

Istina to ne optužuje tolik Plenkovića koliko njegove poslušnike branitelje kojima su vrijednije kroasane koje je u vrijeme Domovinskog rata Plenković jeo u Parizu od života koje su na Oltar Domovine položili HOS-ovci.

O terorizmu, a zapravo o fašizmu pisao sam u prethodnom tekstu „FAŠISTI ILI TERORISTI (PADNE LI HOS I SVI OSTALI ĆE DOĆI NA RED, 9.)“ koji je objavljen je na portalu bezcenzure.hr:

<https://becenzure.hr/vlad/fasisti-ili-teroristi/> Nisam ni spomenuo da je Boris Dežulović bio i FAH IDIOT TJEDNA u zadnjem broju *Hrvatskog tjednika* misleći na ovaj tekst o ideološkoj povezanosti aktera 'priče' o terorizmu – o ideološkoj povezanosti SDSS-a i HDZ-a i njima bliskih pojedinaca, a Dežulović je kolumnist u Pupovčevim Novostima.

Meni su (profesionalna deformacija) uvijek zanimljiviji FAH IDIOTI koji su navodno znanstvenici. Tako je u istom broju fah idiot ponovno:

Hrvoje KLASIĆ, jugoslavenski povjesničar za zagrebačkome Filozofskom fakultetu:

'Hrvatska je ugled izgubila s Titom!'

HT: Kako ne, hrvatski se ugled prvo počeo srozavati sa smrću Špiljka, a onda se nepovratno strmoglavio kad je krepao jedan od 10 najvećih ratnih zločinaca u povijesti. Da nisu ugledni, ne bi ovaj historičar-alkemičar mogao bravare i opančare, ratne zločince, pretvarati u državnike.

Zadivljuje me inteligencija 'kolege' Klasića. I ja se volim hvaliti uspoređujući se s JB Titom. I JB Tito i ja smo među deset najboljih u svijetu. On među ubojicama, a ja po broju znanstvenih radova u matematičkim časopisima. Pametan kakav jest Klasić hvali JB Tita jer je deseti, a Slobodan Milošević tek trideseti. dok se Pavelić uopće nije ni plasirao na te liste. Pa kako da ne hvali JB Tita? DESETI je JB Tito! Bravo 'kolega'!

Za one kojima nije jasno zašto u *Hrvatskom tjedniku* smatraju Klasića alkemičarom. On je u tom tjedniku još 29. travnja 2021. bio:

FAH IDIOT TJEDNA

Hrvoje KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

'Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije

krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu'.

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Naravno to sam odmah komentirao tekstem:

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

U mojoj knjizi o sjajnoj mladoj povjesničarki dr. sc. Vlatki Vukelić često se spominje i Klasić. Zapravo ga ismijava kao povjesničara, a može se naći i među sudionicima *Porfirijeva kružoka u Zagrebu – Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Dejan Jović, pater Tvrtko Barun, Milorad Pupovac, Petar Kuzmić, Josipović, Villi Matula...*

Na 'crvenom' Sveučilištu u Zagrebu izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić poslije intervencije partijske organizacije grada Zagreba nije potvrđena za dekanicu na Fakultetu hrvatskih studija.

Naravno Klasić, koji je kako smo već vidjeli uz Goldsteina poznat i po 'istraživanjima' Jasenovca, nije se usudio izaći na dvoboj s Igorom Vukićem u povodu Vukićeve knjige već je stradala urednica Karolina Vidović Krišto što se usudila pozvati u emisiju tjednog znalca (Vukić) i nezalicu koji slično Goldsteinu izmišlja smiješne dokaze pa je eto čuven i kao alkemičar. Goldstein je po jednom takvom 'dokazu' i nazvan Ivo Drobilica. Tako je prije nekoliko dana predstavljena knjiga dvojice doktora znanosti N. Banića i M. Koića *JASENOVAČKI POPIS – LAŽNE ŽRTVE*. Prepuna dvorana Doma specijalne policije a s

vi nazočni su se valjali od smijeha na spomen Iva i njegove drobilice po kojoj je dobio ime. Istinski eksperti u računarstvu su proučavali popis i uspoređivali ih s drugim popisima i objavili na stotine tekstova ukazujući koliko je lažnih imena na tom popisu. 'Stručnjaci' koje plaćaju ovakve vlasti shvatili su da trebaju ukloniti samo jedno ime na koje su im ukazali doktori znanosti Banić i Koić.

Zašto?

Pa vlast ih plaća a dotičnoj žrtvi u logoru Jasenovac na sprovodu je bio Predsjednik Vlade.

Ostalim sličnim 'žrtvama' Plenković nije bio na sprovodu pa su i dalje na tom popisu koji sam odavno nazvao: „velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića“!

Naravno, u gore spomenutom Porfirijevom Kružoku nema HDZ-ovaca. Njihov doprinos SPC je poznat, pa bi bilo očito da ih se veže izravno za 'Srpski svet'. Zato je poveznica HDZ-a i SSDS-a 'zvezda petokraka' za koju se zajednički bore svim silama. Njihova 'zvezda' nasuprot HRVATSKOG pozdrava ZDS. A na to ih podsjećaju oni kojih su se u ratu najviše bojali – HOS-ovci. Kakav je npr. bio Crvenkapa i 'HOS-ova štafeta smrti' (vidjeti Priloge).

Zato i HDZ i SDSS napada HOS-ovce, a izdašno financira Pupovčeve Srbe, a ne Srbe koji su slično HOS-u branili RH:

<https://narod.hr/hrvatska/pogledajte-kako-su-kroz-godine-bujale-isplate-pupovcevom-snv-u-iz-drzavnog-proracuna>

Ne treba pripisivati samo Srbima umješnost kada su uspjeli stvoriti koaliciju SDSS – nasljednicu stranke koja je sudjelovala u fašističkoj agresiji na Hrvatsku i stranke koju je stvorio HRVATSKI predsjednik koji je od njihove vojske napravio zečeve. Uvijek treba imati na umu da su ti 'zečevi' bili vojska svjetskih moćnika koji su bili i ostali protivnicu neovisne Hrvatske. Može biti ali Srpska Hrvatska. A to srpske sluge u RH dobro razumiju.

Još u knjizi *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. Koja sadrži moje tekstove iz prethodnog razdoblja objavo sam tekst o promjeni HDZ-a: *Detuđmanizacija i HDZ*. Sanader, Kosor i sada Plenković uspjeli su dovesti Hrvatsku u poziciju da je vlast ipak podobna svjetskim moćnicima koji nisu željeli Hrvatsku. Na vlasti je Srpsko-hrvatska koalicija sastavljena od onih koji su bili protiv Hrvatske pa je glavni čovjek te koalicije Pupovac i onih koji su zbog raznih razloga prihvatili ulogu srpskog slugu i ispunjavaju sve što Pupovac traži od njih.

Danas imaju i Memorandum 2. SANU kao putokaz koji im je pokazao da rat nastave „Borbom simbola“. Na jednoj strani ZVEZDA PETOKRAKA (zapravo i kokarda), a na drugoj ZDS.

Zato sam još 7. 12. 2016., ako ne i ranije pisao:

ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Tekst je dan u više mojih knjiga. A prije tri godine i:

KONAČNA POMIRBA DJECE PARTIZANA I ČETNIKA

<https://bezccenzure.hr/vlad/konacna-pomirba-djece-partizana-i-cetnika/>

Pomirili se jesu, zajedno jesu, ali bez pobjede ZVEZDE nisu sigurni u konačnu pobjedu. Ipak i u HDZ-u imate čudnih osoba koji još uvijek vjeruju da je to Tuđmanova stranka, pa moraju biti oprezní, zar ne?

Zapravo su stalno su u strahu koliko takvih ima u HDZ-u i tko je takav.

Kako su i laži o logoru Jasenovac (u kojima su važni i Ivo Drobilica i Klasić) itekako i dalje važne u Beogradu su se zabrinuli kada se pojavila moja knjiga: *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472. Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-zacip.pdf>

Uplašili su se da nas ne financira Vlast, pa se o toj knjizi diskutiralo na televiziji u Beogradu (u RH ionako tako nešto ne smiju ni spomenuti).

Naravno ja sam im se narugao knjigom:

J. Pečarić, *Hrvatski 'ludak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com, 2023:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Ja sam poslao obavijest s linkom knjigu ravnatelju njihovog povijesnog instituta, a ministar Grlić Radman svom kolegi ministru iz Vlade TS koji su sudjelovali u emisiji.

Odgovore nisam dobio.

Možda sam bio nepristojan pa sam usporedio moj znanstveni opus i opus cijelog tog njihovog instituta na svjetskoj bazi Scopus i ispostavilo se da ja tamo imam skoro 11 PUTA više radova nego cijeli taj Institut. A ja sam im 'ludak' a oni su znanstvenici.

Naravno bio sam pokvaren jer sam znao kakvi su kod nas u tom pogledu Ivo Drobilica, Klasić, Josipović i sl. pa sa unaprijed znao što će Scopus pokazati.

Zapravo umjesto znanošću oni proizvode lažnu znanost slično s 'istoričarima' u RH. To je u Srbiji dovedeno na visoku razinu i o jednoj takvoj stvari nedavno je u 'Bujici' govorio saborski zastupnik Stipo Mlinarić kada je Centar dr. Ivana Šretera na čijem je on čelu podigao osmu kaznenu prijavu zbog "Operacije Vukovar".

Prvo su ga napali iz HDZ-a i drugi iz RH, ali odmah i mediji u Srbiji:

‘NOVI USTAŠKI PLAN HRVATSKE’: SRPSKI MEDIJI U HAJCI ZBOG MLINARIĆEVE KAZNENE PRIJAVE

<https://narod.hr/svijet/novi-ustaski-plan-hrvatske-srpski-mediji-u-hajci-zbog-mlinariceve-kaznene-prijave>

Tekst dajem u Prilozima.

Na žalost teško je naći i na Internetu ono što je ispričao Mlinarić kod Bujanca.

Upozorio je koliko su Srbi još kod pada Vukovara znali da im je važno očuvati 'zvezdu petokraku' i JNA pa su snimali onu čuvenu scenu kada četnici pjevaju Slobodanu da im pošalje salate jer „*Bit će mesa klat ćemo Hrvate*“. Scenu su snimali ČETIRI puta i pazili da se na njoj ne pojavi 'zvezda petokraka'!

Vjerovali ili ne.

Nitko nije sudio onima koji su predvodili fašističku agresiju na RH: Vrh JNA. Tek danas se spominje napad terorista, što sam ja govorio u vrijeme snimanja filma „Oluja“ računajući da će u SAD-u prije shvatiti o čemu se ovdje radi kada koristim riječ terorizam, mada sam mnogo prije toga uvijek tvrdio da se radi o fašističkoj agresiji.

Zasluge Mlinarića i DP za to su velike, pa završimo ovaj tekst riječima Šilje sa portala hrvatsko.nebo:

Dodamo li svemu tomu za Plenkovića vrlo neugodan sukob s DP-om (Penava, Mlinarić...) u pogledu obilježavanja Dana sjećanja, koji će epilog imati sljedeće subote, 18. studenoga, u Vukovaru, među tisućama bivših branitelja i ostalih domoljuba koji već dugo nisu nimalo oduševljeni Plenkovićevim odnosom prema hrvatstvu, Domovinskom ratu, četništvu, srbijanskom agresoru i procesuiranju ratnih zločinaca, zaokružili smo sliku. U toj slici, Plenković sve više sliči na plivača u nemirnim vodama koji sve češće gubi živce, koji se smušeno batrga, no koji dosljedno sprječava priznati ikakvu i ičiju krivnju za tolike dosad razotkrivene skandale, afere i očite zloporabe i nezakonitosti. I koji nastoji spriječiti i smjenjivanja i ostavke. Sve do danas, kada je po hitnom postupku 'smijenio' ministra Banožića – kao da on ministre može samo tako smjenjivati (zna se tko ih je izabrao – naime Sabor). No, bilo kako bilo, Plenković je danas načinio presedan: smijenio je ministra Banožića ne čekajući da se oporavi ni da se službeno rasvijetle sve činjenice povezane s jutrošnjom prometnom nesrećom. Što samo pokazuje da je i sam shvatio kako je 'vrag odnio šalu'. Tako neugodne situacije u kojima je fizički stradala samo poneka osoba često su 'jače' od onih situacija u kojima su – na manje 'opipljiv', na manje bolan ili zoran, a na više posredan način – veliku štetu pretrpjeli mnogi, a i čitav narod i njegova država.

U roku od nekoliko mjeseci

Plenković je, otkako je na vlasti, postupno neutralizirao čitave sustave etičke, političke, nadzorne, inspeksijske, pravosudne i kaznene odgovornosti. Hrvatska država postajala je skupa s većinom naroda entitet bez imuniteta, izložena svakovrsnim skorojevićima, uzurpatorima, nasilnicima, muljatorima i grabežljivcima, svedena na 'Eldorado', po čijoj imovini i zakonima i snagama reda gaze 'besprizorni' tipovi i tipice, od Daličke do mnogo sitnijih pohlepnika. Pa ipak, kada se činilo da takvo stanje Plenković uspješno održava, opravdava ili tolerira, najnoviji događaji koji su se – poput udaraca Sudbine – sručili na njegove ministre i na njega čini se da bi mogli čitavo tako uspostavljeno Plenkovićevo 'carstvo' ne samo narušiti, nego i srušiti. Sada je

samo pitanje hoće li se to dogoditi u roku od nekoliko dana ili, vjerojatnije, nekoliko mjeseci.

<https://hrvatskonebo.org/2023/11/11/siljo-narusava-li-se-iznenada-i-rusi-plenkovicevo-carstvo/>

Josip Pečarić

PANIKA ZBOG PROJEKTA 'SNOVI'

Poslije Budaletine javio se i Viktor Ivančić koji je sada kolumnist lista Srpske nacionalne manjine u RH "Novosti".

Da one nacionalne manjine čiji su sunarodnjaci izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku, koja je prethodno bila razoružana. Bila je razoružana jer oni moćnici koji su ih podržavali znali su kako Srbi nikada nisu dobili neki rat koji su sami vodili, i u takvi ratovi su se završavali "bežanijama".

Znamo da i takva Hrvatska bez oružja uspjela se obraniti od te fašističke agresije i natjerat Srbe u ono što jedino znaju – u novu "bežaniju". To je najbolje opisao onaj koji ih je poveo u agresije Slobodan Milošević proglašivši srpsku hrabru vojsku vojskom zečeva. Naravno ima Hrvata koji nikada nisu željeli nezavisnu Hrvatsku pa su se nadali da će razoružana Hrvatska izgubiti, a kad nije ili su izravno kolumnisti u takvim novinama kakve su Novosti ili pišu za druge novine u RH koje nisu hrvatske. To im je omogućeno jer su svjetski moćnici koji nisu željeli nezavisnu Hrvatsku uspjeli slične političare dovesti na vlast pa im je i jest zadaća da ostvare Srpsku Hrvatsku, kad već nisu uspjeli u zamisli o očuvanju Srboslavije, tj. Kako je davno Tanja Torbarina konstatirala Jugoslaviju kao najveću moguću Veliku Srbiju. Takve ljude je dano opisao kineski filozof i ratnik Sun Tzu sa samo dvije riječi – najogavniji ljudi.

Zato se moglo i očekivati da će se se poslije Budaletine javiti i netko iz „Novosti“.

I doista javio se Viktor Ivančić. . I još u tekstu citira Budaletinu. Meni je tekst toliko zabavan, jer kao ruga se a plače nad sudbinom jer očekuje da neće katedre za povijest Filozofskih fakulteta u RH u skoroj budućnosti biti prepune 'istoričara', tj. raznih Drobilica (pardon Goldsteina), Jakovina, Markovina, Klasića... Da ni u medijima ih neće biti. A hoće li država moći i dalje davati silne novce novinama u kojima radi Ivančić. On spominje 'garnituru renomiranih desničara i konzervativaca, u rasponu od ANTE NAZORA do VLADIMIRA GEIGERA, od DAVORA MARIJANA do MARIJA JAREBA'.

A kad se vidi da su ova četvorica dio Projekta SNOVI jasno je da ih mora plašiti kad samo pomisle da će oni imati više mogućnosti za svoj znanstveni rad, jer oni su doista znanstvenici za razliku od 'istoričara' koji su obični politički aktivisti.

Pa i nedavno je jedan takav rad Vladimira Geigera doveo do ostavke ravnatelja JUSP Jasenovac. O tome pogledajte knjigu:

J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>

Koliko li je samo Geiger članaka napisao i Ivi Drobilici. Tako sam i nedavno na facebooku stavio njegov najnoviji osvrt na knjigu Ive Drobilice:

https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/dr-geiger-o-knjizi-ive-goldsteina-povijest-bez-fusnota/?fbclid=IwY2xjawGikDtleHRuA2FlbQIxMQABHVHm3tKpEP7AaQt-Q8FGBt3zkBqXK1Ms-wUyb_1B-IO6816jmYN1v_3XjQ_aem_kat2QNNG8ueO9EwUaw4CMw

Pogledajte

„Počelo je tako što je Goldstein u tjedniku Globus od 5. svibnja 2018. iznio tvrdnju kojom je objasnio što se dogodilo s mnogobrojnim leševima – a prema njemu, riječ je o najmanje **90.000 do 100.000 žrtava** logora Jasenovac:

„Na samom kraju rata, početkom travnja 1945., vratilo se nekoliko najviđenijih jasenovačkih koljača nakon dvije-dvije i pol godine u Jasenovac, jer su znali točno pozicije masovnih grobnica. Zapovijed je glasila da se ‘tragovi grobova imaju uništiti po svaku cijenu’. [...] iz [Njemačkog] Reicha su dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa. [...]”³³

Nakon zagrijavanja u Globusu Goldstein se posebno snažno raspištoljio 17. lipnja 2018. na Hrvatskoj televiziji, u emisiji Nedjeljom u 2, kad je izjavio:

„[Miroslav] Filipović Majstorović [...] je najbolje znao te grobnice. On je išao u Chelmno, kod nacista se instruirati kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti. [...] Drugim dijelom su, kosti, koje su našli, od nosno iskopali [u Jasenovcu], uništavali u tim strojevima.”³⁴

A nakon tih konfabulacija, Goldstein u svojoj knjizi Jasenovac – kao što je poznato i kao što sam već pisao – spomenuti stroj za drobljenje kostiju uopćenije spomenuo. Jasno da nije spomenuo da je ustaški časnik Filipović Majstorović otišao na instrukcije u njemački logor Chelmno, niti je spomenuo da su ustaše takve strojeve dovezli u Jasenovac, jer je sve prethodno što je Goldstein izjavio u Globusu i na Hrvatskoj televiziji šarlatanska izmišljotina, laž, nešto čega bi se (valjda?) trebao sramiti bilo koji razuman i pošten čovjek, a kamoli ne redovni sveučilišni profesor.

U ljeto 2021. u *Jerusalem Postu* objavljen je tekst u kojem je Goldstein izvrnut kritici (kao autor potpisan je David Goldman, što je očito izmišljeni identitet). U tom je tekstu, pored ostaloga, spomenuta i Goldsteinova izmišljotina o stroju za drobljenje kostiju koji su ustaše na kraju rata dopremili u logor Jasenovac. Tada je Goldstein za Večernji list među ostalim „objasnio”

„[...] kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu opće poznate ‘Akcije 1005’, a ustaše su, to nije nikakva tajna, i u tom pogledu usko surađivali su [sic!] nacistima.”³⁵

Razumljivo, Goldstein je time objasnio isključivo s kojom lakoćom može lagati. Nije on u Nedjeljom u 2 iznio „tezu” da su leševi u Jasenovcu

uništavani spravom za mljevenje kostiju, nego je to iznio kao činjenicu, kao što je vidljivo iz prethodno navedenog citata.

Na ovome mjestu ipak moram otići u digresiju. Kao što sam naveo, u ljeto 2021. po hrvatskim medijima širila se vijest o Goldmanu i Goldsteinu, Jerusalem Postu i drobilici. Ako nešto nisam propustio, u cijeloj toj medijskoj oluji u čaši vode ipak nisam primijetio da su o svemu tome nešto napisali Vlado Vurušić i Robert Bajruši, novinari Jutarnjega lista. Ili pak književnik Miljenko Jergović. Spomenuti, uvijek kao seoski bubnjari spremni staviti se na raspolaganje širenju ili obrani Goldstein-Agitpropa, odjednom su zašutjeli kad se povuklo pitanje drobilice koju je izmislio Goldstein.

A onda će doći dr. Mataušić (s dr. Bućin), pa će pravednički zaključiti da nisam Goldsteinu u stanju naći pogrešku, nego mu ispravljam zareze. Ja bih dr. Mataušić s dr. Bućin ljubazno preporučio da s Goldsteinom odu u ekspediciju u Lonjsko polje, možda negdje nalete na tu drobilicu koju su ustaše donijeli iz Njemačke. U međuvremenu, jasno, Goldstein ne posustaje, pa i u ovoj knjizi, kao vrhunski alkemičar hrvatske historiografije, ono što mu se oko ostataka žrtava Jasenovac hoće, napastuje u težnji da to pretvori u činjenice:

„[...] U dijelu sonde iskopanih sredinom šezdesetih godina pored tragova paljevine nađeni su i komadići kostiju, što ukazuje na to da su se kosti, osim što su se spaljivale, i sustavno usitnjavale, jer ih se nije moglo posve uništiti vatrom. [...] Opisana metoda uništavanja tragova zločina istovjetna je praksi razvijenoj u logoru smrti u Chelmnu, u sklopu 'Akcije 1005', u kojoj su od 1942. sustavno uništavani tragovi nacističkih zločina u okupiranoj Poljskoj, SSSR-u, pa čak i u Srbiji. Moguće je procijeniti broj spaljenih leševa na temelju primjera u logoru smrti Belžec: kapacitet jedne tamošnje lomače, na kojoj je radilo 300 zatočenika, bio je 2000 leševa u 24 sata, potom je napravljena još jedna, što znači da se u Belžecu moglo spaliti 4000 leševa dnevno. Ako su slično radili u Jasenovcu na četiri tamošnje lomače (toliko ih spominje Berger) moglo se spaliti dvostruko više leševa. Dakle, broj spaljenih leševa mogao bi se brojiti u tisućama.”³⁶

A i ostali spomenuti su se u svom radu itekako zamjerili srpskim slugama ili po Sun Tzuiu najogavnijim ljudima.

Da za razliku od 'istoričara' Ivančić spominje povjesničare i tvrdi kao i Budaletina da oni dominiraju hrvatskom povijesti. Naravno, tako mora biti, tj. i država ne bi smjela financirati one koji zastupaju jugo-komunističku ili srpsku paradigmu u hrvatskoj povijesti, koji moraju govoriti i pisati tako jer su naučili da u komunizmu mogu postojati samo 'istoričari' koji pišu po poznatoj činjenici da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI. A to je nemoguće među Hrvatima sprovesti ako se ne zabrani ISTINA.

Davno sam tvrdio da poznate Miloševićeve riječi SRBI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU treba tumačiti suprotno jer to je točno za Hrvate: HRVATI SU POBJEDNICI U RATU, A GUBITNICI U MIRU. Zato imamo ovakvu državu gdje 'povjesničare' i ovakav povijesni projekt financira poduzetnik (Roglić), a Drobilici, Jakovini, Markovini, Klasići i sličnine financira i država a i oni koji su protiv nezavisne Hrvatske, pa su i stalno su na svim glavnim medijima. Zna li za onu židovsku kletvu: IMA PA NEIMAO! Da i Budaletina i Ivančić i mnogi drugi zato strahuju, pa ih treba žaliti. Jer biti – kako ih je Sun Tzuu nazvao – najogavnijim ljudima – je takvo da se oni gade i onima za čije interese rade.

Zato je zabavno čitati njihove tekstove sada kada su očito u strahu da će izgubiti sve što su svojim lažima stekli. Kada se rugaju lako je vidjeti da plaću, kad nešto tvrde lako je vidjeti da je to neistina. Kad ih tako čitate vidjet ćete da oni zaista precizno pokazuju kakva bi RH trebala biti.

Da čitajući tako nije samo zabavno čitati njihove tekstove već i korisno jer pokazuje kakvu vlast mi imamo koja im je takvo djelovanje omogućila.

Zato čitajte Ivančića (s podsmjehom):

UVREDE & PODMETANJA

15/11/2024

MOKRI SNOVI

PIŠE Viktor Ivančić

Ako je komunizam crknuo prije tri i pol decenije, nije li možda Branko Roglić taj koji ga – upuštajući se u novi sveti rat protiv utvare – "vječno ostavlja na vlasti"? I ako jest, zašto to radi? Zbog čega "jedan od najbogatijih Hrvata" svoj predsmrtni život posvećuje borbi protiv posmrtnog djelovanja komunizma?

<https://www.portalnovosti.com/mokri-snovi>

Ostatak života posvetit ću domovini – svečano kaže BRANKO ROGLIĆ, vlasnik Orbico grupe i "jedan od najbogatijih Hrvata", u Večernjem listu. "Nemoj, molim te!" panično kaže Domovina u prvome pasusu ovoga teksta.

Samo što ovaj potpisnik, jasna stvar, ne raspolaže dovoljnom količinom mašte da Domovinu spasi od ljubavi kojom je Branko Roglić namjerava obasuti. Prema najavi, zagrlit će je toliko snažno da bi joj mogao zgužvati pluća, skrekati rebra i destruirati ključne dijelove kraljeznice. Jedina nada za Domovinu leži u činjenici da je "jedan od najbogatijih Hrvata" već čovjek u

ozbiljnim godinama, pa "ostatak života" kroz koji bi trebala trpjeti izljeve njegovih emocija možda neće trajati fatalno dugo.

Domovina u zagrljaju poduzetnika – Branko Roglić (FOTO Slavko Midžor/PIXSELL)

Poduzetnik je svoj zavjet isporučio prilikom najave projekta dovrtljiva naziva SNOVI (Sučeljavanje, Naobrazba, Ovladavanje, Vrednovanje, Identitet), kroz koji će financirati četrdeset i osam hrvatskih historičara, a ovi će svojim istraživanjima i publiciranim radovima stvarati "sintezu o hrvatskoj povijesti 20. stoljeća". "Dosta je bilo laži", entuzijastično poručuje mecena, treba iskorijeniti pogubno "binarno sagledavanje" nacionalne historije, njegova garda eksperata objavljivat će samo ono "sto posto provjereno". "Prošlošću za budućnost!" glasi parola na mrežnoj stranici projekta.

Ukratko, SNOVI će nam donijeti hrvatsku povijesnu realnost; SNOVI će osigurati stvarnu sliku novije nacionalne prošlosti, lišavajući nas halucinacija, buncanja i noćnih mora koje su isključivo lijevoga porijekla, tvrdi dobročinitelj. Stoga je okupio garnituru renomiranih desničara i konzervativaca, u rasponu od ANTE NAZORA do VLADIMIRA GEIGERA, od DAVORA MARIJANA do MARIJA JAREBA, kao jamstvo da će se odvažno kročiti ideološkom stazom što je utrta još početkom devedesetih, onim slavnim rušenjem više od tri tisuće partizanskih spomenika i usplamtjelom antikomunističkom strašću koja do danas karakterizira njihovu stručnost. "Nećemo dopustiti da nam prošlost kroje ostaci prošlosti!" – ne glasi parola na mrežnoj stranici projekta SNOVI, ali se podrazumijeva.

Učini li vam se da je stvar u konceptualnom smislu prilično debilna, bit ćete u pravu. Tim više što mobilizirana ekspertna trupa ionako već uvelike proizvodi službenu verziju povijesti, zauzimajući pritom najvažnije pozicije na fakultetima, u institutima i na stranicama školskih udžbenika. JURICA PAVIČIĆ u Jutarnjem listu ispravno zaključuje da "ljudi koje će Roglić dodatno financirati već jesu hrvatska historiografija", da "svi ti ljudi već primaju plaću za posao koji im Roglić plaća" i da će, shodno tome, preko njegova ingenioznog projekta "službena akademska zajednica, država i krupni poduzetnik udružiti snage ne bi li dvostruko blindirali novu Istinu".

Zato je korisnije usmjeriti pažnju na motivaciju dobrotvora. "Nadam se da ćemo ovim znanstvenim pristupom pridonijeti čišćenju od komunističkih i svih laži koje opterećuju odnose među ljudima", kaže Branko Roglić za Slobodnu Dalmaciju, a da se ne bi pomislilo kako su "sve laži" jednako pogubne kao i one "komunističke", odmah se nadopunjuje: "Komunizam je iza sebe ostavio strašne laži, imao je strašnu propagandu koju je stvarao kao da će vječno ostati na vlasti. Komunizam i komunističke laži umnogome su zamrsile odnose među narodima."

I sada će SNOVI, dakako, te odnose razmrsiti, rasteretit će ljude i narode, jer je omiljeni hrvatski bogataš odlučio svoj životni preostatak i nešto sredstava s bankovnog računa "posvetiti domovini". Lijepo. Trideset i pet godina nakon kraha komunističkog režima, društveno odgovorni poduzetnik spašava Hrvatsku od komunističke pošasti. Čovjek se, logično, pita: ako je komunizam crknuo prije tri i pol decenije, nije li možda Branko Roglić taj koji ga – upuštajući se u sveti rat protiv utvare – "vječno ostavlja na vlasti"? I ako jest, zašto to radi? Zbog čega "jedan od najbogatijih Hrvata" svoj predbitni život posvećuje borbi protiv posmrtnog djelovanja komunizma?

Zbog domovine, glasi službeni odgovor. Njegovi istupi upućuju tek na to da je dekomunizacija Hrvatske na historiografskom planu zadaća od povijesne važnosti. Takvi su to SNOVI: dominira predodžba domovine kao cvjetnog polja, šarene livade pod čijom se humusnom površinom nalazi bezbroj nagaznih mina što ih je iza sebe ostavio bivši zločinački režim, pa su Roglić i njegova hrabra povjesničarska brigada odlučili prionuti čišćenju terena. Svako toliko netko će pogrešno zakoračiti i odletjeti u pizdu materinu zbog detonacije komunističkog zla, ali što se može, valja neustrašivo gurati naprijed, do konačne pobjede.

Prva garnitura barjaktara postkomunističkog antikomunizma tako je, za određenu svotu živog novca, proširila članstvo, mada se i dosad te časne čeljadi namnožilo preko svake mjere, od IVANA ARALICE u ranijoj do MIRJANE KASAPOVIĆ u poznijoj fazi hrvatske državotvorne tralalajke. Ne uspjevši se probiti snagom intelekta ili akademskim statusom, Roglić je naposljetku platio ulaznicu, iako je već duže vrijeme odan križarskoj borbi, upražnjavajući logički neizdrživi, ali unutar kluba obvezujući misaoni

manevar – da davno propali poredak osuđuje za sve trenutačne nevolje i društvene devijacije.

Prije neku godinu, na primjer, u televizijskoj emisiji ALEKSANDRA STANKOVIĆA fenomen raširene korupcije objasnio je ovako: "Od malih nogu treba učiti djecu poštenju. Kod nas to nije bio slučaj, jer smo imali socijalizam. On je potpuno izopačio razmišljanja ljudi." Istom prilikom dodao je da su glavni akteri pljačkaške privatizacije "bili ljudi sa socijalističkim *mindsetom*".

Premda ga žustro olajava kada pokušava objasniti kako će funkcionirati SNOVI, donator desničarske historiografije prakticira "binarno sagledavanje" tekuće zbilje: postoji organska veza između socijalizma i nemorala, za razliku od kapitalizma, s kojim stvari stoje obrnuto; nepoštenje je dakle socijalistički proizvod, dok su kapitalizam i slobodno tržište valjda generatori čestitosti; svaka kapitalistička svinjarija utoliko ima jasno socijalističko izvoriste... To što je socijalizam pretvoren u razvaline prije punih trideset i pet godina, Roglića ne opterećuje, jer on njeguje arheološki pristup analizi sadašnjosti.

A onda je na red došla prošlost, pod geslom "prošlošću za budućnost", odnosno za Domovinu, kojoj će "jedan od najbogatijih Hrvata" pokloniti svoju starost i očistiti je od "komunističkih laži". Domovinu nitko ne pita za mišljenje dok stenje u zagrljaju ambicioznog zaštitnika. Pa evo, dajmo joj ovdje priliku:

"Poštovani gospodine Rogliću,

najljepše vas molim da ostatak svoga života – za koji želim da potraje što duže – posvetite nečemu drugom, a ne meni. Preporučujem vezenje ili filateliju.

Još bih vam i oprostila prepotentnu gestu kojom mi udjeljujete svoje cijenjeno skrbništvo, smatrajući da bih ja trebala biti nekakav antikomunistički brlog dizajniran po vašoj mjeri. Čim hrvatski kapitalist i trgovački špekulant vašega profila objavi da radi u interesu hrvatskoga naroda i hrvatske domovine, uhvati me gorki smijeh. Kakva lakrdija!

Svaki vaš potplaćeni radnik, svaka izraubovana čistačica u vašim uredima, svaki vozač dizalice u vašem skladištu, važniji mi je od stotinu gnjavatora poput vas, gospodine Rogliću, jer takvi za mene čine neusporedivo više od onih koji ih sistematski cijede, a pritom smatraju kako im broj nula na bankovnome kontu daje pravo da se proglašavaju prorocima i uzimaju me u lažnu zaštitu.

Sve bih to ipak zanemarila, kažem, ali jednu vam stvar ne mogu oprostiti: nakupili ste toliko godina u kostima, a još niste naučili da postoji razlika između patriotskog i idiotskog.

Zauvijek vaša,
Domovina"

ZABORAVILI DA SU U DOMOVINSKOM RATU OD FAŠISTIČKIH AGRESORA POSTALI ZEČEVI

„Još sam zahvalniji **Tuđmanu** i Hrvatskoj vojsci koja je, bez ičije stvarne pomoći i podrške, izvojevala vojnu i diplomatsku pobjedu nad okupatorom te smo sami oslobodili svoju zemlju.“

LIJEVOM NAŠOM

NA RUBU SMO TREĆEG SVJETSKOG RATA: MILANOVIĆ SIPA FLOSKULE, A JUGOFILI I ANTIFE UZALUD GANJAJU USTAŠE

ZVONIMIR HODAK

Prošla godina polako pada u zaborav. Međutim, američko-rusko-ukrajinski pregovori o uspostavi mira upozoravaju.

12.01.2026.

Unatoč zaklinjanju čelnika EU-a da je u Ukrajini moguć samo "pravedan" mir, postaje jasno da će Ukrajina ipak trajno izgubiti dio svog teritorija u korist Rusije jer ga u četiri godine rata nije uspjela osloboditi. Ukrajina je teritorijem i stanovništvom velika europska država, ali, unatoč svesrdnoj i svekolikoj višegodišnjoj pomoći država EU-a i SAD-a, nije se uspjela, u srazu s ruskim međvjedom, oduprijeti i povratiti zauzeti teritorij. Kad o tome mislim još sam zahvalniji **Tuđmanu** i Hrvatskoj vojsci koja je, bez ičije stvarne pomoći i podrške, izvojevala vojnu i diplomatsku pobjedu nad okupatorom te smo sami oslobodili svoju zemlju.

Kad se jednoj velikoj Ukrajini mogla dogoditi takva tragična sudbina, koliko tek tzv. "male države" i "mali narodi" moraju stalno biti na oprezu i nikada, ali baš nikada, ne smiju se uspavati. Nema tih povelja i deklaracija UN-a, tih zaklinjanja na tekstove međunarodnih konvencija kao ni izjava političkih čelnika koje mogu "malima" jamčiti miran san.

Tu vrijedi samo ona: "Uzdaj se u se i u svoje kljuse!" Zato sve zamjerke koje predsjednik **Milanović** stalno pomalo sipa prema modernizaciji našeg naoružanja nisu ništa drugo nego nerazumijevanje i floskule. Nama, da bismo održali život u miru, treba jaka i snažno naoružana obrana. Još su stari Latini govorili: "Si vis pacem, para bellum" iliti "Ako hoćeš mir, pripremaj se za rat!".

FOTO: HINA/Denis Cerić

Sve je u rukama Amerike, Rusije i Kine

Problem je ako se ujutro probudiš i pogledaš kroz prozor. Kad ispod prozora marširaju neke nove uniforme, a tvoje krmeljave oči još ne mogu razaznati jesu li ruske ili američke. Kad ipak prepoznaš odore ili jezik vojnika, onda ispustiš duboki uzdah olakšanja. Hvala Bogu, ipak su Ameri! Prema tome, ono što je sad postalo savršeno jasno (napose nakon Madura i Venezuele te Ukrajine) jest da svi moramo znati i moramo se pomiriti s činjenicom kako je od sada svjetska, pa i naša sudbina, u rukama velikih sila, SAD-a, Rusije i Kine.

Slično misli i bivši ministar vanjskih poslova Hrvatske **Miro Kovač**: "Ne zaustavi li Trump rat, svijet klizi u Treći svjetski rat". Po mnogim procjenama to bi bio "rat svih ratova" ili prevedeno "zadnji rat". S obzirom na gomilanje atomskih, nuklearnih te drugih bioloških i kemijskih oružja to bi, po svemu sudeći, bio tzv. zadnji rat zapadne civilizacije. Netko će reći od kuda sad toliko crnila? Crni oblaci su se nadvili već neko vrijeme nad svijetom. Usput, crna boja je oduvijek bila u modi. I neće ostati nikoga tko bi znao što je i zašto došlo do završetka jedne civilizacije. Tada će biti malo kasno lupati se po glavi zašto nismo bili pametniji. Malo morgen...

U Lici kažu "Ili biži ili rane liži!"

Koji su simptomi žutice kod Japanaca i Kineza?

No, pustimo svijet na miru. Što čeka u narednom razdoblju nas robusne, tvrde i muževne Hrvateke? Dr. **Filip Hameršak** misli na nas kad kaže: "Nema dokaza o genocidu NDH nad Srbima". Dragi doktore, tko je ikada mario za dokaze? Samo su frcale brojke. Krenulo se 1945. godine s milijun i 700 tisuća da bi se sada "istoričari" zabavljali procjenama da je ipak možda bilo oko 80 tisuća žrtava. I u preferansu se bolje licitira. Status quo (vadis).

Što će ti pametni telefon ako si glup?

Uvijek različiti kriteriji

I dok u Zagrebu **Lepa Brena** puni dvorane, u isto vrijeme u Vukovaru, nakon trideset i četiri godine čekanja, gospođa **Manda Patko** pokapa posmrtnu ostatku svog supruga koji je nestao u Domovinskom ratu. Takvih i sličnih primjera ima bezbroj. Uvijek različiti kriteriji, jedni za domoljube, a drugi za jugofile i antife. Već trideset godina od osnutka Hrvatske ganjaju jugofili i antife tzv. ustaše i njihove zločine. Sad čak hoće zakonom zabraniti ZDS, dočim se o komunističkim zločinima niti piše niti govori. Za SDP i Možemo! petokraka je svijetli simbol jugo-demokracije koji treba zaštititi.

*Pitali hodžu: "Efendija, što je to demokracija?" "To vam je kao kad se ja popnem na minaret i odozgora pi*am na vas. Vi pak imate pravo pi*ati na mene odozdola!"*

Sad nešto što se može dogoditi samo u državi koja vuče porijeklo iz bivše Juge.

Namjerno se osvetili sutkinji?

Zagreb, Općinski sud. Sutkinja ima sina koji je iz procesnih razloga završio u pritvoru. Kad su cimeri doznali da je njihov kolega iz ćelije sin sutkinje, nastao je urnebes, zlostavljanje, a navodno i silovanje. Po nepravomoćnoj presudi država mora isplatiti 6851 eura oštećenom (sinu) zbog izživljavanja ostalih pritvorenika nad njim dok je on bio pritvoren. Stvarno raritetan slučaj. Sutkinja pošalje okrivljenika u pritvor u kojem, nakon izvjesnog vremena, završi i njen sin. I tad počinje pravosudni spektakl.

Kakva je to zatvorska uprava koja može dopustiti ovakvu situaciju? Ako nisu znali, bili su nemarni, a ako su znali onda su sina sutkinje namjerno pustili da ga zatvorenik, kojeg je ranije ista sutkinja osudila na zatvor, maltretira. U svakom slučaju Ministarstvo pravosuđa tu će imati dosta posla ako ne uspiju sve gurnuti pod tepih. No, to će biti teško sad kad su sve razotkrili mediji.

Stoga se ministar **Habijan** treba ozbiljno zamisliti, a ne tvrditi kako on s time nema veze. U hrvatskoj državi sve je moguće...

Ako je lud, nije glup, a ako je glup, džabe je lud.

Ni jedan veliki umjetnik ne vidi stvarnost onakvom kakva ona zaista jest. Kad bi to mogao. Onda ne bi bio umjetnik. HDZ već dugo vlada Hrvatskom. Zamislite što bi bilo da HDZ jednog lijepog dana progleda...

Lako je govoriti o paradigmi kad si sve pare dignuo.

Mi stariji od 70. godina trebali bi početi čitati Bibliju. Prijemni je sve bliže!

Svi zaboravljaju zločine partizana

Anna Maria Grunfelder je navodno teologinja. Evo kako naša Mare vidi našu "istoriju". Kaže Marica: "Nitko nije bez grijeha, no **Stepinčevi** grijesi su mnoge stajali glave". I tako naša Mare bubne i ostane na nogama. Mare pokušava nonšalantno pričati narodu priču kao onu o Ivici i Marici jer ništa ne zna. Ne zna ona koliko je Srba kao i koliko drugih nacionalnosti Stepinac spasio za vrijeme Drugog svjetskog rata iako bi to mogla znati da nije neobrazovana jer se o tome dosta pisalo. Naša "Osnovna polja" iliti Grundfelderica tvrdi nešto bez elementarnog dokaza. Na drugoj strani Mare očito ne zna za zločine partizana, njihovo ubijanje Hrvata bez suđenja ili na partijskim sudovima s presudama na smrt. Posjedujem jednu takvu presudu člana moje obitelji. Dakle, ja govorim na temelju dokaza, draga Marice, za razliku od vas! Slučaj iz Zagreba, o kojem sam već pisao, bolje da i ne spominjem imena.

Nakon što je jedna velika skupina "narodnih neprijatelja" bila strjeljana, mjesecima kasnije na kućnu adresu im je stigao poziv "narodne vlasti" da se jave miliciji radi saslušanja zbog kaznenog dijela zbog kojeg su strijeljani. Naša Marica je teologinja (!) koja je valjda čula od susjede o grijesima kardinala Stepinca. Velika sreća je imati kraj sebe pametnu i informiranu susjedu. Sad joj je čak i najčitaniji tjednik u Hrvata objavio sliku i tu "slavnu" izjavu pa može likovati jer je napokon izašla u javnost. Doduše ne kao teologinja već kao bezveznjakuša, odnosno kako kaže Hrvatski jezični portal kao "onaj koji ne zna posao, koji se u nešto slabo razumije, koji nema veze s potrebnom stručnošću".

Hoće li se Sandrom Benčić sada baviti državne institucije, od Porezne uprave nadalje?

Gledajući na slici našu Maricu sve izgleda normalno. No, prisjetih se vrhunskog cinika **Oscara Wildea** koji je napisao: "Nečija maska nam ponekad govori više od njegova izraza lica".

I još jedna misao Oscara Wildea: "Samo površni ljudi sude druge po izgledu".

<https://direktno.hr/kolumne/na-rubu-smo-treceg-svjetskog-rata-milanovic-sipa-floskule-a-jugofili-i-antife-uzalud-ganjaju-ustase-387983/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1729, citata: 26586, H-index: 58;

MathSciNet: publikacija: 1.399, citata: 7.609, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 859, citata: 9014 H-index: 42;

WoS: publikacija: 858, citata: 7935, H-index: 38.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“ i „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

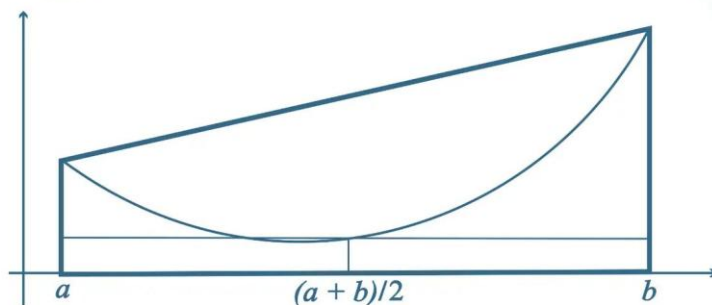
U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities

ISSN: xxxxx (online)
ISSN: xxxxx (print)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski

matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supravodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 250 publicističkih knjiga.

5. 1. 2026.